

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനമാവാലി

പാണകൃസൂത്രം

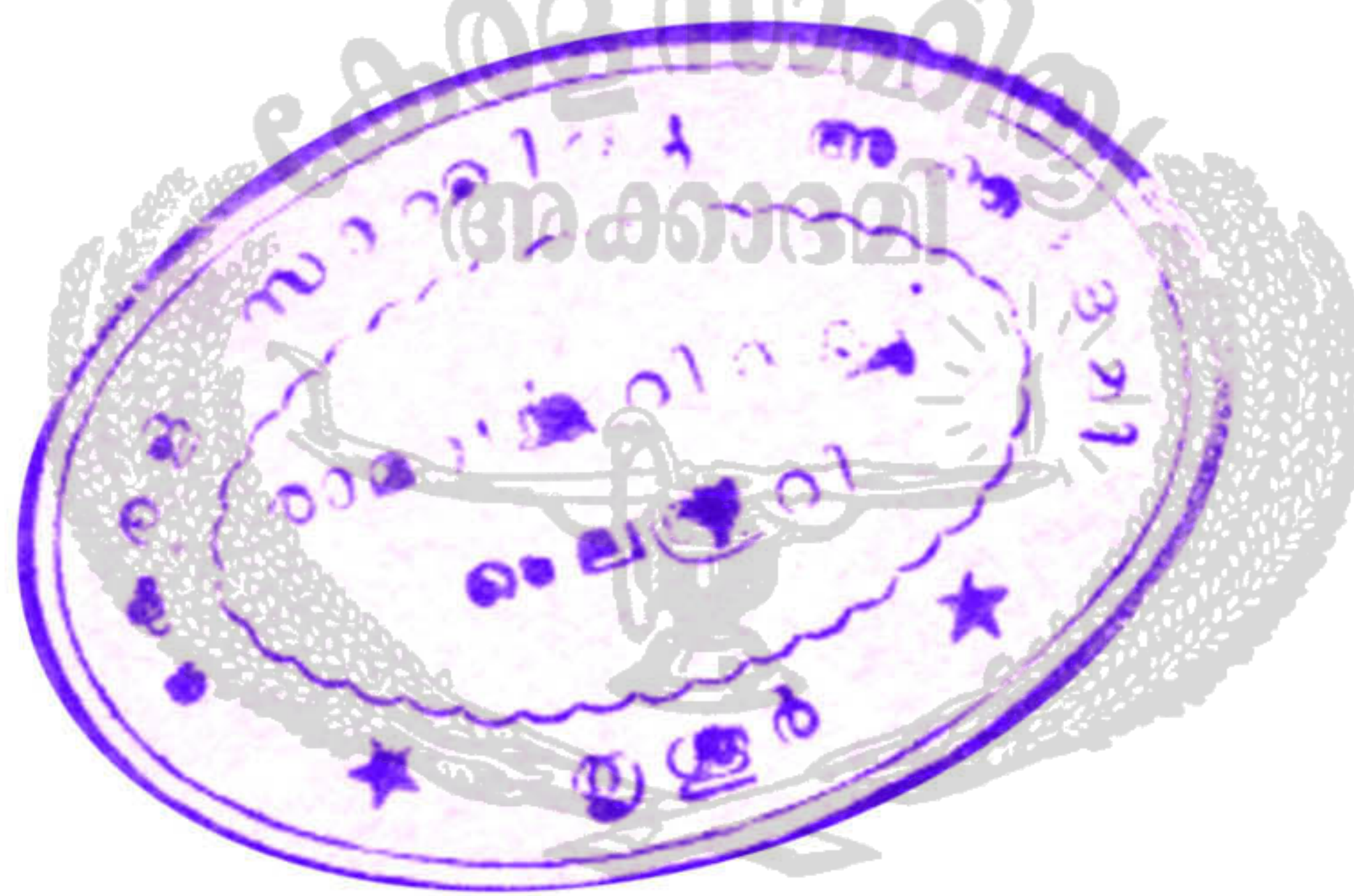
കിളിപ്പാട്ട്.

— ❧ —

കൊച്ചിമലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണകമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു
മത ലഘുവ്യാഖ്യാനത്തോടും പ്രസ്താവനയോടുംകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

RAMA VARMA RESEARCH INSTITUTE,
TRICHUR, COCHIN STATE.

11702
Trichur,
Cochin State,
India.

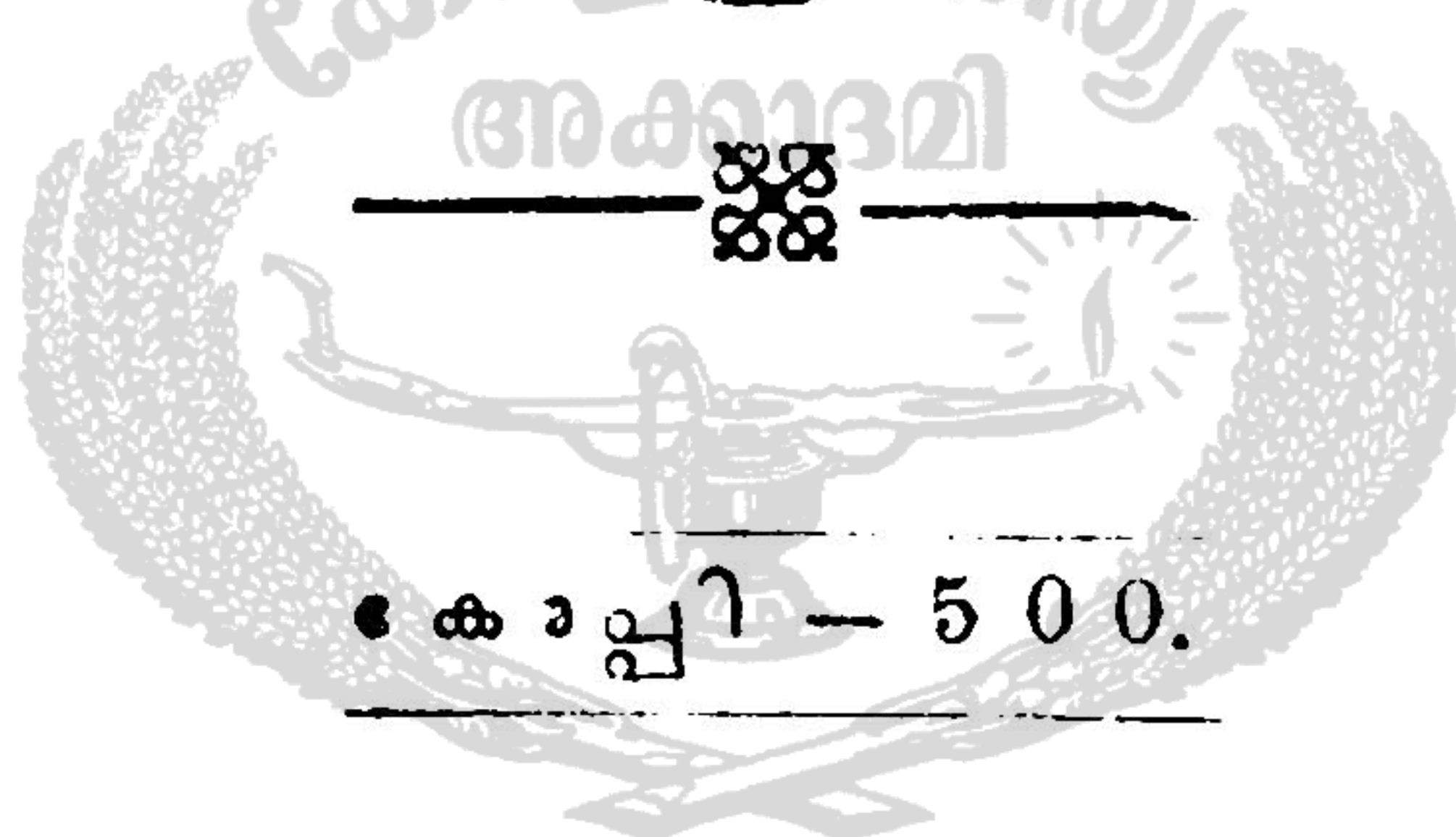
ശ്രീരാമവർഗ്ഗനമാവലി

ച ാ ണ കൃ സൃ തു ങ്ങ

കിളിപ്പാട്ട്.

കൊച്ചിമലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു
ഒരു ലഘുവ്യാഖ്യാനത്തോടും പ്രസ്താവനയോടുംകൂടി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

കൊച്ചി - 500.

Printed at

THE RAMANUJA PRINTING HOUSE LTD., TRICHUR.

ലകുപ്പ് വകാശം
കമ്മിറ്റിക്കുമാത്രം }

വില അണു ൧൨.

പ്രസ്താവന

ജനങ്ങളുടെ നിത്യപാരായണത്തിനുപയുക്തങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണു പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പണ്ഡിതപാമര സാധാരണമായ ലോകത്തിനു പൊതുവേ രസപ്രദമായ ഒരു കലയാണു സംഗീതം. ഈ രണ്ടുസംഗതികളുംകൂടി ആലോചിച്ചിട്ടായിരിക്കാം നല്ലിമാനായ എഴുത്തച്ഛൻ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. താളമേളങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ അല്പം, സംഗീതഭംഗിയോടു കൂടി വായിപ്പാൻ വളരെ പാകത്തിലുള്ള കിളിപ്പാട്ടരീതി വായനക്കാരെയും ശ്രോതാക്കളെയും രസിപ്പിക്കയും ലയിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ.

മനുഷ്യർ കിളി (തത്ത)കളെ പിടിച്ചിറക്കി സംസാരിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചാൽ അവ പഠിപ്പിച്ചുപോലെ സംസാരിക്കും; എന്നാൽ അതു്, അവ ചിലക്കുന്ന ശബ്ദംപോലെ യല്ലാതെ മനുഷ്യർ സംസാരിക്കുന്നപോലെ വണ്ണവ്യക്തിയോടുകൂടിയിരിക്കയില്ല; മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുടിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളെ വിവക്ഷാസാരമായി അന്യന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൻ ഈശ്വരദത്തമായ ഭാഷയും അതിനില്ല; എന്നാൽ അതിനെ പഠിപ്പിച്ചുപോലെയുള്ള ചില സംഗതികളെ അതു ശബ്ദിക്കുമ്പോൾ, ശിശുക്കളുടെ 'അവ്യക്തചണ്ഢമണീയ'ങ്ങളായ 'വചഃപ്രവൃത്തി'കളെ കേൾക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അർത്ഥമമാർ 'അച്ച, അമ്മ, കാക്ക, പൂച്ച' എന്നൊക്കെയാണു് ആ ശിശുക്കൾ പറയുന്നതു് എന്നു തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാധീനമായി സങ്കല്പിച്ചു രസിക്കുന്നതു്

പോലെ കിളികുളുടെ ശബ്ദങ്ങളിലും മനുഷ്യർ സങ്കല്പശക്തികൊണ്ടു രസിക്കുന്നു. അതുപോലെ പൂർവ്വകവികളായ വാല്മീകി, ഡ്വാസൻ മുതലായവർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ (സംസ്കൃതത്തിൽ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പുരാണങ്ങളെ ഒരു മലയാളിയായ താൻ തന്റെ ഭാഷയിൽ പാടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ തനിക്കുള്ള ചുമതല ഒരു തത്തക്കുള്ള തുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. ശ്രോതാക്കൾക്കുകൂടെ തത്ത സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്നപോലെ തന്റെ ഈ നൃത്തനൃപയോഗത്തിലും, അപൂർവ്വത എന്ന ഗുണം നിമിത്തം ഒരു കൗതുകമുണ്ടാവാൻവകാശമുണ്ടല്ലോ. ഈ യുക്തിയോടു കൂടിയായിരിക്കാം ബുദ്ധിമാനം വിദ്വാനും സരസനുമായ ആ മഹാകവി പുരാണകഥകളെ കിളിപ്പാട്ടാക്കിയതു്.

അല്ലെങ്കിൽ, ആദികവിയാകട്ടെ ത്രിവാല്മീകിമഹർഷി തന്റെ ആദികാവ്യമായ രാമായണത്തെ സ്വശിഷ്യന്മാരായ കശവവന്മാരെക്കൊണ്ടു ത്രിരാമന്റെ അശ്വമേധയാ ഗത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന മഹാത്മാരുടെ സദസ്സിൽ മനോഹരമായി ഗാനം ചെയ്യിച്ചുകൊണ്ടാണു ലോകത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചതു് എന്നു രാമായണത്തിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തന്റെ ആദ്യകൃതിയായ 'അയ്യോമ്മരായണ'ത്തേയും ഗാനരീതിയിൽത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു് അങ്ങനെ ചെയ്തു; അതിനെ ജനങ്ങൾ അത്യാദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു പാടി നടപ്പാക്കിയതിനാൽ കൃതാർത്ഥനായ കവി, ഭാരതം, ഭാഗവതം എന്നീ ഇതിമാസപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ രാമായണത്തേക്കാൾ അധികം ഗാനരീതിയിലൈവമിത്രമേതൊടു കൂടി നാട്ടുകാരുടെ പാട്ടിലാക്കിത്തീർത്തു എന്നും വിചാരിക്കാം. അതു് എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇരിക്കട്ടെ.

'ഐഴ്ത്തല്ലൻപാട്ടു' നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം ഏതു കഥയും കിളിപ്പാട്ടരീതിയിലാക്കുവാൻ കേരളീയകവികൾക്കു്

കരൗസുകൃം വർദ്ധിച്ചു. ആ ഔസുകൃത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട് ആ ഘനത്തിൽ അനേകം സന്തതികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതിലൊന്നിനും ആ അച്ചന്റെ അച്ചിന്റെ തുണ കാണുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിലൊന്നാണ് 'ചാണക്യസൂത്രം' കിട്ടിപ്പാട്ട്. ഇക്കഥയിൽ, സ്രീലോകത്തിന്റെ പ്രവേശമെന്നല്ല പ്രസംഗംപോലുദിച്ചാത്തതിനാൽ, വിദ്യാത്മികർക്കു വിരുദ്ധമായ ശൃംഗാരസത്തിന്റെ സ്പർശമെന്നായില്ല; ഇതു നിമിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ധാരാളം സ്ഥാനം കിട്ടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനു നല്ല പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

'പഞ്ചതന്ത്രം' കിട്ടിപ്പാട്ടും ഏകദേശം ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാണ്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെയും, പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെയും പ്രമേയം നീതിശാസ്ത്ര (അർത്ഥശാസ്ത്ര) സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രയോഗംകൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടുത്തുക എന്ന ഒന്നുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും അവയ്ക്കു തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥ വാസ്തവവും മറ്റൊരു കവികല്പിതവുമാണ്. ഒന്നാമത്തേതിൽ അർത്ഥശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ചാണക്യൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണൻ, രാജരാജസമുദയസമ്പന്നനായും അധർമ്മിയായ കസുരപുരത്തിലെ ക്ഷത്രിയരാജാക്കന്മാരെ നീതിതന്ത്രമെന്നപണ്യംകൊണ്ടും ബുദ്ധിപ്രഭാവംകൊണ്ടും കലത്തോടേ മുടിച്ചു്, ആ സ്ഥാനത്തു ബുദ്ധിമാനം സൽഗുണയുക്തനായ ഒരു ശൂദ്രനെ വാഴിച്ചു രാജ്യത്തെ നിഷ്ഠുരമാക്കി പ്രകൃതികളെയും രാജാവിനെയും രണ്ടിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള കഥയാണ് വിഷയം. രണ്ടാമത്തേതിൽ സാമശർമ്മാവെന്ന ഒരു 'ശാസ്ത്രിബ്രാഹ്മണൻ' പാട്ടലിപുത്രത്തിലെ സുദർശനരാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരെ ആരമാസംകൊണ്ടു് 'സൽകഥാകഥനമെന്നുള്ളൊരു മാറ്റുത്തുടൈ' നീതിശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം

പഠിപ്പിച്ച പ്രകാരത്തെയാണ് വിഷയീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം വാസ്തവ മനുഷ്യർതന്നെയാണ്. അവർ നീതിശാസ്ത്രോക്തങ്ങളായ സാമാജ്യപായങ്ങളെയും സന്ധ്യാദിനയങ്ങളെയും പ്രയോഗിച്ചു കാര്യം നിർവ്വചിക്കുന്നു; പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സിംഹവൃഷാദികളും കാരകാലുകാദികളുമായ തിര്യഗ്ജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യധർമ്മം ആരോപിച്ചു ഫലസിദ്ധി വരുത്തുന്നു. ചാണക്യസൂത്രം വായിക്കുമ്പോൾ, നീതിതന്ത്രനിഷ്ണാതനായ ചാണക്യന്റെ ബുദ്ധിഭക്തശലവും, സമുപായത്തസിദ്ധിയും, ധീരശാന്തനുമായ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ധൈര്യസ്ഥൈര്യവീര്യാദിസ്വാമിത്വങ്ങളും, യന്ത്രമന്ത്രോഘോഷാദികടിലതന്ത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ദീർഘദർശിത്വം, യുദ്ധചൈര്യം, മിത്രസ്നേഹം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സർ്വാതിശായിയായ സ്വാമിഭക്തി മുതലായ അമാത്യരാജസന്റെ മന്ത്രിത്വങ്ങളും, പരാക്രമലോഭം നിമിത്തം അകാര്യം പ്രവർത്തിച്ച് ഒടുവിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആത്മനാശം അനുഭവിച്ച പർവ്വതരാജാക്കന്മാരുടെ ബുദ്ധിഹീനതയും, പ്രതിയോഗിയുടെ ശക്തിയറിയാതെ ദുർബ്ബലനായ മലയകേതുവിനു സഹായിപ്പാൻ പറ്റപ്പെട്ട് ആപത്തിലകപ്പെട്ട ചിത്രവർമ്മാദി പഞ്ചരാജാക്കന്മാരുടെ അസമ്പ്രേക്ഷ്യകാരിത്വവും, തന്റെ സർവ്വസ്വവും പ്രാണനും നശിച്ചാലും വിശ്വസ്തതയ്ക്കും മിത്രധർമ്മത്തിനും ഭംഗം വരുത്തുന്നതല്ലെന്നുള്ള സ്ഥിരനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നിളകാത്ത ശ്രേഷ്ഠപുരുഷനായ ചന്ദ്രനദാസന്റെ ധീരോദാത്തതയും മഹാമനസ്സുതയും, ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചെന്നുവേൺ സർവ്വക്ലേശങ്ങളും സഹിച്ച് അവർക്കു വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ച് അവരുടെ ഹൃദയം കവൺ അവസരംനോക്കി ചാണക്യന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചു ശത്രുക്കളെ തമ്മിൽ ഭേദിപ്പിച്ച് അവരുടെ ബലം കുതിപ്പിച്ചു കാര്യം സംധിപ്പാൻയതിച്ച ഭാഗ്യരായണൻ, സിദ്ധാർഥൻ, നിപുണകൻ, ഉന്മുഖകൻ മുതലായ ചാണക്യപാരന്മാരുടെ ബുദ്ധിവി

ലാസവും, ലാണക്യന്റെ വിജയത്തിന് ആദ്യമുതൽ അ
വസാനംവരെ സഹായിച്ച ലാണക്യരുലയും ക്ഷപണക
വേഷധാരിയുമായ ഇന്ദ്രശർമ്മാചെന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ കടി
ലതന്ത്രങ്ങളും, അതാതപസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണ
ുന്നതുപോലെ നമുക്കനുഭവം വരുന്നു.

എന്നാൽ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽനിന്നാകട്ടെ, കഥാപാത്ര
ങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കവിയുടെ കല്പനാശക്തിയാകുന്ന കണ്ണാ
ടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ട് അതിൽനിന്ന് ഒരു മായാഗ്രാ
ഹിയന്ത്രാകൊണ്ടു മായയെടുത്തു കാണിക്കുന്നതുപോല
യോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് ഒരു മറികൂടി 'മറിഞ്ഞ
ബയ്സ്കോപ്പുകളിലോലെയോ ആണു നമുക്കനുഭവം വര
ുന്നത്'.

ലാണക്യസൂത്രത്തിലെ കഥാപാത്രവിനെ ശ്രീമതഭാഗ
വതം പാദശസ്തന്ധം ഒന്നാമധ്യായത്തിൽ കവിയുഗത്തിലെ
രാജാക്കന്മാരെ കുറിച്ചു പറയുന്ന ഭാഗത്തു സൂചിപ്പിക്കുകയും
വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ സാമാന്യം വിവരിക്കുകയും, ഏകദേശം
അതുപോലെതന്നെ മത്സ്യം, വായുവും, ബ്രഹ്മാണ്ഡം
ഈ പുരാണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സോമ
ദേവഭട്ടവീരവർമ്മയായ 'കഥാസർസാഗരം' എന്ന ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽ കഥാപീഠലംബകം അഞ്ചാംതരഗത്തിൽ മറവു മു
തൽ മൂർ വരെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈ കഥ
സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശാഖ(ഭട്ട)ദേവകവിയുടെ
കൃതിയായ "മുദ്രാരാക്ഷസം" എന്ന സംസ്കൃതനാടകവും
ഈ കഥയെ വിഷയീകരിച്ചുള്ളതാണ്. എന്നാൽ 'ലാണക
സൂത്രം' കിളിപ്പാട്ടിന്റെ നാലാംപാദം മുതൽക്കുള്ള കഥ
മാത്രമേ ആ നാടകത്തിലുള്ളൂ. നന്ദമയ്യന്മാരുടെ ഉത്ഭ
വവും അവർ തമ്മിലുണ്ടായ വിരോധവും നന്ദന്മാർ മെഴ
ുന്മാരെ ചതിച്ചായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതും, അല്പ
ന്റെയും സോദരന്മാരുടെയും ചാലാരംഭകാരം ചന്ദ്ര

ഇപ്പൻ നന്ദനാരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശപഥം ചെയ്ത ജീവിച്ചിരുന്നതും, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ചാണക്യസംഗമം ലഭിച്ചതും, നന്ദനാരാൽ അവമാനിതനായ ചാണക്യൻ നന്ദവംശവിനാശം ചെയ്ത തൽസ്ഥാനത്തു ചന്ദ്രഗുപ്തനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നുവെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതും, ക്ഷപണകാലി ചാരന്മാരുടെയും പർവ്വതകാലിബലവാനായ ബന്ധുക്കളുടെയും സഹായം സ്വീകരിച്ചു സന്ധിവിഗ്രഹാദിനയങ്ങളും സാമദാനാലുപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു നന്ദവംശവിനാശം ചെയ്ത ചാണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാർ തീർണ്ണപ്രതിജ്ഞാർത്ഥമായതും, ചാണക്യസൂത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പാദങ്ങളിലടങ്ങിയ കഥകളാണ്. അതൊന്നും നാടകത്തിലില്ല. നന്ദന്മാരുടെ പൂർവ്വരൂപം നീതിശാസ്ത്രവിഭാജനമായ രാക്ഷസമാത്യൻ നന്ദമൗര്യന്മാരുടെ യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചിരുന്നു; അയാൾ കൌടില്യന്റെ നീതിരത്ന ഭഗ്ഗത്താൽ സുരക്ഷിതനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിച്ചു പകവീട്ടുവാൻ തരംനോക്കി പ്രാതനംതുടങ്ങി ബലിമാനം ഗുണജ്ഞനായ വിഷ്ണുഗുപ്തനാകട്ടെ ഇത്ര സ്വാമിഭക്തനും നയകോവിദനുമായ ഇയ്യാളെത്തന്നെ ഒറ്റനായ കാട്ടാനയെ പോലെ കേടുതട്ടാതെ പിടിച്ചിണക്കി മന്ത്രിസ്ഥാനത്തു കയറ്റിയെഴുന്നള്ളിച്ചാലോ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ലസ്സുപ്രതിഷ്ഠനാക യുള്ളൊന്നു നിശ്ചയിച്ച് അതിനുള്ള കഴികളും തയ്യാറാക്കി; ഒടുവിൽ കൌടില്യപിപ്രൻ രാക്ഷസമാത്യന്റെ സർവ്വതന്ത്രങ്ങളേയും നിരസ്സംഗം നശിപ്പിച്ച് അഭിയന്ത്ര തന്റെ വശംവദനാക്കി അംഗീകാരംകൊണ്ടു്, അതുവരെ താൻ വഹിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ മന്ത്രിപദമുദ്രയായ വാളെടുപ്പിച്ച് അന്യോന്യമുണ്ടായിരുന്ന വൈരകാലുഷ്യകളെക്കൊല്ലാം കളഞ്ഞു കൈ കഴുകുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് മുദ്രാമാക്ഷസനാടകത്തിലെ കഥാപാത്രം.

ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ മൂലം മുദ്രാമാക്ഷസനാടകമാണെന്നു നിർണ്ണയിപ്പാൻ വേറെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്.

“ആസ്വാദിതദിരദശോണിതശോണശോഭാം
സന്ധ്യാരുണാമിവകലാം ശശലാഞ്ചനസ്യ
ജുംഭാവിഭാരിതമുഖസ്യമുഖാൽസ്തരനരീം
കോഹശ്ശുമിച്ഛതിഹരേഃ പരിഭ്രമദംഷ്ട്രാം”
എന്നിത്യാദിയാമി ഒരു നാടകത്തിലുള്ള പല ശ്ലോകങ്ങളു-
ടേയും നേർതളമ.

“ദിരദപരജധിരകണസേകശോണാഭമാൽ
തെളിവിനൊട്ടുസന്ധ്യക്കുരുണയാൽനിന്ന
ശിശിരകരമഹിതകലയെന്നപോലെയൊരു
സിംഹവദനത്തിലുള്ള റുദ്രദംഷ്ട്രായ
പരിചൊടുപറിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങുപോന്നീടുവാൻ
പാരതിലേവൻനിനയ്ക്കുന്നതോക്കുനീ”

ഇങ്ങനെ കിളിപ്പാട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഞാൻ മഴുവനുകൾ-
ച്ചാൽ ഈ പ്രസ്താവന ഗദ്യപദ്യങ്ങളും കിളിപ്പാട്ടും കൂടിക്ക-
ലൻ ഒരു മിത്രനാടകമായിത്തീരും.

‘ചാണക്യസൂത്രം’ എന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻ പേരു ക-
ല്പിച്ചതാണെന്നും എന്തു നിമിത്തമാണെന്നും തീർച്ചപ്പെടു-
ത്തുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഓരോ പാദ-
ങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും “ഇതി മുദ്രാക്ഷസേ—നവന-
ഭാഭിഷേക— നവനദവധ- രാക്ഷസമലനകേതു സംവാ-
ദ-ഭക്ഷസവഞ്ചന—നാമഗാനവിശേഷസ്തമാപ്തഃ” എന്നാ-
ണു പേർ കൊടുത്തു കാണുന്നത്. ‘സൂത്രം’ എന്ന പദ-
ത്തിന്നു ‘കൈശലം’ എന്നു നാടോടിലാചരികിൽ പ്രസിദ്ധ-
മായ അർത്ഥത്തെ പുസ്തകരിച്ചുകൊണ്ട് അർത്ഥചീനമാരാ-
യ ഗ്രന്ഥമെഴുത്തുകാരോ അച്ചടിക്കാരോ തട്ടിവിട്ടതായിരി-
ക്കാം ഈ പേര.

അല്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിഷം, വ്യാകരണം മുതലായ
ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു ‘ജൈമിനി,’ ‘പാണിനി’ മുതലായവ-
രുടെ സൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ളതുപോലെ, പ്രസിദ്ധമായചാ-
ണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തെ നീതിസൂത്രം എന്നു ചില

പണ്ഡിതന്മാർ വ്യവഹരിച്ചുവരാറുള്ളതുകൊണ്ട്, പക്ഷേ ആ ഗ്രന്ഥം ഇതാണെന്നു ഭൂമിച്ചു വേറെ ചിലർ ചാണക്യസൂത്രം എന്ന പേർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതോ എന്നും ശങ്കിപ്പാൻ അവകാശമില്ലായില്ല. “അല്പാക്ഷരമസന്ദിഗ്ദ്ധം സാരവദീശപതോമഖം, അസ്തോഭമനവദ്യം ച സൂത്രം സൂത്രചിഭോ വിദ്ഃ” എന്ന അഭിധാനപ്രകാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചാണക്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിനു ‘നീതിസൂത്രം’ എന്ന പേർ കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അസാധാര്യമില്ലെങ്കിലും, നമ്മുടെ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിനു ‘മുദ്രാരാക്ഷസം’ എന്നു കവി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പേർതന്നെയാണു യുക്തമായിത്തോന്നുന്നത്. പുസ്തകപ്രചാരത്തിനു പൈഷാമ്യം നേരിട്ടെങ്കിലും എന്നു ശങ്കിച്ചു, തൽക്കാലം പഴയ പേരിനു യാതൊരു മററവും ചെയ്യുന്നില്ല.

ചാണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാരുടെ കാലത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായിട്ടൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ വരാഹമിഹിരന്റെ ‘ബൃഹജ്ജാതകം’ എന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുർദ്വായാല്യാചത്തിൽ ‘ആയുർദ്വായം വിഷ്ണുഗുപ്തോ/ചിചൈവം ദേവസപാമീ സിലസേനശ്ച ചക്രോ’ എന്ന പദ്യംകൊണ്ടു വിഷ്ണുഗുപ്തൻ (ചാണക്യൻ) ജ്യോതിഷതന്ത്രത്തിൽ ഒരു പുറുച്ചാചാർച്ചനായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, വിഷ്ണുഗുപ്തൻ വരാഹമിഹിരനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇനിയൊരു രണ്ടാംതരം തെളിവുകൂടിയുണ്ട്.

“അളകാമതിവാഹൈവ വസതിം വസുസമ്പദാം
സപത്നാഭിഷ്യാന്ദവമനം” കൃതേപ“വോപനിവേശിതം.”

(കുമാരസംഭവം സർഗ്ഗം 6. ശ്ലോകം 37)

മേഖലയ്ക്കുതീയ ശ്ലോകത്തിൽ ഉദ്ധരണവിഹ്നമിട്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ കേരളീയന്റെ നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ

ഭൂതപൂർവ്വഭൂതപൂർവ്വം വാജനപദം പരമേശ്വരവാദേന
സ്വദേശാഭിഷ്ഠവചനേന വാ നിവേശയേജ്.” എന്ന സൂ-
ത്രത്തിലും കാണുന്നു. ഇവിടെ ശാസ്ത്രകാരവചനത്തെ കവി
സംഗ്രഹിച്ചതോ കവിപ്രയോഗത്തെ ശാസ്ത്രകാരൻ അനു-
വദിച്ചതോ എന്ന് ‘ബീജാങ്കുരന്ത്യായേന’ ഒരു വാദത്തിന്
വസരമുണ്ടെങ്കിലും ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമായ സാങ്കേതികപദ-
ത്തെ കവി പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നു വിധിപ്പാനാണ് അധി-
കം ന്യായം കാണുന്നത്. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ, കെരടി-
ച്ചൻ കാളിദാസനേക്കാൾ പ്രാചീനനാണെന്നു സിദ്ധ-
മാകുന്നു.

കാളിദാസനെന്നും വരാഹമിഹിരനെന്നും “ധനപന്തരി-
ഷ്ഠപണക്” ഇത്യാദി പദ്യംകൊണ്ടു വിക്രമാദിത്യസദസ്യ-
ന്മാരായി ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലുമല്ലെങ്കിലും, മാ-
ണക്യൻ ഇവരിലെല്ലാവർക്കും കാരണവസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു തെ-
ളിയിക്കാൻ മേലെഴുതിയ ഹോരാകുമാരസംഭവശ്ലോകങ്ങൾ,
മതിയാകുമെന്നുതോന്നുന്നു. പോരെങ്കിൽ പ്രാചീനപരി-
ത്രാണപക്ഷം ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ നഷ്ടജാതക-
നിർമ്മാണക്രിയയെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവരും.

ഇനി ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ കർത്താവിനെ
ക്കുറിച്ചാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ
ചാണക്യസൂത്രവും, പഞ്ചതന്ത്രവും, കഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ പേ-
രിൽ റജസ്റ്റർചെയ്യയും, ഗതാനുഗതികന്മാരായ പലരും
അതിനെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എ-
ന്നാൽ നമ്പ്യാരുടെ പഞ്ചതന്ത്രം, നളചരിതം മുതലായ കി-
ളിപ്പാട്ടുകളും ചാണക്യസൂത്രവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടു-
ത്തണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അവയുടെ രചനാഗു-
ണങ്ങളെയും, കവിയുടെ മനോധർമ്മപ്രകടനങ്ങളെയും, സ-
ത്രലാ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷാസാഹിത്യരസികൻ
ചാണക്യസൂത്രവും പഞ്ചതന്ത്രവും സഹോദരങ്ങളാണെന്നു
പറവാൻ ധൈര്യമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാമ

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ആരംഭം, 'പാടലീപുത്ര'മെന്ന പുരത്തേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു തന്നെയാണ്. പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ 'പാടലാധരിമാർക്കു കേളിസങ്കേതസ്ഥാനം' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പതിന്നാലു വരികൾക്കൊണ്ടു ചിത്രമെഴുതി വായനക്കാരെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പാടലീപുത്രത്തെത്തന്നെ ചാണക്യസൂത്രത്തിൽ "ഏകദിശാമന്ദാകിനിതനൂടെതീരത്തു കൽ തുഗമായോരപുരം പാടലീപുത്രമെന്നു" രണ്ടു വരികൊണ്ടു മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിൽനിന്നു, കവിയുടെ വണ്ണനാശക്തിയിലുള്ള ഭാരദ്രാഹുതുത്തോളമെന്നു പഠിക്കൽ ചെയ്യാവാനുണ്ടെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നപോലെ തോന്നുന്നു. അകത്തേക്കു കടന്നാലും അങ്ങനെ തന്നെ. ഓരോ പാത്രങ്ങളുടെ വിചാരം, വാക്കു, പ്രവൃത്തി, ഇവയിലുള്ള തന്മയത്വംകൊണ്ടു പഞ്ചതന്ത്രകാരൻ കാള, സിംഹം, കാക്ക, ക്രമൻ മുതലായ തിന്യഗ്ജന്തുക്കളെ ലോകധർമ്മമർവേദികളും സഹൃദയഗുണഗന്ധമായമായ മനുഷ്യർ പോലും ഉണ്ടാക്കത്തക്ക ഒരു സ്ഥാനത്തിനു പകാശികളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ച്, ചാണക്യസൂത്രകാരൻ, അതിമാനുഷനുമായ കഥാപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഓരോ കാര്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു, സർക്കുസകളിക്കാരനോ പാവകളിക്കാരനോ അവരുടെ മൃഗങ്ങൾ, പാവകൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വില അതുതപ്രയോഗങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നുക്കാൾ വിശേഷമായിത്തോന്നുന്നതല്ല.

ഇനി രണ്ടു പിളികളുടെയും ചാട്ടിന്റെ രീതി നോക്കിയപ്പോൾ വലിയ അന്തരം കാണാം. ഒന്ന് സരസവും, മധുരവും, ധാരാവാഹിയുമാണ്; മററതു ശുഷ്കവും പരുഷവും ക്ലിഷ്ടവുമാകുന്നു. പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെ പ്രാസാദപ്രാസാദിശബ്ദ ചങ്കാരയോജനിയുടെയും നിർജ്ജ്വലീസഹചരിയായ മഹാചാതുര്യയുടെയും മായപോലും ചാണക്യസൂത്രത്തിൽ ഒരടത്തും കാണുന്നില്ല. സാധാരണ ഭാഷാകവികൾ അഞ്ചാട്ടു, വിരഞ്ചാട്ടു, പരിഞ്ചാട്ടു മുതലായ പദങ്ങളെ പാക

പൂർണ്ണത്തന്നെ പ്രാസത്തിന്നും വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കാറുള്ളതു പോലെ ചാണക്യസൂത്രകാരൻ 'കനിവൊടു' എന്ന പദത്തെ കനിവില്ലാതെ അന്ധാനത്തു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു കണക്കില്ല. പഞ്ചതന്ത്രം കിളിപ്പാട്ടിൽ നമ്പ്യാരുടെ ഉള്ളുകളിലുള്ള പാലെതന്നെ ഹിവിതപ്രയോഗങ്ങൾ അവിടവിടെ കാണാനുണ്ട്. ചാക്യാർകൂത്തിൽ പുരുഷത്വം പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള രാജസവകന്മാരുടെ കപടതന്ത്രങ്ങൾ മിക്കതും നമ്പ്യാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ പലേടത്തും സന്ദർഭത്തിനു തക്കവണ്ണം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാർക്കു സഹജമായ ഈ വക ലോകനരകങ്ങളൊന്നും ചാണക്യസൂത്രത്തിൽ കാണാൻപോയില്ല. നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിലെല്ലാം സാമാന്യമായും, പഞ്ചതന്ത്രത്തിൽ സവിശേഷമായും കാണുന്ന 'ചെങ്ങുകൊട്ടിക്ക' 'കബളിക്ക' 'ഉരൽപമാക്കുക' മുതലായ ശൈലികളും 'വരത്തില്ല' 'ഗോക്കട' 'കള്ളപ്പേനിതാകൂവാ' 'വെളുത്തം' ഇന്ദ്രാതി ദേശ്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും ചാണക്യസൂത്രത്തിലില്ല. എന്നാൽ ഭണ്ഡാരപ്പേടിക്ക ഭണ്ഡാര 'മഞ്ച' എന്നു് ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രയോഗം കാണാനുണ്ട്. പേടിക്ക 'മഞ്ച' എന്നുള്ള വ്യവഹാരം തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള മലയുകൾക്കുപ്രദേശങ്ങളിലേ നടപ്പുള്ളിവെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇതുപോലെ വേറേയും രണ്ടു മൂന്നു തെളിവുകിട്ടാതെ സന്ദർഭമായ ഈ ഒരൊറ്റത്തെളിവുകൊണ്ടു മാത്രം കവിതയോ കവിയുടെ ദേശത്തെപ്പറ്റി തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു കേവലം പ്രാജ്ഞാചരിതമല്ല. എങ്കിലും കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ കൃതികളിൽ ഉള്ള ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഇതല്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കുവാൻ മുൻ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളാൽ തെളിവുകളും പര്യാപ്തങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇപ്പാൾ കിട്ടുന്ന ചാണക്യസൂത്രം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ

പ്രതികര പല അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചവയാകയാൽ അവയുടെ ലിപിവിന്യാസത്തിൽ അന്യോന്യം ചില ഭേദങ്ങളുണ്ട്. ചില വാക്യങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം മനസ്സിലാവാൻ വൈഷമ്യം വരത്തക്കവണ്ണമുള്ള പദഭേദങ്ങൾതന്നെ ഇല്ലെന്നില്ല. ഈ വ്യാഖ്യാനമെഴുതാൻ എനിക്കു കിട്ടിയ പുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലെ ചില സംശയങ്ങൾ സംഭവിച്ചപ്പോൾ വേറെ അച്ചുകൂടങ്ങളിലുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങളെസ്സന്മാരിച്ച് ഒത്തുനോക്കിയപ്പോളാണ് ഈ വ്യത്യാസം വെളിപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ അച്ചിൽ പിഴയാണെന്നുവന്ന ചില സ്തൂപിതങ്ങളെ ഞാൻ തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിലധികം ശുദ്ധമാക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ശുദ്ധി യും പഴക്കവുമുള്ള ചില കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കിട്ടണം. അതിനു താമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ ഭാഗം നിർത്തിവക്കേണ്ടിവന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനം വിഭാഗികൾക്കുകൂടി ആവശ്യമായിരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ച്, അനപയിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ അനപയക്രമവും, സമസ്ത പദങ്ങളുടെ വിഗ്രഹവും സമാസവും ചില പദങ്ങൾക്ക് പര്യായങ്ങളും അഭിധാനങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നീതിശാസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ കാണിക്കേണ്ടുന്ന ചട്ടങ്ങളിൽ അവയും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൃത്താലങ്കാരങ്ങളും വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശുഭമസ്തു.

കെ.ജി. ഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റി അപ്പീസ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ. 1100 മിന. 22-ാം നമ്പർ	കമ്മറ്റി പണ്ഡിതർ, കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ.

ചാണക്യസൂത്രം.

കിളിപ്പാട്ട്.

ഒന്നാം പാദം.

പാലാത്തമൊഴിതു കംശാരികത്തരുണിനി	
ചാലേതനീടും മധുസേവിച്ചാലസ്യാതിർത്ത	1
കാലേത്താമനമതിർമ്മോദത്തവളത്തുപാൻ	
കാലത്തെക്കളയ്ക്കേതൊമാല്ലുകവിശേഷങ്ങൾ	2
ഭൂതാനിന്നപറന്നിങ്ങുപോയന്നനേരം	
ചാരത്തുകണ്ടവിശേഷങ്ങൾ നീപറയേണം	3
മോദത്തോടതുനേരം നല്ലതെപങ്കിളിപ്പെണ്ണം	
ബുദ്ധത്തെക്കളഞ്ഞു ചൊല്ലിടിനാൾതെളിവോടെ:—	4
ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യമില്ല ചൊല്ലുവാൻ നിക്കേതും	
ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നാകിലേവാക്കുകൾ ഫലിച്ചിട്ടു	5
ശക്തിയാകുന്നതെല്ലാം ബുദ്ധിയെന്നറിഞ്ഞാലും	
ബുദ്ധിതാനൊന്നതന്നെ സർവ്വവും ജ്ഞിക്കുന്നു	6
ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു സാല്യമല്ലാതെയൊന്നും	
ഇതിലോകത്തിങ്കലില്ലെന്നിണ്ണയമല്ലോ.	7
ഉത്തമനായുള്ളൊരു ചാണക്യമഹീസുരൻ	
ബുദ്ധിയാകുന്ന ശക്തികൊണ്ടു ചെയ്തവസ്ഥകൾ	8
കാത്തുകാണുമ്പോൾ ചണകാത്മജപ്രയോഗങ്ങൾ	
എത്രയും ചിത്രമത്രെയെന്നതേ പറയാവൂ.	9
ഇങ്ങിനേകിളിമകൾ ചൊന്നതുകേട്ടനേരം	
തിങ്ങിനമോദത്തോടേ ചൊല്ലിനാരെല്ലാവരും	10
എങ്കിലോ ശ്രുതകലമാലികേപറകെടോ!	
മംഗലനായുള്ളൊരു ചാണക്യൻ തന്റെ രക്തം.	11
എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പെരുതലും കനിവോടെ	
വന്ദിച്ചു ഗണനാഥൻ തന്നെയും വാണിയേയും	12

തന്നുടേതുരുനാഥനൊരെയുംവന്ദിച്ചുഥ	
ധന്യശീലയാമവരമെല്ലവെചൊല്ലീടിനാൾ:—	17
ഇക്കഥതന്നിലുള്ള നീതികൾകേൾക്കുന്നരം	
ചൊൽക്കൊണ്ടനയജ്ഞനാരോറവുമാനന്ദിക്കും	14
ആദരവോടുചറഞ്ഞീടുവനെങ്കിൽകഥ	
മോദമാണ്ല്ലാവരുംകേട്ടുകൊൾകയാവേണം:—	15
എങ്കിലോമന്ദാകിനിതന്നുടേതീരത്തിങ്കൽ	
തുംഗമായൊരുപുരംപാടലിപുത്രമെന്നു	16
ചൊൽപ്പൊക്കുംഗൃഹതികൾക്കിരിപ്പാനായുണ്ടായി	
തൽപുരംപുഷ്പപുരമെന്നുചൊല്ലുന്നജനം	17
ചെങ്കുതിരവന്നെപ്പോലെപ്പുരത്തിങ്കൽ	
തികൾതൻകലജാതനാകിയനന്ദഗൃഹൻ	18
സങ്കടഹീനമധിവസിച്ചുമാഹീതലം	
മംഗലകീർത്താപരിപാലിച്ചുവാണീടിനാൻ	19
സർപ്പാർത്ഥസിദ്ധിയെന്നുമുണ്ടവനൊരുനാമം	
സർപ്പാർത്ഥസിദ്ധിപ്രദനെത്രയുംമഹാവിരൻ	20
രാക്ഷസനെനുപേരായുണ്ടവനൊരുമന്ത്രി	
രാക്ഷസനല്ലമുററുംരൂക്ഷതപെരുതല്ലോ	21
നന്ദനാംമാഹീപതിതന്നുടേപത്നികളായ്	
സുന്ദരാംഗികളായിരണ്ടുപേരുണ്ടായ്ക്കുന്നു	22
പേരതിലൊരുത്തിക്കുചൊല്ലെഴുംസുനന്ദയെ—	
നാരോമൽമറേറവൾക്കുപേരുമുരയെന്നും	23
ഭദ്രയാംസുനന്ദതാൻകുന്ത്രിയപുത്രിതന്നെ	
ശുഭ്രചംശത്തിലുള്ള സുന്ദരിമുരയല്ലോ	24
നന്ദനമാരുണ്ടായിലെന്നതുനിരൂപിച്ചാ—	
നന്ദമുണ്ടായിലേതുണ്ടുപതിതനിക്കുള്ളിൽ	25
എന്തൊരുക്ഷിപുള്ള സന്തതിയുണ്ടാ ചാനെ—	
ന്നന്തരാചളിന്നിടംചിന്തയോടിരിക്കുമ്പാൾ	26
എത്രയുംതപോബലമുള്ളൊരുമഹാമുനി	
തത്രചന്നിതനന്ദഭൂപതിതന്നെക്കാണാൻ	27

അർക്കസമനായവിപ്രനെക്കണ്ടുഗൃഹൻ	
അഹ്യാപാദ്യാദികളെക്കൊണ്ടുപൂജിച്ചീടിനാൻ	28
മാമുനിപാദംകഴിച്ചുനീർകോരിത്തൻറ	
ഭാമിനിമാരെത്തളിച്ചീടിനാൻഭക്തിയോടേ	29
അന്നേരമൊരുതുള്ളിവെള്ളംപോയ്ഞെരിച്ചിതു	
കന്നൽനേർമിഴിമുരതന്നുടെദേഹത്തിന്മേൽ	30
സ്വെതതുതുള്ളിസുനന്ദാഖ്യതൻമേലുംവീണ	
കമ്പിതശരീരയാസ്തന്നിതന്നേരമവരം	31
ഭക്തികൈകൊണ്ടുധരിച്ചീടിനാറുമുരതാൻ	
ഭക്തിയെന്നിയേധരിച്ചീടിനാറുമററവളം	32
ഭ്രമിപാലകൻതൻറഭാര്യമാരുടെഭാവം	
മാമുനികണ്ടങ്ങറിഞ്ഞുതളത്തിലതുനേരം	33
ഭദ്രയാമുരതനിലെത്രയുംമോദംപൂണ്ടാൻ	
ക്ഷുദ്രയാമറവളിൽക്രോധവുംതേടീടിനാൻ	34
പിന്നെയത്തപോനിധിവന്നകാൽത്താലുടൻ	
മന്നവൻതന്നെക്കണ്ടുപറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ	35
അക്കാലംതനപംഗിയായുളളാരുമുരതനിൽ	
ഉൾക്കാമ്പിൽതെളിവോടുഗർഭമുണ്ടായ്തന്ന	36
പത്തുമാസവുംതികഞ്ഞുത്തമാംഗിയാമവരം	
ഉത്തമനായുളളാരുപുത്രനെപ്പറ്ററാളല്ലൊ	37
വീര്യവാനായുളളാരുപുത്രനുമഹീപതി	
മെഴുതുനെന്നൊരുപേരുവിട്ടിതുസന്തോഷത്താൽ	38
പുത്രനുവേണ്ടുകമ്മമൊക്കവെകഴിച്ചവൻ	
അസ്രുശസ്രാദികളുമദ്യസിപ്പിച്ചീടിനാൻ	39
വീര്യവുംവിനയവുംനയവുമേറിവന്നു	
വീരനാമവനൻഭിന്നമെന്നറിഞ്ഞാലും	40
ശുഭതയേറുന്നൊരുമെഴുതുനെക്കണ്ടുഗൃഹൻ	
ഏറിനമോദംപൂണ്ടങ്ങിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ	41
നാരിമാർകുലത്തെമാകിയസുനന്ദയ്ക്കും	
ഏറിനമോദത്തോടേഗർഭമുണ്ടായല്ലൊ	42

പ്രേമമുദാകൈഷ്ടചിലക്ഷകരചെയ്തിടുന്നാൻ മേദിനീപതിയുടെപതിക്കുന്നിരന്തരം	43
മാസവുപത്തുതികഞ്ഞീടുന്നാരന്തരം മാംസപിണ്ഡത്തെപ്രസവിച്ചിതുസുനന്ദയുഃ	44
മന്നവനതുകണ്ടുഃഖമുണ്ടായനേരം തിണ്ണമൊരശരീരിവാക്കതു കേരംകൊല്ലുന്നു	45
“ഭൂപതികലമണിഭീപമേ! മനക്കാമ്പിൽ താപമുണ്ടായിടരുതൊമ്പതുസുതരുണ്ടാം”	46
വാക്കതുഃകൃതനേരത്തിങ്കലുഃസുപനുള്ളിൽ ഃഖമുണ്ടായതേതുംപോയതുമില്ലതാനും	47
ശുഷ്ണമാനസനായരാക്ഷസനതനേരം കാൽക്ഷണംനിരൂപിച്ചിട്ടിങ്ങിനെതോന്നിബലാൽ	48
വെട്ടുവണ്ഡിച്ചുടൻമാംസപിണ്ഡത്തേതൈല- കുണ്ടുളളടയകത്താക്കിരക്ഷിച്ചിടുന്നാൻ	49
കാലവുംകുറഞ്ഞതാനുചെന്നപ്പോളൊരിക്കലേ തൈലകുണ്ടുളളടഞ്ഞുണ്ടായികമാരന്മാർ	50
ജാതകർമ്മാദികളുംചെയ്തിതുനരപതി ജാതകൌതുകംവളർന്നിടുന്നാവർകളും	51
അസ്രശസ്രാദികളുംശിക്ഷിച്ചുപഠിച്ചവർ ശത്രുസംഹാരത്തിനുശക്തരാണെന്നീടുന്നാർ	52
യൌവനംവന്നുപരിപൂർണ്ണമാച്ച് ചമഞ്ഞതി- ഗർവ്വിതന്മാരായുള്ള പുത്രരെക്കണ്ടുസുപൻ	53
മന്ത്രികളേയുംനിജപുത്രന്മാരെയുംവിളി- ച്ചുനീകേവരത്തിക്കൊണ്ടിവണ്ണമുരചെയ്യാൻ	54
“വെട്ടുതനയന്മാരുണ്ടല്ലോപുനരിനി- ക്കൊമ്പതിലൊരുവനെഭൂപതിയാക്കിവെച്ചു	55
കാനനംപുഷ്പതപംചെയ്തുകൊണ്ടുനദിനം ഉത്തമെന്നിയേഗതിവരുത്തിടുകവേണം	56
വെട്ടുപേരിലാരേവേണ്ടുവെന്നുള്ളതിനി കമ്പമെന്നിയേനിരൂപിച്ചുചൊല്ലേണംനിങ്ങൾ	57

മെഴുതുന്നെസ്സേനാപതിയാക്കിവെക്കണത്താനും ശെഴുമുണ്ടവനതുഭരിപ്പാൻപാത്രമല്ലോ”	58
നന്ദഭൂപതിതൻറവാക്കുകേട്ടനേരം അന്തരാനിരൂപിച്ചുമെഴുന്നപലതരം	59
എന്തൊരുകഷ്ടതാതൻദാസ്യകർമ്മത്തിന്നൊരു ചിന്തചെയ്യാതെകല്പിച്ചീടുവാൻമൂലമെന്നെ	60
സ്നേഹമില്ലായ്മതന്നെകേവലംനിരൂപിച്ചാൽ മോഹമിന്നധികമായില്ലെന്നിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും	61
ശ്രേഷ്ഠതപമിനിക്കില്ലെന്നാകിലുംനിരൂപിച്ചാൽ ജ്യേഷ്ഠനായുള്ള പുത്രൻത്തൊന്നെവരുമല്ലോ	62
ദാസ്യമായുള്ള കർമ്മമോതുകാണുന്നനേരം ഹാസ്യമായ്തരമതിനില്ലസംശയമേതും	63
രാജതപംകിട്ടീടുവാനാഗ്രഹമിനിക്കില്ല നീചതപംമമജാതിക്കുണ്ടെന്നുസിദ്ധമല്ലോ	64
ദാസതപമനുഭവിച്ചീടുവാനൊരുനാളും ഭോഷതപമില്ലതൃപ്തബീജതപമുണ്ടാകയാൽ	65
നാട്ടിലെങ്ങൊന്നുമൊത്തഭേദമെങ്കിലുംമമ പാട്ടിലാക്കണമെന്നതാതന്തോന്നീലല്ലോ	66
ഇന്നിതുനിരൂപിച്ചാലൊന്നുതോന്നുണതാനും മന്നവൻതനിക്കിതുതോന്നിയതല്ലതാനും	67
പുത്രരോമന്ത്രികളോചെന്നിതുചൊല്ലിടീനാൻ ധാത്രിപാലകൻതന്നോടില്ലസംശയമേതും	68
ഇക്കുസൃതിക്കുപുനരൊന്നുതാൻചെയ്തീടുവൻ ഇക്കുമാരന്മാർതമ്മിൽപിണക്കമുണ്ടാക്കുവൻ	69
ഈവണ്ണനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചിട്ടവൻതാനും ഭൂപതിവീരൻതന്നോടിക്കിനേചൊല്ലിടീനാൻ	70
“എന്തിനപലതരംചിന്തചെയ്യുന്നതാതൻ അന്തരംകൂടാതെകണ്ടൊമ്പതിലൊരുവനെ	71
ചന്തമോടരചനാസ്താഴിച്ചമറുജ്ജ്വലരെ സന്തതമവനടൈത്യരാജ്യച്ചീടണം”	72

മന്നവനതുകേട്ടുചൊല്ലിനാനവനോടു “ചൊന്നതുന്നല്ലനീവൈഷമ്യമുണ്ടായ്ഞം”	73
നക്രനാസാഖ്യനാകംമന്ത്രിതാനതനേരം ശുക്രനതുല്യനവൻമന്നവനോടുചൊന്നാൻ	74
“നന്ദരാജ്യത്തെപകുത്തൊമ്പതായിഭാഗിച്ചു നന്ദനമാർക്കുകൊടുത്തിടുകമഹീപതേ!”	75
അപ്പൊഴുതരചെയ്താൻമെയ്യുൻ“മെന്നാലിപ്പോൾ ഇപ്പരംസപഗ്നുതുല്യപുത്രരിലാർക്കുവേണ്ട?”	76
ഇത്തരംമുരാസുതൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം ചിത്തതാരികലിതംചിന്തിച്ചുരാക്ഷസനാ	77
എന്തൊരുകഷ്ടംവൃഷലീസുതനാകമിവൻ അന്തരമിതുകൊണ്ടുരാജപുത്രന്മാർതമ്മിൽ	78
ദോഷമുണ്ടാക്കുമതിനിലുസംശയമേതും ദോഷമോസാപത്യത്തെപ്പോലെമറൊന്നുമില്ല	79
ഞാനിഹജീവിച്ചിരുന്നീടിനകാലത്തിങ്കൽ നാനമിദ്രാസീപുത്രനായിടുമിവനുടെ	80
ശാഠ്യങ്ങൾഫലിക്കയില്ലെന്നുകല്പിച്ചിട്ടതി രുഷ്ടനായക്കുമാരന്മാരോടുചൊന്നാനേവം:—	81
“നല്ലതുചൊല്ലീടുവൻനിങ്ങളോടിനി്ഞാനും വല്ലതുമച്ഛൻപറഞ്ഞാലതുകേട്ടീടണം	82
ചൊല്ലെഴുപ്പുപ്പുപുരമാകുമിപ്പുരത്തിനു തുല്യമായെടുപുരംതീർപ്പിച്ചുതരുവൻഞാൻ	83
മറുളള പദാർത്ഥങ്ങളൊക്കുവേവിഭാഗിച്ചു കുറമെന്നിയേതരുംഭൂപതിനിങ്ങൾക്കെല്ലാം	84
ഓരോരോവ്യവസ്ഥകൾവരുത്തേണ്ടതിന്നിനി പാരാതെപരീക്ഷകൾചെയ്തുകൊള്ളുകയുമാം	85
ഈശപരപരീക്ഷകൾചെയ്തതിൽവരുവണ്ണം ഈശപരഭാവമനുഭവിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.”	86
ഇത്തരംമന്ത്രിന്ദ്രനാംരാക്ഷസൻപറഞ്ഞപ്പോൾ ഉത്തരംമന്ദസ്ഥിതംചെയ്തുചൊല്ലിനാൻമെയ്യുൻ	87

“ഇപ്പരംപോലെ ചമച്ചീടുവാനൊരുത്തർക്കും ചിത്തത്തിൽനിരുപിച്ചാലാവതുമില്ലയല്ലോ	88
പാകശാസനൻതൻറരാജധാനിയുമിതി- ന്നേകദേശവുമില്ലപാത്തുകാണുന്നനേരം	89
ഇന്നിതുപോലെ ചമച്ചീടുവാൻതോന്നുന്നതി- നൊന്നുമേപറയാവതല്ലല്ലോനിരൂപിച്ചാൽ.”	90
അപ്പൊഴുതതുകേട്ടുചൊല്ലിനാർകുമാരന്മാർ “ഇപ്പരമിനിക്കല്ലെന്നാകിൽഞാൻവനംപുക്കു	91
കെല്ലോടുതപംചെയ്തുകാനനത്തിന്നുതന്നെ ശില്പമാന് ഗതിവരുത്തിടുവെന്നാവർ”	92
“ഏകിലോരാജ്യത്തിങ്കൽപുത്രന്മാരെല്ലാരെയും സങ്കടംവരാതെവാഴിക്കുന്നാൻമുരാസുതൻ”	93
അന്നേരമുരചെയ്തനന്ദഭൂപതിതാനും “അന്യോന്യമുപേക്ഷയുണ്ടായ്തരുമതുചെയ്താൽ	94
മന്നിടമിതുബഹുനായകമാകുന്നേരം എന്നുമിപ്രജകൾക്കുസൗഖ്യവുമുണ്ടായ്തരാ	95
ഓരോരോസംവത്സരമോരോരോതനയന്മാർ പാരാതെരാജ്യംരക്ഷിച്ചീടുകനല്ലനൂനം	96
അല്ലയ്യിൽകലഹമുണ്ടായ്തരുമിയിൽപ്പിന്നെ വല്ലതുംചൊല്ലിമുഖരെന്നതോദൃഢമല്ലോ”	97
മാനവവീരൻതൻറവാക്കുതുകേട്ടനേരം മാനസംതെളിഞ്ഞിതുമന്ത്രികൾക്കെല്ലാവർക്കും	98
“മുമ്പിനാൽനാടുരക്ഷിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുന്ന- തൊമ്പതുപേരിലാരുവേണ്ടതെ”ന്നപ്പോൾമെഴുതൻ	99
രാജപുത്രന്മാരപ്പോൾ ചൊല്ലിനാരൊരുപോലെ “രാജതപമുമ്പിലിനിക്കല്ലെങ്കിൽപോയിടുവൻ”	100
ഇങ്ങിനേമെഴുതൻതൻറവാക്കുകേട്ടവർകളും തിങ്ങിനലോഭംകൊണ്ടുപേപറയുന്നനേരം	101
എത്രയംകഷ്ടമിതെന്നോർത്തതിനയത്തോടേ ശക്തനാരാക്ഷസനുമവരോടുമെല്ലാൻ	102

“അന്ധനാമിവൻപറയുന്നതുകേട്ടുനിങ്ങൾ അന്ധകാരങ്ങളോന്നും ചിന്ത ചെയ്യാതെകണ്ടു	103
ബന്ധുവായുള്ള ജനംചൊന്നതുകേട്ടതന്നെ സന്തതംപരിപാലിച്ചീടുകരാജ്യമിപ്പോൾ	104
അച്ഛനെത്തിരിമതമായതെന്നറിഞ്ഞുകൊ- ണ്ടിച്ഛയോടതുതന്നെ ചെയ്യിലേമതിവത്ര”	105
രാക്ഷസനായമന്ത്രിസത്തമൻപലതരം ശിക്ഷിച്ചീവണ്ണംപറഞ്ഞീടീനോരനന്തരം	106
മന്ദമാനസന്മാരാശ്ലേഘീടുന്നൊരുനവ- നന്ദനന്മാരുമനുവദിച്ചാർപണിപ്പെട്ട്	107
നന്ദഭൂപതിതാനുംപ്രീതിപൂണ്ടനന്തരം നന്ദനന്മാരെയഭിഷേകവുംചെയ്യിച്ചിട്ടു	108
ഭൂപത്രമെല്ലാംനവനായകമാക്കിവെച്ചു രാജതപന്തനയമ്മാക്കാക്കിനാൻകനിവോടേ	109
ചേണാൻപടഭരിച്ചീടുവാനായിക്കൊണ്ടു സേനാധിപതിയാക്കിവെച്ചിതുമെഴയ്ക്കുൻതന്നെ	110
നന്ദനന്മാരേതമ്മിൽഭേദിപ്പിച്ചീടുമെന്നു നന്ദഭൂപതിമുരാപുത്രനെശ്ശങ്കിക്കയാൽ	111
മന്ത്രികളായിടുന്നരാക്ഷസാദികളെയും മന്ത്രനിശ്ചയത്തിങ്കലാക്കിനാൻവഴിപോലെ	112
രാജ്യഭാരത്തെപുത്രന്മാരിലങ്ങാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രാജ്യകീർത്തിയാംഗുപൻകാനന്തരിന്നുപോവാൻ	113
കല്പിച്ചുപറപ്പെട്ടനേരത്തുചെരജനം അത്മിച്ചമുലമിരുനീടനാൻപുരത്തിങ്കൽ	114
നാടതുപാർത്താൽബഹുനായകമെന്നാകിലും കേടതിനുണ്ടായില്ലമന്ത്രികൾവൈഭവത്താൽ	115
മെഴയ്ക്കുന്നമതുകാലഃപുത്രന്മാരൊരുപോലെ വീര്യവാന്മാരായൊരുരൂപേരുണ്ടായ്തന്നെ	116
പുത്രന്മാരെല്ലാവർക്കുംപ്രീതിപൂണ്ടവൻതാനും അസ്രശസ്രാദികളുംശിക്ഷിച്ചുപഠിപ്പിച്ചാൻ	117

ചൊല്ലേറുംമുരാസുതൻതന്നുടെപുത്രന്മാരിൽ ഉള്ളതിലനജനചന്ദ്രഗുപ്തനെനല്ലൊ	118
നാമമാകുന്നതൂണാൽക്കുഞ്ചമോക്കുന്നനേരം തുമയോടെല്ലാവർക്കുംജ്യേഷ്ഠനായ്തമല്ലൊ	119
നാട്ടിലുള്ളവർകളോടേററവുംചേൺകൊണ്ടു പാട്ടിലാക്കിനാനവൻഭൂമിയേയനദിനം	120
ഓരോരോസംവത്സരംകഴിയുംനേരത്തിങ്കൽ പാരാതെരാജതപത്തിന്നന്തരംവരികയാൽ	121
ഭൂമിയെരക്ഷിപ്പതിനൊട്ടുമേനിരൂപിച്ചാൽ ഭൂമിപാലകന്മാർക്കുശക്തിയുമില്ലാതായാ'	122
സേനാധിപത്യത്തിന്നനിത്യതപമുണ്ടാകയാൽ മാനാദിഗുണമുള്ളപുത്രസമ്പത്തികൊണ്ടും	123
കൌശലംനീതികളിലേറെയുള്ളതുകൊണ്ടും ആശയത്തിന്നല്ലശുദ്ധിയുണ്ടാകകൊണ്ടും	124
ഒക്കവേനന്ദരാജ്യമോതുകാണുന്നനേരം മിക്കതുംമൌര്യൻതന്റെറവശത്തായാ' ചമഞ്ഞുതേ	125
അക്കാലംഗ്ര പന്മാർക്കുംരാക്ഷസാദികൾക്കുമ- ങ്ങുൾക്കാമ്പിലതുകണ്ടുസഹിയാഞ്ഞതുമൂലം	126
ഗാഢമത്സരംകൊണ്ടുമോഹിതന്മാരാരാമവർ ഗ്രാഢമായ്തമ്മിൽനിരൂപിച്ചിതുപലതരം	127
“എന്തൊരുകഷ്ടംനിരൂപിച്ചുകാണുന്നനേരം സന്തതംനമുക്കുനുഭവിപ്പാനുള്ളഭൂമി	128
ജാരനവശയാകുംവാരനാരിയെപ്പോലെ മൌര്യനവശയായതെത്രയുൾജ്ജാകരം	129
പാർഥിവരായുംചിലർമന്ത്രികളായുംചിലർ പൃഥ്വിധേപ്പരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ	130
ഭൂത്വനവശമായിവന്നിതുരാജ്യമെന്ന- തെത്രയുംനാണക്കേടാമെന്നതേപറയാവൂ	131
പണ്ടിവൻവിദേപഷത്തെസ്സു ചിപ്പിച്ചതനേരം കുന്ദാമാരായനമുക്കേതുമേതരിഞ്ഞില	132

ശത്രുവായുരമിവൻനമുക്കുനിരൂപിച്ചാൽ പുത്രപൗത്രാദികളുപജ്ഞിച്ചിതവനിപ്പോൾ	133
ഇന്നിവൻതന്നെക്കലചെയ്തീലെന്നാകിൽപ്പിന്നെ നിണ്ണയംനമെക്കലചെയ്യമെന്നറിഞ്ഞാലും	134
ലോകരഞ്ജനവന്നമൗയ്യനോടേല്ക്കുന്നേരം ആകവേനശിക്കുന്നാമില്ലസംശയമേതും	135
രണ്ടുമൂന്നമാത്രരുംഭൂമിപാലകന്മാരും ഉണ്ടൊരുപുറംപടക്കെന്തവന്നീടുമല്ലോ	136
എന്നതുകൊണ്ടുചതിചെയ്തുകൊല്ലുകേയുള്ളൂ തിണ്ണമാണ്ണമതുവൈകരുതിനിയേതും”	137
എന്നുകല്പിച്ചരാക്ഷസാദികൾചെന്നഭൂമി തന്നിലങ്ങൊരുമന്ത്രമണ്ഡപമതുംതീർത്താർ	138
ദീപ്തമായുടുതായിപാതാളംപോലേയതിൻ മാഗ്ഗമാകുന്നിതകംവിസ്താരംപെരുതല്ലോ	139
ഭൂമിയിൽകഴിച്ചുള്ളിൽപടുത്തുകെട്ടിനന്നായ് തുമയിൽപണിതീർത്താരെന്നതേപറയേണ്ട	140
മന്ത്രമണ്ഡപമതിൽമന്ത്രികളോടുംകൂടി മന്ത്രവുമുടങ്ങിനാർസന്തതമവർകളും.	141
മൗയ്യനുംപുത്രന്മാരുംമന്ത്രികൾഗൃഹന്മാരും കാൽക്കരനിരൂപിച്ചുപോരുന്നകാലത്തിങ്കൽ	142
ഏകദാമൗയ്യൻതന്റെരമന്ദിരമകംപുകീ- ട്ടേകനായൊരുപുമാനവനോടുരചെയ്താൻ	143
“മന്ത്രമണ്ഡപത്തിങ്കൽമന്നവരെല്ലാവരും മന്ത്രികളോടുംകൂടികാൽക്കെവിചാരിപ്പാൻ	144
നിന്നുടൈവരുംപാർത്തിരിക്കുന്നുവർകളും തിണ്ണംനീസുതരോടുംപോരികവൈകിടാതെ”	145
എന്നതുകേട്ടമൗയ്യൻസംഭ്രമത്തോടുംകൂടി തന്നുടൈനയരുമായുടനപുറപ്പെട്ടാൻ	146
ചെന്നവർനിത്യമതിലിറങ്ങുന്നതുപാലെ മന്നവരുണ്ടെന്നോർത്തിട്ടിറങ്ങീടിനാരല്ലോ	147

കഷ്ടമന്നേരംഗുഹാപൃഷ്ഠമങ്ങുചിത്ര നിഷ്ഠുരന്മാരാമവർപാഷാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു്	148
പോക്കാമോവരുവാനുള്ളാപത്തുനിരൂപിച്ചാൽ നീക്കാമോവിധിയുടെകല്പിതംശിവശിവ!	149
ഇങ്ങിനേഗുഹാമാഗ്ഗ്മടച്ചുകളഞ്ഞേരം തിങ്ങിനതാപത്തോടേമെയ്യുനാപത്രന്മാരും	150
ചെന്നടൻഗുഹാദരംപുകുതുനേരമതിൽ മന്നവരാരുമില്ലമന്ത്രികളാരുമില്ല	151
അത്രയുമല്ല ചിലവല്ലു ചിഹ്നങ്ങളുണ്ടു തത്രവെച്ചിരിക്കുന്നുഎന്തതെന്നുരചെയ്യാം	152
ഭോജനംകൊണ്ടുപരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന ഭോജനംആരുണ്ടതിൽകാണൊനെന്നറിഞ്ഞാലും	153
പ്രത്യേകമോരോവിളക്കുണ്ടതിൽകൊളുത്തിവെ- ച്ചുത്യന്തമെരിഞ്ഞുകത്തിടുന്നുഭീചങ്ങളും	154
ചൊല്ലുവാനരുതേതുംപിന്നെയുള്ളവസ്ഥകൾ കൊല്ലുവാനുള്ളാചാരമിങ്ങിനെയാകുന്നുപോൽ	155
ഇങ്ങിനെകണ്ടുനേരമുള്ള സങ്കടമവ- കെങ്ങിനേപറയുന്നുകണ്ണുനീർതു കിത്തുകി	156
തങ്ങളിലോരോതരംചിന്തിച്ചുപറകയും തിങ്ങിനശോകത്തോടേതങ്ങളിൽതഴുകയും	157
“ഓഷ്ഠരാമമാത്യരംഭൂമിപാലകന്മാരും കഷ്ടമാംവണ്ണംനമ്മെച്ചുതിച്ചാരയ്യോപാപം	158
ഏതുമേത്തവകഃശമിപ്പിതുചെയ്തീടുവാൻ ഏതുമൊന്നവരോടുചെയ്തുമില്ലല്ലോനാം	159
വല്ലതുംപ്രവർത്തിച്ചുദിവസാകഴിപ്പാനാ- യുള്ളതിനല്ലാതെകണ്ടൊന്നിനുംപോയില്ലല്ലോ	160
മണ്ഡപമവനിയിൽകഴിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചതും ചണ്ഡരാമവരുടെമന്ത്രയോഗവുംപിന്നെ	161
വന്നുനമ്മോടുപറഞ്ഞിടിനപുരുഷനും ദുന്യമിതൊക്കവേയെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോനാം	162

ഇഷ്ടമല്ലാത്താവിത്ഥംചരിച്ചുകൊല്ലേണമോ സ്രഷ്ട്വ കല്പിതംതടുക്കാവതുമല്ലപാതാൽ	163
എന്തിനിവേണ്ടതെന്നുധൈര്യമാലംബിച്ചുനാം ചിന്തചെയ്യണ"മെന്നുചൊല്ലിനാൻമഹാസുതൻ	164
പിന്നെയുംക്ഷണമാത്രംമാനസേനിരൂപിച്ചി- ട്ടൊന്നുരചെയ്യാനവൻനന്ദനന്മാരെനോക്കി	165
"ഒന്നുമേനിരൂപിച്ചുലാവതല്ലാതെയുള്ള ഭുന്ന്യമേരുമവർചെയ്തസങ്കടത്തിങ്കൽ	166
ഈശ്വരമതമെന്നെന്നറിഞ്ഞുകൂടായ്ക്കയാൽ വിശ്വസിച്ച്ചല്ലാവരുംകേൾക്കേണമെൻറവാക്യം	167
ഭോജനമിതുതന്നെകൂട്ടിയങ്ങൊരുമിച്ചു ഭോജനമൊന്നിലാക്കിസ്സുഷിച്ചുവഴിപോലെ	168
ഭീപവുമൊന്നുകഴിച്ചൊക്കവേകെടുത്തിതിൽ ജീവിതംധരിച്ചിരുന്നീടേണമൊരുവൻതാൻ	169
നൂറുപേർക്കുണന്നായിവിളമ്പിക്കിടക്കുന്ന ചോറൊടുങ്ങീടുംമുമ്പേദൈവത്തിൻനിയോഗത്താൽ	170
നിശ്ചിതമില്ലതിന്നൊരുകഴിവുണ്ടാകിൽശ്ശത- വശ്ശ്തെയൊടുക്കുവാൻയതാവുംചെയ്തീടേണം"	171
ഇങ്ങിനെതാതൻചൊന്നവാക്കുകട്ടവർകളും ഇങ്ങിനെമറുത്തുവർമരിക്കുന്നതുംകണ്ടു	172
വന്നസങ്കടമൊക്കെസ്സമിച്ചങ്ങിരിപ്പാനും പിന്നേയപ്രതിക്രിയചെയ്യാനമശക്തരായ്	173
ഒന്നുമേമിണ്ടാതെകണ്ടിരുന്നാരവർകളും അന്നേരമെല്ലാവർക്കുംതമ്പിയായ്ക്കേവീടിന	174
ചന്ദ്രനുസമനാകുംചന്ദ്രഗുപ്തനായുള്ള നന്ദനൻതന്നെത്താതൻനോക്കിനാൻഭുവത്തോടേ	175
ബാലനാമവനപ്പോൾധീരനായുരചെയ്താൻ "മാലകതാരിൽതാതനേതുമുണ്ടാകവേണ്ടാ	176
താതനിന്നുരചെയ്തവണ്ണത്താൻചെയ്തീടുവൻ ഏതുമില്ലതിന്നൊരുസംശയമറിഞ്ഞാലും	177

ജീ.വിതംധരിച്ചതിഖ.രിക്കുന്നതുമുണ്ടു	
പോവതിനൊരുകഴിവുണ്ടാകിൽ പ്രതിക്രിയ	178
ധീരതയോടുചെയ്തിടുന്നതുമുണ്ടുപിന്നെ	
പാരിതുപരിപഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതുമുണ്ടു”	179
ധൃഷ്ടനാം ചന്ദ്രഗുപ്തനിന്നുരംപറഞ്ഞപ്പോൾ	
തുഷ്ടരായ് ജ്യേഷ്ഠനാരുമച്ഛനമൊരുപോലെ	180
ബാലനെയെല്ലാവരുംഗാഢമായ് തഴുകിക്കൊ-	
ണ്ടാലുന്നനേത്രജലംകൊണ്ടവരവൻതന്റെ	181
മൗലിയിലഭിഷേകംചെയ്തനെല്ലാവരും	
മേളമോടവൻതന്നിക്കാശിയുംചെല്ലീടിനാർ	182
“ബാല!നീചിരകാലംജീവിക്കുരിപ്പക്കളെ	
തോലാതെജയിക്കായിവരികവിശേഷിച്ചും	183
ആരുമേസഹായമുണ്ടായിലെനിരിക്കിലും	
വൈരിവഗ്ഗ്ത്തെയൊടുകീടുംനീമഹാമതേ”	184
ധീരതകൈക്കൊണ്ടൊരുചന്ദ്രഗുപ്തനുംപിന്നെ	
ചോറുണ്ടങ്ങതിലിരുന്ന്ീടിനോരനന്തരം	185
മറേറവർചിലദിവസങ്ങൾപോയൊരുശേഷം	
തെറ്റൊന്നുമരിച്ചിതുഭക്ഷണമില്ലായ്ക്കയാൽ	186
മൗര്യനെസ്സുതരോടുകൂടവേചതിച്ചുടൻ	
ഘോരമാംവണ്ണംകൊലചെയ്തുവൃത്താന്തംകേട്ടു	187
നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാംരജഭീതിയാലഴ-	
ന്നൊട്ടൊട്ടുകരഞ്ഞിതുസങ്കടമുണ്ടാകയാൽ	188
നന്ദഭ്രാപാലന്മാരെയൊഴിച്ചുള്ളവക്കൊരാ-	
നന്ദമുണ്ടായില്ലല്ലോമൗര്യനാശത്താലഹോ.	189
അങ്ങിനെമൂന്നുമാസംകഴിഞ്ഞൊരനന്തരം	
വംഗദേശാധിപതിയാകിയനരാധിപൻ	190
ഘോരനായൊരുസിംഹവീരനെകൂട്ടിലിട്ടി-	
ട്ടാതുഡഗർച്ചംചിലരെക്കൊണ്ടെടുപ്പിച്ചു	191
പാടലിപുത്രപുരത്തിങ്കലേക്കയച്ചിതു	
പാടവമേറേയുള്ളവംഗദേശാധിപതി	192

“കൂടതുപൊളിയ്ക്കാതെസിംഹത്തെപുറത്തിങ്ങു പേടികൂടാതെകളഞ്ഞീടേണ”മെന്നുണ്ടൊരു	193
സന്ദേശമതുകൊണ്ടുരാജഭൃതന്മാർചെന്നു നന്ദ്രപന്മാർമുമ്പിൽവെച്ചുചന്ദിച്ചുചൊന്നാർ	194
“വംഗഭൂപതിനിങ്ങൾക്കായിതുകാഴ്ചവെപ്പാൻ മംഗലകീർത്യാകൊടുത്തയച്ചുവിട്ടീടിനാൻ	195
പഞ്ചരംഭഞ്ജിയാതെസിംഹത്തെദ്രവിപ്പിച്ചാൻ അഞ്ചുസാനിരൂപിച്ചുകൊൾകയുംവേണമല്ലോ”	196
എന്നതുകേട്ടുനവനന്ദനഭൂപന്മാരും ചെന്നുടൻമന്ത്രിവരന്മാരായ്നിരൂപിച്ചു	197
കൂടതിൽപഞ്ചാസ്യനെക്കണ്ടതുനേരമവർ പേടിയോടോടിചാങ്ങിപ്പോന്നുചിന്തിച്ചീടിനാർ	198
കണ്ടതില്ലുപായങ്ങളുൾനന്നിനാലുമേയെന്നു കുണ്ടായുഴന്നുനിന്നീടീനോരനന്തരം	199
പൊല്ലിയെന്നൊരുമെഴുത്തൻതന്നുടെബന്ധുവായ നല്ലനാമന്ത്രിവിശിഖാഖ്യനുംചൊന്നാനുപോൾ	200
“നല്ലനാമമുക്കുള്ള ചന്ദ്രഗുപ്തനുണ്ടെങ്കിൽ വല്ലതുമിതിനൊരുപായമുണ്ടാക്കുമവൻ	201
ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്നവനോത്തുകാണുന്നനേരം കല്പകവൃക്ഷംതന്നെമെഴുത്തുനന്ദനൻബാലൻ	202
എന്തൊരുഫലമതു ചിന്തിച്ചാലിനിയിതി- നെന്തൊരുകഴിവെന്നുകണ്ടതുമില്ലതാനും”	203
എങ്കിലോചന്ദ്രഗുപ്തനിരിക്കുന്നല്ലീയെന്നു ശങ്കകൊണ്ടുതേരംനന്ദ്രപാലന്മാരും	204
ചെന്നുടൻഗുഹാമുഖംകഴിച്ചുതുടങ്ങിനാർ പന്നഗാരികൾചെന്നുകഴിക്കുന്നതുപോലെ	205
ദുഷ്ടരാമരചന്മാർചന്ദ്രഗുപ്തനേയതിൽ ശിഷ്ടനായെല്ലിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടവർ	206
ഹൃഷ്ടരായതിലിഴിഞ്ഞോടിയെന്നവർകളും പുഷ്പകൗതുക്കുംമുരാപെരുതനോടരചെയ്താർ	207

- “വത്സ!നീപുറത്തിങ്ങുപോരികവൈകീടാതേ
മത്സരാദികൾനിന്നോടില്ലത്തങ്ങൾക്കേതുമേ” 208
- നിശ്ചന്ദമതുകേട്ടചന്ദ്രഗുപ്തനമപ്പോൾ
നിശ്ശമിപ്പതിനേററമാശയുണ്ടെന്നാകിലും 209
- കണ്ണനീർവാർത്തുമറയിട്ടുചീന്തരുണ്ടവൻ
മന്നവന്മാരോടേവംചൊല്ലിനാൻ : കാപത്തോടേ 210
- “ഇച്ഛയില്ലെന്നിങ്ങേതുംപോരികെന്നുള്ളതിനി-
യച്ഛനുംജ്യേഷ്ഠന്മാരുംകൂടാതെപോന്നീടുവാൻ 211
- മുന്നംഞാനവരോടുകൂടിയല്ലയോപോന്നു
പിന്നെയങ്ങിനെപിരിഞ്ഞങ്ങുഞാൻപോന്നീടുന്നു? 212
- ജ്യേഷ്ഠന്മാർജനകനുംപട്ടിണികിടന്നിതിൽ
കഷ്ടമായുരിച്ചുപോകുന്നതുംകണ്ടുകണ്ട് 213
- പ്രാണനുംപോകാതെകണ്ടിരിക്കുമെന്നിങ്ങൾ
നാണയത്തിനുവെട്ടിക്കൊല്ലുകേയിനിവേണ്ടു” 214
- ഇങ്ങിനേപലതരംപറഞ്ഞുകരയുന്ന
മംഗലശീലനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടവർ 215
- പിന്നെയുംനാണമകലെക്കളഞ്ഞുരചെയ്താർ
“നിന്നുതൊതാദികൾത്തങ്ങളെന്നറികനീ 216
- ഏതുനീകരഞ്ഞഴൽതേടുവാനവകാശം
ചിന്തകൊണ്ടെന്നുഫലംപോരികകുമാര!നീ 217
- പണ്ടുമുണ്ടല്ലോനിങ്കൽസ്നേഹമീത്തങ്ങൾക്കെല്ലാം
കണ്ടുകൊൾകതിൻഫലമിനിയെന്നറിഞ്ഞാലും” 218
- ഇപ്രകാരങ്ങളനുസരിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടും
വിപ്രിയംഗുപന്മാർക്കുവന്നുപോവതിനാൻ 219
- നിശ്ശമിച്ചീലപുനരെന്നതുകണ്ടിട്ടവർ
ചിരിക്കുമെന്തുന്തനിക്കുള്ള ഭണ്ഡാരമെല്ലാം 220
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെമുമ്പിൽകൊണ്ടുപോയ്ഞെട്ടിടിനാർ
മന്ദമായപ്പോളവൻപറഞ്ഞുപറപ്പെട്ടാൻ 221
- മന്നവശ്രേഷ്ഠന്മാരുംമെന്തുനന്ദനൻതന്നെ
മാനിച്ചുനന്തെയിയിച്ചുടൻവഴിപോലെ 222

പഞ്ചരത്തിങ്കൽകിടന്നോടുന്നസിംഹത്തെയും മഞ്ജു ഉമാകുന്ദോക്കാലത്തെയുംകാട്ടീടിനാർ	223
ചന്ദ്രഗുപ്തനമതുകണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു മന്ദമാസവംകലർന്നിങ്ങനേനിരൂപിച്ചാൻ	224
പഞ്ചാസ്യമിതുമഹാവി.ഗ്രഹമെന്നാലിപ്പോൾ പഞ്ചരത്തിന്റെറകഴലിടകളുടെയെന്നും	225
മോ വിപ്പാനെളുതല്ലയെന്നല്ലതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യാജത്താൽകൃതമിദമില്ലസംശയമേതും	226
സന്തതംസിംഹത്തിന്റെറചേഷ്ടകൾസൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ യന്ത്രമുണ്ടിതിനുള്ളിലെത്തോന്നത്താനും	227
വണ്ണഭാരമാദികളുപോത്തുകാണുന്നനേരം നിണ്ണയശീലികളാൽകല്പിതംമനോഹരം	228
“ദ്രാവ്യതാം”എന്നുണ്ടൊരുവാക്യമെന്നതുകൊണ്ടു ധാ.ചനംവരേണമെന്നുള്ള തുമില്ലയല്ലോ	229
ദ്രാ.ചണത്തിനയോഗ്യമായ്തരുമെന്നാലിതു കേവലംമഴകുകൊണ്ടെന്നതേവരുന്നതും	230
നിശ്ചയിച്ചറിഞ്ഞുള്ളിലിങ്ങനെയെകല്പിച്ചവൻ ആശ്ചര്യംജനങ്ങൾക്കകാട്ടുപാനായിക്കൊണ്ടു	231
പഞ്ചരംഉയരത്തുവെറ്റിച്ചിട്ടിരിന്നുകൊ- ലഞ്ചസാമുട്ടുപഴുപ്പിച്ചുസിംഹത്തിന്മേയ്ക്കൽ	232
വെച്ചതുനേരമൊലിപ്പൊക്കവേപുറത്തുപോ- യച്ചത്തിൽചിരിച്ചിരുളുമിരാജാക്കന്മാരും	233
മന്ത്രികൾജനങ്ങളുംകണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തനെബലമാനിച്ചുനിന്നിടിനാർ	234
രാജപുജിതന്മാരാജ്യോയിരൂപിനൊവംഗ- രാജഭൃതന്മാരൊക്കെച്ചെന്നിരുങ്ങിയിച്ചാർ.	235
രാക്ഷസനതുകാലമുൾക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചാൻ “രൂക്ഷമാനസനായമെന്തുനന്ദനനിവൻ”	236
എന്തിവൻചെയ്യുന്നതെന്നിങ്ങനേനിരൂപിച്ചു സന്തതംശങ്കമുഴുത്തിരുന്നാനവത്താനും	237

നന്ദനമാർക്കുംമെഴുത്തുൻതനിക്കുംശേഷക്രിയ ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടുചെയ്തിച്ചാർഗ്ഗപന്മാരും	238
ഈവണ്ണമുള്ള ചന്ദ്രസാധിഷ്ഠിക്കുകിലിനി കേവലംചന്ദ്രഗുപ്തൻനമുക്കുണ്ടതു കൊണ്ടു	239
ശത്രുപമുജ്ജാർകളിൽശേഷിഷ്ടാനെന്നാകിലും പുത്രനെപ്പോലെപരിപാലിച്ചീടുകവേണം	240
അശ്വാദികളിലാധിപത്യമുണ്ടാക്കീടിനാൽ വിശ്വാസംവരായല്ലോശത്രുപമുണ്ടാകയാൽ	241
ഒന്നിനുംആക്കീടേന്നവന്നുപോയാലുതിവൻ ഒന്നിനുംപിന്നെയൊരുപാത്രമല്ലാതെവരും	242
രണ്ടുനാളാവിച്ചിരുന്നീടിലുമതുമാരു ഭണ്ഡമാണ്യരുമതിനില്ലസംശയമേതും	243
അഗ്രഭോജനത്തിനുവിപ്രന്മാർവരുണേരും യോഗ്യരെക്കുണിപ്പുതിന്നാക്കുകനല്ലന്താനും	244
ഈവണ്ണകല്പിച്ചുവരാക്കിനാരവനെയും ദൈവത്തിന്മതമാർക്കുതടുത്തുകൂടായല്ലോ	245
താതസോദരരുടെനാശവുമനുദിനം ചേതസാനിനമുള്ള ചേദവുമറച്ചുവൻ	246
നെയ്യകംവെന്തുവെന്തുകോപവുംജപലിച്ചുള്ളിൽ ചഞ്ചലംകൂടാതെകണ്ടുഗ്രഭോജനത്തിങ്കൽ	247
വിപ്രരെകല്പിക്കയെന്നുള്ള തികലേക്കതി- തല്ലാനായിട്ടിരുന്നീടിനാനതുകാലം	248
നല്ലൊരുസ്വഹായമാരുള്ളതെന്നനുദിനം വല്ലഭമുള്ള മെഴുത്തുനന്ദനൻചിന്തിച്ചുള്ളിൽ	249
തള്ളിവന്നീടുംപടുബുദ്ധി വൈഭവംകൊണ്ടു വല്ലതെങ്കിലുംതടുക്കാന്യരുമതുന്താനും	250
ബുദ്ധിശക്തിയുംമഹാസൈന്യശക്തിയുംതമ്മിൽ ബുദ്ധിശക്തിക്കുതുല്യമൊന്നുമില്ലെന്നിട്ടവൻ	251
ബുദ്ധിയുംനയവുമേറീടുന്നവിപ്രന്മാരേ നിത്യവുമനേചരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നാറെ.-	252

നല്ലാസത്തോടുപലരോടുകൂടെയുചെയ്തു
നല്ലപൈങ്കിളിമകൾതാനുമന്നടങ്ങിനാൾ.

253

ഇതി മുദ്രാരാക്ഷസേ നവനന്ദാഭിഷേകനാമ ഗാനവിശേഷം സമപ്തം

രണ്ടാം പാദം

- ബ്രാഹ്മണ! സുഗ്രീവ! ശുകകുലമാലികേ!
- കാലേപരകകഥകളിനിയുംനീ 1
- പാലംപഴുവുണ്ടുളിച്ചതെളിഞ്ഞുടൻ
- കാലംവൃഥാകളഞ്ഞീടാതെചൊൽകെടോ 2
- നല്ലകഥയിതുകേൾക്കുന്നനേരത്തു
- ചൊല്ലാവതല്ലൊരാണമിനിക്കുള്ളിൽ 3
- എന്നതുകേട്ടതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിടീനാൾ
- മുന്നമുറചെയ്തിന്നുമേല്ലൊട്ടവൾ 4
- എങ്കിലോമെന്തുതനയനൊരുഭിന്നം
- മംഗലശീലൻകസുമപുരത്തിങ്കൽ 5
- സഞ്ചരിക്കുന്നോരുനേരത്തുദൂരവേ
- തഞ്ചുന്നകാന്തികലനോരുവിപ്രനെ 6
- പലതിമലേവസിച്ചുകൊണ്ടത്രയും
- ശ്രദ്ധനായേവലകത്തിപ്പറിച്ചുടൻ 7
- ചുട്ടതിൻ ഭസ്മംകലക്കിക്കുടിച്ചതി-
- രുഷ്ടനായ് നില്ക്കുന്നതുകണ്ടവൻതാനും 8
- ചെന്നടികമ്പിട്ടുദൂരത്തുവാങ്ങിനി-
- ന്നൊന്നുമഹീസുരൻതന്നോടുചൊല്ലാൻ 9
- “ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠകലോത്തംസമേ! വിഭോ!
- ഭാസുരകാന്തികലൻദയാനിയേ! 10
- എന്തിനപല്ലതുകത്തിപ്പറച്ചിഹ
- ചന്തമായ് നീരിൽകലക്കിക്കുടിച്ചതും?” 11

അപ്പോളതുകേട്ടുമെയ്യുസൃതനോടു കെല്ലോടു ചൊല്ലിനാൻപൃഥ്വീസുരേന്ദ്രനും	12
“ഇപ്പല്ലപാദേതടഞ്ഞുഞാൻവീഴ്ചയാൽ ഉൾപ്പിരിയുണ്ടായകോപംചൊറായ്ക്കയാൽ	13
നാരായണരോടുകൂടെപ്പിരിച്ചുഞാൻ പാരതെച്ചുകലക്കിക്കിട്ടുതും.”	14
ചന്ദ്രഗുപ്തനതുകേട്ടുചൊല്ലിടിനാൻ “എന്തുഭവാനിബ്ബന്ധിതംകടിക്കയാൽ?”	15
എന്നുചൊദിച്ചൊരുമെയ്യുത്ഥജനോടു മന്നിടഭേവനംപാർത്തുചൊല്ലിടിനാൻ	16
“ക്രോധാഗ്നിധൈര്യമെന്നാദിപ്പിക്കുമല്ലായി. ലേതുമതിനൊരുസംശയമില്ലകേൾ”	17
എന്നതുകേട്ടവനുംപറഞ്ഞിടിനാൻ “ഉന്നതരായുള്ള മന്നവന്മാർചിച്ഛർ	18
ഘോരമായുള്ള പരാധങ്ങൾചെയ്തിലോ ധീരതയോടൊന്നു ചെയ്യാവോൻപിന്നെ?”	19
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതൻറവാക്കുകേട്ടപ്പോൾ മന്ദഹാസംപൂണ്ടവനോടുചൊല്ലിനാൻ:—	20
“ബാലനായുള്ള നിയന്തരിഞ്ഞുമമ ശീലഗുണങ്ങളുംബുദ്ധിവിചാസവും	21
മത്തഗുണങ്ങളുംമശപഗുണങ്ങളും പത്തിവരന്മാരുമൊത്തരഥങ്ങളും	22
ചിത്രമായുള്ളൊരുമന്ത്ര വിചാസവും എത്രയുമേറുന്നൊരൊന്നുകൂലവും	23
ഇത്തരമല്ലാനരപാലകന്മാർക്കു നിത്യമാകുന്നൊരുശക്തിധരിക്കുനീ	24
ഇങ്ങിനെയുള്ള തുംഎന്നുടെബുദ്ധിയും തങ്ങളിലെത്രവിശേഷമറിഞ്ഞാലും	25
മാമകമായമതിവൈഭവംകൊണ്ടു തുമയോടൊന്നൊന്നുസാധ്യമല്ലാത്തതും?”	26

ഇതഥാകർണ്ണമഹീസുരവാക്കുകൾ	27
ഉത്തമനാകിയമെയ്യുതനയനം	
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടഥക്രൂപിത്തൊഴുതുനി-	
ന്നത്തരമായവൽത്തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ—:	28
“ആരെന്നറിഞ്ഞതില്ലല്ലോഭവാനെ ഞാൻ—	
ആരെന്നരുൾ ചെയ്തവേണംമഹാമതേ!	29
എങ്കിലോകേൾക്കുഞാനാരെന്നതാശ്വനീ	
ശങ്കാവിഹീനംപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	30
ചാണക്യനെന്നപ്രസിദ്ധനായേററവും	
മാനിയായുള്ളൊരുഭൂസുരൻഞാനെടോ	31
പേരിനിരണ്ടുണ്ടിനിക്കതു കേൾക്കനീ	
പാരിൽപ്രസിദ്ധനാംകെട്ടിപ്പുനെന്നതും	32
വിഷ്ണുതാൻനിത്യവുരക്ഷിച്ചുകൊൾകയാൽ	
വിഷ്ണുപുൻപുനെന്നതുമുണ്ടോ	33
നന്ദാഗ്രഭോജനംകേട്ടിട്ടുഞാനിഹ	
നന്നായ് ഭജിപ്പതിനായിവന്നീടിനേൻ	34
യോഗ്യൻപരന്നവരെക്കുണിച്ചിട്ടുവാൻ	
ഭാഗ്യവാന്മാരായമന്നവരാക്കീട്ടു	35
കേട്ടിതൊരുവൃഷലൻപോലതാകുന്ന	
തുട്ടുശ്രമിച്ചുകഴിപ്പാനമിന്നവൻ	36
ഏതൊരുദിക്കിലിരിക്കുന്നതെന്നുനീ	
യേതുമേവൈകാതെ ചൊല്ലിത്തരികെടോ”	37
തങ്കഴൽക്രൂപിത്തൊഴുതവൻ ചൊല്ലിനാൻ	
“എങ്കിൽവൃഷലനവൻഞാനറിഞ്ഞാലും	38
തപല്പാദരേണക്കൾകൊണ്ടിനിവൈകാതെ	
യിപ്പരംശുദ്ധമാക്കേണംമഹാമതേ!	39
ഇന്നിവിടെബുദ്ധവാൻവന്നതുകാരണം	
നന്ദചംശമിനിവർദ്ധിതമായ്തരം	40
മെയ്യുനീവണ്ണംപറഞ്ഞൊരുനേരത്തു	
ശെയ്യുമേറീടുന്ന ചാണക്യഭൂസുരൻ	41

ലജ്ജിതനായ് മുഖംതാഴ്ന്നിന്നനേരം അച്ചിരിപൂണ്ടവന്തന്നോടുകൂടെ ചയ്ത	42
“അയ്യോവൃഷലനെനിങ്ങിനേചൊന്നതു പൊയ്യല്ലവിപ്രജാതിസ്വഭാവമെടോ	43
രാജാവുതന്നുടെപൗത്രനല്ലോഭവാൻ ആചാരമല്ലാതെചൊന്നെന്നറിയാതെ	44
സജ്ജനങ്ങൾക്കുകൊണ്ടേതുമില്ലെങ്കിൽ ഇജ്ജനങ്ങൾക്കുതുപൊരായ്കയാണു	45
ലജ്ജയുണ്ടെന്നറിയിക്കുകൊണ്ടിഹ നിശ്ചയമിന്നതുപോക്കുവാനായ്കൊണ്ടു	46
നല്ലവരങ്ങൾതന്നെത്തുറന്നി വല്ലഭമോടതുവാങ്ങീടുകഭവാൻ	47
എത്രയുണ്ണേണമെന്നിതുനിന്നുടെ പ്രശ്നംകണ്ടിട്ടിനിക്കെന്നറികനി”	48
ചാണക്യനിങ്ങനേചൊന്നതുകേട്ടവൻ താണക്കഴലിണകമ്പിട്ടുചൊല്ലിനാൻ	49
“നിത്യവുമിങ്ങിനേതന്നേവൃഷലനെ - നെന്നത്രയുമാദരവോടരുൾചെയ്തില്ലോ	50
മറെറാരുമില്ലതിനൊത്തവരമിനി മുറുമിനിക്കെന്നറികയൊനിയേ!	51
തപസ്കൃപകൊണ്ടിനിമറെറാരുവേണ്ടുകിൽ മൽകുടിലിങ്കലേയ്ക്കു ഞങ്ങളെന്നുള്ള ഞം	52
ആശ്രമത്തിന്നെഴുന്നള്ളുന്നനേരത്തു വിശ്രമിച്ചാൻതക്കവണ്ണംമതിതാനും”	53
“അങ്ങിനെതന്നെയതെ” നുപറഞ്ഞിതു തിങ്ങിനമോദംകലൻ ചാണക്യനും	54
പിന്നെയുംഭൂസുരനാഥനെമെഴുന്നും നന്നായ്കളിഞ്ഞുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിനാൻ	55
പോകുന്നനേരംവഴിയിന്നുമെഴുന്നും ആകലത്തോടവൻതാതവിനാശവും	56

സോദരനാശവുംതന്റെറവിശേഷവും മേദിനീപാലകന്മാരുടെവൃത്തവും	57
കൈവേ ചാണക്യനോടുചൊല്ലിടുന്നാൻ ഉൾക്കരളിലവനേറികരുണയും	58
ഉനംവരാതേമഹീസുരാ ചാത്ര്യനെ സ്നാനാദികൾകഴിപ്പിച്ചിതുമെയ്യുന്നു	59
ഭോജനശാലയുംകാട്ടിക്കൊടുത്തഥ രാജപൗത്രൻഗൃഹത്തിന്നുപോയിടുന്നാൻ.	60
വേഗംകറച്ചഥമെയ്യുൻവഴിയീന്നു പോകുന്നനേരമീവണ്ണനിരൂപിച്ചാൻ	61
ദൈവബലംകൊണ്ടെനിക്കുമനോരഥം കൈപന്നിതിപ്പാളതിനില്ലസംശയം	62
ഇപ്പ്രഥിവീസുരൻതന്നയാത്രിച്ചുണാൻ കെല്ലോടുചെയ്തപ്രതിക്രിയനിണ്ണയം	63
ഉഗ്രനായുള്ളൊരു പിപ്രനവന്തനി- ക്കഗ്രാസനംനരപാലകന്മാരവർ	64
എന്നുകൊടുക്കയില്ലെന്നുവരുപിന്നെ മന്നവന്മാരുമുലംമുടിഞ്ഞുപോം	65
എന്നാലിനിക്കുവരേണ്ടതുംസാധിച്ചി- തെന്നിങ്ങിനേനിരൂപിച്ചുമെയ്യുന്മാരുജൻ	66
ധന്യശീലൻതെളിഞ്ഞൊരമതുനേരം ചെന്നുനിജപുരംപുക്കുമരുവിനാൻ	67
ഭക്തിശാലാന്തരേ ചെന്ന ചാണക്യനും തത്രകനിവോടനോക്കിയനേരത്തു	68
പൊന്നിൻതളികകളൊമ്പതൊരുപോലെ മാന്യജടായിക്കിഴക്കുനോക്കീട്ടവ	69
വെച്ചിരിക്കുന്നിതതിന്നുനേരെപിന്നേ വെച്ചിരിക്കുന്നിതൊരുപൊൻതളികയും	70
വെള്ളത്തിലേന്നുരചാലേയതിൽച്ചില വെള്ളിത്തളികകളായിരമുണ്ടല്ലോ	71

ചാണക്യനിങ്ങളനേകങ്ങളാരുനേരത്തു മാനിച്ചുപാലകന്മാരോടുചോദിച്ചാൻ	72
“സ്വപ്നമയമൊരുപാത്രംവിശേഷിച്ചു മാന്യസ്ഥലത്തുതെളിവോടുവെച്ചതും	73
പിന്നെയൊരൊമ്പതൊരുപോലെവെച്ചതും ഇന്നവകെന്തെന്നുപറഞ്ഞീടുവിൻനിങ്ങൾ.”	74
ഇത്ഥംപറഞ്ഞൊരുവിപ്രനോടനേരം ഉത്തരമായുരചെയ്താരവർകളും.	75
“നന്ദനരായിപന്മാർക്കിവയൊമ്പതും പിന്നെയങ്ങേതിഹവന്നവിപ്രന്മാരിൽ	76
അഗ്രാസനത്തിനുയോഗ്യനായ് പൂജ്യനായ് ഭാഗ്യവാനായുള്ളവനെനറിഞ്ഞാലും	77
വന്നവക്കൊക്കവേമറ്റുള്ളവയരിൽ ഒന്നിങ്കലിപ്പോൾഭവാനമിരുന്നാലും”	78
എന്നതുകേട്ടോരുകെരടിലുഭൂസുരൻ “ഇനിവിടേക്കുവന്നീടിനവിപ്രരിൽ	79
അഗ്രനായുള്ളതുതാ”നെന്നുചൊല്ലിയ- ങ്ങഗ്രാസനേചെന്നിരുന്നാൻകനിവോടേ	80
രാജപ്രവരരുംസ്നാനംകഴിച്ചുഥ ഭോജനശാലയിൽവന്നോരുനേരത്തു	81
അല്പവയസ്സാംദപിജനെയഗ്രാസനേ കെല്പോടുകണ്ടതുനേരമുരചെയ്താർ	82
“ഏതുവടുവിവൻ അഗ്രാസനത്തിന്മേൽ ഏതുമേശങ്കുകൂടാതെകരയേറി	83
ധൃഷ്ടതയോടുമിരിക്കുന്നതാരിവൻ? കഷ്ടമനാരൂപശൂശ്രൂവാകുന്നതും	84
കള്ളക്കരങ്ങിനെത്തല്ലി ചിട്ടച്ചുടൻ തള്ളിപ്പറത്തുകുളുവതിന്നാരമേ	85
യില്ലയോനമ്മുടെചോരതിന്നുനവർ എല്ലാവരുമെങ്ങുപോയാരിതുനേരം?”	86

ഇത്തരംമന്നവൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ	
ഇത്തരംകൂലനായുത്തരംചൊല്ലിനാൻ	87
“മർക്കടനെങ്കിലുംതസ്കരനെങ്കിലും	
മത്സമനാനിട്ടൊരുത്തനങ്ങെന്നാകിൽ	98
അഗ്രാസനത്തിങ്കൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോകുവാൻ	
ഉഗ്രമായ് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാലിറങ്ങുമോ?	89
നാലുവേദങ്ങളും ആറുശാസ്ത്രങ്ങളും	
വേലകൂടാതെദ്രവ്യമായിട്ടുള്ളതെന്ന	90
എന്നെപരീക്ഷിക്കുവേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ	
വന്നുപരീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ	91
ഗർവ്വിതന്മാരായനിങ്ങളെപ്പേടിച്ച്	
ഒറ്റാക്കുകേട്ടിറങ്ങിപ്പോകയില്ലത്താൻ”	92
രോഷംസഹിച്ചുടൻന്യായംപറയുന്ന	
ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠനായുള്ള ചാണക്യനെ	93
ഭൂതൃജനങ്ങൾകുടമുചുററിപ്പിടിച്ചു	
ചെറുതായുംകഷ്ടമായ്കൊല്ലിയിഴച്ചവർ	94
ഭോജനശാലയിൽനിന്നുപുറത്തിറങ്ങി	
രാജഭൂതന്മാർപിടിച്ചുതള്ളിപ്പിടിച്ചു	95
ഒഴുർപിടിച്ചുവലിക്കുന്നനേരത്തു	
കഷ്ടമഴിഞ്ഞുകുടമയുപസ്രവ്യം	96
വൃദ്ധനായിട്ടുനമരൊരാൾപ്രിയനെ	
സതപരമഗ്രാസനത്തിന്മേലാക്കിനാൻ	97
ചാണക്യനപ്പോഴുദിച്ചാരുതുകോപത്തെ	
താനെങ്ങിനേപറയുന്നു ശിവശിവ!!	98
പുല്ലുതടഞ്ഞു ചീണോരുനേരമതു	
നില്ലാതെകോപേനകത്തിപ്പറിച്ച്	99
മുട്ടുകലക്കിക്കുടിച്ചുമഹീസുരൻ	
കഷ്ടമിഷ്ടകോപംസഹിക്കുന്നതെങ്ങിനെ	100
പാരമ്പര്യത്തുള്ള രോഷംജപിച്ചവൻ	
പോരാമാംവണ്ണം പ്രതിജ്ഞചെയ്തിടുന്നാൻ	101

“മുഖ്യനായ് പുജനായുജ്ജ്വാലതാനിനു ധിഷ്ഠതനായതുകൊണ്ടമന്ത്രിദിജൻ	102
പൂജിതനായതുകൊണ്ടംഗുപകച നീചരാംനിങ്ങളെ വെട്ടിവധിപ്പിച്ചു	10
മരൊരുശ്രുദനെവാഴിച്ചിവിടെഞാൻ തെറ്റൊന്നു മൃഗയെ കെട്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ	104
ദൃഷ്ടരാക്ഷത്രിയക്ഷുദ്രരേ! മൃഗരേ! പെട്ടെന്നു ഞാനതു ചെയ്തു മറിഞ്ഞാലും”	105
ഘോരമായി തഥാപ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തവൻ ധീരനായ് കോപിച്ചു പോകുന്നനേരത്തു	106
കണ്ടുനിന്നീടുന്ന സജ്ജനമൊക്കെയേ മിണ്ടാതെന്നിനിതുകൾ ഞായേറ്റവും	107
“ക്ഷുഭ്രാന്തികൊണ്ടു വിവശനായിട്ടു വിപ്രൻ പറയുന്ന ഭാഷിതം കേട്ടില്ലേ”	108
ഭൂമിപന്മാർ പറഞ്ഞു ന്യാന്ത്രിങ്ങിനേ കാമമാം വണ്ണം ഭൂജിച്ചുകൊണ്ടീടിനാൻ	109
ചാണക്യ രൂപിണെ മെഴുതു ഗ്രാഹം പുക മാനമുൾക്കൊണ്ടവൻ തന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ	110
“നന്ദരാജ്യത്തിങ്കലേയ്ക്കു നീരജാവു മന്ത്രിയാകുന്നതും ഞാനെന്നറിഞ്ഞാലും”	111
ചാണക്യ ചാക്കുകളിങ്ങിനെ കേട്ടവൻ താഴെ തൊഴുതു വിനീതനായ് ചൊല്ലിനാൻ	112
“എന്തിങ്ങിനേയരുൾ ചെയ്യുന്നതു പോൻ എന്തെന്നെ നിങ്ങളിലുണ്ടായതില്ലേതു”	113
എന്നതുകേട്ടഥവിഷ്ണുഗുപ്തൻ താനും മന്നവർ ചെയ്ത ധിക്കാരവും തന്നുടെ	114
ഘോരമായോരു പ്രതിജ്ഞയും മന്വേദ മെഴുതുന്നോടൊക്കെയും പറഞ്ഞീടിനാൻ	115
ചന്ദ്രഗുപ്തൻ താൻ നിരൂപിച്ചിരുന്നതി- ന്നന്തരം ശ്രദ്ധാതെ കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു	116

തൽപദംകമ്പിതവനൈശ്ശരവേന കല്പിച്ചുസഖ്യംചെയ്തിതങ്ങളിൽ	117
മൗര്യനാടൊക്കെപ്പറയേണ്ടതുംപറ- ഞ്ഞാൽമതിയായചാണക്യഭൂസുരൻ	118
യാത്രയുംപിന്നെയവനോടുകൂടെ ധാത്രിസുരൻതന്നിടത്തിന്നുപോയിനാൻ	119
മൗര്യനായനുംചാണക്യവിപ്രനും കാൽക്കളമ്പോന്നുകണ്ടുപറഞ്ഞതും	120
തങ്ങളിൽസഖ്യംതെളിവോടുകൂടിയതും ഏകദേശമൊന്നിത്തന്നെയുമില്ലല്ലോ	121
തന്നിടംപുക്കോരുവിഷ്ണുഗുപ്തൻപിന്നെ തന്നുടെസമ്പ്രദായംചാരിയായ്തോന്നുന്ന	122
ഇന്ദ്രശർമ്മാവവിപ്രനോടൊക്കവേ നന്ദഭൂപാലന്മാർതന്നോടുകൂടിയതും	123
ഘോരതരമായ് പ്രതിജ്ഞതാൻചെയ്തതും നേരോടുകൂടിയറിയിച്ചുനന്ദനും	124
ജ്യോതിഷത്തിങ്കലുംമന്ത്രവാദത്തിലും ചാതുര്യമേറീടുമിന്ദ്രശർമ്മാവുതാൻ	125
സർവ്വകാൽക്കളവനോടുകൂടെ സർവ്വനന്ദന്മാർകലഞ്ഞയൊടുക്കുവാൻ	126
ഉൾക്കൊണ്ടൊക്കെക്കൊണ്ടുമാത്രമിട്ടവൻ പൊക്കണംകെട്ടിപ്പറത്തിട്ടുധീരനായ്	127
ഭസ്മവുംതേച്ചതിനിസ്സ്പർശനായഥ വിസ്തൃതമായൊരുയോഗിവേഷപൂണ്ടാൻ	128
പീലിയുംകെട്ടിയെടുത്തഥരദ്രാക്ഷ- മാലയുംമാർപ്പിലണിഞ്ഞുവിനീതനായ്	129
ബലമുനിമതംആശ്രിച്ചുനിത്യവും ചിത്തമുറപ്പിച്ചുനന്ദരാജ്യത്തിങ്കൽ	130
മുറുമിരുന്നദിവസംകഴിച്ചുവൻ മരണാനിനമൊരുകാക്ഷയുക്തമാതെ	131

ശ്രാവകേന്ദ്രേവംപറഞ്ഞുമുനികളെ	
പാവനശീലനായിട്ടുഷപണകൻ	132
കിഞ്ചനവഞ്ചനസംശയംകൂടാതെ	
ചഞ്ചലംകൈവിട്ടുസഞ്ചരിച്ചീടിനാൻ	133
കഷ്ടമായുള്ളോരുവിപ്രനിരാസവും	
നിഷ്ഠരമായവൻചെയ്തശപഥവും	134
കേട്ടുവിഷാദവുംഭീതിയുംപൂണ്ടഥ	
ശിഷ്ടനാമന്ത്രകലോത്തമൻരാക്ഷസൻ	135
ദീപ്തമായ്തൂണുഭയംപൂണ്ടതിനൊരു	
മാഗ്ഗമെന്നെന്തവിചാരംതുടങ്ങിനാൻ	136
ഭൂതത്തുകളെക്കുറിച്ചുവനേതാനും	
ആഭിപ്രായങ്ങൾചെയ്തീടുമല്ലോദൃഢം	137
ചന്തമോടിന്നിതുനിത്തുവാനാരെന്നു	
ചിന്തിച്ചിരുന്നിതുമന്ത്രിപ്രവരനും	138
മറെറാരുമാഗ്ഗമുണ്ടെന്നതറിയാതെ	
മാറുവീതുന്നിതുചിച്ഛിരുന്നീടിനാൻ	139
അക്കാലമൊന്നുകേട്ടീടിനാനിങ്ങിനെ	
യുദ്ധക്കാമ്പുഴന്നിരിക്കുന്നോരുരാക്ഷസൻ	140
ഉണ്ടുപോലെന്നൊരുത്തൻമന്ത്രപാദിയായ്	
കണ്ടവെക്കാക്കെപ്പുവൃത്തിച്ചുനിത്യവും	141
ഉണ്ടായശത്രുബാധാദികൾപോക്കുവാൻ	
കണ്ടിട്ടുമില്ലവനെപ്പോലെയാരെയും	142
നാട്ടിട്നടക്കുന്നതുണ്ടവനെന്നതു	
കേട്ടതെളിഞ്ഞൊരുമന്ത്രകലോത്തമൻ	143
കാലവിളംബനംകൂടാതവനെയും	
ആളയപ്പിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നിഹ	144
മോദനചെമ്പൻതന്നോടുരാക്ഷസൻ	
ചോദിച്ചിതു“ഭവാനാരെന്നുചൊല്ലുക”	145
ഇമ്മമാത്മൻപറഞ്ഞതുകേട്ടവൻ	
എത്രയുതാണുവിനീതനായ്ചൊല്ലിനാൻ	146

“മന്ത്രിപ്രവരമഹാമതേ! ഞാനൊരു മാന്ത്രികനാകുന്നയോഗിയാകുന്നതും	147
ജ്യോതിഷമന്ത്രവാദങ്ങളെന്ന് കൂടി- ന്നേതുമൊരുക്കുവിലെന്നറിഞ്ഞാലും	148
ജീവസിദ്ധിയെന്നിനിക്കുപേരാകുന്നു കേവലംഭോജനംതന്നാൽ മതിതാനും”	149
ഇത്ഥംക്ഷപണകൻ ചെയ്തതുകേട്ടവൻ ചിത്തേനിരൂപിച്ചുകൊണ്ടാത്തതേനരം	150
സത്യമിബ്രാഹ്മണരുംക്ഷപണന്മാരും നിത്യവുംവൈരമേറീടുംപരിഷ്കരം	151
എന്നതുകൊണ്ടുവിപ്രാഭിചാരാദികൾ ഇനിവനെക്കൊണ്ടുനിർത്തുന്നതുണ്ടുഞാൻ	152
നിശ്ചയിച്ചുവമുറച്ചുപരാക്ഷസൻ വിശ്വസിച്ച് പ്പോളവനോടുകൂടെയൊന്നി	153
വിപ്രകോപാദികളൊക്കെയുപേക്ഷി- തപ്പോൾക്ഷപണനതുകേട്ടുചൊല്ലിനാൻ	154
“ശ്രാവകശ്രോയ! മഹാമതേ! മാനസേ താപവുംഭീതിയുമുണ്ടാകരുതേതും	155
അന്തണരൈതമോടുണ്ടുലന്മാരവർ ചിന്തിക്കിലെത്രയുംഭീരുക്കളല്ലയോ?	156
കൈയ്യുക്കുമില്ലാപടയുമില്ലാപാർത്താൽ മെയ്യുക്കുമുട്ടിലുണമാനതിവീരന്മാർ	157
പിന്നെചിലരതിലാഭിചാരാദികൾ നന്നായ്ക്കുറിക്കുംഭിരസംകഴിപ്പാനായ്	158
ഏതാനുമൊന്നതുകൊണ്ടുചെയ്തീടുകിൽ എന്തെങ്കിലുംതടുത്തീടുവാനാളുണ്ടാൻ	159
ഇന്നതിനെനോട്ടതുല്യനായാരുമി- ല്ലെന്നതറിഞ്ഞിരിക്കേണംമഹാമതേ!”	160
ഇത്ഥംപലവുംപറഞ്ഞുപരിചിച്ച് ചിത്തംതെളിഞ്ഞൊരുരാക്ഷസനേനരം	161

മാനിച്ചവനെത്തെളിയിച്ചിരുത്തിനാൻ ഉന്നംവരാതെയിരുന്നാനവൻതാനും	162
പുതപീപതികൾക്കവനമതുകാല- മെത്രയുപാരംജപരംപിടിപ്പിച്ചുതേ	163
“ചാണക്യനെന്നവൻചെയ്താഭിചാരമീ- ക്കാണുന്നതെ”ന്നുപറഞ്ഞുക്കുപണകൻ	164
തജ്ജപരംപീലിയുഴിഞ്ഞുശമിപ്പിച്ചാൻ വിജപരന്മാരായിവന്നിതവർകളും	165
“ഇതഥമോരോന്നുചെയ്തുംവിപ്ര”രെന്നതു സത്യമായെല്ലാവരോടുംപറഞ്ഞവൻ	166
സമ്മതിപ്പിച്ചുദ്രുപാലരെക്കൊണ്ടവൻ ബ്രഹ്മസപമായുള്ള സദ്രമുടക്കി ച്ചാൻ	167
നന്ദദ്രുപന്മാർക്കുപിന്നെക്കുപണകൻ ദ്രാഹുപിടിപ്പിച്ചുടനേശമിപ്പിച്ചാൻ	168
ദ്രാഹുപനിയുംകളഞ്ഞതാരുധോഗിക്ക സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുരാജപ്രവരന്മാർ	169
എണ്ണമില്ലാതോളമുള്ള രത്നങ്ങളും ചൊന്നുപണവുംകൊടുത്താരസംഖ്യമായ്	170
മംഗലകാന്തികലൻരത്നങ്ങളും മങ്ങാതെയുള്ള സുവണ്ണങ്ങളുമവൻ	171
കല്പകൊണ്ടുണ്ടുമിങ്ങുമെറിയുംപോലെ കില്ലുകൂടാതെയെറിഞ്ഞുകുളഞ്ഞുതേ	172
അന്നതുടങ്ങിക്കിതിപാലകന്മാരും മന്നവർക്കിഷ്ടനാമന്ത്രിപ്രവരനും	173
എത്രയുവിശ്വാസമോടവനെക്കുറി- ച്ചതുന്തവി.സ്തയമോട്തന്നീടിനാൻ.	174
പിന്നെകുറഞ്ഞതാരുകാലംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മന്നവന്മാരോട്ചൊന്നാൻകുപണകൻ.	175
“ഞാനിഹലക്ഷണംകൊണ്ടുപറയുന്നു മാനിയായുള്ളൊരുചന്ദ്രഗുപ്തനിവൻ	176

നാട്ടിലിരിക്കുന്നതൊട്ടുമാകാദൃശം ആട്ടിക്കളകപുറത്തിനിവൈകാതെ.”	177
എന്നതുകോട്ടൊരുനന്ദഭൂപാലന്മാർ ചെന്നടനാട്ടിക്കളഞ്ഞാരവനെയും	178
ആരുമറിയാതെപിന്നേക്കുപണകൻ മെയ്യുൻറപിന്നാലെകൂടെപുറപ്പെട്ടാൻ.	179
പുഷ്പപുരത്തിങ്കൽനിന്നൊരുനാലുമ്മ ശില്പമാനുഷ്യമക്കാതംവഴിയുള്ള	180
ബൽമാനാഖ്യമാംഗ്രാമേതിരഞ്ഞവൻ എത്തിയവനെയവിടെമിരുത്തിട്ട്	181
പാടലിപുത്രമാകുന്നപുരത്തിങ്ക- ലോടിവന്നിടുന്നൊരുമറിയാതെ	182
മാന്ത്രികനാകുംകുറുപ്പണകനിക്കിന്നേ ചിന്തിച്ചുപിന്നെയുംലക്ഷണംചൊല്ലിനാൻ.	183
“കാട്ടിലിരുന്നുരഹസ്യമായിട്ടൊരു കാട്ടാളരാജനോടുംകൂടെരുമിച്ചു.	184
ക്ഷുദ്രപ്രയാഗങ്ങൾചെയ്യുന്നതുണ്ടൊരു വിപ്രനെനുള്ളതുതോന്നുന്നിതിക്കാലം	185
എന്തിനിവേണ്ടതതിന്നെന്നിങ്ങളും ചിന്തിച്ചുകല്പിച്ചുകൊള്ളുകവൈകാതെ.”	186
മന്നവന്മാരതുകേട്ടുകോപിച്ചുഥ മുനംശബരേശപരന്നുനൽകീടുന്ന	187
ജീവിതവുംമുടക്കീടിനാരക്കാലം കോപിതനായതുമൂലംബലാലവൻ	188
നാട്ടിന്നയൽനാടുവാഴിയാരുള്ളൊരു കാട്ടാളനുംവിപരീതമായ്തന്നതേ.	189
മെയ്യുന്നതുവഴിപോലെയാറിത്തഥ വീഴ്ചാനാകുകിരതായിനാഥനെ	190
പാവനമാനസൻപൈതൃകാത്മകൊണ്ടു ജീവിതവുംനൽകിമിത്രമാക്കീടിനാൻ.	191

പിന്നെയുംതാതനെസ്സഹമുജ്ജാർകളെ നന്നായ്ശീകരിച്ചീടിനാൻമെയ്യും.	192
ചാണക്യനംപുനരിന്ദ്രശർമാവിനെ താനേപറഞ്ഞങ്ങയച്ചോരനന്തരം	193
പുഷ്പപുരത്തിന്നുനേരേവടക്കോട്ടു കെല്ലോട്ടുപോയാനൊരുനൂറുയോജന	194
ഗർവ്വിതനാതവിടേമരുചീടുന്ന പർവ്വതകാശ്വനാംമേലുപാധിനാഥനെ	195
ചെന്നുസേവിച്ചിതുബുദ്ധിബലംകൊണ്ടു തന്നുള്ളിച്ചുള്ളതെല്ലാംപറഞ്ഞീടിനാൻ:—	196
“മേൽക്കുകലേശപര!വീരശിഖാമണേ! സ്വപ്നമതേ!നിൻകൃപയൊഴിഞ്ഞില്ലമേ	197
നന്ദനാമാങ്കിതന്മാരായ്ക്കുവന്ന മന്ദമതികളാംമന്നവർചെയ്ക്കാരു	198
ധിക്രിയകൊണ്ടുകുപിതനായ്ക്കൊത്താൻ. അക്കലമൊക്കെയൊട്ടക്കിക്കളഞ്ഞുടൻ	199
മെയ്യുംനരാജ്യംകൊടുത്തീടുചെന്നു യെയ്യുമോടേവപ്രതിജ്ഞചെയ്തീടിനേൻ.	200
ഇന്നതുകൊണ്ടുതിന്നാരുമില്ലാഞ്ഞിഹ, വന്നെന്നഹമെന്നരികുകൃപാനിയേ!	201
വൻപടയോട്ടമൊരുമിച്ചുപോന്നുനി കമ്പമിയലാതെന്നന്ദരാജാക്കളെ	202
വെട്ടിക്കൊലചെയ്തുവെങ്കിൽഭവാനുത്താൻ നാട്ടാലൊരലംപകത്തുതന്നീടുവൻ.	203
ബന്ധുവായിന്നുഭവാനതുകൊണ്ടിപ്പോ സന്ധിച്ചുകൂടുംമനോരഥമൊക്കവേ”	204
ഭൂസുരനാകിയചാണക്യനിങ്ങിനെ ഭാസുരമായിപ്പറഞ്ഞതുകേട്ടാൻ	205
വമ്പരിൽമുമ്പനായെത്രയുംശക്തനാം തന്ധിയായുള്ളൊരുവരോധകനോടും	206

തത്രമലയകേതുപ്രമുഖന്മാരാം	
പുത്രരോടുംനിജമിത്രജനത്തോടും	207
ബുദ്ധിയേറീടുമമാത്യജനത്തോടും	
ചിത്തമൊത്തേതററംവിചാദംതുടങ്ങിനാൻ	208
“നീതിമാനേററമീച്ചാണക്യഭൂസുരൻ	
ഏതുമതിനില്ലകില്ലെന്നറിയേണം	209
ശത്രുബാബലവുമറിയുന്നവ-	
നൽരാജ്യംലഭിച്ചീടുമിതുചെയ്താൽ	210
തുല്യനല്ലോമുരാപൗത്രനതുകൊണ്ടു	
നിശ്ചയമൽമല്ലാകവേയെന്നതും”	211
മന്ത്രിച്ചതമ്മിലീവണ്ണവിചാരിച്ചു	
മന്ത്രിപദംവിഷ്ണുഗുപ്തനനൽകിനാൻ	212
അന്യരാംമുല്യപതികളാപർച്ചത-	
മന്നരെയുംവശത്താക്കിനാൻചാണക്യൻ	213
നന്ദരാജ്യത്തിന്നുകൂട്ടുന്നിതുപട-	
യെന്നുള്ളതാരുമറിയാതിരിപ്പാനായ്	214
മതെറാരുപ്രപനോടേല്പതിനെന്നവർ	
തെറെറെന്നാരുഘോഷവുനടത്തിടിനാർ	215
റീരനായുള്ളൊരുപർച്ചതരാജനും	
ധീരനായുള്ളൊരുവൈരോധകൻതാനും	216
പുത്രനായുള്ള മലയകേതുതാനും	
ഏതയുമുക്കുള്ള മന്ത്രിജനങ്ങളും	217
ബന്ധുക്കളുംപഞ്ചസേനാധിപന്മാരും	
സിന്ധുനിവാസികളായശകന്മാരും	218
പാരസീകന്മാർയവനഗണങ്ങളും	
വീരരായിടുന്നബന്ധുജനങ്ങളും	219
ആനതേർകാലാൾകതിരപ്പടകളും	
ആനകശൃംഗമുദംഗാദിവാദ്യവും	220
ഒക്കവേതിക്കിത്തിരക്കീടുതെക്കോട്ടു	
വെക്കുന്നടന്നുകുലങ്ങിധരിത്രയും	221

നന്ദരാജ്യത്തിന്നുപോകുന്നതെന്നതും ഒന്നമറിഞ്ഞീലതിലുള്ള വർകളും	222
ചാരത്തിരിക്കുന്നവർക്കറിയാത്തതു ഭാരത്തിരിക്കുന്നവർക്കറിയാവതോ?	223
ചാണക്യചാരന്മാർപോക്കൽനിന്നുക്കഥ മാനസേനനായ് ഗ്രഹിച്ചുക്കുപണകൻ	224
ചെന്നടൻനന്ദസേനാധിപന്മാരോടു ചൊന്നാൻരഹസ്യമായ് പ്രത്യേകമനോരം:—	225
“ആശാധമകൃഷ്ണപക്ഷാദിക്കുചുറ്റി ഭോഷന്മാരേ! കജവാരേരിപുജനം	226
കെല്ലോടു കൂടവേവന്നുവളയുമി പ്പുഷ്പപുരമതിനില്ലൊരുസംശയം	227
അന്നുപടയ്ക്കുപോയിടുന്നതാകിലോ വന്നുപോംമൃത്യുഭവാനെന്നറിഞ്ഞാലും	228
കാലഭോഷഭവാനേറയുണ്ടിക്കാലം ഏലാതെനിന്നുകൊറൊവാൻകരുതീടേടോ!	229
ഇന്നിനിക്കേററവുംസ്നേഹമുണ്ടാകയാൽ വന്നുഭവാനോടുചൊന്നെൻരഹസ്യമായ്	230
ഒന്നമൊരുത്തരോടുമുറിയാടായ്ക്ക നന്നല്ലതിൽ ചിലഭോഷങ്ങളുണ്ടേടോ	231
മുമ്പിലിതുപോഷംകൊണ്ടുവെന്നാകിലോ വമ്പടവന്നുവളയുമതുനേരം	232
ഒന്നുമുപായമില്ലാതെവലഞ്ഞുപോം ഏനതുകൊണ്ടുഞാൻപിന്നെയുംചൊല്ലുന്നു”	233
പ്രത്യേകമോരോജനത്തോടുഗ്രഹമായ് “സത്യമിതെ”ന്നുപറഞ്ഞുബോധിപ്പിച്ചാൻ.	234
ലക്ഷണക്കാരനിവൻപറയുന്നതു സത്യമായ്ക്കുന്നവരുമെന്നുറച്ചവർ	235
അന്നുപടയ്ക്കുപോകേണ്ടിവരുമെന്നു തന്നുള്ളിച്ചേർച്ചാരുപേടിപ്പുണ്ടല്ലൊരു	236

ഓരോരൊകായ്മുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞുടൻ കാരോരോദിക്കിൽപുറപ്പെട്ടുപോയിനാർ.	237
ഘോരതരമാംപടയോടുകൂടവേ ധീരതയോടഥപവ്വതരാജനം	238
അത്ഥരാത്രിക്കടൻ ചന്ദ്രഗുപ്തൻവാഴും ഉത്തമദേശത്തുവന്നാൻകനിവോദേ	239
അപ്പോൾചെന്ന കാത്മഃജാകതിയാൽമെഴുത്തും ശില്പമായ്ഞതുഗ്രാമത്ഥംപകത്തതിൽ.	240
പാതിയുംപവ്വതരാജനനല്ലിനാൻ ചാതുര്യമോടുബന്ധുതപമുണ്ടാക്കുവാൻ.	241
രാത്രിയുംപിന്നെക്കഴിഞ്ഞുതാരനന്തരം യാത്രതുടങ്ങിരിളകിപെരുമ്പട	242
പവ്വതരാജനംചാണക്യവിപ്രനും ഗവാനടിയോരുവൈരോധകാദിയും.	243
മേലുഗുണങ്ങളുംപാരസീകന്മാരും ഉച്ചത്തിലാമ്മാർനിലവിളിച്ചൊക്കവേ	244
പുഷ്പപുരിക്കുവടക്കുംകിഴക്കുമായ് കെല്ലോടുചെന്നുവളഞ്ഞാരതുനേരം.	245
മെഴുത്തനയനാകാട്ടാളരാജനും വീര്യമേറീടുംകുതിരപ്പടകളും	246
മറെറപ്പുറമേയടുത്തിരുഭാഗവും തെറെറന്നുചെന്നുവളഞ്ഞാരവർകളും.	247
ശത്രുക്കൾചെന്നുവളഞ്ഞതുകേട്ടഥ ശക്തരായിട്ടുന്നനന്ദരാജാക്കളും	248
യുദ്ധസന്നദ്ധരാത്രിപ്രാർഥിച്ചതി ശ്രദ്ധയായ്സേനാപതികളെയൊക്കവേ	249
ചെന്നുവിളിച്ചതുനേരമൊരുത്തരും വന്നതുമില്ലമരണഭയത്തിനാൽ	250
ഒട്ടുചിലരുഴുന്നങ്ങുമിങ്ങുംപോയാർ ഒട്ടുചിലരുകുപ്തക്കൊളിച്ചീടിനാർ.	251

അപ്പോൾനില്വിളിച്ചെത്തിയലോകം പുഷ്പപരേമുന്മീലുള്ള ജനങ്ങളും	252
കൈവക്രദിയൊരുലക്ഷമുണ്ടതിൽ ചിന്നൈപ്പാതിപ്പടയോടുകൂടവേ	253
ചന്ദ്രഹസ്തൻരമതിവീര്യമാക്കവേ യന്തരാചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചരാക്ഷസൻ	254
രൂക്ഷനാസ്തില്ലംധരിച്ചയുദ്ധത്തിനായ് ദക്ഷിണഗോപുരത്തുടപറപ്പെട്ടാൻ.	255
മെയ്യുസൃതനുംകിരാതാധിനാഥനും വീര്യാനടിച്ചുനില്ക്കുന്നതിനിപ്പുറം	256
അണ്ണപംപോലേപരന്നപടയുമായ് ചെന്നുനിന്നീടിനാൻമന്ത്രിപ്രവരനും	257
തേരിലേറിപ്പൊപ്പെട്ടുസന്നദ്ധരായ് വീരമകുടമണികൾഗുഹന്മാരും	258
കുന്ദവുംകൊമ്പുംപൊതിഞ്ഞഥപൊന്നിനാൽ കമ്പമില്ലാത്തതരകുന്ദിവരന്മാരും	259
കാറ്റിനെക്കാൾവേഗമോടുംരഥങ്ങളും തെറ്റൊന്നപായുംകുതിരപ്പടകളും	260
വാളുംപരിചയുംവില്ലുംശരങ്ങളും ചാലത്തെളികെക്കടഞ്ഞ ചക്രങ്ങളും	261
കുന്തംചവളങ്ങൾവേലുകളീട്ടികൾ ചന്തമിയലുന്നതോമരജാലവും	262
പട്ടസംനല്ലഗദകൾശതശ്ലികൾ നിഷ്ഠൂരമായമുസലശ്ശൂലങ്ങളും	263
ശക്തികൾവെണ്മഴുവെന്നിത്തരമുള്ള ശത്രുക്കളുക്കോടെടുത്തുസന്നദ്ധരായ്	264
ചട്ടയുംതൊപ്പിയുമിട്ടുകെട്ടിക്കൊണ്ടു ധൃഷ്ടരാജ്യേചുന്നപത്തിവരന്മാരും	265
നല്ലവടികളെടുത്തുനിലവിളി- ച്ചുള്ളതെളിഞ്ഞുള്ള കാഴ്ചപ്പടകളും	266

- ശംഖമുദംഗപടമാദിവാദ്യവും
ശങ്കവെടിഞ്ഞഥരാജപ്രവരതം 267
- ചിത്തമുറപ്പിച്ചൊരുമിച്ചുചെന്നടൻ
ഉത്തരഗോപുരത്തുചേരപ്പെട്ടാർ. 268
- പവ്തരാജപ്പടയോടുകൂടവെ
ഗർജ്ജനടിച്ചുടനേറാരവർകളും 269
- യുദ്ധത്തിയായൊണ്ടുമന്ത്രിപ്രവരനെ
ബലസന്നാഹനായ്ക്കൊണ്ടാരുമെന്യുനം 270
- താണതൊഴുതുനിവിരേഖിച്ചവൻ
മാനമോടേവംമാഴിപറഞ്ഞീടിനാൻ:— 271
- “മന്ത്രികലോത്തമ!കേൾക്കമഹാമതേ!
മന്ത്രശാലാന്തരാജ്ഞികലിട്ടുനീ 272
- പട്ടിണിയിട്ടുകൊല്ലിച്ചിലയോചൊല്ലു
കഷ്ടംഭവാൻചെയ്തടുന്ന്യമൊക്കയും 273
- രാജപുത്രപമുണ്ടാകയാൽഞങ്ങൾക്കു
രാജ്യകദേശമവകാശമുണ്ടോ! 274
- സ്ത്രായമായുള്ളവകാശംതരികിലി-
ന്നാർത്തമതേ!ശമിപ്പിക്കാംമഹാരണം.” 275
- ഇത്ഥമുരചെയ്തമെന്യുനോടനേരം
ശ്രദ്ധനായ് രാക്ഷസൻതാനുമുരചെയ്തു:— 276
- “പാപമതിയായനിന്നുടെടുന്ന്യം
കേവലംഞാനിങ്ങറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതും 277
- പോരുമിനിപ്പരപ്പുഷ്ടർപറഞ്ഞതും
പോരിന്നനേരെവരികവരവിൽനീ.” 278
- വന്ധനാരാക്ഷസൻചൊന്നതുകേട്ടവൻ
മുമ്പിൽപറഞ്ഞതുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ 279
- “ഇന്നവകാശംതരികെ”ന്നമെന്യുനം
“വന്ധനീപോർചെയ്തു”യെന്നുമന്ത്രിനും. 280
- എന്നിങ്ങനെവിവാദിച്ചതന്നേയവർ
നന്നാർകലഹംതുടരാതിരുവതും. 281

പർവ്വതനന്ദബലൗഘങ്ങൾതങ്ങളിൽ ഉദ്യീകലുഷഭൂപരിമുഖോർചെയ്തിതു	282
തുമായോടേറുപൊന്നതുകേരത്തു പ്രമഴപോലേ ചാർത്തുശരങ്ങളും	283
വമ്പടരണ്ടുപുറത്തുമടുത്തരി- കമ്പമകന്നുപാർചെയ്യുന്നതുകേരം	284
അഭ്യാസ മുത്തു ജനങ്ങളുണഞ്ഞുടൻ പില്ലാട്ടുവാങ്ങാതൊട്ടിനടക്കയും	285
ധൃഷ്ടധായുത്തു വർവെട്ടുതടക്കയും നിഴരമായ് മിലപാദോപരികയും	286
കത്തുകൾകൊണ്ടുകടൽകൾതുറിക്കയും ചത്തുമുറിഞ്ഞുചൊട്ടാട്ടുതിരിക്കയും	287
ശുരതയുത്തു വർവെരിട്ടടക്കയും വീരജനങ്ങൾതിരിഞ്ഞുമരിക്കയും	288
ഭീരുക്കളായ വർവിൻചെട്ടിനീക്കയും ഓരോജനങ്ങളെപ്പൊക്കിയും	289
മാണക്യഭൂസുരനയലുഭരിക്കയും നന്നയത്തിന്നു മാപങ്ങൾമുറിക്കയും	290
കാണികൾതമ്മിൽ പറഞ്ഞുരസിക്കയും ആനകൾ ചത്തുമലച്ചുകിടക്കയും	291
വെട്ടുകൾകൊണ്ടുതലകൾതെറിക്കയും തട്ടുകടന്നുകൊണ്ടൊഴുപ്പിക്കയും	292
തട്ടിയടക്കയുംചെട്ടിമരിക്കയും ഒട്ടുതടക്കയുംചട്ടുകിടക്കയും	293
കൂരമ്പുപ്രമഴപോലേ ചാരികയും “ഘോരപട”യെന്നു കാണികൾചൊൽകയും	294
രണ്ടുപുറമീവണ്ണമൊരുതള- വുണ്ടായ സുഗമമെത്രഭയങ്കരം	295
നന്ദ്രപന്മാരുടെപടമിടക്കയും അന്തകാഹ സുഗമീശ്വരനന്തരം	296

വാളംപരിചയുംകൈക്കൊണ്ടുമാനവർ ചീരളന്നുതേരിന്നിറങ്ങിയണഞ്ഞവർ	297
പർവ്വതരാജപ്പെരുമ്പടക്കൂട്ടത്തിൽ നിർത്തി പാരമ്പാരതായ് ചെന്നു ചാടിനാർ.	298
മേൽപ്പുറങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുനേരം പാച്ചിൽപിടിച്ചതുനേരത്തു ചാണക്യൻ	299
വമ്പടവേഗേനപായുന്നനേരത്തു മുമ്പിൽക്കടന്നുതടുത്തു ചൊല്ലിടീനാൻ;	300
“മണ്ടുന്നതിപ്പോളെവിടേക്കുനിങ്ങളെ ക്കൊണ്ടുവന്നോരുത്താൻകുണ്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?	301
വെട്ടുപേർഗുപ്തന്മാരേയിവരുള്ള കമ്പംകളഞ്ഞു ചടയ്ക്കുട്ടുണ്ടിടുവിൻ	302
ഓടിമരിപ്പാനുണർത്തുപന്മാരെ പേടികളഞ്ഞു ചകാലമെടുക്കുകൊതെ”	303
എന്നതുകേട്ടുപരാകെത്തിരിഞ്ഞിങ്ങു നന്നായണഞ്ഞുപോർചെയ്തുതുടങ്ങിനാർ.	304
പർവ്വതനാഥനുംവൈരാധകൻതാനും പർവ്വതപുത്രൻമലയകേതുതാനും	305
പഞ്ചസേനാധിപന്മാരുചൊടുചിച്ചു ചഞ്ചലമെന്നുയടുത്താരതുനേരം.	306
കൂട്ടത്തിലാശ്ശുകടന്നുകൊണ്ടുനേരം ചെട്ടുകൾതട്ടിച്ചുനന്ദ്രപന്മാരും	307
വെട്ടുകൊണ്ടുറുചിളന്നിതതുനേരം ചെട്ടിതന്നെകന്തുറായിരംമേൽപ്പുറം	308
തെറ്റുന്നനന്ദ്രപന്മാരെയെന്നേരം മുറുവുള്ളഞ്ഞുപോർചെയ്താരരികളും	309
തങ്ങളേയ്യുമെന്നുപ്പോളുമാവാൻ മങ്ങാതെന്നിന്നുപോർചെയ്തുംദശാന്തരേ	310
പർവ്വതകാടികൾവെട്ടിക്കലചെയ്തു സർവ്വനന്ദന്മാരെയെന്നുപറയേണ്ടു.	311

സ്വസ്തലോകത്തിന്നുനന്ദപ്രപഞ്ചം നീഗ്നമിച്ഛിനിനാർപാരിൽമരിക്കയാൽ;	312
പേടിതോടോടിനാർശ്ശോനിച്ഛവർകളും കൂടയങ്ങോടിയണഞ്ഞാരരികളും	313
വമ്പകെട്ടുമണ്ടുന്നോരുലോഷവും വമ്പുച്ചരികൾനിലവിളിമോഷവും	314
കേട്ടുകട്ടാകുചപ്പെട്ടുഭയംപൂണ്ടു പെട്ടെന്നുവടക്കുവന്നിതുരാക്ഷസൻ	315
പാരിൽവീണുകിടക്കുന്നതുകണ്ടു പോരയണിഞ്ഞതുപന്മാരെയുമവൻ	316
ഇങ്ങിനെകണ്ടുനേരത്തവനകം തിങ്ങിനശോകനകണ്ണനീരുംവാർത്ത	317
അന്തഃപുരംപുക്കുസർപ്പാത്മസിലിടെ വന്ദിച്ചവന്മാടതെല്ലാമറിയില്ലാൻ	318
മക്കൾമരിച്ചതുകട്ടാഹിപതി ഭുവമുഴുത്തുമറിഞ്ഞുവീണീടിനാൻ	319
മന്നനെച്ചെന്നുപിടിച്ചിതുരാക്ഷസൻ പിന്നെയുണൻവിലാപമുടങ്ങിനാൻ	320
“അയ്യോചതിച്ഛിതോവൃദ്ധനാമെന്നെയും മെയ്യഴകള്ളകമാരന്മാരേ!നിങ്ങൾ	321
നിങ്ങളേവാഴിച്ചുപോവാനിരുന്നതൊ- ന്നിങ്ങിരുനേനിതുകാണമതിനമയഹൊ!	322
ഉണ്ണികളേ!നിങ്ങളോടുചിരിഞ്ഞുഞാൻ ഇന്നുമറിതലേവാഴുന്നതെങ്ങിനേ?	323
മന്നിടംരക്ഷിപ്പതിനാൻനിങ്ങളെ മന്നവന്മാരായിവാഴിച്ചുകാനനം	324
പുക്കുഗതിവരുത്തിടുകെന്നുള്ളതും കൈവേനിങ്ങൾകഴിച്ചിതോദൈവമേ!”	325
എന്നുപറഞ്ഞുകരയുന്നമന്നനെ പെണ്ണുപറഞ്ഞുകീടിനാൻമന്ത്രിയും	326

- ചാണക്യശാസനംകൈക്കൊണ്ടുപിന്നെയും
ചേണാൻപർവ്വതരാജൻപടയുമായ് 327
- ചേണടൻപുഷ്പപരിപെട്ടുഴലവും
സന്നാഹമുൾക്കൊണ്ടുനന്നായ്തുളഞ്ഞുതേ. 328
- മാനിയായുള്ളതാരാക്ഷസനന്നേരം
സേനാബലംകുറഞ്ഞീടുകകൊണ്ടുവൻ 329
- പോരിനായിന്നേപറപ്പെട്ടതുചില
ധീരനായനുപമേമരുവിടിനാൻ. 330
- മുറുപെട്ടുത്തീർക്കുന്നരിപുക്കളും
അററമില്ലാതുകവർച്ചുടക്കിനാൻ 331
- മുറുപൊരുതിചില്ലാഞ്ഞുപ്രജകളും
തെററന്നുചാണക്യനാടുചൊല്ലീടിനാൻ:— 332
- “ഇപ്പോളരാജകമായപുരമിതു
കൈല്ലാട്ടരക്കുച്ചുകൊൾകളുചനിനി” 333
- ഇത്ഥംപ്രജകൾകുറഞ്ഞതുകേട്ടതി-
ന്നുതരമായുരചെയ്തുചാണക്യനും 334
- “ശത്രുവായുജ്ജ്വലരാക്ഷസമാത്യനും
വൃദ്ധനായുജ്ജ്വലസർപ്പാലുസിലിയും 335
- അതഃപുരഗതികലുണ്ടതുതകാലാദി
സന്തതംതന്നിങ്ങൾക്കുപ്രദമാകുന്നു. 336
- ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽപുറത്തുപറപ്പെട്ട
യുദ്ധംവിരോധാഭ്യന്തരമുണ്ടാകുന്നു 337
- ചാക്കളമല്ലെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലോ
ശീഘ്രമൊഴിഞ്ഞുപുറത്തുപോയിടണം 338
- ചാകിലുംപോകിലുമിഹതുസമ്മതം
ആകവേചിന്നെന്താൻതക്കിച്ചുകൊള്ളുവൻ” 339
- പെരരജനമതുതുകേട്ടങ്ങുത്തുരവ-
ന്നോരോതരംപറഞ്ഞീടിനാരിങ്ങിനെ:— 340
- “മക്കളുമുറവരായജനങ്ങളും
കൈവേചത്തിനിശേഷമുളളാർകൾക്കു 341

- നാട്ടിൽപൊറ്റിയില്ലാതെ പമഞ്ഞിതു
കാട്ടിയടൻയംകൊണ്ടു തന്നെദൃഢം 342
- ദൃഢരായുരളാരുമന്ത്രികൾമന്ത്രിച്ചു
മന്ത്രാധിപമിതുകാണായതെല്ലാക്കും 343
- ദമന്ത്രികളുളള ഭൂമിപാലനാക്കു
കമ്മമീവണ്ണമകപ്പെടാനിണ്ണയം 344
- ഒന്നുകിൽശത്രുക്കളെക്കൊലചെയ്തിനി
നന്നായിത്തങ്ങളെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം 345
- അല്ലായിലിപ്പോളൊഴിച്ചുപറപ്പെട്ട
വല്ലേടവുംപോയിതന്നുകൊണ്ടിടണം” 346
- പെരുന്നങ്ങളിവണ്ണപറയുന്ന
ഘോരവചനങ്ങൾകേട്ടുമഹീപതി 347
- മന്ത്രിയായുളളാരുരാക്ഷസൻതാനുമായ്
ചിന്തിച്ചുതങ്ങൾകാക്കിച്ചുപിന്നെയും 348
- രാക്ഷസനോടുകൂടെപ്പറപ്പെട്ടു-
നക്ഷിതിപാലൻതപോവനംപുക്കിതു 349
- ചാണക്യനപ്പോൾജയംവന്നതുമുഖം
മാനിച്ചുപെരുന്നത്തോടുകൂടിപ്പിന്നാൻ:— 350
- “അതർത്ഥമിവിളിച്ചിടേണമെല്ലാരു
ആത്തമോദംപുരത്തിങ്കൽപ്രവേശിപ്പാൻ 351
- താപമുൾകൊണ്ടവർചാണക്യകല്പിതം
ആപതില്ലെന്നുകല്പിച്ചുതെയ്യിടിനാർ 352
- രാക്ഷസനെബിഭ്രുപ്പെട്ടുപുനരവർ
തൽക്ഷണംചാണക്യനെനന്ദയംകൊണ്ടും 353
- തത്സമയത്തിങ്കൽവേണ്ടുന്നകമ്മങ്ങൾ
ഉത്സാഹമില്ലാതെചെയ്യാതെവിചര്യം 354
- അതർത്ഥമിവിളിച്ചുജയിച്ചുപറയടി-
ച്ചാത്തമോദംപുരിപുക്കാരവർകളും 355
- പദ്യതരാജനെയുംചെയ്യുന്നതുമ-
ങ്ങുവരാദേവകലോത്തമൻചാണക്യൻ 356

നല്ലോരുമന്ദിരത്തിങ്കലിരുത്തിനാൻ ചൊല്ലാവതല്ലവൻകാഴ്ച കളോരോന്നേ	357
പുതുതരാജനെവിശ്വാസമില്ലാത്തു ദിവ്യമാംപുഷ്പപുരത്തിലിരുതരില	358
ഒത്തുകൾക്കൊന്നഥ ചാണക്യനുംപിന്നെ പാർത്താലിവൻമേൽപ്പുനാഥൻചരാബലൻ	359
കാലംകുറഞ്ഞൊന്നു ചൊല്ലുന്നനേരത്തു ശീലഗുണമുള്ള നമ്മുടെമെയ്യൊന്ന	360
ബാധിക്കുമെന്നാലിവനെയുംകൂടെഞ്ചാൻ നീതിബലംകൊണ്ടുകൊന്നൊടുക്കീടുവൻ,	361
മന്ത്രികളോത്തമനാകുന്നരാക്ഷസൻ ഹന്തവ്യനല്ലൊന്നുകൊണ്ടുംനിരൂപിച്ചാൽ	362
നല്ലനയമുള്ള മന്ത്രിജനമിന്നു ഓർപ്പുഭന്മാരതിനിലൊരുസംശയം	363
മന്ദമിചനെയൊന്നുതലയെങ്കിലും ചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്റെമന്ത്രിയാക്കീടുവൻ	364
നന്ദകലത്തിലൊരുത്തനുള്ളൊന്നാകിൽ എന്നുമതിനെളുതല്ലെന്നനിണ്ണയം	365
എന്നതുകൊണ്ടിഹസർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയെ ക്കൊന്നുകളഞ്ഞാൽമനോരഥംസാധിക്കും	366
അല്ലെങ്കിലുണ്ടൊരുവൈഷമ്യമിന്നവൻ നല്ലനാംരാക്ഷസനോടൊരാമിച്ചു	367
വല്ലഭപ്രകാരവുംമെയ്യുതന്നയനെ കൊല്ലുംപുനരവനെന്നെയുംകൊന്നീടും	368
വല്ലതുചെയ്തുമസ്സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയെ കൊല്ലുകേയുള്ള അതിനില്ലസംശയം	369
പിന്നെയുംമന്ത്രിപ്രവരനാംരാക്ഷസൻ എന്നമടങ്ങുകയില്ലെന്നനിണ്ണയം	370
മരൊരുരാജാവിനെച്ചെന്നുസേവിച്ചു തെറ്റുന്നിവിടെപ്പടയ്ക്കു ചരമെന്നാൽ	371

വല്ലഭകൊണ്ടുതടുത്തുനിർത്തിടുവൻ അല്ലാതെയെന്നിവൻ ചെയ്യുന്നതുപിന്നെ	372
ഒന്നുകൊണ്ടുകഴിയില്ലെന്നറയ്ക്കും നോ വന്നിവൻകാക്കൽ ചീണിടുമല്ലോദൃഢം	373
ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചുറച്ചുചാണക്യനും നിത്യവുംമെഴുതുന്നോടെങ്ങുമ്പ് രിയാത്തെ	374
സത്യവ്രതൻനിജസത്യവുംസാധിച്ചു ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്നാനതുകാലം	375
ഇത്ഥമരുൾ ചെയ്തതത്തെയുമത്തൽതീ- ത്തിത്തരംഞാനിന്നിനാളയുമാലോചൻ	376
ആത്തമോദംപറഞ്ഞല്ലാവരോടും ഓസ്ഥയാപാലംകുടിച്ചുരുന്നീടിനാൾ.	377

ഇതി മുദ്രാക്ഷരപ്രസംഗവനന്ദപദാസംക്ഷേപം സമാപ്തം.

മൂന്നാം പാദം

പാലാത്തമൊഴിയാളേ! ശാരികേ! മനോഹരേ! മാലോകകിതമുള്ള നിന്നുടെവചനങ്ങൾ	1
ഓരോരോതരമതി ചിത്രമാശ്ശേരുകുന്തേരും പാരാതെവളരുന്നകെന്തുകമിനിക്കുള്ളിൽ	2
ഭാഹവുതളച്ചുയംതീർത്തുടൻതെളിഞ്ഞുനീ മോഹനമായകഥാശേഷവുംപറകെടോ	3
വീരനായോരുമന്ത്രിരാക്ഷസനതുകാലം ധീരതയോടു ചെയ്തതെന്തെന്നുപറകനീ	4
എന്നതുകേട്ടുകിളിപ്പൈതലുംചൊല്ലീടിനാൾ ഇന്നതുപറവതിനെത്രയുംപണിയത്രേ	5
വൈഷമ്യംകഥയ്ക്കിതിന്മേലേമുണ്ടാകയാൽ വൈഷമ്യംപറഞ്ഞുകൊൾവാനുമുണ്ടറിഞ്ഞാലും	6

- കുടുംഭമിരികയില്ലെന്നതുവരുമെന്നാൽ
 ക്ഷേണാനറിഞ്ഞേടംപറയാംകനിവോടെ 7
- നീരസന്മാർക്കുതിരിഞ്ഞീടുവാൻചെന്നിതുലോം
 പാരതിൽസരസന്മാർക്കറിയാമല്ലോതാനം 8
- വാക്കിനസാമത്വമില്ലെന്നുവന്നാലുംപിന്നെ
 കേൾക്കയിൽ ചിലർക്കില്ലാളാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാകിൽ 9
- ചൊല്ലുവാനിളയ്ക്കുതരല്ലേടത്താനറിഞ്ഞേടം
 ചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കമായെങ്കിലോകേട്ടുകൊൾവിൻ 10
- വിപ്രലിംഗനാചിട്ടന്നരാക്കുസന്തു കാലം
- വൃദ്ധനാസ്സനവേഷംനന്ദരാജനെക്കണ്ടു 11
- വല്പിപ്പിച്ചിട്ടന്നുചിന്തിക്കലമിനിയുടേതാൻ
 ഇത്തരംനിരൂപിച്ചുമിത്രങ്ങളാട്ടുകൂടി 12
- ഉത്തമമാമമന്ത്രമണ്ഡപമകുപുകി-
 ട്തിന്നരമോരോതരം ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ 13
- ശക്തിയേറീടുംപ്രചവീരന്മാർമരിക്കയാൽ
 യുദ്ധത്തിന്നവർകളോടാവതില്ലിനിയേതും 14
- വഞ്ചിച്ചുചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്നെനാമിതുകാലം
 പഞ്ചതപഃവതത്തുവാൻയതവുമായ്ക്കീടേണം 15
- സർവ്വരുമായിച്ചിന്തിച്ചിങ്ങിനെകല്പിച്ചവൻ
 സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയാകുംവൃദ്ധനെവനത്തിങ്കൽ 16
- ആരുമേയറിയാതെരക്ഷിച്ചുമന്ത്രിമുഖ്യൻ
 ധൈര്യമുൾക്കൊണ്ടുചന്ദ്രഗുപ്തനെച്ചെന്നുകണ്ടാൻ 17
- മാനശോകാദികളുമൊക്കവേമറച്ചുവൻ
 ഭീന്നനായ് മെഴുയ്ക്കുൻതന്നോടിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ
 “നന്ദനാമഹീപതിതനിക്കുപുത്രന്മാർക്കും
 മന്ത്രിയായിത്രനാളുംവാണുത്താനറികന്ദീ. 19
- ഇക്കാലംഭവാൻതൻമന്ത്രിയായിരിപ്പതി-
 സർക്കോമ്പിൽ കല്പിച്ചുവന്നീടിനേൻ കൃപാനിയേ! 20
- അന്നാന്നരാജ്യംപരിപാലനം ചെയ്തിട്ടു
 മന്നാവന്മാരെസ്സേവിച്ചീടുകെന്നതേയുള്ളു 21

- നന്ദപംശത്തിലല്ലേന നന്ദജനനവും
 എന്നതുനിരൂപിച്ചാൽസംശയമില്ലേതുമേ 22
 അന്യപംശത്തിലുള്ള പദ്യതരം ജാപിനെ
 ചെന്നുസേവിക്കുന്നതുമെത്രയുമാടിയത്രേ 23
 സ്നേഹമാനമല്ലാത്തതിന്നുണ്ടായതുല്ല
 മോഹംകൊണ്ടാകാതെന്നാലവനുപാകുതന്നും 24
 എന്നായിന്നുപേക്ഷിക്കുന്നുള്ള തുറന്നുപോയ
 ഒന്നുമെനിരൂപിച്ചാൽമെത്രയുമരുതല്ലോ” 25
 രാജാവാചാത്മ്യംനവംകിഴിഞ്ഞുപറഞ്ഞപ്പോൾ
 സാക്ഷാത്ഭിന്നിതന്നുരല്ലെന്നുകല്പിച്ചുമെത്രയുൻ 26
 ചെന്നുടൻചാണക്യനോടിക്കഥപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മനദിസുരവരനീങ്ങിനെചൊല്ലീടിനാൻ; 27
 ന്യഃജ്ഞാലെനാകുലമാത്രയിച്ചുപർക്കള
 രാജാക്കന്മാർ പരിചാലിപ്പിച്ചുതരിയാവൂ 28
 ഏതതിന്നുപ്രയാഗമെന്നുള്ള തുറഞ്ഞീടാം
 ചെന്നുചെയ്താണെന്നുസരിച്ചുവെക്കേണനാം” 29
 ഇങ്ങിനെചാണക്യനുംമെത്രയുനുംപലതരം
 തർക്കത്തിൽനിരൂപിച്ചുകൊണ്ടാകാരവനേയും 30
 കേവലംചതിപ്പാനാമ് രാജാസനതുകാലം
 ഈചണ്ഡാമെത്രയുൻതന്നെമന്ത്രിമാണ്ണീടിനാൻ 31
 കാനനത്തിങ്കൽഭവപീഠിനന്ദാൻതന്നെ
 മാനസത്താഴ്ചകൂടിയെത്രയുനെയാടുകവാൻ 32
 ഗാഢമത്സരമുള്ളിൽചെയ്യുകൊണ്ടാത്മ്യരം
 പ്രിയമാമ് മിലരെതുംകല്പിച്ചാനതുകാലം 33
 ഹസ്തപദശിഖ്യാവൈദ്യനെന്നിവർമറ്റുംമില-
 ശബ്രദന്മാരുംവിഷകൊടുക്കുന്നവർകളും 34
 രാജാസമ്പ്രയുക്തന്മാരാമിവർക്കൊരുത്തർക്കും
 തൽക്ഷണംമന്ത്രിയല്ലെന്നെക്കലചെയ്തിട്ടുവാൻ 35
 ഒന്നുമൊരുപഴുതുണ്ടായിലതുകൊണ്ടു
 ധന്തുരിൽമുമ്പൻമന്ത്രിയല്ലെന്നറിഞ്ഞാലും 36

വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നസർപ്പാത്മസിലിയപ്പോൾ എത്രയുംവിശ്വാസമേറിയ ചാരന്മാരെ	37
താപസവേഷംധരിപ്പിച്ചുവരുടെകയ്യിൽ പാപമാനസനൊരുബദരിഫലംനന്നായ്	38
ഘോരമായുള്ള വിഷനീതിലിട്ടമുക്കി മെയ്യുന്നകൊടുക്കുന്ന ചൊല്ലിയങ്ങയച്ചിതു	39
ചാണക്യൻതന്റെ ചാരന്മാരതുധരിച്ചുടൻ ഉന്നമെന്നിയേപഴിയിനാവരുങ്ങുമ്പോൾ	40
മരൊരുലന്തപ്പഴമവിടെ ചെച്ചുതങ്ങൾ തെറ്റുന്നവിഷമയമായതുമെടുത്തുടൻ	41
മന്ദമെന്നിയേനന്ദഭൂപനെ ചെന്നുകണ്ടു വന്ദിച്ചുവന്തപ്പഴംകാഴ്ചയുംവെച്ചുചൊന്നാൻ	42
“നിന്തിരുവടിക്കിതുകേഴിപ്പാൻലന്തപ്പഴം ചന്തമോടമാത്യൻതാൻ തന്നുവിട്ടിരിക്കുന്നു”	43
എന്നതുകേട്ടുനന്ദൻപ്രീതിപൂണ്ടെടുത്തുടൻ തിന്നതുമേരുംചത്തുപീണിതുന്നന്ദഭൂപൻ	44
താപസഭത്തമായബദരിഫലംതിന്ന താപമുണ്ടായിലേതുംമെയ്യുന്നമതുകാലം	45
സർപ്പാത്മസിലി“സിലി”പെട്ടുപോയെന്നുവാർത്ത സർപ്പരൂപത്തെകുട്ടിയിനാനമാത്യനും	46
ബന്ധശൈലിലൂശുകകൊണ്ടുതാനപ്പോഴതി- നെത്തുകാരണമെന്നമിണ്ടാതെവാണിടിനാൻ	47
സർപ്പാത്മസിലിമരിച്ചിടന്നേരനന്തരം സർപ്പകാർഷ്ണികങ്ങളുംനിഷ്പലമായെങ്കിലും	48
രാക്ഷസമാത്യൻചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊന്നിടുവാൻ രൂക്ഷനായ് പ്രയത്നങ്ങൾചെന്നെയുംചെയ്തിടിനാൻ;	
മെയ്യുന്നെണ്ണവിച്ചിരുനീടിനകാലമവൻ ആരുമേയറിയാതെപർവ്വതരാജനേയും	50
സേവിച്ചുതുടങ്ങിനാനക്കാലംപർവ്വതശൻ ഭാവത്തെയറിഞ്ഞുമെയ്യുന്നാത്മജൻതന്നെക്കൊൽവാൻ	

സന്തതമുപായവും ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവനിന്നിതു മന്ത്രിയുടേതു കാലം	52
മന്ത്രിയുടെയും പാതാൽ പൂർവ്വവൈരത്തിനുള്ള ശക്തിയെന്നുള്ളതാക്കുംപോകയുമില്ലെന്നും	53
ശത്രുവാംപർച്ചതകൻ രാക്ഷസമാത്യനപ്പോൾ എത്രയും പ്രിയനായിവന്നിതെന്നറിഞ്ഞാലും;	54
“വല്ലഭമെയ്യെ വല്ലഭപൂനെ വധിച്ചുത്താൻ വല്ലഭമോടു രാജ്യാനിക്കൾക്കുതന്നീടുവാൻ”	55
എന്നുപർച്ചതനോടു തൽപത്രനോടുപറഞ്ഞതന്നെയുള്ളതൻഭ്രാതാവീനോടു പറന്നാൽ	56
രാക്ഷസൻ പറഞ്ഞു ബാധിപ്പിച്ചിട്ടൊരുമിനും അക്ഷപണകനോടു ഗ്രദ്ധമായുരപെയ്യാൻ;	57
“നമ്മുടെ സ്വാമി വധത്തിന്നു കാരണമായ നിമ്മരിയാദിയാകും മെത്രയ്ക്കുനെക്കൊന്നീടുവാൻ	58
എന്തൊരുപായമെന്നു ചിന്തചെയ്യണം സഭേ! ഹന്തനാമിരിക്കുമ്പോളാവതു ചെയ്തീടേണം”	59
എന്നതുകേട്ടു പറഞ്ഞീടിനാൻ അക്ഷപണകൻ “ധന്യനായുള്ള ഭവാൻ വേദിച്ചീടരുതെന്നും	60
വല്ലഭമൊരു കഴിവുണ്ടാക്കീടുവ” എന്നു ചൊല്ലി; യക്കാരും പിന്നെ ചാണക്യനോടു ചൊല്ലി	61
ഘോരമായുള്ളൊരാളിധാരകമ്മുഖമവൻ ആരംഭിച്ചിതു കൂട്ടിലിരുന്നു നിഗ്രദ്ധമായ്	62
അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു മാന്ത്രികശ്രേഷ്ഠനവൻ നഗ്നനായിരുന്നൊരു ഹോമവും തുടങ്ങിനാൻ	63
ഹോമകണ്ഡത്തിൽ നിന്നങ്ങുണ്ടായിതതുനേരം കാമരൂപിണിയാ യോരായതവിഭവാചന	64
ജാനകീദേവി പണ്ടു ഹനിയ്ക്കിൽ വീണനേരം മാനമോടതികൽനിന്നു തമിതയായ പോലെ	65
ധന്യരീലയായതിസുന്ദരാംഗിയാം വിഷകന്യകതന്നെ അക്ഷപണശപരനതുനേരം	66

- മാന്ത്രികവരൻകൊടുത്തിഷ്ടനേ ചാല്പിടിനാൻ 67
- “മാനിനീമണ്ഡിയായോരിവളെ ചുംബിക്കുമ്പോൾ
ഈനമെന്നിടമരണമേന്മയുപഭിച്ചിടാ 68
- ഏകനെയൊലിഗനാചെയ്തുകൊന്നിടമിവര
പോകയുംചെയ്യുപിന്നേകാണുമില്ലതാനും” 69
- രാക്ഷസനതുകേട്ടുകന്യകാരണമേന്മയു
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണത്രയുംസന്തോഷത്താൽ
ഏല്പുരാജാനശ്ശാഭാഭാഗവനിതു
നിശ്ചയമതിയല്ലെന്നറച്ചശങ്കിക്കയാൽ 71
- കാലവൃഷ്ടിത്തോന്നുപോയോരുശേഷത്തിങ്കൽ
മാലിന്യനിരീക്ഷന: രാക്ഷസനൊരുദിനം 72
- മോദമുൾക്കൊണ്ടുപിന്നതെന്തയ: പ്രകാശിപ്പി-
ച്ചാദരവോടുവണകാത്തജനോടൊന്നാൻ 73
- “മാന്ത്രികവരൻകൊടുത്തിട പാനായുണ്ടൊരു
ചന്ദ്രാഭിരാമമുഖിയായൊരുവിധാവിനി 74
- എന്നുടൊഗ്രഹത്തിങ്കലുണ്ടുപരമമുഖന
മന്നപങ്ക്തിതയായുള്ളവളറിഞ്ഞാലാ 75
- സർവ്വമോഹനരൂപമാമവളെക്കൊണ്ടിപ്പോൾ
യെരച്ചുനംസഫലമാക്കീടുകമെന്തെന്തൻതൻ” 76
- ചാണക്യനേതുമറിഞ്ഞീലതാനെന്തോവി-
“ചേച്ചനാക്കിതന്നൊരുതീട്ടുക”ന്നരചെയ്താൻ 77
- രാക്ഷസനതുകേട്ടുതന്നുടൊഗ്രഹരൂപക്ക
തൽക്ഷണംവിഷനാരിതെന്നയുകൊണ്ടുവന്നാൻ. 78
- കണ്ടിവാർകഴലിയെക്കൊണ്ടുവന്നതുകണ്ട
തണ്ടലർബാണമേറുകണ്ഠരാമെല്ലാവരും 79
- സസ്തിതമാമമബലത്താലുംനോക്കിനോക്കി
വിസ്മയപ്പെട്ടുനിന്നാണൊരുതപരമാവു. 80
- അന്നേരംശമനമന്ദരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ
വനിതസമയവുംചാണക്യനതന്നേരം 81

മനുജമനിയായയൊരുസാമ്രാജ്യമെന്നിപ്പിച്ചതിൽ	
മനുജാസവ്യംചെയ്തുപലരുന്നില്ലെന്നുരം	82
നീതിമാനായകലമന്ത്രിരാക്ഷസനോട്	
ആദരവോടെവിളിച്ചിരിക്കുന്നെ പൊല്ലിടിനാൻ.	83
“പർവ്വതരാജനിന്നുപാർത്തുകാണുന്നെന്നുരം	
സർവ്വദാനമുണ്ടാക്കുവെന്ന്യുപനന്നിത്താലും	84
സ്രീരാമൻതുതന്നെപർവ്വതരാജാവിനു	
പാദാഭയംകൊടുക്കേണമില്ലസംശയമേതും.	85
ഇന്നിതുചെയ്യുൻതന്നെക്കൈകല്പിക്കുന്നെന്നുരം	
നിണ്ണമിവെന്നാരുവൈരവുമുണ്ടായിടും.	86
താനൊന്നൊട്ടാഴിഞ്ഞിട്ടുംബന്ധുവാംജനങ്ങളെ	
സന്തോഷിപ്പിക്കുവല്ലോകാരുമാകുന്നതെന്തോ”	87
നീതിമാനായചെന്നകാത്മജനിതുചെയ്തി	
നീതിയിൽസമക്ഷത്തുനിന്നുരചെയ്തെന്നുരം	88
ഉത്തരംതിന്നൊന്നുംകാണാത്തുചന്ത്രികല	
സത്തമനതുചെയ്തിലങ്ങിടുന്നെന്നുപൊന്നാൻ	89
ഇക്കഥപർവ്വതകൻതന്നോടുപറവാൻ	
തക്കമില്ലാതെവന്നരാക്ഷസനതുനേരം	90
എന്തെന്നോവാണക്യംകുറുപ്പൻയമോരോന്നൊന്ന	
ചിന്തിച്ചുചന്ത്രിപരൻകൂറത്തുവാങ്ങിനിന്നാൻ	91
പഞ്ചബാണാത്തിപ്പുണ്ടുപർവ്വതരാജൻതാനും	
ചഞ്ചലമിഴിയോടുകൂടവേശിച്ചാഗ്രാഹം	92
പ്രാപിച്ചുചെയ്യുൻതന്നെക്കൊല്ലുവാൻതന്നവൻ	
ആചത്തുതന്നിക്കവന്നുടത്തതറിയാതെ	93
രാത്രിയിലവളെച്ചെന്നാശ്ശോചംചെയ്തെന്നുരം	
ധാത്രിയിൽവീണമരിച്ചിടിനാൻവിധിപശാൽ.	94
പർവ്വതകനെക്കൊന്നരാക്ഷസനെത്തന്നാളെ	
സർവ്വരൂപംപറഞ്ഞിടമെന്നുള്ളഭയത്തിനാൽ	95
രാത്രിയിൽതന്നെപറപ്പെട്ടരാക്ഷസൻതന്റെ	
കിതുമായ്പ്രാണസ്തോമമായുതപിട്ടെന്നൊരു	96

ചണനദാസനായെ വട്ടിവെട്ടുകൻതന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കൽകെണ്ടവെച്ചുടൻകളത്രത്തെ	97
ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിച്ചീടുവാനായിക്കൊണ്ടു ചന്ദ്രമായുറഞ്ഞുതാനാക്കിയവെച്ചാലിയെ	98
സന്തതംപരിപാലിച്ചീടുവാനായിക്കൊണ്ടു ബന്ധുവാംശകടദാസാഖ്യനാങ്കായ്ക്കുമനെ	99
അറമില്ലാതെയുള്ളാരത്ഥവെക്കൊടുത്താക്കി മറയ്ക്കട്ടെതൃക്കരയുമാരോടുകാകാളങ്ങളിൽ	100
എത്രയെന്നിഗ്രന്ഥമായ്ക്കുപിള്ളപുനരവൻ രാത്രിയിൽതന്നെപറപ്പെട്ടുവേഗേനചോയാൻ.	101
ചാണക്യനതുകാലമുൾക്കൊമ്പിൽനിരൂപിച്ചാൻ ഹാനിക്കായ്ക്കുമിഹരാക്ഷസനുള്ളിൽപുക്കാൽ	102
ലോകരഞ്ജനംവരുത്തിടുവാൻപണിപുന- രാകവെതമ്മിൽഭേദിപ്പിക്കയുംചെയ്യുമിവൻ	103
എന്നതുകൊണ്ടുനിരൂപിച്ചുകാണുന്നനേരം നന്നിവൻപറപ്പെട്ടുചോലതുമിതുകാലം	104
രാവുപോയ് പുലർന്നപ്പോളുറങ്ങുമാരതൻ്റെ ജീവനംവേറിട്ടുപറുത്തരാജാവിനെ	105
പാരതിൽകുണപമായ്ക്കിടക്കുന്നതുകണ്ടു വാരിജമിഴിയാളെക്കണ്ടതുമല്ലെങ്കിലും	106
അനേകരംഗിപ്പുജനമൊക്കെ ചമുറയിട്ടു വന്നവേദനയോടേപരമാരോടൊക്കി	107
ചാണക്യനോടുചെന്നുചൊല്ലിനാരയോപാപം “എന്താക്കു കൊന്നാളല്ലോപറുത്തരാജാവിനെ”	108
ചാണക്യനതുകേട്ടുശോകരോഷാദികളെ മാനമുൾക്കൊണ്ടുഭാവിച്ചുവരോടുകരചെയ്യാൻ	109
“രാജനിഗ്രഹംചെയ്തിപ്പിടച്ചോരുമന്ത്രികള- നിചെന്നെത്തിരഞ്ഞുകൊന്നിടുവിൻവൈകീടാതെ”	()
എന്നതുകേട്ടുടനാശമരാക്ഷസനെ മന്ദിരത്തിങ്കൽചെന്നുതിരഞ്ഞുതാരനന്തരം	111

- കണ്ടതില്ലെങ്കിലും ഗൃഹശ്രേഷ്ഠമായ് ഞാൻ വർ
മഞ്ചി വന്നെ "ആത്മഭയം കണ്ടതില്ല" എന്നു ചെന്നാർ
"പർവ്വതരാജാവിനെ രാക്ഷസൻ കൊന്നു" എന്നു
സർവ്വഭാവം അറിയായ് ചൊല്ലുകൊണ്ടു നാട്ടിൽ 118
അക്കാലം നല്ലതന്നെ മരിച്ചവർക്കു നല്ലതല്ല
ഉൾക്കാമ്പിൽ നിരൂപിച്ചു നെന്തിനിടവണ്ടതില്ലോ
ഇപ്പതിയെല്ലാമാത്രം രാക്ഷസനോടു കൂടി
മേലുപുനായകൻ തന്റെ പുത്രൻ നാമം 115
വൈരമുൾക്കൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ പൂനെക്കൊന്നിടുവാൻ
പാശമായ് ജ്യാഗിച്ചു പണ്ടു വരിയവരും 116
എന്നതു നിരൂപിച്ചു പിന്നവർ രണ്ടിനെയും
കൊന്നിനിക്കു മുമ്പെത്തോന്നിതിനിഷേധിച്ചു 117
രണ്ടുപേരെയും കൂടെക്കൊന്നുവെന്നു കിലതി-
നണ്ടോരുദോഷമുണ്ടായെന്നു കൽപ്പിക്കുന്ന 118
പർവ്വതരാജാവിനെ കൊല്ലിച്ചു ചതുർപ്പാദ
സർവ്വതത്വം അന്യനെന്നല്ലാത്ത പരമനാഥൻ 119
ഏകനെപ്പറഞ്ഞു കൽപ്പിച്ചു യുദ്ധം
ഏകനെ വധം ചെയ്തെന്നു ചെന്നു ജ്യോ- 120
വൈരമറിപ്പും വൈരോധകനെ വധിക്കണം
പാശത്തെ മറ്റൊരുവനെപ്പറഞ്ഞു യക്കണം 121
ഭാഗധേയമുണ്ടെന്നു കൽപ്പിച്ചു
ഭാഗ്യമായെന്നായതന്നെ സമീപമെന്ന 122
ആരോ വോടുവിളിച്ചു അതെ പരിയാതെ
മേടനീടേൻ താനുമായെന്നാൽ യാൻ. 123
"നിശ്ശേഷനെന്നിടേ! നിന്നോടിക്കിതുകാലം
വിശ്വാസമേറുകയാൽ ഞാനെന്നു പറയുന്നു 124
ചന്ദ്രൻ പൂനെ സ്നേഹം പണ്ടുണ്ടല്ലോ വാ-
നിന്നിതു രണ്ടിങ്കലുമുണ്ടെന്നു വരുമല്ലോ 125
പർവ്വതാത്മജനായ മലയകേതുതന്നെ
സർവ്വഭാവം കണ്ടു ബന്ധുവായവന്നുനി 126

ശങ്കരകൃഷ്ണൻ	127
പ്രഭാകരൻ	128
പ്രഭാകരൻ	129
പ്രഭാകരൻ	130
പ്രഭാകരൻ	131
പ്രഭാകരൻ	132
പ്രഭാകരൻ	133
പ്രഭാകരൻ	134
പ്രഭാകരൻ	135
പ്രഭാകരൻ	136
പ്രഭാകരൻ	137
പ്രഭാകരൻ	138
പ്രഭാകരൻ	139
പ്രഭാകരൻ	140

- പ്രേതകൃത്യങ്ങളൊന്നുംചെയ്യാതെമേത്തോടെ
പാതിരാന്തേരംപുറപ്പെട്ടുടൻപോയിടീനാൻ. 141
- നീതിമാനായചന്ദനകന്തമജനതുകാലം
ചാതുർയുദ്ധമാടുപറഞ്ഞീടിനാനെല്ലാമേ. 50 142
- “ഇന്നുപുതുപുതുനങ്ങളുപോയ്ക്കുവതി-
നെന്നുടമതംകൊണ്ടുപോയിതെ”ന്നുരചെയ്താൻ ()
അക്കാലംപുതുതകനെന്നക്കലചെയ്യിപ്പിച്ചു-
തുറക്കാമ്പിൽചാണക്യനെന്നുള്ളതുശങ്കിച്ചവർ 144
- എന്തൊരുകഷ്ടമേറ്റുപോയെന്നെക്കൊല്ലിച്ചു-
തന്നെന്താൻചരനായചാണക്യനെന്നല്ലാനാം 145
- ശങ്കിച്ചതല്ലെന്നുള്ളതിന്നെന്നിണ്ണമെന്നു
എങ്കിൽതാൻപുതുതകപുത്രനെയയയ്ക്കുമോ? 146
- ശത്രുശേഷത്തെവെച്ചുകൊള്ളുമോചാണക്യനി-
ന്നത്രഭോഷതപമുള്ളൊന്നല്ലെന്നുദൃഢമല്ലോ 147
- ഭോഷത്തെഗ്രഹിച്ചുപ്പോൾഭോഷതപനേരക്കത്ര
ഘോഷിക്കാത്തതുഭാഗ്യമെന്നതേപറയേണ്ട 148
- സംശയമേതുമില്ലരാക്ഷസൻതന്നെയതെ-
ന്നാശമന്തികലറച്ചീടിനാനെല്ലാവരും. 149
- ഉത്തമനായമന്ത്രിരാക്ഷസനതുകാലം
ഉത്തമമായപുഷ്പപത്തനത്തിങ്കൽനിന്നു 150
- നൂറുയോജനവഴിവടക്കുടിക്കിൽപോയി-
ട്ടാരുമങ്ങറിയാതെമെയ്യപ്പെടുന്നീടുവാൻ 151
- എന്തൊരുപായമെന്നുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുള്ളിൽ
സന്തതമിരുന്നിതുററൊന്നുംനിനയാതെ 152
- അക്കാലംപുതുതകപുത്രന്റെഗമനത്തെ
ചൊല്ലുകൊണ്ടോരമന്ത്രിരാക്ഷസനുംകേട്ടീടിനാൻ. ()
നല്ലൊരുപഴുതെന്നകണ്ടവൻപുറപ്പെട്ടു
നല്ലനാമലയകേതുവിനെച്ചെന്നുകണ്ടു 154
- വല്ലഭമോടുനേവിച്ചുവന്നുടതുകാലം
ചൊല്ലിനാനിത്വമുള്ളരാക്കുകൾമന്ത്രിനും 155

“മെയ്യുനാംപശുവിനെനിഗ്രഹംചെയ്തരാജ്യം വീയ്യാനായഭവാനാശ്വാന്തന്നീടുവൻ	156
വാട്ടമന്നിയേരിപുക്കൂട്ടത്തെയൊടുക്കുവാൻ കൂട്ടുകവേണപടക്കോപ്പുകളറിഞ്ഞാലും”	157
പാപപത്രനിരൂപനരാക്ഷസൻപറഞ്ഞപ്പോൾ ഗർവ്വമോടമാത്യനാക്കിടിനാനവനേയും	158
രാക്ഷസനമാത്യസ്ഥാനത്തെയുംകൊടുത്തവൻ രൂക്ഷനായ പ്രതിജ്ഞയുമിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ ()	
അച്ഛനെക്കൊല്ലിപ്പിച്ചാറിപ്രനെക്കൊല്ലാതെത്താൻ നിശ്ചയശേഷക്രിയ ചെയ്തിടുനതുമില്ല	160
ഈവണ്ണപ്രതിജ്ഞയുചെയ്തവൻമേലുപമാരെ ദീപങ്ങുളിലേക്കുയച്ചൊക്കവേധരത്തിനാൻ	161
രാക്ഷസൻശത്രുക്കൾചെയ്തതിനായിക്കൊണ്ടു സൂക്ഷ്മബുദ്ധികളായതാൻചൊരന്മാരെ	162
ചൊൽക്കൊണ്ടുപുഷ്പപുരത്തിങ്കലേക്കുയച്ചുടൻ ഉൾക്കരുത്തോടനുജിപ്പിച്ചവൻമേലുപമാരെ	163
യുദ്ധത്തിന്നവസരംപാർത്തുപാത്തൊരുവെട്ടു ബദ്ധമോദത്തോടിരുന്നീടിനാനതുകാലം.	164
നിശ്ചലഹൃദയനാംചാണക്യമഹീസുരൻ മേലുപമാനന്ദനൻറയുംരാക്ഷസമാത്യൻറയും	165
കൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടുലോഭോഗവുപ്രതിജ്ഞയും പാടവമുള്ള ചാരന്മാർപറഞ്ഞൊക്കക്കേട്ടാൻ	166
പിന്നെയുംചരിത്രമംകൂടാതെവിഷ്ണുഗുപ്തൻ തന്നടെപക്ഷത്തിലുംശത്രുപക്ഷത്തിങ്കലും	167
ഉള്ളവുത്താന്തമറിഞ്ഞീടുവാനായിക്കൊണ്ടു നല്ലസാമത്വമുള്ള ചാരന്മാരെയുംവിട്ടാൻ	168
ചാണക്യമഹീസുരൻപിന്നെയങ്ങൊരുദിനം മാനവകുലശ്രേഷ്ഠനാകിയമെയ്യൻതൻറ	169
പുഷ്പമന്ദിരപ്രവേശത്തെയുംകല്പിച്ചുവൻ ശില്പികളെയുംവിളിച്ചിങ്ങിനേചൊല്ലീടിനാൻ	170

- “ചന്ദ്രഗുപ്തനനാളെയലംരാത്രിക്കനന്ദ
മന്ദിരപ്രവേശത്തിനുണ്ടുപോൽമുഹൂർത്തവും 171
- ചൊൽക്കൊണ്ടുപുഷ്പപരാനിജഭൃമതിനിരപ്പാൾ
ഒക്കവേയലങ്കരിച്ചീടുകവേണമല്ലോ 172
- തോരണംനാട്ടിക്കൊടിക്കൂറുകൾ തൂക്കീടേണം
ചാരുവാംവണ്ണം ചിത്രമെഴുതുകയുംവേണം 173
- ഗോപുരങ്ങളുംകേടുതിർത്തലങ്കരിക്കേണം
വാപികൾക്കുപങ്ങളുംനിമ്നലമാക്കീടേണം” 174
- സൂത്രകാരന്മാരതുഭേദവനോടുചൊന്നാർ
“ധാത്രിപാലകനായമെഴുന്നനന്ദനൻതന്റെ 175
- നന്ദമന്ദിരപ്രവേശമിതുകാലമുണ്ടാം
എന്നുകല്പിച്ചഭാരവർമ്മാവാംശിപ്പിവരൻ 176
- കാഞ്ചനതോരണവുംതീർത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു
ചഞ്ചലമില്ലത്തങ്ങൾകണ്ടുവെന്നറിഞ്ഞാലും 177
- വിശൈലകമനോഹരംതോരണമതുപാർത്താൽ
വിശ്വകർമ്മാവിനൊക്കുംഭാരവർമ്മാവുമിച്ഛാൾ 178
- രാജസഭായുജ്ജ്വലതോരണമെടുപ്പിച്ചു
രാജമന്ദിരപാദരേകൊണ്ടുവന്നവനിച്ഛാൾ 179
- ശിപ്പമായലങ്കരിച്ചീടമെന്നറിഞ്ഞാലും
ശിപ്പശാസ്ത്രത്തിന്നവനൊത്തവരായമില്ല 180
- തെറ്റനുംഭവാനുജൾചെഴ്ത്തിടുംവണ്ണംതന്നെ
മറുജ്വലപണികളുംതെങ്ങൾതീർത്തിടാമല്ലോ” 181
- സൂത്രകാരന്മാരിതരംചൊന്നതുഭേദനേരം
ഉത്തമനായവിഷ്ണുഗുപ്തനംനിരൂപിച്ചാൻ 182
- ഭാരവർമ്മാവാകുന്നസൂത്രകാരകനോടു
തോരണമുണ്ടാക്കേണമെന്നുഞാൻപറയാതെ 183
- തോരണംമുമ്പെയചൻതീർത്തതുമെഴുന്നൻതന്റെ
മാരണത്തിനുതന്നെയില്ലസംശയമേതും 184
- ഓഷ്ഠതയേറുന്നോരുരാജസാമാന്യൻതനി-
ക്ക് ഏതൊരുജ്ജ്വലനിവനെന്നുനിശ്ചയംവന്നു 185

പേണ്ടതില്ലതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ മറേറപ്പറം കണ്ടിട്ടുണ്ടുപായമെന്നിങ്ങിനേനിരൂപിച്ചാൻ	186
ഭാരവർദ്ധിനേയുമേറാവുപ്രശാസിച്ചു ധീരനാംകെരളിലുനംശിപ്പികളാടുചൊന്നാൻ	187
“തോരണംമുമ്പെപണിതീർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാരവർദ്ധാവുചിതജ്ഞനെന്നറിഞ്ഞാലും	188
സപാമിയെസ്സേഹമവനേറയുണ്ടെന്നുവന്നു തുമയോടവനനുഭവിക്കുമതിൻഫലം	189
പെന്തിനിനിക്കുളോരോപണികൾതീർത്തിടുവിൻ വന്നിതു മുഹൂർത്തവുംകാലവുമിടപാൾ”	190
എന്നതു കട്ടസൂത്രകാരന്മാരുടേറാടെ പെന്തോരോപണികളുംവേഗേന തുടങ്ങിനാർ	191
തോരണംകൊണ്ടുനഗരഗോപുരദാർത്തികത്വം ഭാരവർദ്ധാവുനിവിർത്തിടിനാൻതെളിവോടെ	192
അർദ്ധരാത്രിയു മുഹൂർത്തംവന്നിങ്ങുത്തുപ്പാൾ ഉത്തമവിപ്രകുലശ്രേഷ്ഠനാംവിഷ്ണുഗുപ്തൻ	193
ശിപ്പികളേയുപയുക്തമാക്കെയുതുനേരം ശിപ്പിമാർ സമ്മാനിച്ചുമാനസംതെളിയിച്ചു	194
മുമ്പിൽരാർപറഞ്ഞതിനനുരംഭരാജ്യാനാഥ് വമ്പക്കുമ്പനായപദ്യതേശപരൻതന്റെ	195
വീര്യമുള്ളനജനാംചൈരോധകനെയുവൻ തെയ്യുടനാടൊപ്പമൊരുചീരങ്ങിനുമേലൊച്ച	196
നന്ദരാജ്യത്തെനരെന്നായിവിഭാഗിച്ചു ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടു ചാണക്യനർഭരാജ്യം	197
ചൈരോധകനുകൊടുപ്പിച്ചിതുകനിദവാടെ ചൈരവംകളഞ്ഞവൻതെളിഞ്ഞുവാണീടിനാൻ	198
രണ്ടുരാജ്യത്തിങ്കലേക്കുവന്നതുനേരം രണ്ടുപേരെയുമഭിഷേകവുംചെയ്തിപ്പിച്ചാൻ	199
പുഷ്പമന്ദിരപുഷ്പാശത്തിനാചിനേനവൻ ശിപ്പിമാരെയുയർത്തനെപ്പറഞ്ഞുചിന്തേനനിർത്തി	200

പർവ്വതഭാതാവിനെപട്ടവുകെട്ടിപ്പിച്ചു സർപ്പാൺമലങ്കരിപ്പിച്ചിതു പഴിപോലെ	201
പൊന്മുഖമാർചിട്ടാരു മാട്ടയുമിട്ടുകെട്ടി വെണ്മയിൽ മിന്നും മണികടമണിയിച്ചു	202
കാതിലവളകളും മാലകൾ കാഞ്ചികളും ചാതുർയ്യമോടങ്ങലങ്കരിച്ചു ചാരനന്തരം	203
മെഴുതുൻറ ഗജവരൻ തന്നെപ്പുറത്തുടൻ വീരനാം വൈരോധകൻ തന്നെയും കരയേററി	204
പെരുന്നാരോടു വിഷ്ണുപൂനമതുനേരം “പാരായണകമ്പടി നടന്നീടുവിനെന്നാൻ	205
അനേകം സമസ്തരൂപപർവ്വതഭാതാവിനെ മന്നനാം വരദപൂനെന്നുകല്പിച്ചിടീനാൻ	206
എത്ര ചാലരിചെയ്തുമുള്ളവർകളും കൂടി രാത്രിയിലാകകൊണ്ടു മൃച്ഛന്നാറിഞ്ഞീല	207
പെണ്ണൊറക്കടതഴിവെണ്ണ മരികളോടും ശംഖമട്ടുള്ള ഭീമഭംഗാലൃങ്ങളും	208
പായുന്നുകുതിരകൾ പൊന്നണിഞ്ഞാനകളും ആയുധപാണികളുമായ മഹാപുഷ്പരം	209
മുന്നിട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഗോപുരദ്വാരത്തിങ്കൽ വന്നടുക്കുന്ന നേരം ഭാരമാവാമവൻ	210
യന്ത്രപ്പാവകൾ തിരിഞ്ഞിട്ടു ചാനനം വെല്ലി യന്ത്രത്താഴെ ചുരടമപ്പാൻ നോക്കി നിന്നാൻ	211
അനേകം വരദപൂൻ തന്നെപ്പുറത്തു ചാരം നിന്നിതു പുറത്തെല്ലാം ചാനകുന്ദൻ പറക മാൽ	212
വരദലബന്ധാകന്നാദസ്തീനീമുതുകറി യന്ത്രത്താഴെ നത്തികുടത്തു വൈരോധകൻ	213
അനേകം മാതൃരാക്ഷസൻ ചെന്മുഖനായ വരദലബന്ധവ്യനാബന്ധാകുഞ്ചൻ താനും	214
രാക്ഷസാജ്ഞയെ വെല്ലാൻ മെഴുതു നന്നാത്തിട്ടാൻ തൽക്കണ്ണേവധിപ്പാനാസ്താളറയുരീടിനാൻ	215

- വാളരവൃരിക്കണ്ടനേരത്തുകരിണിയും
ചീളെന്നുനടന്നിതുഭീതിപൂണ്ടതുമേരം 216
- ഭാരവർമ്മാവംഗതിവേഗത്തെയറിയാതെ
പാരാതെവിട്ടിടിനാൻയത്രതോരണമപ്പോൾ 217
- പ്രഭൃഷ്ടലക്ഷ്യമായിത്തോരണമതുമേരം
അംബയുൻതൻറമുൾാവിക്കൽചീണചൻചത്താൻ()
തന്നടയതമതുനിഷ്ഠചമാകകൊണ്ടും
നിണ്ണയമാത്മചിനാശത്തിനുണ്ടാകകൊണ്ടും 219
- ഗോപുരത്തിൻറമുകളേറിയങ്ങിരിക്കുന്ന
പാപചേതനനായഭാരവർമ്മാവുമപ്പോൾ 220
- ഗോപുരമുകളിൽനിന്നാനന്ദമൽചാടിവീണ
കോപിതനായിപർവ്വതേശപാബ്ദ്രാതാവിനെ 221
- മെഴുതുന്നെന്നോത്തുമഴുകൊണ്ടവൻമുൾാവിക്കൽ
ധൈര്യമുൾക്കൊണ്ടവെട്ടിക്കൊന്നാനെന്നതേവേണ്ടു.
- മേൽപ്പരംപെരുന്നാരുമനേരംകോപത്തോടെ
തച്ചുകൊന്നിതുപിന്നെദ്രാരുവർമ്മാവിനേയും 223
- ചന്ദ്രഗുപ്തൻറപുരപ്പാപ്പിയുംവിഷ്ണുഗുപ്തൻ
മന്ദമെന്നിയെപിന്നെഘോഷിച്ചുകഴിപ്പിച്ചാൻ 224
- അക്കാലമഭയഭത്താഖ്യനെന്നൊരുവെട്ടൻ
ചൊല്ലൊണ്ടാരമാത്യരാജസൻറനിശയാഗത്താൽ
ചന്ദ്രഗുപ്തനുകൊടുത്തീടുവാനായിട്ടൊരു
സിന്ധുപൊടിവിഷമിത്രമായൊണ്ടുചന്നാൻ 226
- മെഴുതുന്നെക്കണ്ടുപറഞ്ഞീടിനാനഥവെട്ടൻ
“വീര്യമേറീടുന്നോരുമുണ്ണമുണ്ടെൻറകയ്യിൽ 227
- തെഷ്ടമിതുഭവാൻസേവിച്ചീടുന്നാകിലോ
ഭോഷണശുഭമത്തിലുണ്ടാകയില്ലൊരുനാളും” 228
- ചന്ദ്രഗുപ്തനുമപ്പോൾചെന്നുനതുഭ്രമി-
വൃന്ദാരകേന്ദ്രനായചാണക്യനോടുചൊന്നാൻ. 229
- അനേരംചാണക്യനുംചിന്തിച്ചങ്ങിത്തുള്ളിൽ
ചെന്നവനോടുവിഷമുണ്ണവാങ്ങിക്കൊണ്ടു 230

- ചൊന്നുംകിണ്ണത്തിലിട്ടതിരുമിനോക്കുന്നേരം
വണ്ണംകൊണ്ടതുവിഷമുണ്ണമെന്നറച്ചവൻ 231
- ചൊല്ലിനാൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടി"തുകൊണ്ടന്നവൻ
കള്ളനായുള്ള വൈദ്യനില്പുസംശയമേതും 232
- മുണ്ണത്തിൽവിഷമുണ്ടെന്നുള്ളതുധരിക്കുനീ
വണ്ണംകൊണ്ടറിഞ്ഞുഞാൻസേവിച്ചീടരുതല്ലോ 233
- നിന്നെക്കൊല്ലുവാൻതന്നെരാക്ഷസനയച്ചിട്ടു
വന്നവനിവ"നെന്ന്മെഴുതുന്നോടരചെയ്താൻ 234
- വൈദ്യനോടരൻചൊന്നാൻ"മുമ്പിലിപ്പുണ്ണമിഹ
വിചാനാഭവാൻകറഞ്ഞൊന്നുസേവിച്ചീടേണം 235
- രാജാക്കന്മാർമുമ്പിലൊന്നുമേക്ഷിക്കുന്ന-
താചാരമല്ലെന്നതുകേട്ടിട്ടില്ലയോഭവാൻ? 236
- വിശ്വാസമില്ലായ്കൊണ്ടെന്നതുശങ്കിക്കേണ്ടോ
വിശ്വേശ്വരവൈദ്യൻഭാവൊന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു" 237
- എന്നതുകേട്ടുവൈദ്യൻമുണ്ണത്തെകറഞ്ഞൊന്നു
തീന്നതുന്നേരംതൊണ്ടവററിറീണ്ടൻചത്താൻ 238
- പിന്നെയുംപ്രമോദകനെന്തപേരായിട്ടേകൻ
മന്നവൻമെഴുതൻതൻറശയനാധികാരിയായ് 239
- രാക്ഷസപ്രയുക്തനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊൽവാൻ
അക്ഷയധനവാനായപ്പരേവാണീടിനാൻ 240
- രാക്ഷസൻകൊടുത്തുള്ളാരത്നംകൊണ്ടുചന്ദ്രപ്രാശ
നിക്കേപംവാങ്ങിക്കൊടുത്തുതുടങ്ങിനാൻ. 241
- അന്നേരംചാണക്യനുംചാനസേനീരൂപിച്ചാൽ
ഇന്നിവനത്നംകനത്തിടുവാനെന്തുമൂലം 242
- ഇങ്ങിനേനീരൂപിച്ചുചാണക്യമഹീസുരൻ
മംഗലശീലൻവിളിച്ചുചന്ദ്രനോടരചെയ്താൻ. 243
- "നിന്നുടെധനാഗമമെങ്ങിനേപറകുനീ
മന്നവൻ ചന്ദ്രഗുപ്തൻനിനക്കതർക്കിയോ?" 244
- "എന്നതുകേട്ടുഭയപ്പെട്ടുചന്ദ്രനോരോതരം
ഒന്നിന്നൊന്നായിപ്പറഞ്ഞീടിനാനതുന്നേരം 245

- വാക്കിനനേരില്ലായ്ക്കൊണ്ടു ചാണക്യനത്ത്-
 മൊക്കെയുംപറ ചൂപൻതന്നെയുംകൊല്ലിപ്പിച്ചാൻ. ()
- പിന്നെയുമൊരുദിനംരാക്ഷസനയിച്ചിട്ടു
 മന്നവൻ ഏതൊക്കെത്തന്നെയുംനേരത്തിങ്കൽ 247
 ആരുമേയറിയാതെയൊടുക്കിക്കളവാറായ്
 ഘോരരായുള്ള ബീഭത്സാദികളെനാശിപ്പിച്ച് 248
 ധാത്രിയിൽമോടെത്തന്നായുധങ്ങളുമായി
 രാത്രിയിൽമെരുത്തുന്നതിന്നുണ്ടുപ്രമുഖരുടെ 249
 താഴത്തുസുരംഗമധ്യത്തിൽതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നിതോ
 ശ്രീമതിപുറപ്പെട്ടുകൊല്ലാമെന്നുചൂപൻ 250
 ചെയ്യുമ്പോഴുണ്ടാകുന്നചാണക്യനൊരുദിനം
 മെരുത്തുന്നമണിയറത്തിൽചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ ()
 ഭിത്തിക്കുതാഴെനില്ക്കുന്നനേരംചാണക്യനും
 ഏതൊക്കെയുംചൂപൻസുഷിരങ്ങളിൽകൂടി 252
 കണ്ടുകൊല്ലങ്ങളെടുത്തിറുന്നുംചാത്തുനീളേ
 കണ്ടിതുപുറത്തുസഞ്ചരിക്കുന്നതുമവൻ. 253
 മണ്ണിന്നുകീഴേതൂണിരിക്കുന്നുണ്ടുചൂപൻ
 പുറത്തുനിന്നുവന്നുകൊണ്ടുബലിമാൻചിങ്ങുഗുഹ്യൻ 254
 അന്നിലംകിളപ്പിച്ചുനോക്കിയനേരത്തിങ്കൽ
 മണ്ണിൻകീഴേയകൂട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. 255
 ചോറുതളയുമവിൽനാളികേരങ്ങളിവ
 മുറുമാരോരോരോസുഖങ്ങളിവയെല്ലാം 256
 ഭാണ്ഡമായ്കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നവരശനംതും
 ഭണ്ഡമെന്നിയെസുരംഗാനാരെചാണിടുന്നു. 257
 ബീഭത്സാദികളോടുമേറ്റുനോക്കിത്തൊടുക്കി
 ക്ഷോഭമുറക്കൊണ്ടുദഹിപ്പിതു ചാണക്യനും 258
 തീർപ്പിടിപെട്ടനേരംബീഭത്സാദികളൊക്കെ
 ചോലപട്ടാളമുറക്കൊണ്ടുമാറ്റുവുന്നിരിയതെ 259
 അററമില്ലാതോരഗ്നിജ്വാലകൾപിടിപെട്ടു
 ചാറുകൾപോലെപൊരിഞ്ഞൊക്കുമെന്നുചൂപൻ

- ഇതവണ്ണാസഭാകാലംമെഴുതെക്കൊത്തുകൊണ്ടു
സാധനത്തോടൊന്നിടിനാൻവിഷ്ണുപുത്രൻ 261
- അഞ്ചുസാനന്ദരാജ്യമൊക്കെവെട്ടുതൊല.
രഞ്ജിപ്പിച്ചിതുതന്റെനീതികൊണ്ടുനദിനം 262
- എത്രയുംപ്രധാനപുരുഷന്മാരായിട്ടു
ഭദ്രഭാദികൾക്കുനീതിമാൻമാണക്യനും 263
- മെഴുതുപുത്രനെക്കൊണ്ടുകൈതവമാജ്ജിപ്പുവൻ
കാൽക്കൾമെഴുതിപ്പിച്ചുബന്ധുപംവലിപ്പിച്ചാൻ
രാജസാമാന്യൻതന്റെപക്ഷപാതികൾചിലർ
തൽക്കണനയമേറുംമന്ത്രിവീരന്മാരെയും 265
- ഭദ്രശീലന്മാരായിവിശുദ്ധന്മാരായി
ഭദ്രഭാദിപ്രധാനന്മാരായവരെയും 266
- ചന്ദ്രഗുപ്തനോടയർന്നുകൊള്ളുവനായ്
ചന്ദ്രമായ് പ്രമത്തംമെയ്തിടിനാതു കാലം 267
- സർവ്വമയ്യുദ്ധിച്ചുകാലംകൊടുപ്പിച്ചു
പുത്രപുത്രനെയുംരാജസാമാന്യനെയും 268
- തങ്ങളിൽവിശ്വാസക്കുണ്ടാക്കിച്ചുപുനായ
മംഗലശിലനായോളരായാൻതന്നെ 269
- ഗ്രന്ഥമാജ്ജിപ്പിച്ചുവെഴുതുന്നതുപദേശി..
പുരുഷകൗതുകമായ് ചീടിനാൻകനിവോടേ 270
- മറ്റുള്ള ഭദ്രഭാദിപ്രധാനന്മാരപ്പോൾ
തെറ്റൊന്നവിഷ്ണുപുത്രൻതന്നെടന്നിടയാഗത്താൽ 271
- കാൽക്കൾമെഴുതിപ്പിച്ചുതൊക്കെവെട്ടിച്ചുടൻ
മെഴുതുന്നൊക്കെയവെരംവ്യാജനഭാവിച്ചവർ 272
- “ഒട്ടുമയാകാമെഴുതു”നെന്നുവെഴുതുകൊണ്ടു
നാട്ടീന്നുപറപ്പെട്ടുവേദഗന്ധർവായിടിനാൻ. 273
- എങ്ങിനെരാജസന്ദർശനമേതുതാനും
തങ്ങളിൽപിന്നക്കുണമെന്നതുനിരൂപിച്ചു 274
- മെഴുതുന്നെന്നായിരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ
മെഴുതുകൊണ്ടുവെട്ടിച്ചിടിനാൻമാണക്യനും 275

ഇത്തരമുൾപ്പെടെയുള്ളതായതുമതുനേരം ഉത്തമശീലംതള്ളിത്തക്കമാശേഷമിനി	276
അത്തൽതീർന്നുവെച്ചുപോയതുമെന്നപര്- ഞ്ഞത്രയുസുഖിച്ചുവാണീടിനാളതു കാലം.	277

ഇതി മുദ്രാക്ഷരസംക്ഷേപപ്രയോഗം രാക്ഷസമലയകേതു
സംഖ്യംഭം നാമ ഗാനവിശേഷം സമർപ്പം.

നാലാം പാദം

ഏകതരുണിസാദരംസുശീലഗുണഭാസുരം തവമധുരഭാഷണഛേദയംസുഖപൂരണം	1
മഹിതനയഭാഹനംസകലജനമോഹനം സർവ്വമോദാവഹാസർവ്വശോകാപഹം	2
പലവുമിതിവിത്രമായ്കേട്ടുവന്നാകിലും പലവുമിഹാപിനെയുംകേൾപ്പതിന്നാശയാം	3
പലരുമിതിനുള്ളൊരാപവഴിയിലായ ഹൊ ഫലമധുസിതാഭിയുപലവുമുപഭോജ്യതാം	4
കഥയിതുമുഷി ജ്വലിപ്പായ്ക്കൊണ്ടാശ്രുനീ കഥയകഥയാദരാലിക്കഥാശേഷവും	5
കിളിമകളുമതുപൊഴുതുതെളിവിനൊട്ടൊല്ലിനാൾ കെതുകമുൾക്കൊണ്ടുകേൾപ്പിനെല്ലാവരും	6
നയനിപുണനായചാണക്യചാരിസുരൻ നന്മയിൽമെന്തെന്നുതൊന്നിരിക്കുമ്പിഴയെ	7
മന്നുപൻമെന്തെന്നുസ്പഷ്ടമുളളാർകളും മിന്നവരില്ലാത്തവർകളെന്നുള്ളതും	8
നന്നായറിവതിന്നാശുചാണക്യനും മുന്നമയച്ചുനിപുണകനെന്നവൻ	9
യമപട്ടെന്തായവൻചഷംതിരിഞ്ഞുകൊ- ണ്ടമിതയമകതിപുണ്ടല്ലാമറിഞ്ഞവൻ	10

- അതിനിപുണനഥനിപുണകന്മുഴുറിവന്മട-
നാശ്ചുവാണക്യനെശ്ശുപ്പിനിന്നീടിനാൻ 11
- നിപുണകന്മാടതുപൊഴുതുകനിവിനൊട്ടുചൊല്ലിനാ
നീതിമാനായുള്ള ചാണക്യഭൂസുരൻ [൯
- അയിസുമുഖചൊല്ലാചൊല്ലുചിലജനവൃത്തവു-
മാകവെമെയ്യനെസ്സേചിച്ചിതൊജനം 13
- നയമുടയനിപുണകന്മഥതൊഴുതുചൊല്ലിനാൻ
നാഥാപുനരതിനെന്തൊരുസംശയം 14
- അവിചനരപതികൾ കലമകടമണിമെയ്യുന്നോ-
ടാരുവിചരീതമായില്ലുകേവലം 15
- മൂന്നുപുരുഷരല്ലാതാരുമില്ലിവർ
മൂന്നുപേരുപെന്നരാക്ഷസൻതന്നുടെ 16
- ബന്ധുക്കളായവർചണ്ടുമാർകൾക്കു
മന്ത്രിപ്രവരനെശ്ശുണ്ടുണ്ടിത്തലും 17
- മെയ്യുന്നാമന്നവൻതന്നുടെശെയ്യും
വീര്യവുംശ്രീയുംപ്രതാപവുംകേളിയും 18
- ഒട്ടുംനഹിക്കുന്നതല്ലിറർമുഖകുട-
മിഷ്ടമില്ലായ്ക്കുപധിയില്ലേതുമെ 19
- തദനനിപുണകവചനമിങ്ങിനെകേട്ടുടൻ
ഭിജവരനുമുത്തരംകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ 20
- അവർകളിഹമുവരുജീവിച്ചിരിക്കയി-
ല്ലവനിയിലതിന്നിനിസംശയമില്ലൊടൊ 21
- നയനിപുണഗുണസന്മൈചൊല്ലുവർനാമവും
നിപുണകന്മിങ്ങിനെകേട്ടുചൊല്ലീടിനാൻ 22
- അവർകളുടെനാമവുംചൊല്ലിത്തരുനതു-
ണ്ടാമോദമുൾക്കൊണ്ടുകട്ടുകൊൾകഭവാൻ 23
- മന്ത്രിപ്രവരനുസന്തതംബന്ധുവാം
മാന്ത്രികശ്രേഷ്ഠൻകുപണകനെന്നവൻ 24
- നമ്മുടെബന്ധുവാംപറുത്തരാജനെ
നിമ്മരിയാദമാട്ടുജവാൻപണ്ടിവൻ 25

ഭയം നൂ പാദാൽ വിഷ്ണുനാരിതനെയും ഭയം തിനിമ്മിച്ഛതെന്നാറിഞ്ഞിടുക	26
ചാണക്യനപ്പോള തുകേട്ടനേരത്തു മാനിച്ചിതേററവുമിദ്രശമാവിനെ	27
നന്നുനന്നൊരയുമിദ്രശമാവെന്നു പിന്നയുപിന്നയുമോർത്തു സന്തോഷിച്ചാൻ	28
“മണ്ടാമതാമെ” നവനോട്ടതന്നു ജളിൽ ഉണ്ടായരോഷേണ ചൊല്ലിനാൻ ചാണക്യൻ	29
ശങ്കവെടിഞ്ഞവനും പറ്റത്തീടീനാൻ “എങ്കിലോരാക്ഷസാമാത്യന്ത നിത്യവും	30
ഇഷ്ടനായുള്ള ശകടദാസാവ്യനാം ഭയനായുള്ള കാര്യസ്ഥനറിഞ്ഞാലോ	31
ചന്ദ്രഹസ്തൻതന്നെ നിഗ്രഹിച്ചിടാൻ മന്ത്രിപ്രവരൻ നിയോഗിച്ചവർക്കുള്ള	32
സന്തതം രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നിതു മവൻ അന്തരമില്ല ശകടദാസൻ ചലൻ”	33
എന്നതുകേട്ടാരുടേമാസം പൂണ്ടു തന്നു ജിലേപം നിരൂപിച്ചു ചാണക്യൻ	34
“എത്രയുണ്ണുലിമാനായുള്ള നമ്മുടെ സിലാത്മകനെ ഞാൻ ഗ്രഹമയ്ക്കല്പിച്ചു	35
കാര്യസ്ഥനാക ശകടദാസനാവാൻ മായത്തിലുള്ള ഓര്മ തരയ്ക്കുഴന്നു”	36
പിന്നെയും ചൊന്നാൻ നിപുണകൻ തന്നോടു “മൂന്നാമവൻ പുനരാകുന്നു ചെല്ലേനി”	37
എന്നതുകേട്ടവൻ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ “ധന്യമതേ പറഞ്ഞിടാൻ കേട്ടാലും	38
രാക്ഷസാമാത്യന്മാരൊരുമതു ജ്ഞാതം സാക്ഷാൽ ഹൃദയമായ്ക്കുന്ന മരുവുന്ന	39
പുഷ്പരചതപരമായ നഗരത്തിൽ ഇപ്പോൾ മണികാരശ്രേഷ്ഠനായ്ക്കുന്ന	40

- ചന്ദനദാസനാകുന്നതറിഞ്ഞാലും
നിന്ദനമോടവനോളമില്ലാക്കുമെ 41
- രാക്ഷസൻതൻറെകളത്രത്തെമവൻ
രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമഹാമതേ 42
- മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടുപോയനാൾ
ചന്ദനദാസനാചെയ്തതുകൊണ്ട് 43
- മന്ദിരമൊക്കെകൊണ്ടുപോയെച്ചിതുന്നിണ്യം
ചന്തമായതൻറെകണ്ഠംബങ്ങളൊക്കെവെ 44
- ചന്തകസുതനിതിനിപുണകോക്കുകൾകേട്ടു
ചന്തത്തിൽമാനസേചിന്തിച്ചിതന്നേരം 45
- മന്ത്രികളോത്തമനാകിയരാക്ഷസൻ
ചന്ദനദാസനുകളിനുകളത്രത്തെ 46
- വെച്ചിരിക്കുന്നതുമോത്തുകാണുന്നേരം
നിശ്ചയമായതുമെല്ലാതസംശയം 47
- തന്നോടുമുഖമായുള്ളജനങ്ങളിൽ
തന്നോലിയവർചെന്ന്റിപ്പട്ടുദയം 48
- ഇതമന്ത്രിരൂപിച്ചുവിണ്ണുഗുഹപുന-
തത്തരമായവൻതന്നോടുചാല്പിന്നാൻ 49
- “ചന്ദനദാസനായുള്ളവൻതന്നുടെ
മന്ദിരത്തിങ്കലുമാത്രമുള്ളതെ 50
- വെച്ചിരിക്കുന്നവെണ്ണുള്ളതിന്റെകുരു
നിശ്ചയമെങ്കിലുണ്ടായതുമെങ്ങിനെ 51
- ചന്തകസുതവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ചാതുർയ്യമോടവൻതന്നോടുചെയ്താൻ 52
- “അഖിലനയസഭന!കനിവോടതിൻനിശ്ചയം
അംഗുചീയമിതുകണ്ടാൽവരുമല്ലോ” 53
- സഖലപുനരംഗുലീമുദ്രയെടുത്തുടൻ
സാദരംചാണക്യനുകൊടുത്തിടീനാൻ 54
- അംഗുലീമുദ്രയെടുത്തുചാണക്യനും
തൻകരതാരിൽപിടിച്ചുനോക്കുന്നേരം 55

ശിക്ഷയിലുണ്ടതിൻമേലങ്ങെഴുതീട്ടു 'രാക്ഷസൻ' എന്നൊന്നുമാമവുമാരോൽ	57
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ട ചാണക്യനൂനരം ചിന്തിച്ചിതെൻകയ്യിൽവന്നിതുരാക്ഷസൻ	58
കെട്ടിപ്പിടിച്ചുഭൂസുരനിങ്ങിനേകല്പിച്ചു കേട്ടതീത്തേവമവനോടുകൂടിയൊരാൾ	59
"വിരുദ്ധയെന്നീയുന്ന ഗുഹിയാഗമം വിരോധനോടുകൂടിയൊന്നെന്നെന്നത്രയും"	60
അർദ്ധപുഷ്പാപായുധം ചാണക്യ ചിലപ്പോഴോ- ടതിനില്പുണമായുറഞ്ഞീടിനാനിങ്ങിനേ	61
"ഗുണമയമെന്നുകരുതവിദ്യ ചൂഡാമണേ കേട്ടുകൊണ്ടാലും തെളിഞ്ഞതും ചെല്ലുപൻ	62
തവവചനമഴകിനൊട്ടുകൊണ്ടുപോയൊരാൾ താനേയമപടവായിച്ചുനീളവേ	63
ഒരുപടവേണായ സഞ്ചരിക്കുന്നനാൾ ഒരുദിവസമാകിലപ്പുറന്നുദാസനാം	64
നഗരമണികാരനാം ചെട്ടിതൻവീട്ടിലും തിരമാട്ടുനവിടെവെക്കൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	65
യമപടവുമഴകിനൊട്ടുതന്നിവിത്തിങ്ങാൻ യമകഥകളൊക്കെവായിക്കുംദശാനന്ദരേ	66
അതികൂടുതലുൾക്കൊണ്ടു കത്തുന്നിന്നത്രയും അഞ്ചു പയസ്സു ചൊരുകുന്ദനമോഹനൻ	67
മഞ്ചി വരുണോരുനേരമകത്തുനി- ന്നുണ്ടായിതിങ്ങിനേയുള്ള കോലാഹലം	68
അയ്യോ! കിടാവിനെ ചെന്നു പിടിക്കേണം പൊയ്യല്ലതിന്നൊരാപത്തുവരുമെന്നും	69
ഉണ്ണിപ്പുറത്തുപോകാതെ മെന്തെന്നും ചില- പെണ്ണുങ്ങൾ തങ്ങളിൽ മന്ദം പറകയും	70
കണ്ടിതന്നോ മൊരുസുന്ദരാംഗിതാൻ മഞ്ചി വന്നാശുവാതിൽ മറഞ്ഞിട്ടുവരും	

കോമളമായുള്ള കൈകൊണ്ടുബാലനെ കാമനീഗാഢംപിടിച്ചുഴയ്ക്കുവിധൗ	71
ബാലനതംകറഞ്ഞീടിനാനന്നേരം നീലവിലോചനാഗാഢംപിടിപെട്ടാൾ	72
അപ്പോൾപുരുഷൻവിരക്തപാകത്തിനായ് ശില്പമായിത്തുളച്ചാരംഗുചീമുദ്രിക	73
കനൽമിഴിയുടെകൈവിരൽമേൽനിന്നു തിണ്ണമഴിഞ്ഞുനിലത്തുവീണുപോയി	74
ഏതുമറിഞ്ഞിലവളതുളമ നുടെ പാദത്തിനോളമുണ്ടുവന്നുബലാൽ	75
ഞാനതുകാലിൽ ചുവട്ടിലാക്കിപ്പിന്ന- ത്രനംവരാതെയടുത്തുകൊണ്ടിടീനേൻ	76
രാക്ഷസനെന്നതിന്മേലുഴരീടീനോ- ർക്ഷരങ്ങൾകണ്ടു പിസ്തുവിച്ചുവരവു	77
ഞാനതുംകൊണ്ടുമണ്ടിപ്പോന്നുവന്നടൻ മനഃമാദാശുഭ പാനനൽകീടീനേൻ	78
അംഗുചീമുദ്രലഭിച്ചുപ്രകാരവും ഇങ്ങിനെയുള്ളാനരികമഹാമതേ"	79
ചൺകസുതനിങ്ങിനെ ചരനിപുണകോകതികൾ പരിചിന്നൊടുക്കട്ടുടൻതെളിവിന്നൊടുപൊല്ലിനാൻ	
"നന്നെന്നത്രയുണിന്നുടെ സാമന്ത്രി- മിന്നിതിനേതു മസംശയമില്ലേടോ"	81
എന്നുപറഞ്ഞുടൻമെയ്യനെക്കൊണ്ടഥ മിന്നുന്നകാതിലകൈ ചളുപട്ടുകൾ	82
ഇത്തരമൊക്കെക്കൊടുപ്പിച്ചുതാദാൽ ഉത്തമനായനിപുണകനന്നേരം	83
അക്കാലമിങ്ങിനെ ചാണക്യഭൂസുരൻ ഉൾക്കാമ്പിലോത്തുകണ്ടാൻമഹാബുദ്ധിമാൻ	84
പദ്യതരാജനുള്ളാരണങ്ങളെ സദ്യതഃരാക്ഷസാമത്യനുവില്ലെന്നും	85

ഇതഥംനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചുചാണക്യൻ ഉത്തമരായവിഭാവസുചാരിയാം	86
മൂന്നുപേർവിപ്രരെച്ചൊല്ലിവിട്ടാശുതാൻ മന്നവനാമഹാബ്രഹ്മണനെക്കൊണ്ടഥ	87
മൂന്നാഭരണങ്ങളുംകൊടുപ്പിച്ചുവൻ പിന്നേയവർകളോടിങ്ങിനേചൊല്ലിനാൻ	88
“ഇക്കേമനിക്കുറുമാറച്ചമാത്രേന്ദ്രനു വില്പിക്കണമാഭരണങ്ങളിവമൂന്നും”	89
“അങ്ങിനേതന്നെയൊരന്തരമെന്നിയേ ഞങ്ങളിതുകൊണ്ടുചെന്നുചന്ദ്രീന്ദ്രനു	90
വില്പിക്കുന്നതുണ്ടെ”ന്നുചെയ്തയാത്രയും വെക്കമറിയിച്ചുപോയാരവർകളും.	91
ഇതഥംമഹാസുരന്മാരെപറഞ്ഞതും - ചൂതന്മാനായുള്ള ചാണക്യനക്കാലം	92
പെരുജനങ്ങൾപറഞ്ഞുകേട്ടീടിനാൻ. “ഘോരനാശമുപ്ലവരാജൻപടക്കൂട്ടത്തിൽ	93
അഞ്ചുപേർസേനാധിനായകരുണ്ടുപോൽ ചഞ്ചലമെന്നിയേരാക്ഷസനോടവർ.	94
ചേന്മന്മാരുവുന്നതിക്കാലമേററവും. ഉന്നതനായുള്ള താമ്രകരാജനാം	95
ചിത്രവർമ്മാവും, മലയഗുഹനായ ശത്രുചിഹ്നംസനൻസിംഹനാദൻതാനും	96
ഗ്രീഷ്മസമാനൻപ്രതിയോഗികൾക്കൊരു കാശ്മീരനായുള്ള പുഷ്പരാക്ഷൻതാനും.	97
സിന്ധുനിവാസിയായുള്ള ശകാധിപൻ സിന്ധുജ്ഞാപ്രസാദമുള്ള രാജവീരനും	98
പാരസീകനാക്ഷനാഥനായുള്ള രാജ ഘോരപരാക്രമമുള്ള മേലാങ്കനും”	99
ഇതഥം ചരന്മാർപറഞ്ഞറിഞ്ഞീടിനോ - ഉത്തമൻ ചാണക്യനിത്തരംചിന്തിച്ചാൻ	100

- വ്യാജമായോരുകറിയെഴുതിച്ചുഞാൻ
രാജപ്രവരാംചിത്രവർമ്മാഭിയെ 101
- മേൽപ്പൂനാലിന്നുകൊടുപ്പിച്ചു: തൃനെ
സിദ്ധമന്ദിരക്കളയിപ്പനേഷ്ണാൻ” 102
- ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചുവിഷ്ണുഗുപ്തൻചെന്ന
സരപരംപണ്ടുശകടോസൻപക്കൽ 103
- മിത്രമായ് താൻപറഞ്ഞാക്കിമരുവുന്ന
സിദ്ധാത്മകനായരാജപുരുഷനെ 104
- മന്ദമിദേകവിളിച്ചുതിഗ്രസമായ്
മന്ദമാസംപൂണ്ടുവനോടുചൊല്ലിനാൻ 105
- “ധന്യമതേതുണവാരിധേകേളഭോ
നിന്നുടെബുദ്ധിവിഭാസജടകൊണ്ടിനി 106
- വേണ്ടുന്നകാര്യങ്ങളെനമുക്കുള്ളവെ-
ന്നുണ്ടാകവേണാസുമുഖനിൻമാനസേ 107
- മുമ്പിനാൽവേണ്ടതുചൊല്ലിത്തരുവൻഞാൻ
കമ്പംവരാതെശകടനെക്കൊണ്ടുനി 108
- ചെന്നൊരുലേഖയെഴുതിക്കയുവേണം
ഇന്നതുചാകമെന്തെ ചൊല്ലിത്തരാം— 109
- “ജ്ഞാനമേതാനമൊന്നുണ്ടൊരുത്തൻ
നേരുകൊടുത്തങ്ങയച്ചുവിട്ടിട്ടെ”ന്നും 110
- “ഉത്തമസ്വപനംപോയ്” മെന്നമതിൽവേണം
ബാഹ്യനാമങ്ങളെഴുതുകയുവേണം 111
- ഇത്തരമക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടുസാഹസ്യം
പ്രകാശമല്ലാത്തവേലയെഴുതിച്ചു 112
- ലേഖയുണ്ടൊണ്ടുകുറിവോടിവിടേക്കു
വേഗമുറക്കൊണ്ടുചരികയുവേണംനി 113
- ഞാനിതുചൊന്നതെന്നുള്ളതുചൊല്ലുകിൽ
ഉത്തമവളരേവരുമെന്നറിഞ്ഞാലും 114
- എന്നതുകൊണ്ടിതുനന്നായ്കുമ്പോൾ
ചെന്നുമറിയുമെഴുതിച്ചുകൊണ്ടുവാ” 115

അജിനേതനേയമെന്നരചെയ്തവൻ ഇജിനേവിപ്രൻപറഞ്ഞവണ്ണത്തന്നെ	116
കാതുസ്ഥനായശകടനൈക്കൊണ്ടൊരു- ചായപറഞ്ഞവൻപത്രമെഴുതിച്ചു	117
വിരചിനൊടുചണകതനയാലയംപ്രാപിച്ചു വാചികപത്രികയുടൊക്കെത്തീടിനാൻ	118
വാചകംനോക്കിചണകതനയനം വായിച്ചുവനോടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	119
“രാജസാമാന്യനുള്ളംഗചീമുദ്രയെ ശിക്ഷയിൽവെച്ചിതിനൊപ്പമിടുകനീ”	120
ഇത്ഥമുരചെയ്തമുദ്രയുപത്രവും സിദ്ധാർഥകൻപക്കലത്തുനല്കിയിനാൻ	121
ചണകസുതവചനമിതുകേട്ടുസിദ്ധാർഥകൻ മുഖവിഹിതപത്രത്തിലൊപ്പമിട്ടിയിനാൻ	122
സുവിനയമൊടുവനമഥചാണക്യവിപ്രനെ സാദരംവന്ദിച്ചുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ	123
“എന്തിനിത്താനൊന്നുവേണ്ടുവെന്നുള്ളതും അന്തരമെന്നിയരുടെചെയ്തസാമ്പ്രതം”	124
അതുചൊഴുതുചാണക്യവിപ്രനുംചൊല്ലിനാൻ “അതിവിരുതനായനീയൊന്നുണ്ടുവേണ്ടതും	125
മുദ്രയാമുദ്രിതപത്രവുമുദ്രയും ഭദ്രനീക്കൈക്കൊണ്ടുടനെയുപദേശിച്ചു	126
മൂന്നംശകടാസൻതന്നെക്കൊല്ലുവാൻ തിണ്ണമാക്കുകയറിട്ടുകൊണ്ടുപോയ്	127
ചാതുര്യമൊടുകഴിവുവരുവാൻ ഘാതുകന്മാർതുടങ്ങിട്ടുദശാന്തരം	428
ശൂരനായ ഘാതുകന്മാരൊന്നുണ്ടുതീ ഘോരങ്ങളായവചനങ്ങൾചൊല്ലണം	129
ഘാതുകന്മാരതുനേരമെല്ലാവരും ഭീതിയുഹ്യാജനപുണ്ടുമുണ്ടുവിധയ	103

കുലിതമുദമഗമശകടദാസനസ്സാരം കുവനിലമതികുന്തവേർപെടുത്താശ്ശനീ	131
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ചെന്നെയുംകൊണ്ടുപോയ് മന്ത്രിപ്രവരനെച്ചെന്നുസേവിക്കേടോ	132
അതുപൊഴുതിലഗമശകടദാസനെക്കാത്തതി- ന്നാദിമുഖ്യത്തോടുകൂടവേരാക്ഷസൻ	133
വല്ലതുമാണുനിനക്കുസമ്മാനിക്ക- മില്ലൊരുസംശയമെന്നാലതുവാങ്ങി	134
മുദ്രയുംപിന്നെക്കൊടുത്തമാത്യേന്ദ്രനു ഭദ്രമായിന്നീസേവിക്കയുംവേണം	135
പടവരവുതുടങ്ങമളവഥവഴിയിൽനിന്നുനീ പരിചിന്തൊടുപറ്റുതപത്രനായുരവു	136
കാട്ടിക്കൊടുക്കാപുനരവൻനിന്നോടു മുട്ടിച്ചുനിർത്തുന്ധനാശുചെയ്യുംവിധൗ	137
വാചകംനന്നായ്യാഞ്ഞരിയിച്ചുനീ സാധി ചുമ്മുളളാരാക്ഷസമാത്യാന	138
മേല്പുറനക്കൊണ്ടുപക്ഷിപ്പിച്ചുസുതപരം നിശ്ചയവിത്തനായ്ക്കോണു കളകനീ	139
ചണകസുതനി പപലതുമവനൊടുപദേശിച്ചു ചഞ്ചലമെന്നിയെമുദ്രയുംപത്രവും	140
കുലിതമുദമതി ചതുരനാമസിലാതമകൻ കരമതിലവൻകൊടുത്തിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ	141
“അരിസുമുഖകാർയ്യാസാധിച്ചുനീയുമി- ന്നഴകിനൊടുപാരികെ”ന്നാശിയ്ക്കെചൊല്ലിനാൻ	142
അഥ ചണകസുത ചരണചന്ദനംചെയ്ത പൻ അതിമുദിതനായ നടന്നീടിനാനന്നേരം	143
നയനിപുണമതി ചണകതനയനുനന്തരം നിതിമാനാക്ഷാക്ഷപണകൻതന്നെയും	144
നിജനികടള വിചിരവിനോടു ചിളിച്ചുവൻ “നമ്മുടെശത്രുവാാരാക്ഷസൻതന്നെയും	145

ഉന്നതനാംദ്വേജപുരാജനത്തന്നെയും ചെന്നുനീതങ്ങളിൽഭേദംവരുത്തുക”	146
എന്നപദേശിച്ചവനോടുശ്രദ്ധമായ് പിന്നെയവൻകുടപാശികൻതന്നെയും	147
ഉന്നതനാംഭണ്ഡപാശികൻതന്നെയും തിണ്ണംവിളിച്ചുകാച്ചിച്ചെചാല്പിടിനാൻ	148
“ക്ഷിതിപത്നികൾകൂടാണിമെയ്യൻപറകയാൽ ക്ഷപണകനെയുംക്ഷണാമാട്ടിക്കളയണം	149
നരമുടൈബന്ധുചാപപുതരാജനെ ഭേദംനിമയവൻകൊന്നതറിഞ്ഞാലും	150
രഥിതിപുനരപിശകടഭാസനെത്തന്നെയും ചായിലുമിട്ടകഴുവിന്മേലോറുചിൻ	151
ശകടനിഹരാക്ഷസാരോന്യൻപറകയാൽ ചന്ദ്രപ്പൂൻതന്നെക്കൊന്നൊടുകീടവാൻ	152
ചിലരിവിടെമരുവുവർകൾക്കുചൻനിത്യവും ചിലവിനൊക്കൊടുക്കുന്നതുണ്ടെന്നിണ്ണയം”	153
അവർകളുതുകേട്ടുടൻക്ഷപണകനെയുംക്ഷണാൽ പ്രമരമതുകൂട്ടിനാൻഭയമൊടവനോടിനാൻ	154
അഥശകടഭാസനെരഥിതിപിടിപെട്ടവ- രതികപിതരായുടൻകയറയിലട്ടരെ	155
കൊലകരുതിയാത്തതെകൊലനിലമതിക്കല- ങ്ങഴകിനൊടുവെച്ചുപോതതികപിതനായ്ക്കും	156
അതുലബലപാതകാനാട്ടിക്കളഞ്ഞുട- നഥശകടഭാസനെത്തരസിദ്ധാർഥകൻ	157
കനിവിനൊടുപാലിച്ചുകൊണ്ടവനോടുമായ് പരിചിനൊടുപോയിതെരാക്ഷസംവീക്ഷിതും	158
നീതിമാനാകിയറിഞ്ഞുപുനോരു ദൂതനെപ്പിന്നവിളിച്ചുചെചാല്പിടിനാൻ	159
“ചന്ദനഭാസനാംചെട്ടിപ്രവരനെ മന്ദമല്ലാതിങ്ങുകൂട്ടിനീകൊണ്ടുവര”	160

മാണകസുതപചനമിതികേട്ടുവന്ദിച്ചുവൻ ചന്ദനമുദാസൻററുവർണ്ണരൂപക്കടൻ	161
മെട്ടുക്കുളശ്രോഷ്ടനക്കണ്ടു മാല്ലിനാൻ ശ്രോഷ്ടകലോതഭവശ്രോഷ്ടൻറശാസനാൽ	162
“ശ്രോഷ്ടീപ്രവര!ധനപതെ!ഭൂസുര” ശ്രോഷ്ടനായുള്ള മാണക്യനയമുണ്ണാൻ	163
വന്നെൻവോണെയുംകൊണ്ടുണ്ടുചെല്ലുവാൻ തിണ്ണുപുറപ്പെട്ടുപോരികയുംവേണം”	164
എന്നതുകൊട്ടാരുചന്ദനദാസനും നന്നവിചാരമുടക്കിനാനിങ്ങിനെ	165
“അയ്യോ!മഹാപാപി മാണക്യനെന്തൊന്നു പയ്യവെകല്പിച്ചിരിക്കുന്നതീശപരാ!	166
മാണക്യനെത്തുകേട്ടിടുന്നവേരത്തു താനറിയാതെനടുക്കുമെല്ലാവരും	167
ജന്മമുപയമില്ലാതപരമമററു ധാത്രീപിഡെക്കുമെകണ്ടിട്ടുമില്ലത്താൻ	168
ഏതുമാരുപിഴചെയ്യാതവർകൾക്കു- മാതങ്കമുണ്ടൊരാമാണക്യവിപ്രനെ	169
ഏറാമപരാധമുള്ളാരിനിക്കിഹ മുററുപൊരുതിയില്ലാതവരുമെല്ലാ	170
എന്നവനാലിന്നമാത്യകളത്രത്തെ തിണ്ണമിവിടെന്നുചാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുത്താൻ	171
ചെലക്കുണ്ടുടയാനായുമാണക്യനെ ചിന്നൊരുമാത്യകളത്രത്തെയുമവൻ	172
എന്നൊടുക്കൊണ്ടുവരികെന്തെ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്നുമിനിക്കുകൊടുത്തുകൊടുപ്പം	173
അതുപോലുന്നൊരാൾമാണക്യനും നീയല്ലാതെപ്പോലൊരുമൻറഗ്രാമത്തിങ്കൽ	174
കണ്ടീടായെന്നുവരുണോരനന്തരം ഉണ്ടാവതെല്ലാമനുഭവിക്കേയുള്ളു.	175

വിശ്വാസവഞ്ചനംചെയ്യാലമാത്യൻ- മീശപരണംവിപരീതമായ്യാൻപോം	I76
എന്നെഭരവുമേല്പിച്ചിഹരാക്ഷസൻ തന്നുപുത്രകളത്രാദികളെയും	I77
എന്നുമെന്ദിരത്തിങ്കലാക്കീടിനാ- ലെന്നാലിനിക്കിതരക്ഷിക്കയുവേണം	I78
ഇന്നിതുകൊണ്ടുവരുന്നതനുഭവി- ക്കെന്നുവന്നുമരൊരാവതില്ലേതുമെ”	I79
ഇതഥംനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചതന്നുടെ ഭൃത്യനായുള്ളധനദാസനോടവൻ	180
“തെറ്റെന്നാമാത്യകളത്രമിവിടുന്നു മരൊരാഭേദത്താശ്ശുകൊണ്ടുപോയിടനി”	181
ഇതഥംധനദാസനോടുപറഞ്ഞവ- നത്യന്തമാഭകലന്നാത്തങ്ങളും	182
പട്ടുകളാഭരണങ്ങൾസുവർണ്ണങ്ങൾ പെട്ടികളിൽനിറച്ചുവെച്ചൊടുപ്പിച്ചു	183
ധനദാസൻപുറപ്പെട്ടുഭൂപാല ഭന്ദിരഗോപുരമെന്തെന്നിനീടിനാൻ	184
ചണകസുതനൊടുതദനുഭൂതനുംചൊല്ലിനാൻ “ധനദാസൻവിടകൊണ്ടുപാക്കുന്നു”	185
എന്നതുകേട്ടുചണകതന്ത്രജ്ഞം ചെന്നാതുമനാവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ	186
“ചോദ്യമവനോടുചെയ്യേണ്ടതുംവോ- നാഗ്രംമററാറിനിക്കെ”ന്നിതുമെന്തെന്നും	187
രാജനിയോഗവുംകൈക്കൊണ്ടുവന്നഥ രാജപുരുഷനോടിക്കിന്നെചൊല്ലിനാൻ	188
“ധനദാസനോടിക്കുപരാമെന്ന ചെന്നുപറകനി”മെന്നതുകേട്ടുചൻ	189
ചെന്നുപറഞ്ഞാനതുകേട്ടുചന്താനും മന്ദമന്ദകുപിക്കാൻവിപീതനായ്	190

അവനിസുരവരനെതവനാശ്രു കമ്പിട്ടതാ -	
നാചാരവുചെയ്തുവാങ്ങിനിന്നീടിനാൻ	191
ഉചിതമതിനഥസഖലുചണകസുതനാദരാൽ	
മാനിച്ചവനോടുചെല്ലുവെചൊല്ലിനാൻ	192
“ചന്ദനദാസ!നിന്നെക്കണ്ടിനിക്കൊരാ -	
നന്ദംവരുവതുചൊല്ലാവരുല്ലേഭോ	193
കഷ്ടാനടന്നവലഞ്തിതെല്ലൊരാവാ -	
നൊട്ടുമേവൈകാതിരിക്കുപലകമേൽ”	194
സമ്മാനവാക്കുകൾകേട്ടവൻചൊല്ലിനാൻ	
“ധർമ്മമല്ലാത്തതരൾചെയ്യരുതല്ലോ	195
ഇഹ്യാളനചിതമായുള്ള സമ്മാന -	
മിപ്പരിഷ്കിന്നുപാത്തുകാണുന്നേരം	196
ഭുഖത്തിനുള്ള തുതന്നെനിത്രപിഷിൽ	
ചെക്കെറിഞ്ഞരുളുന്നിരുല്ലോഭവാൻ	197
ഞാനീനിലത്തിരുനീടെന്നരുൾചെയ്തി -	
ലൂനംവരാതെനിന്നീടണമാവാളം	198
വൈശിഷ്ട്യമുള്ള ഭവാനരുൾചെയ്തിലു -	
മൗചിത്യമായതേചെയ്തുകൂട്ടുദൃഢം”	199
“ഞങ്ങളോടൊപ്പമിരിപ്പാൻഭവാനില്ലോ -	
ളെങ്ങുമൊരുകറവിലെന്നറിഞ്ഞാലും	200
തന്നപലകമേലേറിയിരിപ്പുരി -	
നിന്നുമടിയായ്ക്ക”യെന്നുചാണക്യനും	201
കഷ്ടമിക്കശ്ശലനൊന്നുണ്ടുകണ്ടിട്ടു -	
മൊട്ടുമെന്നോടുചെലിക്കയില്ലെന്നവൻ	202
കല്പിച്ചുരുനാൻനിലത്തുതന്നെപുന -	
രപ്പോളുരചെയ്തുകൊടുപ്പുവിപ്രനും	203
“ശ്രോഷ്ട്രപ്രവര!ധനപതേ!സാമ്പ്രതം	
ശ്രേഷ്ഠനായുള്ള ഭവാനവിശേഷിച്ചു	204
വാണിഭങ്ങൾക്കുകശലമൊസന്ദർശനം	
നാണിയത്തോടുകൂടാഭങ്ങൾവരുന്നിതൊ”	205

- നന്ദുപന്മാക്കൊത്ഥാഗ്രഹമുദൂ -
 തിന്നമെയ്യുൻതനിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും 221
- അത്ഥാദംകൊണ്ടു സന്തോഷവുമ്പന -
 രിത്രയുമില്ലാമുരാപെരുന്നമെടൊ 222
- ചന്ദ്രതുപ്തനിപ്രജകൾക്കുനിത്യമാ -
 നന്ദമെന്ദങ്കിൽപ്രിയമതെന്നോക്കുനി" 223
- ചന്ദനദോസനംകൊലാനാനതുനേരം
 "ചന്ദ്രതുപ്തൻമഹാരാജനത്രേദൃശം 224
- അത്ഥാലോകത്തെക്കൊന്നാൽഗുപതിക്ക
 ചിത്തമോദംവരുത്തേണ്ടതിഹവയം" 225
- ശ്രോഷികളോക്കമൻകൊന്നതുകേട്ടുടൻ,
 ശ്രോഷനാംചാന്ദ്രനിത്തരംകൊല്ലിനാൻ 226
- "രാജാവിനോടുവിപരീതമായാരു -
 മാചരിച്ചീടാത്തീലററമ്പ്രിയമെടൊ" 227
- "യാതൊരുത്തൻഗുപനോടുവിരുദ്ധമായ്
 നിതിശാസ്ത്രംബുധകാട്ടുന്നതുമിപ്പോൾ"? 228
- ശങ്കകൂടാതെപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ
 "എങ്കിൽനീതെന്നെയതെന്നധരിച്ചാലും" 229
- അപ്പോൾച!ശിപ!ഞാനൊക്കെയൊന്നിടെ!
 പൊയ്യെപറയുംചിലക്കുകൊന്നായ്യാൽ 230
- ഇന്നുനന്നുക്കൾപിന്നങ്ങൊമാവഹനിയോ -
 ടെന്ദമുതലാഭുവാനോത്തരുളുന്നമെ" 231
- "എങ്കിലതുംതുടങ്ങീപുനരിക്കാലം
 സങ്കടമില്ലതുകൊണ്ടിങ്ങറിഞ്ഞാലും 232
- മെയ്യുന്മാർഭൂപതിതന്നെടിയുകാലം
 പൈതൃകമില്ലിരിക്കുന്നതൊരാൾക്കു 233
- പുത്രകളുമാദികളെയുംനീതവ
 പത്തൊന്നെപ്പൂർത്തിയാക്കുന്നതില്ലതൊ?" 234
- "പൊയ്യായചാക്കുകുളപാദപറമ്പോടു
 മെയ്യെപറഞ്ഞുതരിക്കാലമിശ്ചം" 235

ഭൂപാലവീരരോദേതാനമൊന്നുകൊ- ണ്ടാപത്തകപ്പെട്ടുപണ്ടുമോരൊജനം	236
നാട്ടിലെങ്ങാനുമിപ്പെരജനത്തിന്റെ വീട്ടിലുവരുടെസമ്മതംകൂടാതെ	237
കൊണ്ടുപോയ്ത്തന്റെകുഡുംബത്തെയുംവെച്ചു മണ്ടിമറുനാടുതേടുകനീ	238
ഏന്നാലതിനെമറയ്ക്കുമാറില്ലാത്ത നിന്നെയൊഴിച്ചുധരണിയിൽനിണ്ണയം"	239
"അങ്ങിനെകേട്ടതുനേരുതന്നെപുന- രെങ്ങുമതിന്നൊരുവാട്ടമില്ലതുമെ	240
മന്ത്രിപ്രവരൻപറപ്പെട്ടുപോയനാ- ജ്ഞിക്കുവൻപുനരെന്റെഗൃഹത്ത് കൽ	241
കൊണ്ടുവന്നാക്കുകകളത്രത്തെയുംചിന്ന കൊണ്ടുപോയാനമിക്കുന്നതിൻമൂന്നുമെ"	242
"മുമ്പിൽപറഞ്ഞുനീയില്ലെന്നതുതന്നെ പിന്നെപ്പറഞ്ഞിതുണ്ടെന്നതുമെങ്ങിനെ?	243
വാക്കിനതങ്ങളിൽമേലുച്ചിപ്പേതുതുമെ ഭോഷ്ടപറഞ്ഞാൽമടങ്ങുകയില്ലെടൊ	244
നേരുകേടായിപ്പറയുന്നനേരവും മേരുനതെപറഞ്ഞാൽനിരറ്റുടയം"	245
നേരുകേടേതുപറഞ്ഞതീരത്താനിന്ന നേരുഴിഞ്ഞേതുമിനിക്കില്ലനിണ്ണയം"	246
"മന്ദനഭാസ്! ഞാൻചെന്നുതുകേൾക്കുനീ ഏന്തിനോരോതരൊച്ചാജാതുടങ്ങുന്നു?	247
മന്ത്രിപ്രവരന്റെഭാഗ്യമെന്തുകക മന്ത്രപുരാണീനാഥനായ്ക്കൊണ്ടെടൊ!"	248
"ആതു മാണക്യ! മഹീസുരരതാമെ! മെന്തുമാഹീപതിക്കുകൊടുത്തിടുവാൻ	249
രാജസാമാന്യകളത്രമെന്നതിരെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമില്ലാത്ത	250

അന്നക്കലശലിൽകൊണ്ടുവന്നീടിനാൻ പിന്നെപ്പുലർകാലെക്കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ”	251
“എങ്കിലവിടേക്കുകൊണ്ടുപോയാണെന്നു ശങ്കാവിഹീനംപറകയുംവേണംനീ”	252
“എങ്ങുപോയെന്നുതൂങ്ങാനറിഞ്ഞീലേതു - മെങ്ങിനെത്താനറിയുന്നുമൊന്നിടൊ!”	253
ചന്ദനദാസനോടാശു ചാണക്യനും മന്ദമാസംപൂണ്ടുപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ	254
“ചന്ദനദാസനീനല്ലതില്ലകേ - ഉന്നതുടങ്ങുന്നതെന്തെന്നറിഞ്ഞാലും	255
ഏതുമാണ്മറിയുന്നതില്ലേപോൻ? ചേതസിനന്നായ് നിരൂപിച്ചുചൊല്ലുനീ	256
ആപത്തുപന്നതലയിൽകരേറിയാ - ലാവതെന്തെന്താവിചാരിക്കയുംവേണം	257
നന്ദഗുപ്തന്മാരെത്തന്നെന്നതുപോലെ ചന്ദ്രപൂർത്തന്നെരാക്ഷസമാത്യനും	258
നാശംവരുത്തുമെന്നുണ്ടുനിനക്കുമാ - രാശപുനരതുസാധിക്കയില്ലെടൊ	259
നയവിപുചബലമുടയവർകളായുള്ളതു നക്രനാസാദികളാകുന്നമന്ത്രികൾ	260
തെളിവിനൊടുധരണിപതിനന്ദനനുള്ളനാൾ തിരമാടിമലകുളിയെക്കെട്ടിനിൽക്കീടിനാൻ	261
അക്കെട്ടഴിച്ചുഞാൻമെഴുത്തനയങ്കൽ നില്ലെട്ടെയെന്നുറപ്പിച്ചുകെട്ടീടിനേൻ	262
ഇക്കെട്ടഴിച്ചുകെട്ടീടുവാൻപാരിതി - ലിങ്ങ്ങ്വരാജമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും	263
പിരവരജധിരാകന്റേകശോണാഭയാൽ തെളിവിനൊടുസന്ധ്യക്കുടയണയായിരുന്നു	264
ശിശിരകരമഹിതകലയെന്നുപോലെയാരു സിംഹവാദനത്തിലുള്ളൊരുദോഷംഭയെ	265

പരിചെയ്തപരിച്ഛേദകാണ്ടിങ്ങുപാനീതവാൻ പാരതിഭേവൻവിനൈക്കുന്നതോക്കൻ”	266
വിചിധമിതികേട്ടുനശ്രോഷ്ഠിപ്രവരണം വിഗതഭയമിങ്ങിനേചിന്തയെചയ്ക്കിടീനാൻ	267
“പലവിരുതുവാക്കിനങ്ങെന്നവരികിലും ഫലമിനിയറിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നതേവേണ്ടു”	268
അഗ്രകലാത്തമനാകിയ ചാണക്യ- അഗ്രമായ്യിനെ യുദ്ധോപാല്പനാനിങ്ങിനെ	269
“ശ്രോഷ്ഠികലശ്രോഷ്ടകട്ട ലമേങ്കിൽനീ കാട്ടുന്നടുന്ന്യംകൊണ്ടുളള നഭവം	270
ദൃഷ്ടൻഷ്ഠപണകൻചെയ്തുദോഷംകൊണ്ടു നാട്ടിന്നുപോയ തുകേട്ടിലൂതെഭവോൻ	271
ചിന്നേശകടദാസൻചെയ്തുദോഷത്താൽ ചെന്നവൻകാലപുരിപുക്കിരിക്കുന്നു	272
ചന്ദ്രഗുപ്തനുമഹാരാജനിതുകാലം ചന്ദനദാസനിൻശാഘ്യകർമ്മങ്ങളെ	273
ഒട്ടംസഹിക്കയില്ലെന്നവന്നാൽഭവോൻ കഷ്ടമാംഭണ്ഡമനുഭവിക്കുമല്ലൊ	274
എന്ന തുകൊണ്ടുനിനക്കുഞാൻബന്ധുവായ് ചെന്നതുകേൾക്കണല്ലുതവനിണ്ണയം	275
കാൽക്ഷണംവൈകാതെരാജാജ്ഞയാഭവോൻ രാക്ഷസൻതൻറെകളത്രത്തെയുംനൽകി	276
ചിത്രമായുള്ള രാജപ്രസാദങ്ങളും എത്രയുന്നന്നായനുഭവിച്ചീടൊ”	277
“ഉള്ളതേതന്നുകൂട്ടമനിണ്ണയം ഇല്ലാത്തതെങ്ങിനെനൽകുന്നുഞാനഹം	278
“ഇല്ലയൊരാക്ഷസൻതൻറെകളത്രത്തെ ചൊല്ലുനീചൊല്ലുരക്ഷിക്കുന്നതില്ലയൊ	279
നിൻറെകളത്രത്തെയുംപ്രാണനെയുമാ- രാൻറെകളത്രത്തെക്കൊണ്ടുതടുത്തുനീ	280

കാത്തുകൊണ്ടീടു വാനാവിട്ചിക്കനിൻ ചിത്തത്തിലെന്നെഗുണവരൂനിണ്ണയം”	281
“ഭീഷണമായുള്ള വാക്കുകളെന്തിൻ ദോഷവിഹീനനാമെന്നോടു ചൊല്ലുന്നു	282
സത്യമമാത്യകളത്രമെൻപത്തനെ നിത്യവുംവെച്ചുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്ന ഞാൻ	283
എന്നുതരികയുമില്ലെന്നുനിണ്ണയം ഏകാൽവരത്തുവതെക്കെവരത്തുക	284
ഇല്ലെന്നുതരൂരുചൊല്ലിയാലുപന- രില്ലവിശ്വാസമെന്നാലേത്തരം ഇതും”	285
“ഇങ്ങൊഴിൽതാവകെന്നല്ലനിണ്ണയം ചിത്തത്തിൽനിശ്ചയംവന്നിതൊചൊല്ലുനീ”	286
“നന്നായുറച്ചുകൊത്തൊരുനിശ്ചയം വന്നുകിടക്കുന്നിരില്ലൊരുസംശയം”	287
ഇത്തരംസാമദാനാദികൾകൊണ്ടവൻ ചത്തമിളകാതെകണ്ടു ചാണക്യനും	288
‘എത്രയും ഉന്മത്തസനൈമാനിച്ചു ചിത്രമഹാൻതൊഴിലെന്നുനിരൂപിച്ചാൻ	289
ചിന്നെയുരേത്രാഴ്ചിവന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ നിണ്ണയംനന്നായിവന്നിതൊമാനസെ?”	290
ഏകാ ചാണക്യൻപറഞ്ഞതാരനാരും “നിണ്ണയംവന്നിതെ”ന്നാൻമണിക്കാരനും	291
അതുകൊരിതന്നായുടൻ ചാണക്യവിപ്രന- മസ്തവയെപ്പൂനിനിഷ്ഠിനെചൊല്ലിനാൻ	292
“തധിതിതരഗളരലമുപ്പനിന്നേജ്ഞാൻ മന്ദഗുപ്താവനീശാജ്ഞയാദർശതെ	293
ഖലവണിജ!ശംഭുഭയ!സാപ്രതന്നിനെയും കാത്തുകൊണ്ടീടുമോരുകുസൻവന്നിപ്പോൾ”	294
വാളുമെടുത്തുകോപിച്ചുചാണക്യനും ചിളെല്ലുപാഞ്ഞു ചരുന്നതുകണ്ടഥ	295

ചന്ദനദാസനം ചഞ്ചലം ക്രോധം തേ	
മന്ദമാസം കചന്റിങ്ങിനെ ചാല്പിനാൻ	296
“ഏതുമൊരുമില്ലമമഭവാൻ	
ചാരുതുമൊടുതലയറുത്തീടുക	297
ഏന്തുകൊണ്ടുവുമങ്ങു വാളുമ-	
യൊന്നിച്ചുവന്നാൽ മടിക്കേണമോ പിന്നെ	298
ഭരതമിഹവന്നുകൈപിടിപ്പാനില്ല	
നേരേതലമിതാവെട്ടീടുകഭവാൻ”	299
ചന്ദനദാസനീവണ്ണാപറഞ്ഞപ്പോൾ	
മന്ദിച്ചുചാങ്ങിനിന്നാൻ ചണകാത്മജൻ	300
ഉൾക്കരളിൽ കിളുരുനോരുകോപേന	
ചിക്കനെച്ചാണക്യവിപ്രകലോത്തമൻ	301
താക്കാലപാശികൾതന്നെയുമുനേരം	
മൂർഖനാകംഭുധപാശികൾതന്നെയും	302
ചന്തമൊട്ടാശുവിളിച്ചീടിനാനഥ	
കാതവുമെന്തിപ്പിച്ചുവരുവന്നാർ	303
“അന്ധനായുന്തിക്കഞ്ചന്ധുചായിടുന്ന	
ചന്ദനദാസനായുജ്ജാതപഞ്ചനയം	304
ബന്ധിച്ചിവരെറകളത്രപുത്രാദിയും	
ബന്ധുക്കളായവനുജ്ജനത്തെയും	305
കൊണ്ടു ചന്നന്ധരാമിസ്രാസമാനമം	
കാടരതന്നിലിട്ടീടുകവെകാതെ	306
ഏവാല്പിവനുജ്ജ്ഞാതമൊക്കവെ	
തിണ്ണാകാണിക്കുകൊണ്ടുപോന്നീടുക	307
ചന്ദ്രമൂലനത്ര പന്തിങ്ങിനെകല്പിച്ചു	
ചന്ദനദാസനോന്നെറിഞ്ഞീടുവാൻ”	308
ചണകസുതവചനമഥകഴുമൊട്ടുകേട്ടോരു	
ചന്ദനദാസനമന്തൊമിന്തിച്ചാൻ	309
“സുഹൃദീമകരുണപുനരരറമുണ്ടാകയാൽ	
സർവ്വപഹാനിവരുകെന്നതുവന്ദതു	310

ബന്ധുനിമിത്തം വരുന്നവിപത്തുകൾ സന്തതമൊക്കെ സ്സാധിക്കുന്നതവത്ര	311
എന്നനിരൂപിച്ചതിൽക്കുന്നനേരത്തു ചെന്നുപിടിച്ചിതു ചന്ദനദാസനെ	312
കാലാന്തകൊപന്മാരായുരുവുന്ന കാലപാശാഖ്യനും ഭണ്ഡപാശാഖ്യനും	313
കാലംകരവുപരിഞ്ഞവൻതന്നുടെ കാലദോഷത്താലവർകളിരുവരും	314
പുത്രകളത്രാദികളോടുകൂടിയ- ങ്ങത്രയും ഭീഷണമായിപ്പറഞ്ഞവർ	315
കണ്ടകപാശാണസഞ്ചിതമായുള്ള കണ്ടറതന്നിൽ പിടിച്ചുതള്ളീടിനാർ	316
വാതിലും പിന്നെയുമുപുട്ടീടിനാൻ ഭീതിപൂണ്ടയൊവിധിബലമെന്നോർത്തു	317
പോതസി വന്നോരഴൽപൂണ്ടവർകളും ആതുരന്മാരായതിൽ കിടന്നീടിനാർ	318
പിന്നെയവർകളും മറ്റുള്ളവരുമായ് ചന്ദനദാസന്റെററിട്ടിലകപ്പെട	319
അററമില്ലാതോളമുള്ള നിധികളും അററമില്ലാത്തുള്ളതാഭരണങ്ങളും	320
വൈദ്യശുപന്മരാഗേന്ദ്രനീലാഭിയാം വൈശിഷ്ട്യമുള്ള രത്നങ്ങൾ നിറച്ചുള്ള	321
രത്നകുടുംബമുള്ളവധികൂടാതെയും രത്നംപതിച്ചുള്ള മരത്രഗണങ്ങളും	322
സാപണ്ണങ്ങൾകണ്ടിടക്കണക്കിൽനിർമ്മിച്ചുള്ള - തെണ്ണമില്ലാതോളമെന്നു പറയാവു	323
പട്ടകളോരോതരംനിറച്ചീടുന്ന പെട്ടികളുമോലപ്പെട്ടിപാത്രങ്ങളും	324
ഒക്കവെകത്തിക്കുവൻകൊണ്ടെന്നവർ വെക്കേന്ദ്രപനമെന്മയിൽ വെച്ചീടിനാർ	325

ചന്ദനദാസനുള്ള ത്വമെപ്പേരുമെ	
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതനിക്കായോരനന്തരാ	326
സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടുകൗടില്യവിപ്രനും	
അന്തഃശരണത്തിലിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചാൻ	327
“രാക്ഷസാമാത്യനെച്ചൊല്ലിയിവനിന്നു-	
പേക്ഷിക്കുമല്ലൊനിജമായജീവിതം	328
ചന്ദനദാസനെകൊല്ലുന്നനേരത്തു	
മന്ത്രിപ്രചരൻമരിക്കുമെന്നുദൃഢം	329
സാരമായുള്ളതുസാധിപ്പതിനൊരു-	
കാരണമായ്തരും ചന്ദനദാസനും”	330
ഇത്ഥമോരോതരം ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു	
പൃത്ഥവീസുരേന്ദ്രനിരിക്കുംഭഗാന്തരേ	331
ഭദ്രഭടനുംപുരുഷാർത്താഖ്യനും	
ഭദ്രബലമുള്ള ഡിംകാരതന്താനും	332
വന്ദനായുള്ള ബലഗുപ്തനുംപിന്നെ	
കമ്പമില്ലാതൊരുരാജാസനൻതാനും	333
ഉത്തമനായുള്ള രോഹിതാക്ഷൻതാനും	
ശക്തൻവിജയവർമ്മാവെന്നവിരനും	334
ഉത്തമമന്ത്രിയായ്തത്രവാണീടുന്ന	
ബുദ്ധിമാനാംഭാഗുരായണനെനിചർ	335
മുനംപുറപ്പെട്ടുപോയതു ചിന്തിച്ചു	
വന്നിതുസങ്കടംനാട്ടിലുള്ളാർകൾക്കും	336
കൗടില്യനെല്ലാവരോടുപറഞ്ഞവ-	
ക്കാടലുണ്ടായതുംപോക്കിനാനന്നേരം	337
വിഷ്ണുഗുപ്തൻറനിയോഗവുംകൈക്കൊണ്ടു	
ധൃഷ്ടനാകുംഭാഗുരായണമന്ത്രിയും	338
വിരവിനൊടുബതമലയകേതുതന്നെക്കണ്ടു	
വിശ്വാസമുള്ളൊരുമന്ത്രിയായിടീനാൻ	339
അവനുമതു കാലമപ്പുറുതരാജാനാ-	
ടൌ ചിത്രമായതുപാത്തുചൊല്ലീടിനാൻ	340

- “വരസചിവനായുഷ്ഠരാക്ഷസമന്ത്രികു
തുമയോടൊന്നുസമ്മാനികയുവേണം” 341
- പ്രിയസചിവനയവചനനിശമനദശാന്തരെ
പർവ്വതപുത്രനുംരാക്ഷസാമാന്യനെ 342
- ചൊല്ലിവിട്ടിങ്ങുവരുത്തിയവനോടു
ചൊല്ലിനാനെത്രയെന്നല്ലമധുരമായ് 343
- “കോപ്പകളൊന്നുംഭോനില്ലരാഞ്ഞൊരാ
ഉൾപ്പൂപിലുണ്ടൊരുവേദമിനിക്കൊട്ടൊ 344
- സ്വാമിവിനാശംനിനച്ചുഭവാനൊരു
കാമമൊന്നിങ്കലുമില്ലനിരിക്കിലും 345
- ഞാനൊരുഭ്രാഹ്മണംതന്നാലതുഭവാൻ
മാനിച്ചുചംകരിക്കേണംമഹാമതേ” 346
- ഇതുമുറചെയ്തതന്റെകഴുത്തിന്നു
സതപരനല്ലൊരുമാലയഴിച്ചുവൻ 347
- മന്ത്രിപ്രവരനുകാട്ടിയനേരത്തു
സന്താപമുൾക്കൊണ്ടവനുമുരചെയ്താൻ 348
- “ശ്രീ!സുകുമാര!വീരശിഖാമണി!
തീരാതടുവെങ്ങളുണ്ടെന്നിരിക്കിലും 349
- ചിന്തിക്കുചാരില്ലമുമ്പിൽകഴിഞ്ഞതു
എന്തുഫലമതു ചിന്തിച്ചിനിക്കുമോ 350
- നിന്തിരുവുള്ളമെന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടെങ്കി-
ലെന്നിനിക്കുള്ളതുസങ്കടംഭൂപതെ 351
- വീര്യവുംകോപവുംനാണവുംവേദവും
ശൈത്യുമില്ലാതെയുള്ളദേഹത്തിന്മേൽ 352
- ചേരുകയില്ലാഭവാൻതന്നാഭ്രാഹ്മണം
പോരാത്തതൊന്നെന്നു ചാങ്ങുനാതുപിന്നെ 353
- മെഴുതിരിക്കുമെഴുതിലമാടത്തിൽ
വീര്യമരീടുന്നസിംഹാസനമേറി 354
- കാണാൻഭവാനെയവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ
വാങ്ങാമിതന്നതൊന്നേതുമടിയാതെ” 355

എന്നതുകേട്ടമലയകേതുതാനും	
മന്ദസ്തിതഃപെയുവനോടുചെല്ലിനാൻ	356
“അതിനെളുതുതവമനസികാരണ്യമുണ്ടെങ്കി-	
ലന്നതരുവാനിതല്ലെന്നറികെടോ	357
ഇന്നിതുവാങ്ങുകവേണംവോൻപുന-	
രെന്നെക്കുറിച്ചൊരുകാരണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ”	358
ഇങ്ങിനെകേട്ടുപറഞ്ഞാനമാത്യനും	
“അങ്ങൊത്തവണ്ണ? നഷ്ടിച്ചുകൊള്ളുക ”	359
പുതുതപത്രനതുകേട്ടനേരത്തു	
ദിവ്യമായുള്ളൊരുപറമ്പിമാലയും	360
മോദമുൾക്കൊണ്ടുമന്ത്രിഭൂതകുഴുത്തില-	
ങ്ങൊദരപൂർവ്വമലംകരിച്ചീടിനാൻ	361
സന്തോഷമാൻപൻയാത്രപറഞ്ഞിതു	
മന്ത്രിപ്രവരൻപരംപുക്കുമേവിനാൻ	362
“രാക്ഷസനായുള്ള മാത്യപ്രവരന-	
സാക്ഷാൽസഖായാംപിരാധഗുപ്താഖ്യനും	363
കെൽപ്പുള്ള രാക്ഷസൻതന്റെറനിയോഗത്താൽ	
ശില്പമായോരാഹിതൃണ്ഡികരോഷമായ്	364
പാമ്പിൻകലടകൾകെട്ടിയെടുത്തവൻ	
പാനുമാടിച്ചുനടന്നുകൊണ്ടുക്കാലം	365
പുഷ്പപുരത്തിങ്കലുള്ളൊരുവൃത്താന്ത-	
മെപ്പേരുമേന്മറിഞ്ഞിങ്ങുവന്നീടിനാൻ	366
ഉത്തമമന്ത്രിതൻമുമ്പിലവൻതാനും	
ചിത്തഃകലതയാചെന്നുനിന്നിടിനാൻ	367
നല്ലനായുള്ള പിരാധഗുപ്തൻതന്നെ	
വല്ലാതെയുള്ള ഹിതൃണ്ഡികവേഷമായ്	368
കണ്ടതുനേരമമാത്യപ്രവരന-	
മുണ്ടായതില്ലവനാരെന്നതുംതദാ	369
പിന്നെയുംപിന്നെയുംസൂക്ഷിച്ചുനേരത്തു	
ധന്യനാംമന്ത്രിക്കുതന്നുള്ളിലുണ്ടായി	370

ഉണ്ടായനേരമാത്ര പ്രവരൻ-

മുണ്ടായദുഃഖേനവേഗംലെഴുന്നേറ്റു 371

കണ്ണുനീരോടലാലുപീണ്ഠപരചശാൽ
നന്നായവനെച്ചുകുത്തഴുകിനാൻ 372

കയ്യുംപിടിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നതാൻ
പയ്യങ്കസീമനിനന്നായിരുത്തിനാൻ 373

താനമിരുന്നുപുനരവൻതന്നോടു
ഭിന്നനാശയചപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ 374

“കഷ്ടകേവലൻറവേഷംധരാക്കയം-
ലൊട്ടുംഭവാനെചറിഞ്ഞീലങ്ങാനഹോ 375

മംഗലരൂപനായ്ക്കണ്ടാരുന്നിന്നെന്താ-
ന്നിങ്ങനെകണ്ടുനിരുകാലമിശ്ചര. 376

ഭൂപാലവീരനായുജ്ജ്വലനമുട
ഭവനംസർപ്പാത്മസിദ്ധിയുജ്ജ്വലനാൽ
ആപാദമൃഗമണിപാദാരോണങ്ങള- 377

ളാടവാളമുള്ള പദവിചോടുംകൂടി
കേവലംനിന്നെന്താൻകാണമാറാകുവാ-
നാവതില്ലല്ലൊവിധിവിധിതമിദം” 378

ഇതഥാപറഞ്ഞുജോരോന്നെനിരൂപിച്ചും
ചിത്തവിഷാദാൽകരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ 380

മന്ത്രപ്രവരൻകൊയ്യുന്നതുനേര-
മന്ത്രരംഭ്രാതവനമുരുശോകം 381

മന്ദമന്ദംതലോടി കൊണ്ടുമാത്രനെ
മന്ദവിരാധഗുപ്തൻപറഞ്ഞിടിനാൻ 382

“അപമലമിതരുതരുതുടുംമഹാമതെ
ആശുഭാനിഹന്തെജ്ജ്വലമൊക്കവെ 383

കനിവിനൊടുപണ്ടുള്ള പോലേപദപിയെ
കാലാന്തരംകൊണ്ടുനേവിപ്പിച്ചീടും” 384

നീതിമാനാകിയരാക്ഷസൻപിന്നെയും-
മാതൃരനായവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ 385

“കഷ്ടമത്രേതുലോംപാത്തുകാണന്നേരം നഷ്ടമാണ്ണിതുന്നദക്ഷസേവ!	386
വൃഷ്ടി ക്ഷപംമുനിശാപാലതുരോലൈ വിഷ്ണുപുൻതന്റെറടുന്യംകൊണ്ടൊ	387
നന്ദകലത്തിന്നവനിതനാശവും മന്ദനായുജ്ജ്ഞാൻശേഷിക്കയുചെയ്തു	388
അന്നുഞാൻചാകാതിരിപ്പാനറകാശം മന്നരിൽസ്നേഹമില്ലായ്മയല്ലേകൾ	389
മാനുഷഭൂതിയിലാശകൊണ്ടുമല്ല പ്രാണവിനാശഭയംകൊണ്ടുമല്ലേടോ	390
ഇത്തരങ്ങൾനിരൂപിച്ചല്ലേടോസേവ നിത്യപരദാന്യമേറുതന്നെവയം	391
സ്വസ്തമരുവുമാത്രപ്രതിക്കരി വസ്ത്രമശേഷമൊട്ടെന്നന്നേത്ത	392
സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതൊത്തുഞാൻ സന്തതമാവതുകൊണ്ടുതമെടൊ	393
ഒന്നുകൊണ്ടുപ്രവർത്തിച്ചുതമിപ്പതി- നൊന്നുനിരൂപിച്ചാലൊക്കെയുംനിഷ്ഠലാ	394
ഭിത്തിയുണ്ടെങ്കിലെവിത്രമുള്ളൂസഖെ- യിത്രനയപ്രയോഗങ്ങൾക്കകിംഫലം	395
സ്വാമിവിനാശംനിനച്ചുനിനച്ചൊരു കാമവുമില്ലിനിക്കൊന്നിങ്കലുമെടൊ	396
രാത്രിയിൽചെന്നുകിടന്നാലുറക്കവു- മോത്തോത്തോതോതമില്ലനിന്നൊട്ടുമെ	397
അററമില്ലാതൊരുദഃഖമുഴക്കയാൽ ചോററിനമില്ലരുചിതേതുതമസേവ!	398
എന്നുതെസ്വാമിയാംനന്ദമഹിപതി എന്നെച്ചിപണ്ണമാക്കിച്ചമച്ചീടിനാൻ	399
രാക്ഷസനെന്നുള്ളതൊട്ടേടമേയുള്ള കാൽക്കണമെന്നെപ്പിരിഞ്ഞാൽപൊറുക്കുമൊ	400

ഞാനൊരുകാര്യംനിരൂപിച്ചറിയിച്ചാൽ മാനസേഭൂപനകാര്യമതുതന്നെ	401
ബന്ധുചാര്യമുള്ളൊരുചന്ദനദാസന്റെ മന്ദിരത്തിങ്കൽ കടംബത്തെയുംവെച്ചു	402
യെയ്യുമുറക്കൊണ്ടുപറപ്പെട്ടുപോന്നുഞാൻ കാര്യമല്ലാതൊന്നു ചെയ്തുമില്ലെടൊ	403
ബന്ധുജനമനോയെയ്യുമുണ്ടാവതി- നെന്നൊന്നുവേണ്ടതെന്നാലതും ചെയ്തുഞാൻ	404
തീക്ഷ്ണനായുള്ളൊരുമൗര്യനെക്കൊല്ലുവാൻ തീക്ഷ്ണരസവാദികളെയുംകല്പിച്ചു	405
അതിനവർകളെദരിച്ചീടുചാനായിഞാൻ അഥശകടദാസനെകല്പിക്കുകയുചെയ്തു	406
അരുദിനമരാതിവൃത്താന്തമറിവതി- നതിനിപുണരാക്ഷപണാദികൾതമ്മെയും	407
കസുമപുരിതന്നിലങ്ങാക്കീട്ടുമുണ്ടഹൊ കിമിഹഫലമെന്നുതോന്നുന്നതുമുണ്ടെടോ	408
എന്നുതെസചാമിയാംസർവ്വംസിലിതാൻ തന്നുടമക്കളാംമൗര്യാഭിഭൂഷണം	409
ശാസ്ത്രപരപാതങ്ങളെപ്പോലെപോററിനാൻ നിർദ്വന്ദ്വനിന്നവരിൽചെച്ചൊരുഭൂഷണം	410
കാരണമായ്തന്നുഭൂപനസാഗരവും മാറുമെതാപമിനിക്കതു ചിന്തിച്ചാൽ	411
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻകാലാന്തരംകൊണ്ടു മന്നനെയ്യുഴന്നചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്നെ	412
കൊന്നുപരിഭവംതീർത്തുകൊടുവൻദൈവ- മിന്നൊരുവർമ്മമായ്നിന്നീലവനെങ്കിൽ	413
കുനിവിന്നൊടു കസുമപുരവൃത്താന്തമൊക്കവെ കഥയകഥയാശ്ശുകേൾക്കേണമെടൊസഖെ"	414
ഇത്ഥമാകണ്ഠവിശാധഗുപ്തന്താന- മുത്തമാത്യാനാടോത്തുംചൊല്ലിടുന്നുൻ	415

“ഏതൊരുദിക്കുപിടിച്ചുപറയേണ്ട തേതുമറിഞ്ഞീലങ്ങാനെന്നറിഞ്ഞാലും”	416
എന്നതുകേട്ടുകലമന്ത്രിവീരനും ചൊന്നാൻ വിശാധതുപ്ലാഖ്യാനാടീങ്ങിനെ	417
“ചന്ദ്രതുപ്ലാന്റെപുറപ്രഭുവേഗാദിയും മന്ദനാമെഴുതുന്നെക്കൊണ്ടുകള ചാനായ്”	418
തീക്ഷ്ണരസവാദികളാമവർകളും രൂക്ഷതയോടെത്തുചെയ്തതെന്നുള്ളതും	419
ഭാരവർമ്മാവുമംബരൂനംവെട്ടുന്നും പോരാമായെന്നൊന്നുചെയ്തതെന്നുള്ളതും	420
ശത്രുജനത്തിൽപ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതും ഇത്തരമൊക്കെപ്പറകനീചെയ്കാതെ”	421
എന്നതുകേട്ടുവിശാധതുപ്ലാൻതദാ മന്ദസ്തിതചെയ്തുപനോട്ടുചൊല്ലിനാൻ	422
“ഒന്നുപ്രവിച്ചിലചിന്നെന്തവർകൾക്കു വനിതനാശവുമെന്നുപറയേണ്ടു	423
ഭാരവർമ്മാവിന്റെറയത്തുപ്രയോഗങ്ങൾ മെഴുതുന്നല്ലംബസ്തനായിപ്രവിച്ചിതു	424
ഭാരവർമ്മാവഥമെഴുതുന്നെന്നോത്തുള്ളിൽ ചൈവരോധകനെയുംകൊന്നാനതുനേരം	425
പെരുജനങ്ങളുംമുട്ടുമുട്ടുമായിന്നു ഭാരവർമ്മാവിനെയുംതച്ചുകൊന്നിതെ”	426
ആക്കറിയാമൊരാ ചാണക്യനീതിക- ളൊക്കവേയുമാവൻതന്റെപ്രയോഗങ്ങൾ	427
ഭോഷനായുള്ളഭിഷക്കിനെക്കൊണ്ടുവൻ ഭോഷപുണ്ണമതുതന്നെഭജിച്ചിപ്പിച്ചു	428
കൊല്ലിച്ചിതുചാനകാത്മജൻപിന്നെയും നല്ലധനവാൻപ്രഭുമാദകൻതന്നെയും	429
ക്ഷോഭമുൾക്കൊണ്ടുധനക്കുണ്ടുകൊല്ലിച്ചു ബീഭത്സനാദികൾതന്നെയുംകൊന്നിതെ”	430

പിന്നെതെന്തെല്ലാംപ്രയോഗിച്ചതുമവൻ?"	
എന്നതുകേട്ടുവീരായുധപുൻചൊന്നാൻ	
"പിന്നെപ്രവർത്തിച്ചതെങ്കിലൊക്കട്ടാലും	446
പദ്യതരാജനെക്കൊന്നതുമുലമായ്	
നിവൃത്തിപ്പെട്ടാൻക്ഷപണകനെക്ഷണാൽ	447
ഭാരവർമ്മാദിപരിപാലനംകൊണ്ടു	
ഘോരമാംചണ്ഡംശകടഭാസാഖ്യനെ	448
കൊന്നശ്രവണിന്മേലിട്ടോരനന്തരം	
ചന്ദനദാസനോടാശ്രയചാണക്യനും	449
ചെന്നുവോൻറെകളത്രമുണ്ടെന്നിട്ടു	
എന്നുമവൻകൊടുത്തീലതുകൊണ്ടഥ	450
ബന്ധിച്ചുപുതുകളത്രാദികളോടും	
അന്ധകാരക്കുണ്ടറിയിട്ടീടിനാൻ	451
അർത്ഥമവനുള്ളതെപ്പേരുമേപിന്നെ	
കുത്തിക്കവർച്ചകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ"	452
ഇത്തരംകേട്ടുവിഷാദിച്ചുരക്ഷസൻ	
ചിന്തമുഴന്നവനോടുചൊല്ലീടിനാൻ	453
"ബന്ധുജനങ്ങൾക്കടുത്തുവെക്കാക്കുവാൻ	
അന്ധനാംഞാനൊരാൾകാരണമായഹോ	454
നന്ദപിനാശോദ്ധിയാജ്ഞകൊണ്ടിപ്പോൾ	
ചന്ദനദാസാദികളായബന്ധുക്കൾ	455
അന്തമില്ലാതോളമുള്ളഭുവങ്ങളും	
എന്തൊരാൾക്കുജ്ഞമുണ്ടുവിക്കുന്നതും	456
മോഹമോരോന്നെന്നിനച്ചുനിനച്ചുഞാൻ	
ഹാഹാമരിയാതിരുന്നെന്നിതുകാണാൻ	457
വിശ്വാസമേറുന്നചന്ദനദാസനും	
നിശ്ശേഷനാശംഭവിച്ചിതെല്ലോശിവ	458
ശുചാഭിരോഹമനുഭവിച്ചാനഹോ	
ശിലഗുണമുള്ളനല്ലശകടനും"	459

ഇങ്ങിനമന്ത്രിപ്രവരൻപരകയ്യം തിങ്ങിനശോകംചൊരാഞ്ഞുകരകയ്യം	460
മന്ത്രിപ്രവരനീവണ്ണംവിലാപിച്ചൊ- രന്ധനേപ്പോലെമരുവുണ്ടശാന്തരെ	461
“ഉണ്ടുവരുന്നശകടഭാസ”നെന്നു മണ്ടിവന്നിങ്ങറിയിച്ചാനൊരുദൂതൻ	462
അപ്പോളതുകേട്ടമാത്രപ്രവരനും ഉൾക്കാമ്പിലുണ്ടായമോദാകലതയാൽ	463
ചൊന്നാൻവിരാധഗുപ്താച്യുതനാ“ടെന്തേഹോ വന്നതെന്തിപ്പോൾമരിച്ചശകടനും”?	464
എന്നതുകേട്ടുചന്ദ്രപറഞ്ഞീടിനാൻ “കൊന്നുകളവാൻനരയ്യകയറിട്ടു	465
കൊണ്ടുപോകുന്നൊരുനേരത്തവിടുന്നു കണ്ടുത്താൻചിന്നേയുഴറിചന്നീടിനേൻ	466
ഈശപരാനഗ്രഹംകൊണ്ടുചാക്കാത്തതും ഈശപരനുംവിപരീതമല്ലോക്കേടോ”	467
അഥശകടഭാസനുംസിലാതമകനുമായ് അതിവിനയമോടമാത്രാവണങ്ങീടിനാൻ	468
അതുപൊഴുതിലഥശകടഭാസനെച്ചെന്നുവൻ അതികതുകമോടുഗാഢാലിംഗനംചെയ്താൻ	469
കരമതുപിടിച്ചുരികഞ്ഞിരുത്തിക്കൊണ്ടു കണ്ണനീർവാർത്തവൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൻ	470
“അയിശകടമരണമിഹവന്നുനന്നെന്നുക്കണ്ടേ- രാനന്ദമുള്ളിൽപറയാവതല്ലോഹ	471
തവമരണഭയമകലുവതിനുപുനരെന്നതേഹോ പ്രിയസുമുഖകാരണംചൊല്ലുചൊല്ലാത്തുനീ”	472
സമിവചരവചനമിരിക്കുകേട്ടോരനന്തരം ശകടനതികെറുതു കപുണ്ടുചൊല്ലീടിനൻ	473
“വിരവിനൊടുകലനിലമമന്നിതുഞാനേഹോ പ്രിയരസുഹൃത്തായസിലാതമകനിവൻ	474

ആട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻഘാതകന്മാരെയും കൂട്ടിയിടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടുപോന്നീടിനാൻ”	475
ശക്തഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടോരനന്തരം സന്തോഷമുള്ളിൽനിറഞ്ഞുവഴികയാൽ	476
ഘൊല്ലിനാനിങ്ങിനെരാക്ഷസമാത്രനും സല്ലാപമോടഥസിലാതമകനോടും	477
“സിലാതമനായിതുഞാനുമോസഖേ! ഏന്തൊരുവസ്തുതരേണ്ടതിതിനെന	478
ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലിതിനെത്തേസമ്മാനം ഏതുമില്ലെന്നുവരികിലുംഞാനിപ്പോൾ	479
തരുവനിതുതവ”പുനരിവണ്ണംപറഞ്ഞവൻ തിന്റെകഴുത്തിൽകിടന്നോരുപൊന്മാല	480
പണ്ടുലയകേതുക്കൊടുത്താനാനതും ഉണ്ടായമോദാൽകഴുത്തീനാഴിച്ചവൻ	481
സിലാതമകനുകൊടുത്താനതുമേനരം ബലമോദത്തോടുവാങ്ങിടിനാനവൻ	482
മാലയുംവാങ്ങിച്ചുമന്ത്രിപ്രവർത്തൻ കാലിനകമ്പിട്ടവനുമരചെയ്താൻ	483
“മൂന്നാമിവിടെക്കുമന്ത്രികലോത്തമ വന്നുപരിചയമില്ലിനിക്കേതുമേ	484
എന്നതുകൊണ്ടുപോന്നവിശേഷിച്ചു- മെന്നെക്കുറിച്ചുകാര്യമുണ്ടാകേണം	485
ഇങ്ങിനിക്കണ്ടൊരുമോഹമിതുകാലം അങ്ങുന്നിനിക്കുതന്നുളളാരുദ്രാക്ഷണം	486
അംഗാദീ മമിതുകൊണ്ടുടയാളമി- ട്ടിങ്ങുളള ഭണ്ഡാരമഞ്ചയിൽവെയ്ക്കണം	487
പിന്നെയൊരിക്കലൊരാവശ്യമാകുമ്പോൾ തന്നാൽ മതി”യെന്നവനുമരചെയ്തപ്പോൾ	488
രാക്ഷസൻതന്റെനിയോഗാൽശക്തനും തൽക്ഷണംദ്രാക്ഷണംവാങ്ങിച്ചവനോട്	489

ഭണ്ഡാരമഞ്ചയിൽവൈപ്രതിനായിട്ടു കൊണ്ടുപോകുമ്പോളുമാത്യനാമാങ്കമാം	490
അംഗുലീയംകണ്ടമാത്യനോടോതിനാൻ “അങ്ങുള്ളനാമമീമുദ്രമേൽക്കാണു”	491
രാക്ഷസനപ്പോളവനോടുവാങ്ങിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുനേരത്തുകണ്ടനിരൂപിച്ചാൻ	492
“പണ്ടൊന്നിങ്ങുപറപ്പെട്ടുപോരുമ്പോൾ വണ്ടാർതഴക്കഴലാളായകാണയും	493
ഉണ്ടായശോകംചൊറാഞ്ഞതുനേരമുൾ- ത്തണ്ടാർവിനോദാത്മമായവളെന്നുടെ	494
കൈവിരൽമേൽനിന്നഴിച്ചുകൊണ്ടാളവൾ ഏഴമിവന്നതുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	495
ഇതമംനിരൂപിച്ചുരാക്ഷസനെന്നരം സിലാത്മകനോടുചെല്ലിനാനിങ്ങിനെ	496
“അയിസുമുഖപറകതവകയ്യിലിതുകാല- മംഗുലീയമിതുകിട്ടിയതെങ്ങിനെ”	497
കനിവൊടുക്കേട്ടവനുംപറഞ്ഞീടിനാൻ “കസ്യപുരവാസിയാംചന്ദനദാസന്റെ	498
ഗൃഹനികടഭൂമിയിൽവീണുകിടന്നിതു കിട്ടിയിരിക്കുന്നരികമഹാമതെ!”	499
“ഒക്കമൊക്കമതെന്നപ്പോളുമാത്യനും ഇക്കണക്കേയുള്ളവയ്ക്കുപലതരം	500
വഴിനിക്കൊരുപീടികമുററത്തു വീണുകിടക്കുമതിനില്പുസംശയം	501
ഓരോജനങ്ങൾക്കകിട്ടുമതിങ്ങിനെ അതമതുതിരക്കിട്ടുമാറില്ലല്ലോ”	502
അതുപൊഴുതുശകടനവനോടുചെല്ലിടിനാ- “നംഗുലീയമിതുമന്ത്രിനാമാങ്കിതം	503
മതിയിൽമതിവരുമുവുമതമംതരാമെടോ മാനിച്ചു2ന്ത്രിക്കിതുന്നികൊടുക്കേണം”	504

ശകടഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടുനിലാത്മകൻ	
“വികടമകലേക്കുള്ളേത്തന്നെചൊല്ലിനാൻ	505
ഏതുമൊരുകിലുതിനില്ലോസഖേ	
ചേതസ്സിലേററുപ്രസാദമത്രേമമ	506
മുറുമമാത്യന്തന്നെയുള്ളാനിതു	
ചെറുവെച്ചുമിനിക്കില്ലൊന്തരാം”	507
ഇതഥംപറഞ്ഞവനംഗുലീമുദ്രയു-	
ക്തമാമാത്യപ്രവരണമല്ലിനാൻ	508
“ഒന്നുണ്ടിനിക്കുചുരുക്കിപ്പറയേണ്ട-	
തെന്നവൻമന്ത്രിചരനോട്ചൊല്ലിനാൻ”	509
“എങ്കിൽപറകെന്തരാക്ഷസൻചൊല്ലിനാൻ	
ശങ്കാവിഹീനാപറഞ്ഞാനവൻതാനും	510
“അരികുചണകാപത്യവിപ്രിയംചെയ്താൽ	
അവനെയൊരുപേടിയുണ്ടുകയാൽമാനസ	511
പാടജീപുത്രപുരത്തിന്നുപോവതി-	
നാടലുണ്ടൊരമതുകൊണ്ടുത്താനിനി	512
നിത്യമാത്യനെശ്ശശ്ശുഷയംചെയ്ത	
ചിത്തമോദത്താലിവിടേവസിക്കുന്നെൻ”	513
“അങ്ങിനേതന്നെയൊരന്തരമില്ലിതി	
നെങ്ങിനേനിന്മനമെന്നറിയാഞ്ഞുത്താൻ	514
മുന്മേലപറയാഞ്ഞതെന്നറിഞ്ഞീടുന്നീ	
കമ്പംകളഞ്ഞിവിടത്തെന്നവാഴ്ത്തോ”	515
ഏന്തപറഞ്ഞൊരുരാക്ഷസമന്ത്രിക്കും	
നന്നായവനിഷ്ടസേവകനായിതെ	516
തുഷ്ടനായുള്ള ശകടനംരാക്ഷസ-	
നിഷ്ടനായുള്ളൊരുപേഖകനായിതെ	517
വിനെയുംമന്ത്രിവിരാധഗുപ്തൻതന്നോ-	
ടന്യുനരാഗംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	518
”വരവിലിവർകനിവിനോട്മദ്ധ്യവരികയാൽ	
വൃത്താന്തശേഷംപറഞ്ഞുമില്ലല്ലൊ	519
ചന്ദ്രഗുപ്തൻറപ്രജകൾക്കുനമ്മിലും	
നന്ദഗുപ്തനിലുംസ്നേഹംപറഞ്ഞിതാ?”	520

- ചേരമുൾക്കൊണ്ടുവന്നേവംപറഞ്ഞപ്പോൾ
 മോദമുൾക്കൊണ്ടുപിരായൽപ്പൂൻചൊന്നാൻ 521
- “പ്രജകളിഹവിരവിനൊടുപോരുമെല്ലാവരും
 പാരംപൊരുതികേടുണ്ടുവെക്കാക്കവേ 522
- ഭദ്രഭാദിപ്രധാനപുരുഷന്മാർ
 മരിച്ചിട്ടുപിടന്നുപോയാരറിഞ്ഞാലും 523
- പർവ്വതകാരുണ്യജൻപോന്നോരനന്തരം
 സർവ്വകാര്യത്തിന്നു മന്ദരംകാണുന്നു 524
- ചാണക്യനും ചന്ദ്രഗുപ്തനും തങ്ങളി-
 ലൂന്നിച്ചിതുവൈരമെന്നുണ്ടുതോന്നുന്നു 525
- ചാണക്യവിപ്രൻറകല്പനാശക്തികൾ
 മാനസമെയ്യൻസമീക്ഷണതല്ലേതും 526
- ഏന്നൊരുശങ്കയുണ്ടെന്നുപറയേണ്ട
 നിണ്ണാംവന്നീലപക്ഷേവരുമെടോ!” 527
- ചാനകസുതമെയ്യുവൈരാങ്കുരാരംഭവും
 ശക്താരംഭദ്രഭാദിപ്രധാനവും 528
- കേട്ടതിമോദംകലർന്നുമാക്കുസൻ
 പെട്ടന്നുവന്നെയുമാനിച്ചുയച്ചുവൻ 529
- സ്തനകലശനെന്നൊരുവൈരാജികനോടു
 താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ 530
- “കസുമപുരമഴകിനൊടുചെന്നുപുക്കാശ്ശനീ
 കാര്യംചിലതിനിവേണ്ടതുമുണ്ടെടോ 531
- മെയ്യൻറകല്പനകെട്ടിലുദ്രസുരൻ
 വൈരമുൾക്കൊണ്ടുതോൾക്കുളവരുത്തുമ്പോൾ 532
- മെയ്യനായുളളാരുഭൂപതിതന്നുടെ
 വീര്യങ്ങൾവാഴ്ത്തിസ്തുതിക്കണമാശ്ശനീ” 533
- കനിവൊടുവന്നെപ്പറഞ്ഞുവമയച്ചുടൻ
 കരകനെയുംവിളിച്ചിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 534
- “കസുമപുരവൃത്താന്തമൊക്കെയറിഞ്ഞുനീ
 കനിവൊടുവരികെ”നായച്ചാനുവന്നെയും 535

ശകടനതുപൊഴുതു ചിലവിപ്രർകൊണ്ടന്നിട്ടു ശോഭതേടുന്നൊരുമൂന്നാഭരണങ്ങൾ	536
വില്പതിനായിത്തുടങ്ങുന്നതുകണ്ടു ക്ഷിപ്രമമാത്രനെക്കണ്ടു ചെല്ലിടിനാൻ	537
“ഭാസുരമായിതാമൂന്നാഭരണങ്ങൾ ഭ്രസുരന്മാർ ചിലർവില്പാൻ തുടങ്ങുന്നു	538
കൊള്ളേണ്ടുവാനെന്തെ”ന്നിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ കൊള്ളുവാനാശമുഴുവത്താരുരാക്ഷസൻ	539
മുമ്പിലെഭ്രഷണം സിദ്ധാത്മകൻതനി- ക്കുമ്പിൽകൊടുത്തൊന്നുമില്ലായ്കൊണ്ടുവൻ	540
തന്നുടെമെയ്യേലലംകരിച്ചിടാൻ നല്ലതരമായനവുംകൊടുത്തുവൻ	541
ശോഭിതമായതിഭാസുരമായിടും ആഭരണത്രയംകൊണ്ടാനതുനേരം	542
സത്തുഷ്ടനായഗമന്ത്രിപ്രവരൻ- മന്തുകരണത്തിലിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചാൻ	543
മെഴുതൂൻമഹാരാജനായിത്താനെന്നൊരു വീര്യവുമാവിച്ചിരിക്കുന്നിതിക്കാലം	544
മന്മതിവൈഭവംകൊണ്ടുവനിക്കാലം നന്മയിൽപ്പുതുമിറുനായിവാഴുന്നതും	545
എന്നൊരുധിക്കാരമുണ്ടു ചാണക്യനും എന്നതുകൊണ്ടാദിശേഷിച്ചുപിന്നെയും	546
ആധിപത്യമിന്നുകിട്ടിയെന്നോകനും സാധിച്ചിതുമൽപ്രതിജ്ഞയെന്നോകനും	547
ഉണ്ടാകകൊണ്ടുമിരുവർക്കുമന്ത്യാന്ത്രി- മുണ്ടാംവിരോധമതിനില്ലസംശയം	548
ഇത്ഥമോരോന്നേനിരൂപിച്ചുരാക്ഷസൻ ചിത്തമോദത്തോടിയന്നാനതുകാലം	549
ആവതല്ലേതുമിനിക്കിനിചൊല്ലുവാൻ ആമെങ്കിൽനാളെയുംചൊൽവെന്നെങ്കിളി -	550

പ്പെരുതൽപറഞ്ഞുപലരോടുമിങ്ങിനെ
പൈതീത്തിന്നുപരിചോടുകാലം

551

ഇതി മുദാരക്ഷസവഞ്ചനനാമഗാനവിശേഷം

സ മ ി ള്ല ഴ

അഞ്ചാംപാദം

- ശാരികമാർമെഴുതിമാലേ!മനോരമേ!
- ചാരശീലേ!കഥാശേഷവുംചൊല്ലുനീ 1
- ആയു ചാണക്യനതുകാലമെന്നൊന്നു
ധീരതകൈക്കൊണ്ടുചെയ്തതുമോമഖെ!? 2
- മെഴുന്നായുള്ള മഹീപതിവീരനും
കാൽക്കളഞ്ഞൊന്നുചെയ്തതെന്തുള്ളതും 3
- പാവിളനീരുംമധുവുംനകൻനീ
മാലകലംപരിചാതുചൊല്ലിടേടോ! 4
- ശാരികപ്പെരുതലതുകേടുന്നേരത്തു
ചാരതരമാണ്ണത്തുടങ്ങിനാൾ 5
- ആയു ചാണക്യൻറെനീതിപ്രയോഗവും
മെഴുന്നായുള്ള മഹീപതിതന്നെടുത്തതും 6
- ശേഷമിനിക്കുരചെയ്തതിന്നേറെയും
വൈഷമ്യമുണ്ടതുചൊൽവാനരുത്തേതും 7
- ആർക്കുറിഞ്ഞുകൂടാതൊന്നിതെങ്കിലും
കേൾക്കുന്നതിനുള്ളിലാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ 8
- ചൊല്ലുവാനേതുംമടിക്കുന്നതില്ലാത്താൻ
ഉല്ലാസമാന്നിതുകേൾപ്പിനെല്ലാവരും 9
- ആയുന്നായുള്ള ചാണകസുതനൊരു
കാൽമിതുകാലമിങ്ങിനേമിന്തിച്ചാൻ 10

- “മെന്യുനോടാമൊരുവ്യാജമുൾക്കൊണ്ടുഞാൻ.
വൈരവുമാവിച്ചിരിക്കണമിക്കാലം. 11
- രാക്ഷസാചാര്യൻകലഹമിതുകേട്ടു
രൂക്ഷമായ്ക്കൊണ്ടുവരുംപടനിണ്ണയം 12
- പുഷ്പപരിക്കടുത്തീടുന്നാനരത്തു
കെൽപ്പുള്ള മാത്യനേമുറ്റംനക്കൊണ്ടുഞാൻ. 13
- നല്ലനയപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടുററവും
കള്ളനാക്കീടുമതില്ലൊരുസംശയം” 14
- ഇത്ഥംനിരൂപിച്ചാച്ചുമാണക്യനും
പൃഥ്വിപതിയുമായുള്ളൊത്തുതങ്ങളിൽ 15
- ഓരോരൊകാർയ്ക്കുൾകൊണ്ടിടഞ്ഞുററവും.
വൈരവുമാലോരായ്ക്കുന്നാനന്തരം 16
- ചന്ദ്രതുപ്തൻമഹീപാലകനെന്നൊരു
ചന്ദ്രമഹാത്മവംശോഷിച്ചുകല്പിച്ചാൻ. 17
- മാണക്യനപ്പോളതുകേട്ടുകോപിച്ചു
മാനിച്ചതിനെമുടക്കുവുമെചെയ്തേ 18
- ആജ്ഞയ്ക്കുഭംഗംവരുത്തിയനേരത്തു
വിജ്ഞാനമേറിയ ചന്ദ്രതുപ്തൻതുപൻ. 19
- രോഷംനടിച്ചൊരുദൂതനെവിട്ടുടൻ
ദോഷമഹിതനായുള്ള മാണക്യനെ 20
- രാജസഭയിൽവരുത്തിവിരോധാഭി
പൂജയുമാദരവാദമെചെയ്തുററവും 21
- മാണക്യഭൂസുരശ്രേഷ്ഠനെറകാലിണ്.
താണതൊഴുതനമസ്കരിച്ചീടിനാൻ 22
- തൻപദംകമ്പിട്ടുചെന്യനാമനനെ.
സംഭ്രമത്തോടെഴുന്നേല്പിച്ചുസാദരം 23
- “ശൂര!സുകുമാര!മെന്യുമഹീപതെ!
വീരനായുള്ള ഭവാനവിജയങ്ങൾ 24
- പിന്നെയുംപിന്നെയുംവന്നുവന്നുററവും
ധന്യനായിടുക”ന്നാശിയുംചൊല്ലിനാൻ 52

- ആശീർവ്വചനങ്ങളിങ്ങിനെകേട്ടഥ
ദേശികൻതന്നോട്തമയ്യുനുംചൊല്ലിനാൻ 26
- “നിന്തിരുവുള്ള മെല്ലൊന്നിരൂചിക്കിൽതൊ-
ന്നത്തരമില്ലൊരുപനാണാണതൊ 27
- ശതപ്രയോഗങ്ങൾനീങ്ങാപ്രയോഗവും
ചിത്രമതിൽപരമെന്തഹോവേണ്ടതും” 28
- ഇതമമരചെയ്തമന്നവൻതന്നോട്
ചിത്തംതെളിഞ്ഞുകെട്ടിപ്പറന്നാചൊല്ലിനാൻ 29
- “എന്തുമുലംഭവാനെന്നവരുത്തുവാൻ
ചിന്തിതമെന്തെന്നരചെയ്തവൈകാതെ” 30
- പാരിടത്തിനധിനാഥനാമെന്നതും
പാരാതെകെട്ടിലുനോട്ചൊല്ലിടിനാൻ 31
- “ധർമ്മസ്വരൂപനാമെന്തെന്നുകേവലം
കാണാനപേക്ഷയുണ്ടാകതെന്നവിഭോ” 32
- ഇത്തരമൊന്നൊരുമന്നവൻതന്നോട്
പൃഥ്വീസുരനുംചിരിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ 33
- “പോരുമിപ്രശ്നംകൊണ്ടുള്ള തൊക്കവേ
കാൽമെന്തൊന്നിഹൊചൊല്ലുകവൈകാതെ 34
- കാൽക്കുളളതുമില്ലാതെമഹീപതി
കാൽപുരുഷനെയുണ്ടോവരുത്തുന്നു? 35
- ഏനതുകൊണ്ടെന്തഭിപ്രായമെന്നുനി
മന്നവന്മാർമുടിരത്തമൊല്ലെടോ 36
- കെട്ടിലുനിങ്ങിനെചൊന്നോരനന്തരം
പാടവമേറുന്നചന്ദ്രഗുപ്തൻഗുപൻ 37
- കിഞ്ചനവൈരംനടിച്ചുസഭയീന്ദ്ര
ചഞ്ചലംകൈവിട്ടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ 38
- “ചന്ദ്രോത്സവംമുടക്കീടുവാനെന്തഹോ
നിന്ദയൊമറൊരുകാൽനിമിത്തമോ?” 39
- മന്ദമാസംപൂണ്ടുവിഷ്ണുഗുപ്തൻഗുപ-
ചന്ദ്രനാടിങ്ങിനെചൊന്നാനതുനേരം 40

- “ഇതഥപരഃപരവതിനോഭവാൻ
സതപരമെന്നവരുത്തുവാൻകാരണം?” 41
- “ആയുഷനാടുണ്ടോപരഃപരത്തെത്താൻ
കായുഷപരത്തെത്തരുളു മഹാമതേ!” 42
- “കായു മറിയാതെകല്പിക്കയില്ലത്താൻ
കായുഷ ചാനറിവേറെയില്ലേതുമേ 43
- പാത്ത്യാൽഭവാൻമമശിഷ്യനത്രേദൃഢ-
മോത്തു പറയണമെന്നോടിവയെല്ലാം” 44
- “സത്യമത്രേശിഷ്യനല്ലെന്നിരിക്കില്ല
ഭൃത്യനല്ലിയെന്നസംശയമുണ്ടുള്ളിൽ 45
- കായു മറിയാത്തവരൊന്നുചോദിച്ചാൽ
കായു മറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കണം” 46
- മാണക്യനമതുകൂട്ടെ പാല്പീടിനാൻ
ക്ഷോഭിക്കുന്നാഥനാമെതയുഷനാടിക്കിനെ 47
- “മൂന്നുപ്രകാരമായുള്ള റൂപതികൾ
മൂന്നുപരയാംതെളിഞ്ഞുകൂട്ടീടുനീ 48
- സ്വായത്തസിദ്ധികളായുംചിലർസമി-
വായത്തസിദ്ധികളായുംചിലരെടോ 49
- രണ്ടുംസമങ്ങളായുംചിലരിങ്ങിനെ
കണ്ടുപോരുന്നു റൂപമാരെശ്ശിയിൽ 50
- മൂന്നുപ്രകാരംപറഞ്ഞതിലിന്നുനീ
നിണ്ണയിക്കിൽസമിവായത്തസിദ്ധിയാം 51
- എന്തിനുചിന്നൊവിയോരോന്നുകൂടവ-
നാന്തരാപുഷകയർന്നിതുമെടോ? 52
- മൂന്നു റൂപതിയാസ്താഷ്ടനീയുഴിയിൽ
മറെറാന്നുമന്വേദണംചെയ്തുവണ്ടെടോ” 53
- ഇത്തരംകെട്ടിച്ചുവാക്കുകൾകൂട്ടി-
ത്തരമൊന്നുരിയാടാതെമെതയുനം 54
- രോഷാമുഴുത്തുമുഖവുമതിരിച്ചഥ
വേഷവുമൊന്നുപകർന്നാരനന്തം 55

മന്ത്രിപ്രവരന്യമുഖൈതാളിക-	
നന്തരംകൊള്ളാമിതെന്നു കണ്ടെന്നരം	56
വന്ദിപ്രവരൻ 'സ്തനകലശൻ' ചെന്നു	
മന്ത്രാധ്യക്ഷൻ തന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നാദരാൽ	57
വീര്യം അർദ്ധം ശീശ്വതിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ	
"മെഴുതു മഹിപതി ചീര! ജയ! ജയ!!	58
ഭാഗവതനാടൈവേദവേദമോക്ഷേന്ദ്രോ	
വേദോഹരമെന്നതേ പറഞ്ഞു ഓരും;	59
ഓരോജനങ്ങൾക്കു പരമാരവന്ദനം-	
ഭണ്ടാരോതരം സമ്പന്നമായ കരയേറി	60
ക്ഷോഭിതനായിത്തന്നെ ഹംഭാവിച്ചു	
വീണ്ടുപോകുന്നതിനായി മിഥ്യഭയം;	61
മന്ത്രിജനത്തിൽ കഴുത്തിൽ കരയേറി	
ചിത്തമുറപ്പിച്ചിരുന്നവരോടൊന്നിച്ച്	62
കത്തുകൊള്ളിക്കണ്ടാഴിച്ചു ഗോപരി	
ചിത്തമിളകാതെ തന്നെ വസിക്കയും	63
ചിത്തത്തിലിത്ഥം വരുമെന്നൊരുമത-	
മിത്തം രൂപാലം വിമാനവുമില്ലല്ലോ;	64
വാരിധിക്കുള്ളിലടങ്ങിയ ഭൂമിക്കു	
മെഴുതുന്നൊരുത്തനധിപതിയെന്നാണു	65
സത്യലോകത്തോളമുണ്ടൊരു കളിയും	
ചിത്രമത്രെ പുനരിത്തൊഴിലെത്രയും;	66
രാജാവുകല്പിച്ചൊരാജ്ഞനടത്തുന്ന-	
താമരയാതവരില്ല മഹിതലേ;	67
സർവ്വാഭാസമലംകരിച്ചാൽ നൃപ-	
നവീപതിയാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞും	68
ആജ്ഞയെ അന്തരം കൂടാതെ നിത്യവും	
പ്രാജ്ഞനായുള്ള രാജാവുരാജാവല്ലോ;	69
ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ ഭൂപനാ-	
യുത്തമഭൂപതി! നിത്യം ജയ ജയ!"	70

ഇത്തരമോശീവ് ചനങ്ങരുകേട്ടപോ- തുത്തമൻകെഴുതിലുനീങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചാൻ	71
മന്ത്രിപ്രവരനയച്ചവന്നോനിവ- നന്തരംകൊള്ളാമിതെന്നു കണ്ടിടാലും	72
കോപപ്രവൽനംചെയ്തതിനായിവൻ ഭൂപതിതന്നെസ്തുതിപ്പാനവകാശം	73
രാക്ഷസൻറപ്രയോഗങ്ങളു, റിഞ്ഞുഞാൻ സൂക്ഷ്മമെന്നാകിലുപറുകയില്ലമോ	74
ചിത്തത്തിലി.തമംനിരൂപിച്ചുമാണക്യ- നിത്തിരിനേരമിരിക്കുദശാന്തരെ	75
ഉത്തമചിത്തനാം ചന്ദ്രഗുപ്തൻനിജ- ഭൃത്യനെത്തത്രവിളിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	76
“പട്ടംപുടവയുമാഭരണങ്ങളു - മൊട്ടുമേവൈകാതെ ചെറുതാളികുന്നനീ	77
കൊണ്ടുവന്നാശ്ശുകൊടുത്തയച്ചീടുക കണ്ടിട്ടമില്ലിവനെപ്പോലെയാരെയും”	78
അപ്പോൾഗുപതോടുമാണക്യചിപ്രനും കെല്ലോടുകോപംനടിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ	79
“ഭണ്ഡാരമായുള്ള തെപ്പേരുമിന്നനീ കണ്ടുവെക്കാക്കുകൊടുക്കുന്നു കല്പിച്ചാൽ	80
വല്ലാതെവന്നുപോമെന്നറിഞ്ഞീടുക- യെല്ലാംനിനക്കൊത്തവണ്ണംവരാദൃശം	81
സ്ഥാനത്തുവേണവും യങ്ങരുംചെയ്തീടുവാൻ സ്ഥാനാധിപിക്രമംസാദ്ധ്യവുമല്ലെടോ”	82
മെയ്യുന്നതുകേട്ടുകോപംകലൻള്ളിൽ ആയുനോടിങ്ങിനെചാത്തു ചൊല്ലീടിനാൻ	83
“ആജ്ഞയ്ക്കു ഭംഗംവരുത്തുവാനെത്രയും പ്രാജ്ഞനത്രേ ചാനിലൊരുസംശയം	84
ഒന്നുമിനിക്കൊത്തവണ്ണംല്ലായ്കയാൽ ഭണ്ഡാപ്രജകൾക്കുമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും”	85

ഇത്തരംകേട്ടുചണകതന്തുജന-	
മുത്തരംചൊന്നാൻപലരുമിരിക്കവെ	86
“കേവലമൊത്തവണ്ണമെന്നീടുകി- ലീവണ്ണമുള്ളദോഷങ്ങളകപ്പെടും	87
ഇച്ചൊന്നതേതുംസഹിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ	
വെച്ചുതാനിന്നധികാരമറിഞ്ഞാലും	88
നീനിനക്കൊത്തവണ്ണമെന്നീടുകിൽ	
നൃനമരികൾക്കുഭൃത്യനായ്നീടും	89
എങ്കിലിനിക്കെന്തുചേതമതുകൊണ്ടു	
സങ്കടമെങ്കിലുമില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും;”	90
“കെരമുദിനാമമായുള്ളമഹോത്സവം	
ഭൂമിദേവശ്രേഷ്ഠനായഭവാനിപ്പോൾ	91
എന്തുചെയ്തുകീടവാനെന്നുള്ള-	
തന്തരമില്ലപറഞ്ഞമതിയാവൂ”	92
വിഷ്ണുഗുപ്തൻചന്ദ്രഗുപ്തനോടനേക്ക	
ഉണ്ണിച്ചൊന്നാൻവിനയവുമുകൂടാതെ;	93
“കെരമുദിനാമോത്സവാതുടങ്ങീടുവാൻ	
കാമിച്ചതെന്തെന്നിനിക്കുമറിയണം”	94
“ആജ്ഞക്കുഭംഗംവരുത്തുമെന്നോത്തുത്താ-	
നജ്ഞാനിയായിതുകല്പിച്ചതുമിപ്പോൾ”	95
“ഞാനമതുതന്നെവാഞ്ചിച്ചതുമെടോ	
മാനമേറിടുന്നചന്ദ്രഗുപ്തപ്രഭോ!	96
ഉറഴിയിലുള്ളഗുപ്തന്മാരെനിന്നുടെ	
കീഴാക്കിവെച്ചുതമാരെന്തോന്നുന്നു?	97
ആരുമറിയാത്തതല്ലെടോനിന്നുടെ	
ധീരതയേറുംപ്രഭുത്വവുംപ്രൗഢിയും”	98
“ഞത്രവൈദഗ്ദ്ധ്യംഭവാനുമുണ്ടെങ്കിലോ	
ഭദ്രഭാദിപ്രധാനജനത്തെയും	99
രാക്ഷസമാത്സ്യനെയുംകളഞ്ഞീടുവാൻ	
ശ്രദ്ധമായെന്തപരാധമവർക്കുമാ!”	100

“എങ്കിലോകേട്ടുകൊൾകെന്നു ചാണക്യനും ശങ്കകൂടാതെപറഞ്ഞുതരുവൻഞാൻ	101
വാരണാശ്വക്ഷനാംഭദ്രഭടനശപ- കാരകനായപുരുഷദത്താഖ്യനും	102
മദ്യപാനമൊയ്യുമത്തരായേററവും ഹൃദ്യമാരായുള്ള നാരിജനങ്ങളെ	103
കണ്ടെടമെത്തിപ്പിടിപെടുപുൻകയും കണ്ടജനങ്ങളെക്കൊന്നുമടിക്കയും	104
തങ്ങൾക്കുവേണ്ടുംപ്രവൃത്തിയുക്കൈവിട്ടു തിങ്ങിനിറഞ്ഞൊരുമാനമദങ്ങളും	105
ഈവണ്ണമുള്ള ധിക്കാരങ്ങൾകണ്ടുഞാൻ ജീവിതർന്നീക്കിപ്രവൃത്തിവിരോധിച്ചു;	106
കോപിച്ചുപോയാരവരുമതുകൊണ്ടു സേവിച്ചിതുചെന്നുപർവ്വതരാജനെ.	107
രാജഭണ്ഡാരങ്ങൾവെച്ചുരക്ഷിക്കുന്ന രാജസേനൻതവസേവകനാമവൻ	108
ഭണ്ഡാരമോഷണംചെയ്തതെന്നുവ- ന്നുണ്ടായിതുധനമെന്നറിഞ്ഞീടനീ,	109
എല്ലാവരുമറിഞ്ഞീടുന്നതേറ്റത്തു കള്ളനാത്താനെന്നുശങ്കമുഴുത്തവൻ	110
ഉൾക്കന്നംവിട്ടുപറച്ചെടുപ്പോയുട- നുകന്നാംമേല്ക്കുന്നെച്ചെന്നുസേവിച്ചതും;	111
പിന്നെബലഗുപ്തധികാരതന്മാർക്കു മന്നവനീകൊടുത്തിടുന്നജീവിതം	112
ലോഭമുഴക്കയാൽപോരാഴ്ന്നെന്നിട്ടു ലാഭമിതിലേററമുണ്ടെന്നു കണ്ടവർ	113
തിണ്ണമലയകേതുക്കിതിനാഥനെ ചെന്നുസേവിച്ചാമവർകളുംഭൂപതെ!;	114
പിന്നെയുംകേൾഭാഗ്യരായണനാമവൻ മുന്നമെപവ്തന്നുവകനാകയാൽ	115

- തൽപ്പത്രനോടൊന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞു പോൽ
 'തപസ്സിതാവക്ഷലമയ്യതു ചാണക്യൻ' 116
- ഇതഥ പറഞ്ഞു ചലയകേതുതന്നെ
 സതപരതന്നിടത്തിന്നയച്ചീടിനാൻ; 117
- ചന്ദനദാസൻ തുടങ്ങി യുദ്ധേജാർകൾക്കു
 നിന്ദന നെക്കുറിച്ചുണ്ടായ, തുമുലം 118
- ദണ്ഡമകപ്പെട്ടുമെന്തുകേൾപ്പട്ടു
 കണ്ഠനായം ചെന്നവൻ മേൽപ്പറഞ്ഞു സവിച്ഛാൻ; 119
- 'എന്നുടങ്ങി ചെന്നു ക്ഷിച്ചു തുമിവൻ'
 എന്നു നിരൂപിച്ചു പവ്തപത്രനും 120
- ഈ മൂന്നു നേർപ്പോലുമുള്ളൊരു നെന്തുകാക്കയാൽ
 മേൽപ്പറഞ്ഞു ചെന്നു ഭാഗ്യരായണനെത്തുടാ 121
- മന്ത്രിപ്രവരനാക്കിക്കൊണ്ടു നന്തരം
 സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നിതിക്കാലം; 122
- മാനമേറീടുന്ന ലോഹിതാക്ഷൻ തന്തരം
 ജ്ഞാനമില്ലാത്ത വിജയവർമ്മാവു ചായ് 123
- പുത്രപയത്തെ ചെറുപ്പിച്ചു തുമുലം
 ഉത്തമനായ ബാലകന്മാരേ പർ 124
- വീട്ടിൽ പൊരുതിയില്ലാതെ പൊപ്പെട്ടു
 കഷ്ടപരവശപ്പെട്ടു കരഞ്ഞവർ 125
- സങ്കടമെന്നോടറിയിച്ചു തുമുലം
 നിൻകഴൽ കൂപ്പിച്ചു ബാലകന്മാരെത്താൻ 126
- അതും മതാൻ മവക്കുകൊടുത്തു
 മിത്തരം തെളിയിച്ചു വെച്ചു നന്തരം 127
- ഒട്ടുമതിനെ സഹിയാഞ്ഞു വരുടെ
 ധൃഷ്ടിയായുള്ള പിതാക്കളിരുവരും 128
- കണ്ടു പോൽ ചെന്നുടൻ പവ്തരാജനെ
 പണ്ടിതു ചെയ്തു ചാരില്ലെന്നറിഞ്ഞു ചുറ്റും; 129
- ഇതഥ മവകുപരാധങ്ങളാകുന്നു
 ധാത്രിപതെ ധരിച്ചീടുകമാനസം 130

ഇത്തരമുള്ള ചാനകാത്മജോക്തികേ- ട്ടുത്തരഃ ചാന്നാനവനോടുമെഴുതും	131
“ഓരോജനങ്ങൾക്കുപരായമിങ്ങിനെ ഓരോതരത്തിലുണ്ടായ്തരംനിണ്ണയം;	132
വീര്യപുരുഷർക്കിതുണ്ടെന്നിരിക്കിലും കാല്യായനാർക്കു യാമൊമഹീസുര!	133
പെട്ടുകൊള്ളുതെക്കളുത്തതെന്തിങ്ങിനെ പിച്ചയല്ലിപ്പൊന്നതെന്നുധരിച്ചാലും”	134
എന്നതുകേട്ടുകേൾവിയുനുംചൊല്ലിനാൻ “ഇന്നതുതാനിവിനിക്കൊടൊമനാവ”	135
മന്ദമാസംപൂണ്ടതുനേരമിങ്ങിനെ ചന്ദ്രപൂർണ്ണിതിനായകൻചൊല്ലിനാൻ;	136
“കേരളമില്ലായ്തൊന്നയങ്ങൾക്കുപര? വാശിപിടിച്ചതൊഴിച്ചുകൂടായ്തൊ?”	137
“നീതിക്കുകേരളംപോരായ്തൊണ്ടല്ല പാതുയ്മോടതു ചൊല്ലിത്തരുവൻഞാൻ	138
നാട്ടിൽപ്രജകൾക്കുരാജാവിനെക്കുറി- ച്ചൊട്ടുമേരാഗമില്ലാതെവരുവിധൗ	139
രണ്ടുപ്രകാരംപ്രതിവിധാനമുണ്ടു രണ്ടുപറയാമനുഗ്രഹംനിഗ്രഹം	140
ഭദ്രദാനംപുരുഷദത്താഖ്യനും ക്ഷുദ്രമതികളായിട്ടുകൊണ്ടെടോ	141
സപ്തവൃന്ദനങ്ങൾക്കൊണ്ടുപ്രമത്തരായ് ക്ഷിപ്താധികാരികളായുള്ളവർകളെ	142
രണ്ടാമതുമതിന്നാക്കീടുകിൽപുന- രുണ്ടാമതിനാലനേകമനസ്സങ്ങൾ	143
ഹസ്തികലത്തെയുമശപഗണത്തെയും പൃഥ്വിപതെയുമുടിച്ചീടുമറികനി;	144
ഏവമനുഗ്രഹമാകുന്നിതുമൊടൊ കേവലംദോഷമല്ലാതെയില്ലതുമെ,	145

എങ്കിലൊക്കേരുകുമഹീ പതെ! പിന്നെയും 'ഡികാരതാഖ്യൻ' ബലഗുപ്തനെനിവർ	146
എത്രയുൾപ്പെട്ടു കൃതികളാകയാൽ ധാത്രിയെത്തന്നെ കൊടുത്തുവെന്നാകിലും	147
പ്രീതിവരാതവകെക്കിനെഭൂപതെ! ചേതസിചാത്താലനഗ്രഹംനൽകുന്നു?	148
രാജസേനൻഭാഗുരായണനും പിന്നെ രാജധനപ്രാണനാശഭയത്തിനാൽ	149
ഏറ്റവും പരവശപ്പെട്ടവകെക്കിനെ മറ്റുമനഗ്രഹംനൽകുന്നു സാമ്പ്രതം?	150
ലോഹിതാക്ഷാഖ്യൻ വിജയവർമ്മാഖ്യനും സാഹസകാരികളാകകൊണ്ടല്ലയോ	151
പുത്രരോടേറ്റൊരുമുത്ത, വകെക്കിനെ? ധാത്രിശനൽകുന്നതിപ്പോളനഗ്രഹം;	152
രണ്ടുപക്ഷത്താൻ പറഞ്ഞതിൽമുന്നതി- ലുണ്ടാനിരൂപിച്ചുകണ്ടാലവകാശം?	154
പിന്നെപ്പറഞ്ഞപക്ഷത്തിന്നുവൈഷമ്യ- മെണ്ണരുതാതോളമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും	154
നന്ദരാജ്യം നിനക്കിന്നു ലഭിക്കയാൽ നന്നായിണക്കീലനാട്ടിലുള്ളൊരെല്ലാം	155
എന്നുവരുമ്പോൾ "പ്രധാനജനങ്ങൾക്കു ഭണ്ഡമകപ്പെട്ടുപോ" ലെന്നുകേൾക്കുമ്പോൾ	156
വിശ്വാസമില്ലാതെയൊപ്രജകൾക്കിഹ വിശ്വേശകവീര! മഹീപതെ! നിണ്ണയം;	157
എന്നതുകൊണ്ടിഹ നിഗ്രഹാനഗ്രഹം മനവ! രണ്ടിനുംഭോഷ്യമുണ്ടെങ്കിൽ	158
പവ്തപുത്രൻമലയകേതുപ്രഭു ഗർവ്വിതനായ് നമുക്കുള്ള ജനത്തെയും	159
രാക്ഷസമാത്രിനേയുമവന്തന്നെ പക്ഷത്തിലാക്കിവെച്ചുദരപൂർവ്കം	160

കേളുസ്തപൈരവസായോടുമൊരുമിച്ചു വാല്മുഖീഭേഷമകത്തുവലിക്കയാൽ	161
യുദ്ധത്തിനായൊരുമ്പട്ടവൻനമ്മോടു ബദ്ധരോഷത്തോടിരിക്കുംഭഗാന്തരെ	162
ഉത്സവത്തിന്നൊരുമ്പട്ടതെന്തിന്നുനീ- യുത്സാഹമുണ്ടെങ്കിലൊന്നിഹവേണ്ടതും	163
അസ്രുശസ്രാഭ്യാസവാചെയ്തനിത്യവും ധാത്രിശവൺമതിൽ, കോട്ട, കിടങ്ങുകൾ,	164
നന്നായുറപ്പിച്ചശത്രുപരംവിധേയ നിന്നുകൊൾവാൻകരുതീടുകമാനസ;	165
എന്നതുകൊണ്ടുഞാൻ ചന്ദ്രമഹോത്സവം ചന്ദ്രഗുപ്താവനീനാഥ! വിലക്കിനേൻ	166
പാടവമേറുന്നകൗടില്യ ഭൂസുരൻ കേട്ടരീതേന്തവംപറഞ്ഞൊരനന്തരം	167
മെയ്യുന്നായുള്ള നരവംശശ്രേഷ്ഠനും ആയുനോടിങ്ങിനെപാതു്തെ ചാല്പീടിനാൻ;	168
“ബന്ധു പാണ്ഡമുടൈപ്പുതപുത്രനെ എന്തു മുലഭവോൻ ഭൂരക്ഷയ്ക്കുത്തത്?”	169
“എങ്കിലോ കേൾക്കുനീ ചന്ദ്രഗുപ്തപുരോ! ശങ്കകൂടാതെ പറയാമതു മെടൊ!	170
പുഷ്പതപുത്രനിവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ പുഷ്പപ്രതിശ്രുതമായുള്ള രാജ്യത്തിൽ	171
പാരിപകത്തുകൊടുക്കയാവേണ്ടതും ചേതസിപാതാൽ വധിക്കയാവേണ്ടതും	172
കൊന്നാലവനുതൊതന്നെക്കൊന്നതും നിണ്ണയംനാമെന്നു ചൊല്ലുമല്ലാവരും	173
ആനമതിനാൽ കൃതശ്ലബ്ധനെന്നുള്ളൊരു നാണയംനീളെ നടക്കുന്നമുക്കടൊ	174
നാടിഹ പാരിപകത്തുകൊടുക്കിലും കേടതിനുണ്ടെന്നറിക. ധരാപതെ!	175

മിനിയാംപുവ്തരാജനെക്കൊന്നതിൽ ആനുകൂൽപ്പതമത്രംഫലമെന്തോ!	176
ഇല്ലെന്നതൊക്കെനിരൂപിച്ചുകണ്ടുഞാൻ “മേൽപ്പുതനെക്കളവാൻവകാശം;”	177
“മന്ത്രിപ്രവരന്മാരൊക്കെസന്തന്മുഖ അന്തർഗതത്തിൽവാഴ്ത്തുശാന്തരെ	178
എന്തൊന്നുകണ്ടിട്ടുപോക്കി ചുരുമെന്നു ചിന്തിച്ചതോന്നീലിനിക്കെ”ന്നുമെഴുത്തും;	179
“ഈലാമതുറുപുപുഷ്പനീകേളെടൊ! വല്ലായ്ക്കുടന്നുദമന്ത്രിരാജസൻ	180
ഉള്ളിൽകിടന്നാലവനിഹനമെയ്യ വല്ലപ്രകാരവുകൊല്ലമറിഞ്ഞാലും	181
ഭരതകുറിക്കളഞ്ഞാൽപുറത്തിരു- ന്നാരനെയുംചെന്നുസേവിച്ചുകൊണ്ടവൻ	182
കാട്ടുന്നതുതട്ടുനീടുപാനേതുമെ വാട്ടമില്ലെന്നാർകമഹിപതെ!”	183
“എന്തിലൊത്തൊരുപായംപ്രദയാഗിച്ചു സങ്കടംകൂടാതെരാജസമാത്മ്യമെന്ന	184
ഭരതകുറിക്കളഞ്ഞതിന്തന്നെ നേരെപറകെ”ന്നുഈലാമിനാൻമെഴുത്തും	185
“എന്തിനൊത്തുഭവാനേററുപായമേ- ഉന്തരംകൂടാതെമെയ്യമാത്യേന്ദ്രനെ	186
ഉള്ളിൽതറച്ചിളകാതെകിടക്കുന്ന ശല്യംപരിച്ചുകളയുന്നതുപോലെ	187
തള്ളിക്കളഞ്ഞതറിഞ്ഞീലൊരാളോ- നല്ലെന്നുതന്നെവാണെന്നൊരുവിഭ്രമം!”	188
“അത്രവെല്ലെഴുതണ്ടെങ്കിൽഭവാനേതു വിഭ്രമമൊഴുപാടാക്കിവെക്കാത്തതും?”	189
“വിഭ്രമിച്ചാലതിനണ്ടെടൊവൈഷമ്യ- മുറക്കുടന്നുനമന്ത്രികളോത്തമൻ	190

പ്രാണൻകളയുമതല്ലായ്യിൽനിന്നുടേ ചേണാൻവൻപടകൊന്നുമുടിച്ചീടും	191
രണ്ടുപ്രകാരവുമെന്നാകിലുടാകാ കണ്ടുകളഞ്ഞുത്തൊന്നെന്നറിഞ്ഞീടുന്നീ	192
ഏറ്റുമരിച്ചുവെന്നാകിലതിനൊരു കരംഗുണജ്ഞനെല്ലാമന്ത്രിസത്തമൻ	193
കാട്ടിൽകിടക്കുന്നകാട്ടാനയെപ്പോലെ വീട്ടിൽവരുത്തുവാൻയത്നവുചെയ്തനീ”	194
ആയുസ്സുപറഞ്ഞാൽമടക്കുവാനാളല്ല കായുമറിയുന്നവർകളിൽവെച്ചുഹൊ	195
രാക്ഷസമാത്യുനോടൊത്തവരാജമി- ല്ലിക്കിതിതന്നിലതിനില്ലസംശയം”	196
“ഒക്കുമൊക്കുമെടൊരാക്ഷസമാത്യന- ങ്ങിക്കാലമെന്നൊന്നതിശയമാമതു?”	197
“ഏതുമറിഞ്ഞതില്ലെങ്കിൽഭവാനുത്താൻ ഭൂതധാതൃഭവ!ചൊല്ലിത്തരാമിപ്പോൾ	198
നന്ദഗുപതികൾനിത്യമാജ്ഞാഴുന്ന മന്ദിരമിങ്ങുലഭിച്ചോരനന്തരം	199
തന്നിൽനിന്നച്ചകലംനിജദാസിതം നന്നായിവന്നിതെന്ദിപ്പാമന്നവിമ	200
കല്പിതംസാധിപ്പതിനറിയാതെന്നാം കല്പാന്തവുവസിപ്പീടുകയോഗ്യമൊ?	201
വാണാനതുമൂല,മേറപ്രജകൾക്കു കാണാതെയായ്ക്കുന്നനമ്മിലനുരാഗം”	202
ഭൂസുരനാകിയചാണക്യനുമതി- ഭാസുരമായതിനത്തരംചൊല്ലിനാൻ	203
“രാഗംപ്രജകളിലേറിച്ചമകയു- മേകത്രവാസംവളരക്കഴിക്കയും	204
നന്ദഗുപതിയെശ്ശൂരളവർകൾക്കു നിന്ദകൂടാതെവരികയുപ്രപതെ	205

അർദ്ധപുരുഷനാകയാകയുംനിജ-	
ബുദ്ധിവിഖ്യാതൻ ഉദിച്ചുകയും	206
കൂറുള്ള ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയ-	
മേറുന്നഭക്തിയുപരിലുണ്ടാകയും	207
ഇത്തരമുള്ളതുകൊണ്ടമാത്യൻപണ്ടു	
ചിത്തമുറപ്പിച്ചിവിടെവസിച്ചതും;	208
രാക്ഷസാമാത്യന്തന്നുള്ളിലുണ്ടാണു	
സാക്ഷാൽ കിടന്നു മുക്കുന്ന സന്തതം	209
നന്ദനാചാര്യനെയാക്കവധിപ്പിച്ചു	
ചന്ദ്രഗുപ്തപുരോഹിതനെയാക്കരാൽ	210
ഭൂമിക്കുനാഥനായ്ക്കുളിച്ചതുപോലെ	
കാമിച്ചിരിക്കുന്ന പർവ്വതപുത്രനെ	211
വാഴിപ്പതിന്നഭവാന്നെക്കലചെയ്തു	
ഭോഷതപമേറുന്നരാക്ഷസൻകശ്ശലൻ	212
നന്ദനെക്കൊന്നതുംനിന്നൊവാഴിച്ചതും	
പട്ടാഭചാലുനീമററാതായതും	213
ഭൃഷ്ടനാരാക്ഷസൻനോക്കിയിരിക്കവെ	
ധൃഷ്ടനായ് ചെയ്തോരവസ്ഥകളൊന്നുമെ	214
ഞാനല്ലയൊ ചാലുരത്നരംകൈവിട്ടു	
മാനമുഴഞ്ഞൊരുമെയ്യുമഹീപതെ!"	215
"ദൈവമത്രെ നവനന്ദനാചാര്യനെ	
ഇവണ്ണമാക്കിച്ചമച്ചുതരിഞ്ഞാലും	216
ആയുരാനന്ദമേളാരഹമാവമുണ്ടെങ്കിൽ	
മെയ്യെന്നുള്ളതിനിക്കുണ്ടുതോന്നു"	217
"ദൈവം പ്രമാണീകരിക്കുന്നവർകളെ	
ക്കേവലം മുശ്ശലനെക്കൂതറികനി"	218
"മുശ്ശലാതവർവന്യപരയുമൊ	
പ്രൗഢമിഷയക്കുട്ടമൊവിപ്രകലപതെ!"	219
ഇത്തരംവാക്കുകൾകേട്ടുവാണക്യനും	
ചിത്തത്തിലേററുവളർന്നിതുകോപവും	220

ഘാതംവിറച്ചുകണ്ണാമുവത്തിക്കൊണ്ടു ധാതൃശനോടുപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ	221
“പോരുമെന്നോടനീയിത്തരംചൊന്നതു മേറപ്പറഞ്ഞുപോകാതെദൂരാത്മാവെ	222
ഭൂത്യനാടെന്നപോലേനീപലതരം ഉത്തരംചൊന്നതുപോരുംജളപ്രഭോ	223
സത്യംവൃഷലനല്ലോനീനിരൂപിക്കി- ലുത്തമനായുള്ള ഭൂസുരൻത്താനെടോ	224
മന്നവരാംനവനന്ദവധകൈകൊണ്ടു മന്ദമടങ്ങുന്നമന്യുഭവനനെ	225
ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കയാചാശ്ശുനിനക്കിന്ന നിശ്ചയംനാശംഭവിക്കുംജളപ്രഭോ	226
എന്നിൽവലിയൊൻരാക്ഷസനെന്നൊന്ന നിന്നുള്ളിലുണ്ടെങ്കിലേതുമേവൈകാതെ	227
വാളിതാവെക്കുംകൊടുക്കുന്നീരാക്ഷസ- ന്നാളല്ലത്താനിത്തരങ്ങൾക്കറിഞ്ഞാലും”	228
ഏതപറഞ്ഞഥവാളു മെറിഞ്ഞാശു തിണ്ണമഴുന്നോറു ചാണക്യഭൂസുരൻ	229
മന്നാനോടൊന്നുമെമിണ്ടാതെന്നാക്കാതെ തന്നിടപ്രേക്ഷിതനീങ്ങിനെ വിന്തിച്ചാൻ	230
“രാക്ഷസനിപ്രയോഗങ്ങളെപ്പേരുമെ സൂക്ഷ്മതരമായറിഞ്ഞവനൊക്കവെ	231
ചാണക്യനോടുവിപരീതമാക്കിത്താൻ നന്തമിച്ഛദ്രുമപ്താവനിനാഥനെ	232
ഇപ്പോൾജയിക്കുന്നതുണ്ടെന്നുറച്ചവൻ. കേൽപ്പാടുമെച്ചുപ്രയോഗങ്ങളൊക്കവെ	233
നിഷ്ഠലമാണ്യമെന്നതുമല്ലെടോ തൽഫലംനീതാനന്ദവിഷംഭ്രമം”	234
ഇത്തരമോരോന്നു വിന്തിച്ചുതന്നുടേ പത്തനത്തിങ്കൽചാണീടിനാൻവിപ്രനും	235

കോപിച്ചുപോയോരുഭൂദേവനെക്കണ്ടു താപംകലൻ ചിന്തിച്ചിതു മെഴുത്തും	236
“ആയുനിന്നെന്നോടുകോപിച്ചതു മിഥ കായുമായ് തന്നെ വരുന്നതോടെ പമേ!	237
കോപിച്ചുഭാവം നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ ഭാവിച്ചു തല്ലുന്നതോന്നു നാമനസേ	238
വല്ലായ്മ മെഴുത്തു പരഞ്ഞതുകേട്ടിട്ടു വല്ലതും വന്നാൽ പൊറുക്കുന്നതേയുള്ളു”	239
ഇതൊന്നിരൂപിച്ചു ചന്ദ്രഗുഹ്നന്റെ ഭൃത്യനോടിക്കിനെ പാത്തു ചാല്പിടിനാൻ	240
“ആയു ചാണക്യനധികാരമൊക്കെ വെ വെ വരവശാൽ വച്ചു പോയി” തെന്നിക്കിനെ	241
നാട്ടിൽ പ്രജകളോടൊക്കെപ്പറയണം ഒട്ടുമവൈകരുതെന്നയ ച്ചിടിനാൻ	242
എല്ലാവരും മറിഞ്ഞാരതു മക്കാലം മെല്ലാടവുമൊരുപോലാ ച്ചൊക്കൊണ്ടുതെ	243
“വെച്ചുപോൽ സർപ്പാധികാരം വാണകജൻ സപല്ലാസ്താഴ്ന്നു മറായിതു മെഴുത്തും”	244
എന്നിക്കിനെ പലതാപം പരഞ്ഞീടിനാ രൊന്നു മറിഞ്ഞീലതാ പമൊരുത്തരും	245
മെഴുത്തും പിന്നെയും തുരന്നെ ചിന്തിച്ചു യെടുത്തു മുറപ്പി ച്ചിങ്ങുന്നതുകാലം	246
ഏതു മരുതിനില്ലാത്ത വാനിനിക്കെന്നു ചാതുര്യം മാടമൊയ്ക്കാൾ കിളിമകൾ	247
പാലം മധുരം തെളിഞ്ഞു നുകർന്നു പാൽമൊഴിയാളു മടങ്ങി മരുവിനാൾ	248

ആറാം പാദം

വരികരികിൽനീയർ തശാരികെ	1
പറകശേഷമാംകഥകളൊക്കെയെ	2
വരുത്തരിയവിൽപൊരിവരുത്തളള	3
കുറുപ്പുപാലതിൽകഴിച്ചുസാദരം	4
ചെളുത്തവെല്ലുവാപൊടിച്ചതിലിട്ട-	5
ങ്ങിലുക്കിമേളിച്ചുനിനക്കുഞാൻതരാ	6
മടിച്ചിരിയാതെളളിച്ചിളമധു	7
കടിച്ചുദാഹവുമിളച്ചുചൊല്ലെടൊ	8
വിചിത്രമെത്രയുംനിനച്ചുകാങ്ങിപ്പി-	9
ച്ചരിത്രമെന്നതെപറയാവുദൃഢം	10
അതിപ്രവരനാംമലയകേതുവും	11
മതിപ്രയോഗമുള്ള മാത്യനംപിന്നെ	12
പ്രവൃദ്ധരാഗമാന്റിരുവരുംകൂടി	13
പ്രവൃത്തിച്ചതെന്തെന്നുരചെയ്തിടനി	14
അതുകൂട്ടുകിളിത്തരങ്ങിയുമതി-	15
മധുരമായുനംതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാൾ:-	16
കഴിഞ്ഞുകഥാവിഷമിമേച്ചുററവു-	17
മൊഴിഞ്ഞുഞാനെന്നതരികയുംവേണം	18
ഉരമെല്ലാപാട്ടിനെപെരുത്തനാകിലു-	19
മൊഴിയല്ലാകഥാകഴിവോളംനേരം	20
പറകെന്നുവന്നു, വചസിസാമത്ത്	21
കുറയുമെങ്കിലുംതെളിഞ്ഞുകേട്ടുപോ;	22
മലയകേതുവാംഗ്രഹതിവീരനെ	23
പലകാലംസവിച്ചുമാത്യരാജസൻ	24
ഇരിക്കുംകാലത്തുഞോരുദിനംതത്ര	25
കുറഞ്ഞുറുണ്ടുദോടികളെയും	26

അഭിമതം തന്നിക്കധികമുള്ളൊരു	
ക്ഷപണനെയും കണ്ടതിമോദം പൂണ്ടാൻ;	14
അവരിൽ വെച്ചു ഭാഗ്യരായണൻ മുന്ന-	
മവനിനാഥനാം മലയകേതുതാൻ	15
ഇരിക്കും മന്ദിരമകം പൂക്കു നൂപ-	
വരനെക്കണ്ടവനവസ്ഥകളെല്ലാം	16
അറിയിച്ചീടിനാനതു കാലം മന്ത്രി	
വരനാക്കീടിനാനവനേയും മേൽപ്പൻ	17
പടക്കനാഥനാം ശിഖരസേനനെ	
പട്ടുപമുള്ളൊരു ഭദ്രദാദികൾ	18
തിരഞ്ഞുകണ്ടവരവനോടു കൂടി	
വിരിഞ്ഞു ഭൂപതിവരനെക്കണ്ടതെ;	19
കടിലനായുള്ള ചണകപത്രനോ-	
ടിടഞ്ഞു പോന്നതു മറിയിച്ചീടിനാൻ;	20
അതിനു പർവ്വതസുതനവർകളെ	
യതിനായിട്ടധിപതികളാക്കിനാൻ	21
അതുകാലം മേൽപ്പതനയനോടവ-	
രതിഗ്രന്ഥമായൊന്നു രചെയ്തിടിനാൻ	22
“ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുണ്ടാകും	
അഖിലനാഥനാം ഭവാനെക്കണ്ടതി-	23
ന്നൊരുവസ്തുവുണ്ടെന്നറികൂപതെ	
പറഞ്ഞറിയിക്കാമതു മിഥുനത്തോൾ;	24
അവസമിവനാമമാന്യരാക്ഷസൻ	
അവനിനാഥനായ മരുവും മെഴുപ്പനോ-	25
ടൊരുമിച്ചിടുവാൻ വസരമിപ്പോൾ	
കരുതിപ്പാക്കുന്നു; ചതിക്കും രാക്ഷസൻ,	26
അതുമൂലമാന്യകനെ കൂടാതെ	
ചതിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ടുണ്ടാകും	27
ശിഖരസേനനോടൊരുമിച്ചുവന്നി-	
ട്ടുഖിലനാഥനാം ഭവാനെക്കണ്ടതും”	28

അവർകളിങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുകേട്ടി- ട്ടവനിനാഥനാമലയകേതുവും	29
തദനുഭാഗായണനേയും പിളി- ച്ചതു സമസ്തവുമറിയിച്ചിടീനാൻ;	30
അരിഭയാൽ ഭാഗായണനന്നേരം പെരികെ മോദം പുണ്ടുര ചെയ്തിടീനാൻ;	31
“കൃപപ്രപതിക്കു വളർപ്പിന്നായി ഗുപതിയെ സ്നേഹം പെരികെ യുജ്ജ്വാനെ കപടം കൈവിട്ടാശ്രയിച്ചു വന്നവർ ഗുപതിയാമെന്നു! ഭവാനെക്കണ്ടതും”	32
അതു കേട്ടു നരവരനും ചൊല്ലിനാൻ “ചതിവെടിഞ്ഞു ജ്ജ്വാലാമാത്രനെപ്പോലെ പെരികെ സ്നേഹമുള്ളവർകളാരുമി- ല്ലാണിയിലില്ലെന്നറിഞ്ഞാലുമെടൊ”	33
ചിരിച്ചു ഭാഗായണനുമന്നേരം- മിരിക്കും മേൽപ്പോട്ടു നോട്ടം ചെയ്തിടീനാൻ	34
“അതിനേതു മൊരു വികല്പമില്ലതൊ- ന്നതുകൊണ്ടല്ലെടൊ പറഞ്ഞതുമിപ്പോൾ	35
ചണകപുത്രനോ മൊരു നേരവും പിണക്കമാകുന്നു ധരിക്കമാനസെ	36
പിണക്കമില്ല ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കുറി- ച്ചിണക്കമീ പഴിനിനക്കില്ലെന്നല്ലൊ	37
കടിയുപിണനാമെന്നു കപുത്രന്റെ കടുപ്പമുള്ളൊട്ടും പൊറുക്കാതെ മെയ്യുൻ	38
അധികാരംകൊപി ചൊഴിപ്പിച്ചിടുകി- ലതിതുണക്കുന്നാമൊരു രാക്ഷസൻ	39
മരിച്ചു നന്ദനെക്കുറിച്ചു ഭക്തികൊ- ണ്ടു ചിട്ടം തന്റെ മനസ്സിലിങ്ങിനെ:—	40
“നിനച്ചുകാക്കിലിഗുപതി മെയ്യുന്തെ ജനിച്ചതും നന്ദകുലത്തിൽനിന്നും	41
	42
	43

നിനച്ചിതുവഴിയുറച്ചരാക്ഷസൻ	
മനക്കരുത്തേറുമരിയമെഴുതനെ	44
പെരുത്തമത്സരംകളഞ്ഞുകണ്ടുട-	
നിരിക്കമില്ലാരുവികല്പമേതുമെ;	45
അവർകളെക്കുറിച്ചുതന്നേരംഭവാ-	
നവിശ്വാസംപെരുമതുകണ്ടിട്ടെല്ലാ	46
മികവുറംഭൂദേവ്യഭൂതികൾ	
ശിഖരസേനമാശ്രയിച്ചുപന്നതും!"	47
സചിവനായഭൂതായണൻതന്റെ	
വചനംകേട്ടുപറ്റുതപുത്രൻചൊന്നാൻ	48
"പരമാർത്ഥംസഖെപറഞ്ഞതൊക്കെയ	
നിരന്നിതുനിന്റെവചനമേററും	49
ചണകജന്തന്റെകുട്ടമകൊണ്ടോരോ	
ജനങ്ങൾമെഴുതനെവെടിഞ്ഞുപോയന്ന	50
നമുക്കിതുകാലംപടകൊണ്ടുചെന്നി-	
ട്ടമർണ്ണംമെഴുത ചണകജാമാരെ	51
മമതാതൻതന്നെക്കുറിച്ചിനിക്കൊരു	
മമതയില്ലെന്നുപറയുന്നജനം	52
കഴിഞ്ഞുപത്തുമാസവുമെന്റെയച്ഛൻ	
കഴിഞ്ഞതു മുതലറിക്കൊടുത്തുവെ!	53
ചരിച്ചതാതനെക്കലചെയ്തുമുഖം	
പ്രതിജ്ഞയുണ്ടാകാപിച്ചിപ്പണ്ണമെന്താൻ	54
പിതൃഹന്താവിനെകലചെയ്തൊരാൾ	
പിതൃക്രിയചെയ്യുന്നതുമില്ലേതുമെ	55
കരുത്തനായത്താൻപ്രതിജ്ഞയുണ്ടാക	
പൊറുക്കുന്നതെന്റെബലക്ഷയംതന്നെ	56
കുറുത്തരികളേവധിച്ചുവൈകാതെ	
കുരിച്ചതാതന്റെജലക്രിയചെയ്താൻ	57
എത്രത്തുപോർചെയ്തുമരിപ്പുന്നല്ലായിൽ	
ഖിയിച്ചതൊക്കെയവരുമെന്തൊരാൾ!	58

അതിനമാത്യൻറകരുത്തുണ്ടെന്നാകി- വിതുകാലപുനരൊഴുപ്പമുണ്ടെടൊ	59
ശിരസിവേദനകലൻറാക്ഷസൻ പവേശപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നിതിപ്പോൾ,	60
അതുകൊണ്ടുമന്ത്രിപ്രവരനെക്കണ്ടാൻ അധികമായിപ്പോളുഴിവാങ്ങാൻ	61
പുറപ്പെട്ടുകനാമതിനുവൈകാതെ പരക്കവേണാമിരുവരുമ്മതി"	62
പലതരമിത്ഥംപറഞ്ഞുഴറേറുടെ മലയകേതുഭാഗുരായണനുമായ്	63
പുറപ്പെട്ടുചെന്നാരുമാത്യൻവാഴുന്ന പുരത്തിനുചെന്നങ്ങുത്തതുനേരം	64
വസുസമനായുള്ള മാത്യരാക്ഷസൻ കസുമമന്ദിരത്തിലെവിശേഷങ്ങൾ	65
അറിവതിന്നുതാൻപറഞ്ഞയച്ചൊരു കരഭകനൊരുപഥികൻവേഷമായ്	66
പരമാർത്ഥമെല്ലാമറിഞ്ഞുവന്നടൻ തിരമേരുംമന്ത്രിപ്രവരനെക്കണ്ടാൻ	67
പുരംപ്രവിഷ്ഠനാമവനെക്കണ്ടഥ ചിരിച്ചുമാത്യൻമിവണ്ണൊചൊല്ലിനാൻ	68
"ചെരികനെന്നോവരികരികിൽനി. പറകമെഴുയ്ക്കൻറചരിതമൊക്കവെ"	69
രഹസ്യമാംവണ്ണംപറവതിനപ്പോൾ മഹത്വമുള്ള രാക്ഷസൻനിനച്ചുള്ളിൽ	70
ശകടോസനോടി"വനേയംകൊണ്ടി- ങ്ങകത്തുപോരികെ"ന്നുരചെയ്തീടിനാൻ	71
അഥശകടനംകരഭകൻതാനും മതിതുണന്നയമുടയമന്ത്രിയും	72
അകത്തുപുക്കടനച്ചുവാതിലു- മകംകൊള്ളിഞ്ഞുടനിരുന്നാരോവരം	73

മലയകേതുവുസ ചിപ്തംകൂടി	
ചിലകാഴ്ചനിനച്ചമാത്രനെകാണാൻ.	74
പരാപുക്കനേരമറയിലെന്നുകേ-	
ട്ടിരു പരംകൂടെയവിടെച്ചല്ലമ്പോൾ	75
അറവാതിൽനന്നായമച്ചകണ്ടപ്പോ-	
ളിറപാത്തുനിന്നാരവരുമെന്നേരം	76
കുതുകേനകരുകേനോടമന്ത്രി	
പതുക്കച്ചോലിച്ചതുടങ്ങിയെന്നേരം.	77
“കരുകേനീയസ്സനകലശനെ	
യരിപുറത്തുകൽപ്പനരുണ്ടൊക്കണ്ട?”	78
അതുകൂട്ടുകരുകേനുംചൊല്ലിനാൻ.	
“മതിമാനാമവനേയുംകണ്ടെന്നാമം”	79
മലയകേതുവുമതു കേട്ടുമാദം	
കലൻഭാഗുരായണനോടുചൊല്ലാൻ	80
“അരികനീപുഷ്പപുരവൃത്താന്തങ്ങ-	
ളറിയിക്കുന്നതുമൊരുവൻമന്ത്രിയെ	81
രഥ സ്വമാധായ പലനംചൊല്ലമ്പോൾ	
ബഹുതപവുമാക്കിടരുതല്ലൊപാത്താൽ	82
ഇറപാത്തുകേട്ടാലറിയാമെന്നെല്ലാ-	
മറവുകളെന്നുധരിക്കെടൊസവെ”	83
“പരമാത്മംതന്നെപറഞ്ഞതുദവാ-	
നറിയാമൊക്കെ”യെന്നവനുംചൊല്ലിനാൻ	84
അതിവിദഗ്ദ്ധനാംകരുകേൻതന്നോ-	
ടതുനരമ്മന്ത്രിപ്രവരനാചൊല്ലാൻ	85
“മനക്കരുത്തരുംകരുകയില്ലോൾ	
നിനച്ചുകാരിയംഫലിച്ചിതൊപാത്താൽ?”	86
“ഫലിച്ചിതേററവുതവനയത്തിനൊ	
വലിപ്പമുണ്ടെന്നുധരിക്കമാനസെ”	87
അതുകേട്ടുപറുവതകപുത്രനും	
അതിഗുണമുള്ള സഖിയോടോതിനാൻ.	88

“നിനച്ചുകാൽമെന്നിതാപരയുന്തു ഇനിക്കതെന്തെന്നതിരിയുന്നില്ലെടോ”	89
“സുപതികൾമുട്ടംമകടത്തമേ കുപമന്ത്രികൾചരിതമെങ്ങിനെ	90
അറിയുന്നപുനരിനിയുംപാർഷ്വന്മാ- ളറിയാപേക്ഷ”യെന്നരചെയ്തിടിനാൻ	91
അകത്തിരുന്നപ്പോളമാത്യാക്ഷസൻ അക്ഷരനേററതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാൻ	92
“പരകവിസ്തരിച്ചുവിലവുമെടോ” “പരതാമെങ്കി”യെന്നവനുംചൊല്ലിനാൻ	93
“തവനിയോഗത്താലഗതിവേഷംപു- ണിവിടുന്നപുഷ്പപുരികചെന്നുതാൻ	94
സ്തനകലശനോടവിചവുസവ മനസിചിന്തിതമരചെയ്തിടിനേൻ	95
ചണകപുത്രനോടവനീശൻമെയ്യൻ പിണങ്ങുന്നേരമപ്പഴുതറിഞ്ഞുനീ	96
ധരണീശൻതന്നെസ്തുതിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞുമന്ത്രിയെന്നരചെയ്തിടിനേൻ	97
അതിനേതുമൊരുകറവിനിക്കില്ല- ന്നതിവിദഗ്ദ്ധനാമവനുംചൊല്ലിനാൻ	98
അനന്തരംമെയ്യൻപ്രകടയെല്ലാ മമനംകേട്ടുനന്ദനിധനചിന്തയാ	99
നിരുത്സാഹേനകണ്ടവർഷസന്തോഷം വരുത്തണമെന്നുനിനച്ചുകണ്ടുള്ളിൽ	100
പുരക്കളംകൈവയലംകുരിപ്പിച്ചി- ട്ടൊരുചന്ദ്രോത്സവംതെളിഞ്ഞുകല്പിച്ചാൻ	101
അതിനാലാനന്ദംകലനാലോകർക്കും അതിനൊരുദ്യോഗംവളന്നന്തരം”	102
അതുകേട്ടുകണ്ണിലുറന്നവെള്ളമോ- ടധികത്താപേണപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	103

“മമഗൃഹസ്ഥനന്ദൻധരണിക്കിന്നൊരു കുമുദബാധപരമനേസന്നിഭൻ	104
ഗുണഗണങ്ങൾക്കുസതതംവാഴ്ചവാൻ മണികലശനംഗുപനൈശ്ശാതെ	105
നിറക്കുമോചന്ദ്രമഹോത്സവമിപ്പോൾ മറക്കുമോമമഗൃഹനൈശ്ശാനഹോ”	106
പലതരമിതമാപറഞ്ഞമാത്യനും- മലറിവീണിതുചേരത്തട്ടുഃഖത്താൽ	107
കരകേന്ദ്രതാനംശകടനംകൂടി പരവശംകണ്ടുപിടിച്ചുമാത്യനെ	108
നിവർത്തിനാൻവെള്ളംതളിച്ചുതാപത്തിൻ നിവൃത്തിയുമൊട്ടുവരുത്തിനാരഹോ	109
കരകേന്ദ്രനോടുപുനരമാത്യനും “പറക്കശേഷ”മെന്നുരചെയ്യിടിനാൻ	110
അതുകേട്ടുചൊന്നാനവനും“മെങ്കിലൊ പതിയേറീടുന്നചണകനന്ദനൻ	111
മടക്കിനാൻ ചന്ദ്രമഹോത്സവംപിന്നെ കുട്ടുമെങ്ങിനെപറഞ്ഞുകൂടുന്നു?”	112
അതുകേട്ടുമെന്തും ചണകപുത്രനോ- ടതികപിതനായുരചെയ്യുന്നേരം	113
സ്തനകലശനപ്പൊഴുതുമെന്തുംന്റെ ഗുണഗണംവാഴ്ചിസ്തുതിച്ചുസാരം	114
ഗുപനാജ്ഞാഭംഗംസമിച്ചുകൂടാതെ കുചബുദ്ധിയാചണകപുത്രനെ	115
അധികാരത്തിങ്കലെന്നാഴിപ്പിച്ചാൻതവ മതിഗുണങ്ങളെപ്രശംസിച്ചുതന്നെ”	116
പറഞ്ഞു വാരന്റെവചനംകേട്ടു നിറഞ്ഞൊരാളുംവഴിഞ്ഞരാക്ഷസൻ	117
പറഞ്ഞാ“നെന്നുടേസ്തനകലശന്റെ വിരതകളെന്തെന്തെപ്പോൾ	118

പെരികനനെല്ലോസ്തനകചശൻറ വിരഞ്ഞഭേദത്തെമുളപ്പിച്ചുവാറും	119
ശിശുക്കളുംനിജകളികളിൽച്ചെന്നാൽ നശിപ്പിച്ചാലതുസഹിക്കയില്ലവർ	120
നരവരനുണ്ടൊപുനരാജ്ഞഭംഗം പൊറുത്തുപാർക്കുന്നമനസിസന്തതം"	121
പലതരമവർപറഞ്ഞതുകേട്ടു മലയകേതുവുമരചെയ്തിടിനാൻ	122
"ഗുണജ്ഞഭാഗുരായണ!നീകേട്ടില്ലേ ഗുണപ്രശംസചെയ്തമാത്രയെന്റമെയ്യൻ	123
ചണകപുത്രനെയാഴിച്ചതോർക്കുമ്പോൾ ഇണക്കമുണ്ടെന്നുധരിക്കേടോസഖേ"	124
"ഗുണപ്രശംസകൊണ്ടറിയാണമെന്നു" ചണകപുത്രനെയാഴിച്ചതോർക്കുമ്പോൾ	125
ഇതില്ലരമെന്നൊന്നറിവതിനെന്നു" മതിമാൻഭാഗുരായണനുംചൊല്ലിനാൻ	126
പുനരപികരഭകനോടുമന്ത്രി വിനയമുൾക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ	127
"നരപതിചാണക്യനോടുകോപിപ്പാൻ നിറമേറുംചന്ദ്രമഹോത്സവത്തിൻറ	128
മുടക്കുംചെയ്തതിലൊടുങ്ങിയൊമാറും കടുപ്പമേതാനുമിനിയുംകേട്ടിതൊ?"	129
അതുകേട്ടുചൊന്നാൻമലയകേതുവും മതിമാനായുള്ളസർവ്വവനോദേവം	130
"നരവരൻകോപിച്ചതിൻമൂലംതിര- ഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടെന്തൊരുഫലംമന്ത്രിക്കിപ്പോൾ?"	131
"ഫലമതിനെന്തെന്നുരചെയ്താ"മെന്നു മലയകേതുവോടുംചെയ്തിടിനാൻ,	132
"മതിമാനായുള്ള ചണകനന്ദന- നിയുകാലമൊരുഫലവുംകൂടാതെ	133

ഇപനെകോപിപ്പിക്കുമില്ലപാത്താ- ലുപകാരമെന്താൽമറക്കുമൊമെന്തുൻ	134
അതുകൊണ്ടല്ലയൊതുരുവിനെനിന- ങ്ങധികാരത്തിനൊഴിച്ചുതരിപ്പോൾ	135
പലപ്രകാരവുംനിരൂപിച്ചുണ്ടാൽ നിലവിട്ടവൈരമുഴുത്തീടുമത്രേ	136
അകന്നിരിക്കയില്ലിവർക്കിനിയെന്ന- തകുമേചിന്തിച്ചുപറവാൻകാരണം	137
കരകേന്ദ്രമന്ത്രിപ്രവരനോടപ്പോൾ ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാനിനിയുമുണ്ടോ	138
മലയകേതുവാണുരപതിയേയും പലതൂണുമുള്ള ഭവാനേയുംചിന്ത	139
കുളുത്തതേതുതെളിഞ്ഞിലാമെന്തു- നിളക്കുമുണ്ടതിലറികസാമ്പ്രതം”	140
അതുകേട്ടമന്ത്രിപ്രവരനുംതെളി- ഞ്ഞതിസ്സേമമുള്ള ശകടനോടപ്പോൾ	141
ഉരചെയ്തീടിനാ“നിനിയെന്തെന്നെൻറ കരത്തിലായിതെന്നറികെടൊസഖേ!	142
ഇനിച്ചന്ദനദാസനുംസുഖംവന്നു. നിനക്കുനിന്നുടേഗൃഹജനത്തിനും	143
സുഖംവന്നുസുഖപുനരിതുകാലം സുഖംവന്നുസുജനക്കൾക്കുമെല്ലാം”	144
മലയകേതുവുമതു കേട്ടന്നേരം ചലവൃന്ദനായ് സചിവനോടേവം	145
പറഞ്ഞിതു“മെന്തുൻകരത്തിൽവന്നിതേ- ന്നരചെയ്യുന്നതിന്നഭിപ്രായമിപ്പോൾ	146
കരുത്തേറുംമന്ത്രിപ്രവരനെത്തരോ നിരക്കുമൊമെന്തുസുതനോടിക്കാലം?”	147
ചിരിച്ചുഭാഗ്യരായണനുമന്നേരം കരുത്തനാംമേലുസുതനോടുചൊന്നാൻ	148

“ഗുപശിഖാമണേയതിനമരൊത്തു കപടംകാട്ടുന്ത ചണകനന്ദനൻ?	149
വെടിഞ്ഞമാത്യനാംഗുപതിവീരനോ- ടുമതേടുവാനഭിപ്രായമെടോ”	150
ഗുരുസമനായോരമാത്യനന്നേരം കരകേനോടുപറഞ്ഞുചിന്നെയും	151
“അധികാരംവെച്ചു ചണകജൻവടു- വിതുകാലംകരുവസി ജൻമൊൽനീ?”	152
അവനതുദകട്ടുപറഞ്ഞു “മാണക്യ- നവിന്നെന്നങ്ങുമഗമിച്ചതില്ലല്ലോ	153
അടവിയിൽപുക്കുതപസ്സുചെയ്തതി- നടുത്തുയാത്രയെന്നതുകേട്ടേനഹം”	154
മുഖപ്രസാദവുംകുറഞ്ഞുരാക്ഷസ- നകമേചിന്തിച്ചുശകടനോടുപോൾ	155
പറഞ്ഞിതു “തമ്മിലിടഞ്ഞുമാണക്യൻ നിറഞ്ഞുകാപത്തോടധികാരംവെച്ചു	156
പുറപ്പെട്ടുപോകാഞ്ഞതുപ്രതിജ്ഞയെ വിരവോടുചെയ്യാഞ്ഞതുനിരൂപിച്ചാൽ	157
ശകടോസ!കളുതിനമോചിച്ചി- ല്ലകമേചിന്തിച്ചാൽവികല്പമുണ്ടെടോ	158
നാപരന്മാർക്കുനകടമായുള്ള നിറമെഴുംമേഗുപതിനന്ദന്റെ	159
ഭൂതമഗ്രാസനംചിഴുകിപ്പാനതും മതിയിലൊട്ടുമുഹൂർത്താർത്ഥവൻ	160
വൃഷലിപുത്രനെനിജബലംകൊണ്ടു വസുമതിക്കുടിപതിയാക്കീടിനാൻ	161
അാരമ്മതികൊണ്ടുള്ളവന്റെധിക്കാരം സഹിച്ചുവിടഞ്ഞാനിരുന്നതെങ്ങിനെ?”	162
പലവിധമേവംപറഞ്ഞവർക്കുകൾ മലയുകതുദകട്ടരികിൽവാണീടും	163

പ്രിയസഖിവനോടു ചെല്ലിപ്പിന്നാൽ “പ്രിയസഖ! ഭവാനിതു ധരിച്ചീലെ	164
ചണകനന്ദനൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടും വനംഗമിച്ചിട്ടു മമാത്യനിഷാലം	165
ഒരുപലമെന്നെ നന്നറിഞ്ഞതില്ലെ”ന്നു പറഞ്ഞു പ്രനോടു ചെല്ലാനാൻ	166
“അതു പറയാനൊ വിഷമം ഭൂപതേ? മതിമൻ ചാണക്യൻ കന്നീടും തോറും	167
തന്നിക്കുമെന്തു നോട്ടത്തുകൊള്ളു വാ- നനക്കുന്നതിലുറച്ചു പാക്കുന്നു”	168
അഥ ശകടഭാ നുനമമാത്യനോ- ടതിപ്രമോദനപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ	169
“വീകല്പമില്ലിതിനിഹന്തി രൂപിച്ചാ- ലകല്പമെന്തു നോടിയ കാലം പാത്താൽ	170
ചണകചത്രനു പെരികെയുണ്ടെന്നു മനസിരോന്നു നിതിനിയ്ക്കു റ്റുഞ്ഞു ലാ	171
“അതിനവകാശം പെരികെയുണ്ടല്ലോ മതിയിൽ മററാന്നു നിനയ്ക്കു യുദ്ധമുണ്ടു	172
അഖിലഭൂപതികലമിതു കാലം പകലിരവുവന്നു ടിപണിയുന്ന	173
ധരണിക്കിന്നൊരുതൊടുകുറിയാകും നരപതികളിലധിപതിമെന്തുൻ	174
ചൊറുക്കുമോളം ഗംവരത്തു നാണക്കം ഉറയ്ക്കുമോ ചാണക്യനു മതു ചെയ്യാൽ	175
കടിലനാം ചണകജവടു ചിന്ത കടുമകോപിച്ചാൽ പെരുതെന്നാകിലാ	176
പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു പില്ലിനിമുന്നമവ- നതിരൂപതാമയെ യുദ്ധമണ്ണമതും	177
വിധിമ്പലം കൊണ്ടു കടന്നാനക്കാലം അതു പോലെ വൈപരീത്യം നയ്ക്കുമോ സദാ	178

കനത്തേക്കാൾ മുമ്പുള്ളതിന്നു നാശത്തെ നിനച്ചു ശങ്കയും വളരെയുണ്ടല്ലോ”	179
“പറഞ്ഞതൊക്കെ” മെന്നര ചെയ്തന്നേരം കരഭകൻ തന്നിക്കു മാതൃരാക്ഷസൻ	180
തരിവളനല്ല പട്ടവപട്ടകൾ പരിചൊടു കൊടുത്തിതു സന്തോഷത്താൽ	181
വിശ്വനായഭാഗ്യരായണനപ്പോ- ളതിഭൂമുള്ള ഗുപനോടു ചൊന്നാൻ	182
“ചരിക്കുന്ന മൊരാക്ഷസനെ നുള്ളൊരു മതിഭൂമെങ്ങും പുറത്തു കാട്ടാതെ	183
പരഷമായ് ത്വന്ത്രി പ്രവരനോടൊന്നും പറയാതെ ഭവാനടങ്ങിപ്പാക്കണം	184
പരമാത്മം നമുക്കറിയാം പക്ഷെ”- ന്നുറപ്പിച്ചീടിനാനവനാഭമുപ്തനെ	185
പരമാനന്ദം പുണ്ടമകരഭകൻ പറഞ്ഞു യാത്രയുമാത്രനോടപ്പോൾ	186
തുറന്നു വാതിലുമകത്തു നിന്നവ- നിറങ്ങുമ്പോൾ കണ്ടതൊഴുതുമന്നനെ	187
ഉടനെ ഭാഗ്യരായണനോടുകൂടെ കടന്നു പറ്റുതേശപരതനുജനും	188
അഴകേറും ഗുപകമാരനെക്കണ്ടി- ട്ടെഴുന്നീറ്റു നിന്നാനമാതൃരാക്ഷസൻ	189
പരിതോഷം പുണ്ടു പരിയങ്കം വെച്ചി- “ട്ടിരുന്നരുളുകെ” നരചെയ്തീടിനാൻ	190
മലയകേതുവുമിന്നു ചൊല്ലിനാൻ “തലനോവിനൊട്ടു ശമനം വന്നിതൊ?”	191
വശക്കേടെന്നു കേട്ടു വിവന്നതാൻ വസിക്കണം ഭവാനരുതല്ലോ നില്പാൻ	192
അതു കേട്ടതാനുമിരുന്ന ചൊല്ലിനാ- നിതുകാലം ശത്രുവധം ചെയ്തു വോൻ	193

ശിരസിചട്ടംകെട്ടുകയൊഴിഞ്ഞെൻറ	
ശിരസിവേദനശമിക്കതില്ലേതും	194
“മതിമാനാകിയചോൻനിരൂപിച്ചാ- ലതിനെളുക്കെ”ന്നുപറഞ്ഞുഭൂപനം	195
“അരികളോടുപോരിന്നവട്ടംകൂട്ടി പെരികെക്കാലമുണ്ടിവിടെപ്പാക്കുന്നു	196
ഒരുപഴുതുകണ്ടുക്കൊമെന്നതോ- ത്തിരുന്നതൊട്ടുമപിഴ്ച്ചതില്ലല്ലൊ	197
ഇനിവൈകാതേനാംപുറപ്പെടുക”ന്നു മനംതെളിഞ്ഞുചൊല്ലിനാനമാത്യനും	198
“അരികളോടുപോരിന്നുചാനിപ്പോരും പരിചോടെത്തൊഴുതുകണ്ടതും”	199
“എതുപരമാത്മംപറയാമെങ്കിൽഞാ- നതികടിയനാംചകണനന്ദനൻ	200
ഒരുചന്ദ്രോത്സവംമുടക്കുംചെയ്താൽ നരപതികോപിച്ചുധിക്കേപിച്ചുപോൽ	201
അതിനുമെയ്യുന്നോടിയെത്തുചാണക്യ- നധികാരംവെച്ചുങ്ങടങ്ങിപ്പാക്കുന്നു”	202
“സചിവനോടിയെത്തുകൊണ്ടതുമി- ല്ലചിതമല്ലതെ”ന്നുരചെയ്താൻമേൽപ്പൻ	203
“നരപതേമെയ്യുന്നൊഴിഞ്ഞുമറുളള നരപരമാർക്കുസചിവവിപ്രിയം	204
വരികിലേതുമില്ലതുചോലെപാത്താൽ വരികയില്ലയെന്നറികഭൂപതേ!”	205
നിരൂപിച്ചാലിഹവിശേഷിച്ചുമെയ്യു- ന്നൊരുചതമില്ലെന്നിനിങ്ങതോന്നുന്നു	206
അരികതിന്നുകാരണമെന്നെന്നിഹ പറയ“ചന്ദ്രപൂനാംഗുപനുടെ	207
പ്രകൃതികൾക്കിഹചണകപുത്രൻറ പ്രകൃതിഭോഷണാലനരാഗമിപ്പോരും	208

- കറഞ്ഞുപോകുന്നുപുനരവനിഷ്ഠോൾ
നിരാകൃതനായിനരവരൻ.തന്നാൽ 209
- അതുകൊണ്ടുസുഖിച്ചിതുകാലംനര-
പതിയെസ്സേഹമീപ്രജകൾക്കേറീടും” 210
- മലയകേതുതൻവചനംകേട്ടുന
കുചമന്ത്രിതാനുപറഞ്ഞാനിങ്ങിനെ 211
- “അതു പരികന്തില്ലിതുന്നിരൂപിച്ചാൽ
ഇതുകാലംനാട്ടിൽപ്രജകളൊക്കെവെ 212
- മറുത്തുരണ്ടു പ്ലാവിധമറിഞ്ഞാലും
മരിച്ചുനന്ദനാക്കുരിച്ചുനരാഗം 213
- ചിലർക്കുപിന്നെമെയ്യുന്നെത്തെന്നുപാർത്താൽ
ചിലരവർക്കിന്നു ചണകപുത്രന്റെ . 214
- ചരിതദോഷംകൊണ്ടുനരാഗക്ഷയം
നിനയ്ക്കുമെന്നുള്ള തിനിക്കുതോന്നീല 215
- നവനന്ദാനരാഗികൾക്കുമെയ്യുന്നോ-
ടിവ നല്ലോനരവരന്മാരെയെല്ലാം 216
- കൊലചെയ്തിച്ചതെന്നകത്തു പിദേപചര-
വളരെയുണ്ടതു മറച്ചുവർകളും 217
- ജൈന്തരില്ലല്ലോപരിചാലിപ്പാനെ-
ന്നറച്ചുമെയ്യുന്നെഗ്ര മിച്ചു പാർക്കുന്നു. 218
- അരിവധംചെയ്യാനൊരുവെട്ടേകനെ
ചരിചോടുകാണുമളവിലാകവെ 219
- മറുത്തുമെയ്യുന്നെ ശ്വജി പ്പുവനെക്ക-
ണ്ടിരിക്കുമാത്രയിച്ചുറികഭൂപതേ! 220
- അവസ്ഥയിലുണ്ണമിരിക്കുന്നതവ-
കരുത്തുണ്ടെന്നാകിൽകഴിവുണ്ടാക്കുവൻ” 221
- ഉരഞ്ഞമാത്രിയൻവചനംകേട്ടല്ലോൾ
ചിരിച്ചുപറ്റുതതനയനംചൊന്നാൻ 222

- “കലഹകാരണമൊരുമദഹാത്സവം
വിലക്കാവെയ്ക്കതില്ലാപ്പുനരുണ്ടോ?” 223
- “പലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുദിപ്പോൾ
കലഹത്തിനുകാരണമതുതന്നെ” 224
- “കലഹത്തിനുകാരണമിതെങ്കിലും
പലവിധമുണ്ടെന്നിരിക്കിലുംമെയ്യൻ 225
ചണകജന്തനെന്നത്രജ്ഞിച്ചവനാകി-
ലിനിയൊരുവനെപ്പോലിവനാക്കീടും, 226
സമിവനില്ലെന്നുവരികിലുമവൻ
നിജനയംകൊണ്ടുസമസ്തകാര്യങ്ങൾ 227
പ്രയത്നംകൂടാതെതനിയ്ക്കുംസാധിച്ചാൻ
നയജ്ഞൻമെയ്യനെനന്നറികമാനേ” 228
- “തനിക്കുതാൻപോന്നതരപരമാർക്കു
നിനച്ചുകാര്യങ്ങൾതനിക്കുസാധിച്ച 229
സമിവായത്തനായുരുവീടുംമെയ്യൻ
സമിവനോടുവേർപിരിഞ്ഞതാകിലൊ 230
പൊടികണ്ണനൊരുതന്നയോകൂടാതെ
കൊടുക്കാട്ടിൽകിടന്നുഴലുംപോലെയും 231
സ്തനന്ധനരായചെറുപിള്ളർതന്റെ
ജനനിചത്താലുള്ളവസ്ഥപോലെയും 232
വരികയെന്നിമരൊരുവസ്തുവില്ലെ-
ന്നറികൂട്ടിപാലകശിവാമണേ” 233
- “ഇന്നജ്ഞനാൻപാൻപറഞ്ഞതൊക്കെയെ
നിനച്ചുകാണുംബാൾപരമാർത്ഥതന്നെ 234
ചണകപുത്രനെപ്പിരിഞ്ഞവനോടു
രണമുടങ്ങുമ്പോൾജയംവരുമല്ലോ” 235
- “അതിന്നേതുമൊരുവികല്പമില്ലെങ്കോ
ക്കിതിപതികലമകടത്തേമ! 236

പലവസ്തുക്കൾ കാണ്ടുനിരൂപിച്ചുകണ്ടാൽ ബലംഭാവാനേരുംരിപുവിനേക്കായിൽ	237
കരുത്തുള്ള പടയോട്ടമുണ്ടാകയും, ഭരിപ്പതിനാളെങ്ങാരുത്തനാകയും,	238
പ്രതിപക്ഷത്തിലുള്ള വർകളിൽ ചിലർ ഇതുകാലംമറുത്തിഥവരികയും,	239
ചണകനന്ദനനധികാരംവെച്ചു പിണങ്ങിമെയ്യുന്നാടകന്നിരിക്കയും	240
നവഗൃപതിത്വമരിക്കുണ്ടാകയും നവനന്ദനമാരാനരവാരമാരെ	241
പെരുത്തൊരുരാഗംപ്രജകൾക്കുപുരെ മറക്കാതെതന്നെകിടക്കുമെടോ	242
ഇവയെല്ലാമേവം ചരിക്കുകൊണ്ടിപ്പോൾ തവജയംകരതപഗതമല്ലോ”	243
മലയകേതുവുമതുഴകട്ടെ ചാന്നാൻ “കലഹത്തിന്നുനല്ലവരുമിപ്പോൾ	244
പടപുറപ്പെട്ടുവതിനെത്തടിക്കും ഉടനേകല്പിച്ചുപുറപ്പെടുകനാം	245
അടുത്തിടസ്സുചിപ്പതിനുസൂത്രം അടുത്തനാളെ”ന്നു പറഞ്ഞുയാത്രയും	246
നടന്നുഭാഗ്യരായണനുംതാനമാ - യുടനേചെന്നതൻപുരിപുക്കീടിനാൻ;	247
ഗിരിഗൃപസുതൻഗമിച്ചുനന്തരം ഒരുപുരുഷനെവിളിച്ചുരാക്ഷസൻ	248
ഉരചെയ്തീടിനാൻ “ക്ഷപണകൻതന്നെ വിരവിൽക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിഥവരികനീ”	249
വിരിയേച്ചെന്നവൻക്ഷപണകൻതന്നെ - ഉരചെയ്തീടിനാ “നമാത്യരാക്ഷസൻ	250
പറഞ്ഞു ചെന്നതാൻഭാവാനേയംകൊണ്ടു വിരിഞ്ഞുചെല്ലുവാൻ, പുറപ്പെടുകേടോ”	251

ജപണകൻതാനമിതുകേട്ടനേരം കപടമുദയുധരിച്ചുഴറോടെ	252
പുറപ്പെട്ടമന്ത്രിപ്രവരൻചാഴുന്ന പുരംപുഷ്പീടിനാൻകപടയോഗീശൻ	253
പരമബന്ധുചാമവനെക്കണ്ടഥ പരമാനന്ദംപൂണ്ടമാത്മരാക്ഷസൻ	254
“ഇരുന്നാലു”മെന്നുപറഞ്ഞവനോടു പറഞ്ഞാനിങ്ങിനെചിരിച്ചുമല്ലവേ	255
“രണത്തിനുപുറപ്പെട്ടവതിനൊരു ദിനത്തെനീയിപ്പോൾവിധിക്കുകയുദ്ധേചനം”	256
ചിരിച്ചതുകേട്ടങ്ങിരുന്നവൻതാനും നിരത്തിനാൻപരലെടുത്തുമല്ലവെ	257
കറഞ്ഞൊരുനേരമനസ്ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞിതുമന്ത്രിപ്രവരനോടവനും	258
“ഗുണനിയൊ!നന്നാമ്നിരൂപിച്ചേനന്ദം ദിനമടുത്തനാൾശുഭതരമെല്ലൊ	259
തിരിഞ്ഞുപഞ്ചമപദത്തിനതെന്ന നിറമുള്ളതിഥിതുടങ്ങുവാവല്ലൊ	260
അനിഴമാകുന്നതരികനക്കുതും ധനുവെല്ലാരാശിപുറപ്പെടുവാനും	261
ബൃഹസ്പതിചാരമതുതന്നെപ്പാർത്താൽ മഹത്വമേറുമഭിനത്തിനേററവും	262
അരികലഗത്തിൽബുധനാകുന്നതും പരമതൈകേതുവുദിച്ചുമാകുന്നു	263
വടക്കുനിന്നുദക്കിണദിശിപ്പോവാൻ പടക്കെന്നുവന്നാൽശശിബലംവേണം	264
ശുഭമാംശുവയോഗവുമുണ്ടായ്തും അഭിമതംനൽകുംഗുരസൗയ്യം	265
അരികളോടുപാരിന്നുചാകുന്നതും ഗുരുസൗരിയൊഗംപരിചകനനമല്ലൊ	266

അതു നിരൂപിച്ചാലടുത്തനാൾതന്നെ കരുതുകൾക്കൊണ്ടുപറപ്പെടുന്നാകിൽ	267
ജയംകരതലാമലകമാണ്യം യേംപ്രതിയേംഗിക്കതുപോലെതന്നെ”	268
ക്ഷപണകനേവംപറഞ്ഞതുനേരം കപടംകൈവിട്ടുപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	269
“മതിഭ്രമംകൊണ്ടൊപറഞ്ഞു? ചാവുന്നാൾ പിതൃക്രിയയൊഴിഞ്ഞൊരുവസ്തുവില്ല	270
പടയ്ക്കൊരാവുന്നാൾപറപ്പെടുകയെന്ന കടുപ്പത്തിലൊതുപായുന്നതിപ്പോൾ?	271
ഇനിക്കിതെന്തെന്തെന്തിന് എന്തിലുമൊ ഗണിതക്കാരോടുംനിരൂപിച്ചാലുംനി”	272
അതുപറഞ്ഞപ്പോൾ ക്ഷപണകൻതാനും അതികോപകലനംരചെയ്തിടിനാൻ	273
“ഒരുത്തരോടുംഞാൻനിരൂപിക്കേണ്ടതി- ല്ലൊരിക്കലുമെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും	274
ഇനിക്കുള്ള പക്ഷംതൃപ്തിയുണ്ടാകിപ്പോൾ നിനക്കുമാപിന്നെപരനുടെപക്ഷം?	275
പലരോടുംചെന്നുനിരൂപിപ്പാനിപ്പോൾ- ജിജ്ഞാസഭാവാനതിനാളല്ലെന്താൻ	276
കറവുകണ്ടതുമിനിമതിപോരും വിരോധാധികാലമിതാപോകുന്നെന്താൻ.”	277
കപിതനാമേറ്റൊരു രാജാക്കന്മാലൂന്ന ക്ഷപണകനോടുപറഞ്ഞുരാക്ഷസൻ	278
“അലമലംനിന്റെ പരമ പാക്കുകൾ കലഹിച്ചാലൊതുഗ്ഗലംനിരൂപിച്ചാൽ?”	279
“കലഹിച്ചീലതാനമാത്യനോടേതും ഹമമിനിക്കെന്തുകലഹിച്ചാലൊരാ!”	280
പരമമിഷ്ടിനെപറഞ്ഞുകോപിച്ചു വിരോധാധിപായാൻക്ഷപണകൻതാനും	281

പെരിങ്കുകോവിക്കുറുപ്പുപണ: ജാതികൾ	
വരുമിനിയുചെന്നുറച്ചുരാക്ഷസൻ	282
ബരകിരണൻപോയുറഞ്ഞനന്തരം	
പുരംപരംപുഷ്പസുഖിച്ചുമേവിനാൻ	283
ഘൃളതല്ലേതുമിനിനിഷ്ഠചാൽവാണൊ	
കിളിമകൾതാനും പറഞ്ഞു ചെല്ലവെ	284
ഫലമധുഗുളകളിലകപടർ	
പലതരംഭുജിച്ചിരുന്നാളക്കാലം	285

ഇതി മുദ്രാക്ഷസചരിതം ആറാം പാദം

സ മ ഓ പ്ല ഓ.

...

ഏഴാം പാദം

അവിവശ്യകഗണമുടി വിചന്തിയുമണിരത്തമേ	
ഭരതൻചീയുഷസാരസ്വരൂപമേ!	1
തവവചനമധുരമധുരചവിയിണകൾകൊണ്ടുമേ	
താപംകെടുംപടിപീതമായെങ്കിലും	2
കിളിമകളെ! മമമതി ചിലിഹമതി ചരായ്ക്കയാൽ	
കേളിഭയംകഥാശേഷവും ചൊല്ലുകോ!	3
മധുരതരകളിലമലഗുളമധുസിതാദികൾ	
മാനിച്ചുത്താൻനിനക്കാശുതന്നീടുവൻ	4
നരപതിയിൽപരമഗുണമണിമലയകേതുവും	
നീതിമാനായുള്ളരാക്ഷസാമാത്യനും	5
അരികളൊട്ടുചൊല്ലുവതിനകരുതിമതവീടുവോ-	
രാമോദമുൾക്കൊണ്ടുചെയ്തതുചൊല്ലുനീ	6
കിളിമകളെ! തുപാഴുതുകുകമാടുകൊല്ലിനാൾ	
“കേട്ടുകൊണ്ടാലുമെങ്കിൽപറഞ്ഞീടുവൻ:—	7
ഭയരഹിതമഥവിപുലബലമുടയരാക്ഷസൻ	
ഭൂപതിമിന്നിച്ചുതെളിയിച്ചാതെ	8

- അരിത്രപതിയുടനേഗർ ഡിടിതിപൊടിയാക്കുവാൻ
ആശുപടക്കോപ്പുകൂട്ടിപ്പറപ്പെട്ടാൻ 9
- മദകർകരംതുരഗതതിപെരിയരഥപംക്തിയും
മേലുഗ്ഗണങ്ങളാംകാലാർപ്പടകളും 10
- അസിമുസലപരശുമുഖവിവിധതരശസ്രുങ്ങ-
ളാക്കംകലൻടുത്തുള്ള വീരന്മാരും 11
- രണമതിനവിരുതടയനെടിയശകവീരരും
നീണ്ടുനിവൻള്ള പാരസീകന്മാരും 12
- ചതികരുതിമരുവിനൊരുസുഭടവരവീരരും
ചാഞ്ചല്യമെന്നിയേഭദ്രഭടാഭിയും 13
- ഗിരിത്രപതിതനയനതിബന്ധുക്കളാകിയ
ഗംഭീരരായുള്ള പഞ്ചരാജാക്കളും 14
- നരവരനസതതമൊരുസമിവവരനാകിയ
നീതിമാനാംഭാഗ്യരായണപീഠനം 15
- ഉഭയിയൊടുസമമിയലുമരിയസേനാധിപ-
ന്താക്കനായുള്ള ശിവരസേനൻതാനും 16
- പുനരപിചശകടമുഖസിലാത്മകാഭിയും
പാടൈപരന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പടകളും 17
- നിജമനസികലരുമൊരുശങ്കമറച്ചതാൻ
നീതിമാൻരാക്ഷസനെന്നോത്തുഭ്രാപനം 18
- ഒരുകനകമയവിമലരഥഭൂചികരേറിനാൻ
ഓലപോലെയുലയുന്നോരുവാളുമായ് 19
- മദസലിലമൊഴുകിനൊരുകരിമുതുകിൽവില്ലമാ-
യുന്തികലേത്തമൻതാനുംകരേറിനാൻ 20
- അലറിനൊരുപട, പടമമുഖവിവിധവാദ്യവു-
മാലവട്ടങ്ങളുംവെണ്ണാമരകളും 21
- കടരഴുകുകൊടികൾചിലവിരുതുകളുമോരോരോ
കൂറക്കടിഞ്ഞിരുക്കുസംഭാരജാലവും 22
- വൃഷകഴുതമുതുകിലഥവെച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
വേഷംതിരിഞ്ഞുള്ള ചാരജനങ്ങളും 23

- ഉഭയിരയാടുസമമിയലുമൊരുപടയാകുന്നു-
 ലൂക്കോടുപുഷ്പപുരിഷ്കനടന്നതെ 24
- ഇളകിന്നൊരുപടനടുവിൽവളരുമൊരുധൂളിയു-
 മിന്ദ്രലോകത്തോളമാശുക്കാനം 25
- മദകരികൾകരിനരരലറിനന്നിനാഭവും
 മാനിച്ചുകാലാൾനിലവിളിപ്പോഷവും 26
- തൂരഗ്ഗതിമൊഴിയുമൊരുരോഷാരവങ്ങളും
 തേരുളൊച്ചയുറങ്ങാണാലിനാഭവും 27
- കരിനരരപറപടഹവിപുലതരനാഭവും
 കറളംകരഞ്ഞുള്ളപ്പോരുന്നിനാഭവും 28
- ഇതിവിവിധതരന്നിനഭഭീഷണമാംപട-
 യ്ക്കീശനായുള്ളമലയകേതുപ്രഭ 29
- കസുമപുരിനികടളവിചെന്തപടയുമായ്
 കൂറകൊടികളംകത്തിമരുവിനാൻ; 30
- അഖിലജനമവനിപതിയുടെചുഴലവുറപ്പുന-
 രാചാസശാലയുറകെട്ടിമരുവിനാൻ 31
- അതുപൊഴുതിലഥമലയകേതുവാംമന്നനോ-
 ടാശുചൊന്നാൻഭാഗുരായണമന്ത്രിയും 32
- “അചലഗുപതനയ!ഗുണഗണസദന!സാംപ്രത-
 മാശുനമുക്കൊന്നുകല്പിക്കയുംവേണം 33
- തെവനിഹകടകമതിൽനിന്നുഗമിപ്പാനു-
 മോരൊജനങ്ങളിതിൽപ്രവേശിപ്പാനും 34
- മമനികടളവിഗുപ!തവാജ്ഞയാവന്നവൻ
 മുദ്രവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവേണമറിഞ്ഞാലും 35
- ചണകസുതകപടമറിവാന്തരതാക്കുമേ
 ചാണകച്ചിലുപൻചതിക്കുമറിഞ്ഞാലും 36
- ചതികരുതിമരുവുമൊരുചണകസുതവിപ്രന്റെ
 ചാരജനങ്ങൾനടക്കുന്നതുണ്ടില്ലാൾ 37
- അതിലുമൊരുചിത്തവർകൾതമ്മിലറികയി-
 പ്രയ്യാവളരെന്നുംസൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം” 38

നിജസവിവചനമിതികേട്ടുചാന്നാൻതുപര	
“നീയിപ്പറഞ്ഞതുസത്യംമഹാമതേ!	39
വീരവിനോടുകടകമിതരക്ഷിപ്പതിന്നനീ	
വീരനാംഭീഷ്മാക്കുന്നെന്നിയോഗിക്കെടൊ	40
ഇഹമമതുകടകളുവിനിന്നുപോയിടവോ-	
ക്കിന്നനീമുദ്രകൊടുക്കവരുവാക്കും”	41
അചലതുപതനയഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടവ-	
നാശുഭീഷ്മാക്കുന്നോടേവമുരചെയ്താൻ	42
“കടകമിതുകനിവിനോടുകാത്തുകൊണ്ടീടുവാൻ	
കാവൽക്കൊല്ലുപുറത്തുമാളാക്കിനീ	43
പുരുഷരതിൽവരുവതിനമാശുനമിപ്പാനും	
പരമമഭവാൻകണ്ടെയയയ്ക്കാവു	44
ദൈവനൊരുപൊഴുതിലിഹമുദ്രയംകൂടാതെ	
കാടിറ്റമിക്കിൽപിടിച്ചുകൊണ്ടെന്നാലും”	45
അവനുമസവിവനോടുകനിവിനോടുചൊല്ലിനാ-	
നന്തരമിപ്പാപിടിച്ചിങ്ങുകൊണ്ടുപരാം	46
തദനുപനതുപതിഗ്രഹമാശുപക്ഷീടിനാൻ	
ധീരനാകുംഭാഗ്യരായണൻനീഗിമാൻ	47
അവനുമനിജമനസിപാർത്തുകണ്ടീടിനാ-	
“നയ്യോമലയുകതുകുഷിതിനാതകൻ	48
മയിസതതമധികതരവിശ്വാസമാൻമാം	
മാനിച്ചുമാത്രനായ്ചുരിക്കുന്നതാൻ	49
അവനെയിഹശിവ!ശിവ!ചരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?	
ആയുരാനുകൂല്യംറുട്ടൻയംപേടിയാം	50
ചാണക്യതപചനമിതുമെയ്യിലത്താനെങ്കിൽ	
ചാഞ്ചലമില്ലവനെന്നെയുംകൊന്നിടും	51
വിധിവിഹിതമിതുമലയകേതുതനിക്കെ”ന്നു	
വിദ്വാൻവിചാരിച്ചുറപ്പിച്ചുമാനസേ;	52
തദനുനിജസവിവനെവിളിച്ചുടൻമേലുപാനം	
താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ	53

- “നയവിനയവിപുലബലനഴുകടയരാക്ഷസൻ
നമ്മെ ചുതിക്കയില്ലേയെന്നശങ്കയാൽ 54
- സുമുഖ! മമമനമുരുകിമരുകിമരുവുന്നതെ
സർവ്വാസത്യമായെന്നുവരുമത്രേ 55
- വിവിധനയനിലയനിഹരാക്ഷസൻനന്ദനാം
വീഘ്രപനിലേഭക്തിവിശ്വാസത്താൽ 56
- നിഖിലനയവിശദമതിമെഴുന്നാമെന്നാവൻ
നന്ദചംശോഭചെന്നെന്നിരൂപിച്ചു 57
- ചണകസുതനൊടുസപദിവേർപെട്ടുപൻതന്നെ
ച്ചെന്നുസേവിക്കുമൊനമ്മെവെടിഞ്ഞിപ്പോരേ?” 58
- പലവചനമിതിമലയകേതുപറഞ്ഞപ്പോൾ
പാർത്തുപൊന്നാൻഭാഗ്യരായണമന്ത്രിയും 59
- “കപടസമിവരുടെ ചരമങ്ങളിനെഭൂപതേ!
കിഞ്ചനപോലുമറിയാത്തുസാംപ്രതം 60
- കസുമപരിപരിഹിനൊടുവളയുമളവൊക്കവെ
കാണാംപ്രഭയാഗങ്ങളെനൈപറയാവു” 61
- അവർകളിവചലവുമിതിപറയുമളവിൽതദാ
ആരുമറിയാതെപാളംകുറുപ്പുകൻ 62
- ഹിമാകസ്യതികരുതിയുടനഴറിവന്നാദരാൽ
ചൊല്ലീട നാൻഭാഗ്യരായണനോടേവം 63
- “ഗുപസവിച! തരികമമമുദ്രയെസ്സാംപ്രതം
നല്ലചണ്ണമിനിഞ്ഞാനിതാപാകന്നു” 64
- ക്ഷപനകനൊടുപൊഴുതുസമിവനരചെയ്തിതു
“ക്ഷിപ്രമാത്യുരവേണ്ടിഗ്രമിക്കുകയോ?” 65
- “സമിവര! രചനരിനിയരാക്ഷസാമാത്യനെ
സേവിച്ചതൊക്കെവഴപായമിനിക്കുമോ” 66
- ഉഴരിയവനതുപൊഴുതിലിവനൊടുമെയ്തിതു
“ഉരുമുദ്രയെ കസനോടുചിന്തയുമാൻ 67
- റിവിളിപ്പോലണവതേ! ചൊല്ലതിൻകാരണം”
“വീരവർമ്മ! മച്ചാമാല്ലവാനില്ലയ്യം” 68

- “പ്രണയമിഹാപരതത്വം! നിങ്ങളിലന്യോന്യം
പിന്നെയെന്തിപ്പോൾ പിണങ്ങുവാൻകാരണം? 69
- വിരോധതുപദകതിനുകാരണമെന്നു
വിശ്വസിച്ചാൽ ചതിച്ചീടുകയില്ലൊൻ” 70
- “പരകിൽമമമണമിഹനിണ്ണയിക്കാമെടൊ
പാത്താൽപറഞ്ഞുകൂടാ”യെന്നവൻതാനും 71
- “അതിനുവിഷമതപേരികെയുണ്ടെന്നിരിക്കിൽത്താൻ
അദ്യതരികയില്ലെന്നുമേമുദ്രയെ” 72
- അഥസചിവവരവചനമിങ്ങിനെകേട്ടവൻ
അന്തരാചിന്തിച്ചുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:— 73
- “പരവതിനുസുപതിയുടെമുന്നിൽനിന്നേററവും
ഭീതിയുണ്ടാകകൊണ്ടിപ്പോൾമടിക്കുന്നു” 74
- “ഭയമതിനകിമപിനഹി ചൊല്ലുകാൻ”യെന്ന
ഭൂപതിതാനുമവനോടു ചൊല്ലിനാൻ 75
- ഭയവിവശഹൃദനവനിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
ഭൂപൻറമുന്നിൽനിന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ:— 76
- “അവിരതരകസുമപുരമാശുപുഷ്പേഷ്ടാൻ
രാക്ഷസാമാത്യൻറഭൃത്യനാസ്താഴ്വന്മാരും 77
- വിഷമവിഷകലുഷതരയാ യൊരനാരിയെ
വീരനാപർവ്വതരാജനെക്കൊല്ലുവാൻ 78
- കഠിനതരഹൃദയനവനെന്നോടുമറെറായ
കർണ്ണപറഞ്ഞുനിമ്നിപ്പിച്ചുകശ്ശലൻ; 79
- ഗിരിസുപതിവരനെനിശ്ചിതകല്പുചാനിങ്ങിനെ
കന്യാവിഷപ്രയോഗംകൊണ്ടറിഞ്ഞാലും” 80
- അപണ്ഡിതമിതികഠിനമിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
ക്ഷോഭിതനായുള്ള പർവ്വതനന്ദനൻ 81
- വൃന്ദനഭയഹൃദയമൊടുനയനജലവുംവാർത്ത
വിശ്വേശകവീരൻവിലാപംതുടങ്ങിനാൻ 82
- “ചാണക്യതമരതകനിഹമമജനകനെക്കല
ചെയ്തതെന്നോർത്തിരുന്നേനിതനാളുടൊൻ 83

അരികിലൊരുപതെരബന്ധുവല്ലാണുകൊ- ണ്ടയൊപതിക്കെന്താചെയ്തതുംരാക്ഷസൻ?"	84
വിവിധമിതിജനകനെനിനച്ചുകേണീടുന്ന വീരനെയൊശപസിപ്പിച്ചുസമിവനം	85
"ക്ഷപണഗിരമിന്യുമിഹഃകട്ടുകൊറുകവോൻ ക്ഷോണീപതെ!കരഞ്ഞെന്തിനിക്കാരിയം?"	86
തദനുപുനരവനോടുരചെയ്താൻക്ഷപണകൻ "തത്രതാൻപിന്നെയുംവാഴ്ചഭഗാന്തരെ	87
അചലഗുപ്തവരനെയിവനായതുകൊന്നതെ- ന്നായ്ചാണക്യനെനോടതിരുച്ചനായ്	88
വീരവിനോടനഗരമതിൽനിന്നുതച്ചാട്ടിനാൻ വേഗമോടോടിത്താനിങ്ങുപോന്നീടിനേൻ	89
അഹമിവിടെവിവശമാടുവന്നോരനന്തരം ആയ്നാരാക്ഷസനെനോടുചൊല്ലിനാൻ	90
ഒരുപൊഴുതുമൊരുജനവുമേതുമറിയാതെ ഒന്നുണ്ടുവേണ്ടതുന്നിയെന്നറിഞ്ഞാലും	91
രണധരണിയതിലിനിയൊരാളിചാരചെയ്തു രണ്ടുപുറവുമടുത്തുചൊരുനേരം	92
ധരണിപതിമകടമണിമെന്തെന്നെക്കൊല്ലുവാൻ ധീരപറഞ്ഞുചിപരീതമാണ്ണേനും;	93
കന്യതിപെരുകിനകമതിരാക്ഷസനിങ്ങിനെ കത്സിതമായിപ്പറഞ്ഞതുകേട്ടുഞാൻ	94
'തവസമിവ!വചനമിതുചെയ്യാനനുഭവനം തക്കത്തിലുണ്ടായൊരാളല്ലത്താനിപ്പൊറു	95
വിഷതരുണിഗിരിഗുപതിയെക്കലചെയ്തയാൽ വിശ്വാസമാർജ്ജിപ്പെന്നെക്കുറിച്ചുഹോ'	96
മമവചനമിതിസപദികേട്ടമാത്രേന്ദ്രനും മാനിച്ചുചൊന്നാൻകപിതനായേററവും	97
'അതിനുപുനരതിവിഷമമെന്നുവരുന്നാകി- മാശുനീപൊയ്ക്കാറുകയെന്നുചൊല്ലിടിനാൻ'	98

- “അതിനദിശിദിശിമഗമിപ്പതിനായിപ്പോൾ
ആശുതന്നീടുകമദ്രാകൃപാനിയെ!” 99
- അഥസ ചിവവരനമതികതുകമൊട്ടെചാല്പിനാൻ
“അർദ്ധരാജ്യത്തെകൊടുപ്പാൻമടികൊണ്ടു 100
ചാണക്യതഹതകനിയുചെയ്തതന്നിങ്ങിനെ
ചിന്തിച്ചിരുന്നിതു ചിത്തത്തിൽ ഞങ്ങളും” [ൻ
- ക്ഷപണകനമതുപൊഴുതുസ ചിവനൊട്ടെചാല്പിനാ
“ക്ഷുഭങ്ങൾചെയ്യേ20 ചാണക്യഭൂസുരൻ 102
- വിഷതരുണിയുടെചരിതമേതുമറിഞ്ഞീല
വിശൈലകവിഭാൻ ചാണക്യവിപ്രഃത്മജൻ” 103
- അവനിവരസ ചിവനഥമുദ്രകൊടുത്തയ-
ച്ചന്ധനാംമേലുപനമിങ്ങിനെചാല്പിനാൻ 104
- “കടുമകളുമഖിലമിവകേട്ടതില്ലേവോൻ
കഷ്ടമിതന്നേപറഞ്ഞുകൂടുദൃഢം 105
- ശ്രുതമഖിലമയീസുമഖ!വജ്രപാതോപമൻ
ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലമാത്യനാരാക്ഷസൻ 106
- അരികിലിഹമരുവുമൊരുശത്രുതന്നേദൃഢം
അത്യന്തബന്ധുവെന്നുള്ളതുസംഭ്രമം 107
- മമജനകമരണമിഹ ചിന്തിച്ചിനിക്കിപ്പോൾ
മന്ത്രിപ്രവരനെകൊന്നവൻചോരയിൽ 108
- മമജനകൻകേമിഹനരകിപ്പരാഭവാ
മാന്ദിച്ചുപോക്കുന്നതുണ്ടിനിനിണ്ണരം” 109
- ധരണിപതിവിവിധമിരിക്കോപിച്ചുചാല്പ്യന്മാരും
ധീരനേവംഭാഗുരായണൻ ചിന്തിച്ചാൻ:— 110
- “സകലഗുണഗണമുടയരാക്ഷസാമാത്യനെ
സർവ്വധാരാക്ഷിച്ചുകൊൾകെന്നുചാണക്യൻ 111
- പാലവുരുവിട്ടുതതരമെന്നോട്ടുചെയ്തു
പാത്താൽതടുക്കേണ്ടകാലമെന്നോത്തവൻ 112
- അരചനൊട്ടരഹസിപുനരിങ്ങിനെചാല്പിനാൻ
“ആവശമാശ്രവെടിഞ്ഞിവകേട്ടുലും 113

അഖിപനയനിപുണതകൾതേടുന്നവർകൾക്കെ- രാദ്രോവമൊഴിഞ്ഞതുമില്ലാക്കെടൊ!	114
അമിതഗുണമുടയനിജസർപ്പാർമ്മസിലിയെ അതുശുഭ്രമിക്കയിനാഥനാക്കീടുവാൻ	115
നിജമനസിസതതമിതു ചിന്തിച്ചുരാക്ഷസൻ നീതിമാനായുള്ള മെയ്യുഗ്രപനേക്കാൾ	116
തവജനകനധികതരശത്രുവെന്നാത്തവൻ താതനെക്കാല്പവാൻകാരണമോക്കുനീ	117
അതിനുപുനരധികമൊരുഭോഷവുമില്ലേടോ അതുവതല്ലാഞ്ഞിതുചെയ്തുരാക്ഷസൻ;	118
നയമുടയജനമറികശത്രുജനങ്ങളെ നന്മയിൽബന്ധുവാക്കുകൊയ്ക്കുഗൗരവാൽ	119
ഹിതജനവുമൊരുപൊഴുതുശത്രുവായ്ക്കുനോ ഹന്താപ്രപല്ലതുകൊണ്ടിഹരാക്ഷസൻ	120
അരികൾകലമറുതിപെടുവോളമൊത്വനെ അദരവോടരികത്തുവരുത്തണം;	121
അപരമിഹതവമനസിതോന്നംപ്രകാരമാം അത്രനാളുകുളഞ്ഞിടായ്ക്കുഭൂപതെ!"	122
പ്രിയസചിവനിതുവിപുലനയമൊടുരചെയ്തും ഭൂപതികേട്ടുടൻസമ്മതിച്ചീടീനാൻ	123
അഥചണകസുതചരരിലരിയസിലാർമ്മകൻ അദരാൽമന്ത്രികൊടുത്തുള്ള മാലയും	124
ചണകസുതചരവിഹിതചതുരവുമുദ്രയും ചാതുർയ്യമോടൊരുപെട്ടിയിലിട്ടവൻ	125
കപടമതിവിരവോടൊരുകംബളത്തിൽവെച്ചു കെട്ടിപ്പറക്കത്തൊരുഭാഗ്യമായിട്ടുവൻ	126
കടവടിയുമുടമയൊടുകരമതിലെടുത്തുടൻ കുള്ളനോപ്പാലതാൻമുദ്രയുംകൂടാതെ	127
വിരവിനൊടുകടകമതിൽനിന്നുപോയിട്ടുവാൻ ചാളിനടന്നതുകണ്ടുദീപ്ലാക്ഷകൻ	128

- അഥ സഖലസ്ഥിതിവിധിപെട്ടസിലാത്മകം
അഞ്ജസാകാലംകരവുവർത്തനവൻ 129
- ഗുപതിമരുവിനകടിഖിലാത്തുകൊണ്ടെന്നവൻ
നാഥനകാഴ്ചയുവെച്ചുചൊല്ലിനിന്നാൻ:— 130
- “അരികപുനരിവനമിഹമുദയംകൂടാതെ
ആശുപുറത്തുപോവാൻതുടങ്ങുവിധം 131
- കാബലമൊടിവനെയുടനൊത്തിപ്പിടിപെട്ടു
കെട്ടിയിക്കുളന്നുകൊണ്ടുവന്നെന്നഹം” 132
- അതുപൊഴുതുനിജസമിവനൊട്ടമലയകേതുവു—
“മാശുനീചൊട്ടുചിവനൊട്ടചെയ്താലും” 133
- ഗുപതിഗിരമിതിസഖലകേട്ടോരനന്തരം
നിതിയേറുംഭോളായണൻചൊല്ലിനാൻ 134
- “കപടമിഹകരുതിയൊക്കെയനിപുണനാരെടോ
കളുനോമരൊരുവൻതൻറട്ടുതന്നോ?” 135
- സമിവനൊട്ടുപുനരവനമിങ്ങിനേചൊല്ലിനാൻ
“സാക്ഷാലമാത്യൻറട്ടുതന്നറിഞ്ഞാൻ” 136
- അതിനുപുനരിവനൊട്ടവനത്തരംചൊല്ലിനാൻ
“ആദ്യനിമുദ്രയുമെന്നൊട്ടുവാങ്ങാതെ 137
- ഉഴുവിയൊക്കുകകളുപിന്നിന്നുചോയീടുവാൻ
ഉററത്തിലെഞ്ഞാരുകാൽപ്പറകനീ” 138
- അതിചതുരമതിസഖലസിലാത്മകൻചൊന്നാൻ
“ആയുരതെകാൽപ്പറയുരവംകൊണ്ടല്ലോ 139
- വിപുലബലമുടയഗുപശാസനംലംഘിച്ചു”
“വേറെപുനരെന്നുകാൽപ്പറയുരവം?” 140
- അതിഗുണവുമതിനയവുമുടയസമിവന്തദാ
മനാവൻതാനമീവണ്ണമുരചെയ്താൻ 141
- “മതിയിലൊക്കുകപടമീവെച്ചോരിവൻതൻറ
മാറാപ്പിലെന്തെന്നുചൊരിക്കസാമ്പ്രതം” 142
- അതുപൊഴുതുസമിവനവനൊട്ടുചൊല്ലിനിന്നാ—
“നാശുനീമരൊപ്പഴിച്ചുകാട്ടിടണം” 143

- “അറികമകിമപിനഹിമാനാപ്പി”യെന്നവൻ
 അത്യന്തനിതിമാൻചൊന്നോരനന്തരം 144
- സചിവനകമലരിലതിരോഷംകലർന്നു
 സിലാർമകനോടുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:— 145
- “കുറിനതരമവർകളൊടുതാഡനംകൊള്ളുമ്പോൾ
 കാട്ടുമിതന്നോരമില്ലാരുസംശയം” 146
- “മരണമിഹവരികിലുമിതെന്നുമേമാനാപ്പ
 മന്ത്രിപ്രചരണാൻകാട്ടുകയില്ലേടോ” 147
- “സചിവനതുപൊഴുതിചിവനെപ്രഹരിക്കെ”ന്ന
 ദീപ്താക്ഷനോടുകോപിച്ചുചൊല്ലിടീനാൻ 148
- അലകടമഴകിനൊടെടുത്തുദീപ്താക്ഷനും
 ഓങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൂട്ടുംഭഗാന്തരെ 149
- യേമോടവനലറിട്ടശമൊഴുകിയധിരോഭവും
 ഭാഗ്യചുമപ്പോളഴിഞ്ഞങ്ങുചീണ്ടതെ 150
- സചിവനതുസപദിനിജകൈകൊണ്ടെടുത്തുടൻ
 സംഭ്രമത്തോടഥകെട്ടഴിച്ചിടീനാൻ 151
- ചണകസുതകപടകൃതപത്രവുമുദ്രയും
 ചാതുർയ്യാമാടൊരുപൊന്നിമാലയും 152
- തെളിവിന്നൊടുസചിവനമപെട്ടിയിൽകണ്ടപ്പോൾ
 തേറിനമോഭംകലർന്നുത്താദരാൽ 153
- ഗിരിഗുപതിതനയനടകയ്യിൽകൊടുത്തിതു
 കാഞ്ചനമാലയുമുദ്രയും പത്രവും 154
- അപതിയുമതുപൊഴുതുപത്രമെടുത്തുടൻ
 നന്നായ്നിവർത്തിവായിച്ചതുടങ്ങിനാൻ:— 155
- “അവനെഴുതിയമുറിയിതൊരുവനറികാരാൽ
 കൈവെകല്പിച്ചുവണ്ണവോനിപ്പോൾ 156
- മയിരിപുതപെരുകിയവനെക്കുഞ്ഞീടിനാൻ
 മൽപ്രസാദാർത്ഥമതിനില്പുസംശയം 157
- അവർകളിഹതുപെരിയബന്ധുക്കളായ്ക്കൂടും
 അന്നുപറഞ്ഞുവണ്ണമെയ്യുകൊണ്ടാലും; 158

തവമനസിപുനരതിനസംശയം മുണ്ടെങ്കിൽ സപാത്രയോന്മുഖനാചെയ്തു തന്നേയവർ	159
തവ ചരണനളിനയുഗമാത്രയിങ്കുടും താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടുവീരപുരുഷന്മാർ	160
ചിലരിവരിവരിനഗരമിള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു ചാതുര്യമുള്ള ഗജങ്ങളെയും ചിലർ	161
പ്രണയമൊട്ടുമവലുടേ പത് ദ്രവണത്രയം പണ്ടുകൊടുത്തുട്ടതുംലഭിച്ചിടീനേൻ;	162
കനകമണിശബളതരമായൊരുമാലയും കൂടെക്കൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ടറിഞ്ഞാലും	163
വിമലമണിഖവിതമാരുമോതിരമുദ്രയും മണവ! വിശ്വപസിച്ഛീടുവാനായിത്താൻ	164
ദ്രവഹൃദയനതിനിപുണനായസിദ്ധാത്മകൻ തന്നോടു ചത്തമാനങ്ങളെപ്പേരും	165
നിദ്രതരമറിവരിനാചൊല്ലിവിട്ടിട്ടുണ്ടു നീതിനിരൂപിച്ചു ചെയ്താലുമാക്കവെ”	166
“പ്രിയസ ചിവ, സകലമിതിൽവാചകമിങ്ങിനെ പാത്താലമാത്യന്റെറമുദ്രതന്നേ ദ്രവം	167
മണികനകമിടസരികൾനുള്ള മാലയും മാനിച്ചുമാത്യനനൽകിത്താനായത്	168
നിഖിലമിവമമനസിസംശയമൊക്കവെ നിണ്ണയിക്കാമതിനില്ലൊരുസംശയം	169
നയനിപുണ! പുനരിവനിതാക്കുനൽകീടുവാൻ നന്മയിൽകൊണ്ടുപോകുന്നനിഗ്രഹമായ്?”	170
ഇപതിയുടെവചനമിതികേട്ടുസചിവനും നീതിയിൽസിദ്ധാത്മകനോടുചൊല്ലിനാൻ	171
“പറേകമുറിയെഴുതിയടനാക്കുനൾകീടുവാൻ പോകുന്നതില്ലോളഴറോടുകൂടിനീ?”	172
അതുപൊഴുതുസചിവനോടുചൊന്നാനവൻതാനും- “മാക്കുന്നറിഞ്ഞിലങ്ങാനോമഹാമതെ”	173

- “അതികൂടില! പെരിയ്ക്കയിതുന്നെന്നൊപത്രവു-
മാക്കുന്നറിയാതെമേടിച്ചതെങ്ങിനെ? 174
- അടികൾഞെട്ടത്തൊടുമുതുകിലേല്ക്കുന്നതുമേ-
മാക്കുന്നധൂതന്! നീ ചൊല്ലുമറിഞ്ഞാലും” 175
- “മുറിയറിവതിനുപണികളുണ്ടാകകൊണ്ടിപ്പോൾ
മറെറുതുവർത്തമാനങ്ങൾചൊല്ലീട്ടതും 176
- കിമചിനഹിനഹിസുമുഖവർത്തമാനങ്ങളും
കണ്ടാലറിഞ്ഞുകൂടെമുറിവാമകം?” 177
- അതുപാഴുതുസവിവനതികോപംകലർന്നു-
നാശിപ്പാക്കുമോടിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 178
- “ഏതേതമഖിലമിഹനിന്നുപറവോള-
മാശുവടികൊണ്ടടിക്കുന്നീസാമ്പ്രതം” 179
- അവനുമതിരേസാമാന്യസിദ്ധാർഥകന്തന്നെ
ആർത്തിവരംപടിച്ചല്ലിനാനന്നേരം 180
- അടിയുടെയൊടിടയിലടികൊണ്ടാരനന്തരം,
അയ്യോശിപശിവയെന്നുപറീടിനാൻ 181
- “അഖിലമപിപറവനിഹതച്ചുകൊല്ലേണ്ടതൊ-
ന്നയ്യോഹുപതിയോടൊക്കെയൊല്ലപൻ” 182
- തദനുരൂപതിയുമതിനവന്നൊടിയൊല്ലിനാൻ
“താഡിക്കവേണ്ട; ചൊല്ലീടുകവാർത്തകൾ” 183
- ഉടലിലൊഴുകിനരുധിജലമതുവടിച്ചുവൻ
ഉച്ചത്തിലേററംകരഞ്ഞുതുപനുടെ 184
- പരേതഗുരുമതിചധികഭയമൊട്ടുമിച്ചുവൻ
ഭൂപതിവീരനോടിക്കിനെചൊല്ലിനാൻ 185
- “അഭയമിഹതരികമമപറവനഖിലംപ്രഭോ!
അയ്യോകൃപാനിധെ! കാത്തരുളുന്നമെ!” 186
- അവനിലൊക്കെയെന്നൊടുബമെലയുകേതുവു-
മപ്പോളഭയംകൊടുത്തുചൊല്ലിടിനാൻ:— 187
- “സുമുഖ! ഭയമിഹകിമചിനഹിപറകസർപ്പാ
സർപ്പാമാരെല്ലോ നീയറിഞ്ഞാലും” 188

തൊഴുതവനമതുചൊഴുതുപ്രപന്നോടുപറഞ്ഞുകുത	
“തുമയിൽചൊല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾകഭവാൻ	189
നയവിശദമതിസഖലരാക്ഷസാമാത്യകൻ	
നല്ലൊരുമാലയുംമുദ്രയുംപത്രവും	190
പ്രണയമൊടുധരണിപതിമൊഴുന്നനൽകുവാൻ	
പ്രീതിപൂണ്ടെങ്കൽകൊടുത്തയച്ചുവിഭോ!	191
പരിചിന്നൊടുപറവതിനവർത്തമാനങ്ങളും	
ഭൂപതേ!ചൊന്നതുകൊല്ലുവൻകേട്ടാലും;—	193
അധികതരബലമുടയകൊഴുതരാജനാം	
അന്യുള്ള ചിത്രവർമ്മാവെന്നാവിരനും	193
വിരുതുടയമലയപതിശതവിശ്വപംസന-	
നത്യന്തധീരനാംസിംഹനാദൻതാനും	194
കലശിഖരിസമനധികഭീഷണനായുള്ള	
കാശ്ചീരനാഥനാംപുഷ്പരാക്ഷൻതാനും	195
ഉദധിയതിൽമരുവുമൊരുസിന്ധുഭവനാക-	
മുന്നതനായുള്ള സിന്ധുഷേണാഖ്യനും	196
പഖവിരുതുപടനടുവിൽവടിവിന്നൊടുകാട്ടുന്ന	
പാരസികേശനാംമേഘാങ്കവിരനും	197
ഇവർപെരിയബലമുടയപഞ്ചരാജാക്കളും	
ഇച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നുമേറ്റുപറയുകൊല്ലുവാൻ	198
അവരിലിഹപുനരരിക ചിത്രവർമ്മാദിയും	
ആശുഭവർശതരാജമിച്ഛിക്കുന്നു	199
പുനരിരുവർകരികളെയുമിച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നു	
പണ്ടുപറഞ്ഞവണ്ണംഭവാനിക്കാലം	200
ചണകതനയനെവിരവിൽനീക്കിക്കളകയാൽ	
ശോഭനമാണ്ണ ചിന്തിതമൊക്കവെ	201
ഗുപ്തപുനരരികയിതരാക്ഷസാമാത്യന്റെ	
നീതിയിലുള്ളൊരുസന്ദേശമായതും”	202
സചിവവരവചനമുടനിങ്ങീനെകേട്ടഥ	
തന്നുള്ളിഖേവംനിരൂപിച്ചുഭൂപനും	203

ചിരമരികിൽ മമമരുവുമരിയ നരവീരരാം	
ചിത്രവർമ്മാദികളാമവരേവരും	204
കലകരുതിയധികിൽ മമവാഴ്ചയോസന്തരം?	
കുന്തിതാമാത്യൻ രസവകന്മാരവർ	205
നിജമനസിവിവിധമിതിചിന്തിച്ചുപ്രപതി	
നീതിയേറുംമാക്ഷസനെവരത്തുവാൻ	206
ഒരു ചരനെവിരവിനൊടുചിട്ടുടൻ ചിത്തത്തി-	
ലോരോത്തരനിരൂപിച്ചിരുന്നീടിനാൻ	207
അതുചൊഴുതു സചിവവരനാകിയ രാക്ഷസൻ	
ആശുതാൻ ചിത്രവർമ്മാദിയാംവീരരെ	208
നികല്പിച്ചിവിടവൊടുവരത്തിപ്പറഞ്ഞിതു	
“നിങ്ങളെല്ലാവരും പർവ്വതപുത്രനെ	209
കുന്ദപുരിയുടനടനടുക്കും ഭഗവാനരെ	
കൂടെപ്പിരിയാതെ ചുറ്റും നടക്കേണം	210
ശകടകനുമഥമഗധാഹുണരോടും കൂടി	
ശങ്കാവിഹീനനടക്കാമുഴലവും”	211
അവർകളൊട്ടു സചിവവരനിതരം പറയുമ്പോൾ	
ആശുചന്നാൻ ഗുപ്തതനമനേരം	212
ധരണി വരചരനുമഥമസചിവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ	
“ധന്യമതെഭവാകൊണ്ടു മെവൈകാതെ	213
ഗിരിഗുപതിസുരനരുളിയങ്ങു ചെന്നീടുവാൻ	
കാൽക്കണ്ണനം വൈകാതെ പാരികയുറവേണം”	214
സചിവാകലവരനുമതു കേട്ടു ചൊല്ലീടിനാൻ	
സംഭ്രമത്തോടു ശകടനോടിക്കിണിനെ	215
“പടനടുവെ ഗുപതിയുടെ സന്നിധിയെ ചെല്ലുമ്പോൾ	
പണ്ടുനാം കൊണ്ടുളളൊരാളേണത്രയം	216
അയ്യി ശകടവിരിയെ തെടുത്തു കൊണ്ടെന്നാലും”	
വേഗമെടുത്തു കൊണ്ടെന്നാൻ ശകടനും	217
വിവിധമണിഖചിതമരിലൊന്നൊരു കണ്ഡലം	
വിസ്മയമായ പതക്കുമനോഹരം	218

കനകകൃതവിമലതരകാഞ്ചികാമരേറതു കങ്കണാഭാഭരണങ്ങൾമററുള്ളതും	219
മുടിയൊടടിയിടയവനലങ്കരിച്ചുററുവാ മുമ്പിൽമരുവുകശകടനോടോതിനാൻ:—	220
“ഇവിടെമരുവുകശകട!ഞാൻവരുവോളംനീ” ഇതഥംപറഞ്ഞുനടന്നാനമാത്യനും	221
അഥസചിവപതിമലയകേതുമരുവിട്ടു- മാലയംപ്രാപിച്ചുമന്നനെക്കണ്ടപ്പോൾ	222
അകമലരിൽനിറയുമൊരുഭസവുമന്തവൻ “അയ്യനിരുന്നാലു”മെന്നൊച്ചൊല്ലിടിനാൻ	223
മധുരതരസപതിഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടഥ മന്ത്രിപ്രവരനിരുന്നിതുമെല്ലവേ	224
അതുചൊഴുതിലവനിപതിരാക്ഷസാമാത്യനോ- ടാദരവോടിതുചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ:—	225
“അരികളൊടുചൊരുവതിനുപോന്നതില്ലിന്നെന്താ- നായ്ക്കുനെക്കണ്ടിലകൂട്ടത്തിലെങ്ങുമെ”	226
അതിനവനമരചനൊട്ടുമധുരമൊട്ടുചൊല്ലിനാ- “നങ്ങുത്താനോരോതരമുള്ളകോപ്പുകൾ	227
പരിചിനൊട്ടുചിലരെയുമുറപ്പിച്ചുപോന്നുഞാൻ ഭൂപതെകാണാഞ്ഞതിന്നിതു കാരണം”	228
സചിവനൊട്ടുതദനനരവീരനുംചൊല്ലിനാൻ “സർവ്വനയജ്ഞരിൽമുൻപനാകുംഭവാൻ	229
ചിലരെൊടിമചരിചൊട്ടുപറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതും ചന്തമോടെന്നെന്തെന്നുചെയ്തസാമ്പ്രതം”	230
“മലയപതിമുഖസുപതിവിരരെന്നിൻപോക്കൽ മുറമിനിപ്പിരിയതെചുലേവും	231
കസുമപുരമുടനടനടുത്തുചെല്ലാവിധൗ കാത്തുകൊൾവാൻഭരമേല്പിച്ചുപോന്നുഞാൻ	232
സചിവനിതുപറയുമളവിങ്ങിനെമേൽപ്പനും സംശയംകൈവിട്ടകമേനിരൂപിച്ചാൻ—	233

- അരികിൽമമ മുഴുവുമിവിടെക്കുനതു
മയ്യോചതിപ്പാനതിനില്ലസംശയം— 234
- ഇതിമനസികരുതിയഥരാക്ഷ സാമാത്യനോ-
ടിപ്പൂവെ ചിത്തരുചൊന്നാൻമേൽപ്പുതുനം 235
- “ഒരുവനിഹകസുമപുരിതന്നിൽഗമിച്ചിതോ?
ഓർത്തുകണ്ടാലിതുകാലംമനറാമതെ!” 236
- “അവനിവര! കസുമപുരിതന്നിൽഗമിക്കയ്യ-
മിന്നനിരൂപിക്കിൽസാധ്യമല്ലൊടുമേ, 237
- കസുമപുരമഴകിനൊടുചെന്നുവളയന്നോം
കറമില്ലഞ്ചാറുനാളിലകഞ്ഞെടോ” 238
- “തവചരരിലൊരുവനൊരുലേഖനംകൊണ്ടിപ്പോൾ
തൽപ്പുരത്തിന്നുഗമിച്ചു ചാരിപ്പുകയാ?” 239
- “ഒരുവനെയുംമാരുപൊഴുതു മില്ലന ചിട്ടത്താ-
നോത്താലതേതു മെതൊന്നീവമാനസെ” 240
- “ഇവനൊടുതുപരിചിനൊടുചൊരിക്കസാസ്യതം”
ഇത്തരകേട്ടിട്ടമാത്യനാംരാക്ഷസൻ 241
- സകലജനനടുവിലഥഭൂഃവിച്ചുനിൽക്കുന്ന
സിദ്ധാർഥകന്തന്നെക്കണ്ടുചൊല്ലീടിനാൻ 242
- “കിമിദമിവിവദസുമുഖസിദ്ധാർഥകാ”യെന്നു
കല്യാണശീലനാമേന്ത്രിപറഞ്ഞപ്പോൾ 243
- നയനജലമധികമഥവാർത്തുകരഞ്ഞവൻ
നീതിമാനാംരാക്ഷസനോടുചൊല്ലിനാൻ:— 244
- “തവകരുണയൊഴികെമമരൊറൊന്നമില്ലൊന്നൻ
താവനകൊണ്ടുചൊരുതിയില്ലായ്യാൽ 245
- തവമനസിനിഹിതമഖ ലംപറഞ്ഞതഥാ
താനൊൻറജീവനോളംവലുതല്ലൊന്നം” 246
- “അയിസുമുഖമമനസിക്ലേശംചിന്തിതം?
ആശ്ശുനീയെന്നോടുനേരപറഞ്ഞാലും” 247
- അവനുമൊരുവിവശമൊടുപിന്നയുചൊല്ലിനാൻ
“അയ്യോപുനരതു മെങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നു? 248

- കഠിനതരമടിമുതുകിലേററതുകൊണ്ടുഞാൻ
കല്പിച്ചിരുന്നതുംചൊന്നോൻകൃപാനിയേ!” 249
- അതുചൊഴുതിലഥമലയകേതുവുചൊല്ലിനാൻ
അത്തമസ ചിവനെത്തന്നെവിളിച്ചുടൻ:— 250
- “ഇവനധികഭയവുമൊരുമയുണ്ടല്ലോ
ഇങ്ങിനെചൊദിച്ചാൽമിണ്ടുകയില്ലേടോ! 251
- ഇതിനസ ചിവനൊടുപറകാശ്രനീതാൻതന്നെ”
അപ്പോളുവനുംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ:— 252
- “നയവിശദംഭയേ!പുനരിവനമിതുകൊല്ലുന—
നീതിയേറുംകുപമന്ത്രിയാംരാക്ഷസൻ 253
- പരിചൊടുക്കാരുമറിഞ്ഞുഴിമൊയ്ക്കുന്നതുകവാൻ
വർത്തമാനങ്ങളുമൊക്കപ്പറഞ്ഞുടൻ 254
- കുസുമപുരമതിൽവിരവൊടെന്നേയച്ചതും
കേൾക്കേവാനിവനിങ്ങിനെചൊല്ലുന” 255
- ചരനൊടുതുചൊഴുതുകലമന്ത്രിയുംചൊല്ലിനാൻ
“ചൊല്ലുനീ,ചൊന്നതുസത്യമോമുതുമതെ?” 256
- “അറമമലസ ചിമശ്രുണതാഡനംകൊണ്ടപ്പോ-
ളത്ര്യപ്രഭീതനായ് ചൊന്നേനവിലവും” 257
- ഗുണമുടയകുലസ ചിവനിങ്ങിനെകേട്ടപ്പോൾ
“കഷ്ടമന്ത്രമതെ”ന ചൊല്ലിടിനാൻ 258
- ബലമുടയഗീർവ്വപതിപുത്രനുംചൊല്ലിനാൻ
വീരനാകുംഗോപാലനോടപ്പോൾ 259
- “പ്രിയസ ചിവ!പരിചിനൊടുമാത്യനലേഖനം
പാരാതെകാട്ടിക്കൊടുക്കെ”നകേട്ടവൻ 260
- ഉഴുധിയതുമവിലസ ചിവശനകാട്ടിനാൻ
ഉരക്കനാംരാക്ഷസൻവാഴിച്ചുചൊല്ലിനാൻ:— 261
- “ചണകസുതകപടകൃതപത്രമിദംപ്രഭോ!
ചഞ്ചലമേതുമതിന്മുദ്രപതെ!” 262
- ഗുപതമതിനവനൊടുചൊല്ലാ“നൊരുവസ്തു
നമ്മയിൽകൂടെകൊടുത്തയച്ചിട്ടതും 263

- പണകസുതകപടകൃതമോ?" യെന്നരചെയ്തു
ചാഞ്ചല്യമെന്നിയെ കാട്ടിനാൻമാലയും 264
- കനകമണിലളിതമൊരുമാലയുറകണ്ടവൻ
കഷ്ടമെന്നോത്തുപ്രപന്നോടു ചെല്ലിനാൻ 265
- “അറികൂറുപ! പരിചൊടിയുസിലാർകനത്താൻ
ആമോദമറിച്ചമഞ്ഞാരവസ്ഥയിൽ 266
- അഴകൊടിമറിവില്പ്രപവിര! കൊടുത്തതും
ആർക്കിതെങ്ങുംകൊടുത്തയച്ചില്ലത്താൻ” 267
- അതുചൊഴുതു സമിവനൊടുസാദരം ചൊല്ലിനാ-
നാഹു മുദാഭാഗുരായണമന്ത്രിയും:— 268
- “പ്രണയമിഹതുപതിവരനേരിച്ചമകൾമാൽ
പ്രീതനായ്ക്കൻറകഴുത്തീനഴിച്ചുടൻ 269
- തരികതവസമിവവരചെയ്തതറിഞ്ഞാലും
താനതു മേയ്ക്കുചണിയാതെസാംപ്രതം 270
- യെപുരുഷനിതുസമിവ! നൽകീടുകിൽപുന-
രോത്തുകണ്ടാൽഭവാനേതരുതാത്തതും 271
- മനസിതവപെരികെയൊരുസന്തോഷകാരണാൽ
മെഴുത്തുനെയ്ക്കാണ്ടു തുനൽകുന്നുസാംപ്രതം” 272
- ഇതി പണകസുതകപടവിഹിതമായ് ഭൂപതെ
ഇല്ലൊരു കില്ലതിന്നെന്നമാത്രേദ്രുനം 273
- അ ചെറു പതനയനതിനത്തരം ചൊല്ലിനാൻ.
“ആരുടെമുദ്രയിക്കാണുന്നതുമെടോ?” 274
- “കപടജനവിഹിതമതിൽ മുദ്രകാണുന്നതും
കശ്ശലന്മാർക്കുതരുതായെടുത്തതും?” 275
- സമിവനിതുപ്രപതിയൊടു ചെന്നോരനന്തരം
ശങ്കേതരംഭാഗുരായണൻ ചൊല്ലിനാൻ 276
- “സമിവനിമസകലമപിചൊന്നതുനരേങ്കിൽ
സിലാർക! ചൊല്ലേഴുതിയതാരെന്നു?” 277
- തന്നെപുറത്തിനവനുമൊന്നുമേമിണ്ടാതെ
ദൃഷ്ടിയുകീഴ്ച്ചാട്ടുനോക്കിനിന്നീടിനാൻ 278

- ഗുപസ ചിവനതുപൊഴുതുകോപിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 “നന്നല്ലെടൊതല്ലുകൊള്ളമറിഞ്ഞാലും” 279
- പ്രഹരഭയമകതളിരിലുണ്ടാകകൊണ്ടവൻ
 പേടിച്ചു ചൊന്നാൻ പരമാർത്ഥമിങ്ങിനെ 280
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനെ” നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
 മന്ത്രിപ്രവരനുമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ 281
- “മുറിയെഴുതിയതുശകടനെങ്കിൽ ഞാൻ താൻതന്നെ”
 മനഃപനമതുകേട്ടു ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 282
- “ശകടനെയുമിഹ വിരവോടെങ്കിൽ വരുത്തുക
 ചാരജനങ്ങളിൽ പോചതിനാരുള്ളു?” [ൻ
 പ്രിയസ ചിവനതുപൊഴുതു ഗുപതിയോടു ചൊല്ലിനാ
 “പാർത്താൽ ശകടാസൻ ലജ്ജ കൊണ്ടിപ്പോൾ 284
- നയമുടയസ ചിവനുടെ മുമ്പിൽ നിന്നെങ്ങിനെ
 ഞാനിതെഴുതിയതെന്നു പറയുന്നു? 285
- അതിനപുനരൊരു കഴിവു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുവൻ
 ആതുശകടനെഴുതിയ മന്ത്രങ്ങൾ 286
- ഇവിടെ ബഹുവിധമറികയുണ്ടതിലൊന്നിപ്പോൾ
 ഇങ്ങു കൊണ്ടു കണ്ടാലറിയാമല്ലോ” [ൻ
 ഗുപനമതെളിവിൽ നിജസ ചിവനോടു ചൊല്ലിനാ
 “നീ ചെന്നതിലൊന്നു കൊണ്ടു വരികെടോ” 288
- അ ചനമശകടനെഴുതിയതിലൊരു ലേഖനം
 ആതു കൊണ്ടു നു ഗുപന കാട്ടിപ്പിന്നാൻ 289
- അ ചര ഗുപതനയന തുണ്ടിലും തുച്ഛം -
 യക്ഷരം കണ്ട മാന്യൻ പക്ഷ ചെന്നാരം 290
- നിജമനസി തിരള മൊരരു ഭസമൊടു നൽകിനാൻ
 നീ തിമാൻ രാക്ഷസൻ വാങ്ങിച്ചു ഹാക്കുമ്പോൾ:- 291
- ശകടകൃതലി പി കളതിലൊരു മയൊടു കണ്ടവൻ
 ശങ്ക കലൻ തളിരിങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചാൻ-- 292
- “ശകടകൃതമിതു നിയതമിപ്പോളവൻ താനാ
 ശത്രു പക്ഷാശ്രയ ചെയ്തിതോടെവമേ?” 293

പലവുമിഹമനസിമമ പിന്തിച്ചുകാണുമ്പോൾ പാപംശകടാസൻ ചെയ്തു നിണ്ണരം	294
ശകടനടകരമതിലിരിക്കുന്നുമുദ്രയും സിലാത്മകമിത്രമല്ലോശകടനം	295
അപരലഖിതവുമിതിനൊക്കെയില്ലാദ്രവം അയ്യോ പതിച്ചാൻ ശകടനമിക്കാലം	296
ചന്ദ്രകസുതപട്ടവ ചന്ദ്രദേവനംകൊണ്ടിപ്പോൾ ശത്രുക്കളോടു സന്ധി ചൂവനിക്കാലം	297
നിജമരണഭയമധികമുണ്ടാകകൊണ്ടിപ്പോൾ നിണ്ണരമിച്ഛതി ചെയ്തു ശിവശിവ:—	298
നിജമനസിവിവശമിതി പിന്തിച്ചുരാക്ഷസൻ നിൽക്കുന്നനേരത്തു പറ്റുതപത്രനം	299
നിജജനകനണിയുമൊരു ഭൂഷണം മന്ത്രിതൻ മെയ്യതിൽക്കണ്ടു ചൊല്ലിപ്പോന്നിങ്ങിനെ:--	300
“വിവിധമണിഗണവ ചിതമാഭരണമിദം വക്രമന്ദിതനാതാരണ ചെയ്യേടോ!”	301
കലസ ചിവനതു ചൊഴുതു നൃപതിയൊടു ചൊല്ലിനാൻ “കൊണ്ടുനിദം ചിലവിപ്രരോടേ ചൊല്ലാൻ”	302
അധികതരരഭസഭരമമലയകേതുവും അയ്യ നാരാക്ഷസനോടു ചൊല്ലിപ്പോന്നാൻ	303
“മമജനകസതതപ്യ തമാഭരണമിദം മെയ്യുൻ നമസ്സ ഗതമായതിക്കാലം	304
ചിലയരണിസുരരാദിദകൊണ്ടുവന്നുളളതും മേയുന്നതോ മന്ത്രി സത്തമ! ചൊല്ലേടോ	305
അവിവസ്ഥ പരകമണി മെയ്യുന്നൊരുതലമേ - മാഭരണം വിരളം ചന്ദ്രമോടു ചൊല്ലേ!	306
ശാ! കരിനാട്ടു മേ! ചാൽ പെരു കിയറ്റാത്തമാവേ! ചൊന്നു നീ മെയ്യുന്നെസ്സു പിച്ഛുകൊണ്ടാലും”	307
അ ചലസ്ഥ പസുത ചന്ദ്രനിശമനദശാനരരേ അന്ധനായെന്നു പിന്തിച്ചുരാക്ഷസൻ	308

- അ ചലനരവരവിമലഭ്രഷണംമാനകൃ- 309
 നന്യോചരിച്ചുവില്ലിക്കയോചെയ്തും
 സൂതമിഹമമനിഖിലമറിതോദൈവമേ!
- ആശ്ചര്യം നാശഭാഷപ്രയോഗങ്ങളും 310
 കപടമാടലിവിതകരലേഖയം ഭ്രഷ്ടം
 കണ്ടാചിതെന്തെന്തല്ലെന്ന് വരാമല്ലോ 311
 പ്രണയമീഹശകടനമുത്തുകളെത്തുടൻ
 പത്രികയുമെഴുതിക്കൊടുത്തീടിനാൻ 312
- അഖിലസ്ഥാനത ചങ്ങനാം ചന്ദ്രഗുപ്തനും 313
 ആഭരണവിവരതാർക്കവിശ്വാസമാർ
 ശിരസിമലിവിതമീദമെന്നപറയാവു
 ചൊല്ലുവാൻ തരംകണ്ടീലിതിന്നു ഞാൻ -- 314
- അ കമുകിമറുകിയൊത്തരാക്ഷസനിങ്ങിനെ 315
 അന്ധനായിട്ടിങ്ങാതെനിൽക്കുംഭഗാന്തരെ
 അവനൊട്ടിരുന്ന മൊട്ടശൈലേശ്വരപരാത്മജൻ
 ആശ്ചര്യമൊന്നാ "നാശ്യനോടൊന്നു ചൊല്ലൂ" 316
- അവനിപനൊട്ടു ചൊഴുതുരാക്ഷസൻ ചൊല്ലിനാൻ 317
 "ആശ്ചര്യം പൊന്നൊന്നാശ്ചര്യം നേത്രഭ്രം"
 ക്ഷിതിപതിയുമതിനവനൊട്ടത്തരം ചൊല്ലിനാൻ
 "ക്ഷുഭമതേ! തവസ്വാമിപുത്രൻ മെഴുതൻ 318
- പിപുതനമനറികതമൊന്നായ തുമെടോ 319
 രോഷമെന്നെക്കുറിച്ചുരംഭാവാനല്ലോ
 അഭിമതമൊടധികശരവിത്തവുന്തന്നു ഞാൻ
 ആരോൾ മന്ത്രി പദവുന്തവനൽകി 320
- മരുവുളവൊരു ചതിയിലാശയുണ്ടാകയാൽ 321
 മുറുമനാശ്യനേത്രഭ്രം നിന്റെ മം"
 സമിവകലപതിയുമതിനവനൊട്ടിതു ചൊല്ലിനാൻ
 "സത്യമേ ഞാൻ ചതിച്ചീടുമേ ഭൂപതേ! 322
- അരികളുടെ കന്യതികളെ വിശ്വപസിച്ഛുഭവാ-- 323
 നേത്രവിഭവകമില്ലാതെ ചമഞ്ഞതും

- ശിരിഗുപതിതനയ!വിധിവിലസിതമിതൊക്കവെ
കെട്ടിലുദോഷംപറയേണമോവുമാ?" 324
- അതികപിതനഥമലയകേതുവുമനോര-
മത്യന്തരൂക്ഷനായിങ്ങിനെചൊല്ലിനാൻ 325
- “അലമലമിതരികവിധിവിലസിതമിതൊക്കവെ
ആക്കറിയാംനിന്റെറടുന്യരീതികൾ 326
- കൊടിയവിഷതജ്ഞിയെയുമാശ്വസിപ്പിച്ചു
കാന്തിചേരുംമതാതനെരാത്രിയിൽ 327
- കടിലതരഹൃദയശംകൊല്ലിച്ചതില്ലയോ
കൂറൊത്തിരിക്കുന്നകാലത്തുദമ്മതേ 328
- ഇതുപൊഴുതിലരികളൊട്ടുചെങ്കൊണ്ടെന്നയും
ഇല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതില്ലയോകൊല്ലുവാൻ?" 329
- കഠിനതരവചനമിതികേട്ടിട്ടാക്ഷസൻ
കന്ധാകലൻചിന്തിച്ചുചൊല്ലിടിനാൻ 330
- “കടുമപുനരതിനസമമൊന്നുമില്ലെന്ന”ഹോ
കൂനിൽക്കരുവെന്നതുപോൽപുനരിതും 331
- ഇതിമനസിവിവശമൊടുചിന്തിച്ചരാക്ഷസൻ
ഇങ്ങിനേമനാവൻതന്നോടുരചെയ്താൻ 332
- “അരികഗുപതവജനകനേചധിപ്പിച്ചതും
ആഹന്തൊന്നല്ലപീശിഖാമണേ!” 333
- “സകലഖലകലവൃഷഭ!നീയല്ലയോചൊല്ല
താതനെവഞ്ചിച്ചുകൊന്നതുംദമ്മതേ!?" 334
- “ഗുപതികലതിലക!തവവായ്ക്കുതിർവാക്കില്ല
നിത്യനാമീശപരനെല്ലാമറിയുന്നു.” 335
- “ക്ഷപണനൊടുകലസചിവ!ചൊന്നാലറിഞ്ഞീടാം
ക്ഷുദ്രനാന്നിന്നടെമിത്രമല്ലേയവൻ?" 336
- അതുന്ധടിതിചവിയിണയിലേററമാതൃഗുഹ-
മന്തമില്ലാതൊരുചിന്തയുംതേടിനാൻ 337
- ക്ഷപണകന്മിഹചണകതനയനടെചാരനോ?
ക്ഷുദ്രൻമഹാപാപിയെന്നച്ചതിച്ചിതോ? 338

- മമഹാദയമചിരിപുഷ്പനംകൊണ്ടുപോയിതോ?
മറെറന്തിതില്ലരമയോശിവശിവ! 339
- ശിരിധരണിപതിതനയനമശിവരസേനനെ
കോപമുഴുത്തുവിളിച്ചു ചൊല്ലിടുന്നാൻ 340
- “കലസചിപനൊരുമയൊടുസന്തതംവാഴുന്ന
ഘോരരാമചിത്രവർമ്മാദികളെല്ലാം 341
- ചതിയൊടതിദൃശരവർക്കുളെന്നെവധി ജിഹ്വാ
ചന്ദ്രഗുപ്തൻതന്നെക്കാണമാനിരിക്കുന്നു 342
- അതിനവരിലധികവലനായരിമിത്രമാ-
മാശുനീചിത്രവർമ്മാവിനെയുംപിന്നെ 343
- മലയഗുപനധികതരദൃഷ്ടനായ്തേവന
മത്തനാംസിംഹനാദാവ്യനേയമഥ 344
- കുപമകതളിരിലുടനേറിമേവീടുന്ന
കാശ്മീരനാമ്പുഷ്ടരാക്ഷസേയമിഹ്വാ 345
- ധരണിതലമഴുകിനൊടുകഴിച്ചതിൽമുട്ടുക
ധാത്രിയെക്കാമിച്ചതുകൊണ്ടുസാംപ്രതം; 346
- ശാരിലതിബലമുടയസിന്ധുഷേണൻതന്നെ
ശാന്തനാംപാരസീകേശനായ്തേവിടം 347
- അതുകന്യരിപെരുകിയൊരുമോലാനേയമായ്
ഹസ്തിവരമവർകാക്ഷിച്ചതുതൊണ്ടു 348
- മദസലിലമൊഴുകിനൊരുഹസ്തിയെക്കൊണ്ടുടൻ
മത്തരെക്കുത്തിച്ചുകൊല്ലിക്കൈവകാതെ” 349
- ധരണിപരിയുടെകഠിനശാസനംകൈക്കൊണ്ടു
സേനാപതിയാംശിവരസേനന്താനം 350
- അവനിതലമഴുകൊടുത്തൊഴുക്കുഴിച്ചു
ഹാഹന്തചിത്രവർമ്മാദിയാമുവരെ 351
- ചതിയൊടവനമന്ദവിതിയെന്നുപിടിപെട്ടു
ശത്രുംപിടിച്ചുപറിച്ചുകഴികളിൽ 352
- അപകുത്തനമവനമപിടിച്ചുതള്ളിക്കുഞ്ഞാൽ
“അയ്യോശിവന്തങ്ങളേതുപിഴച്ചില്ലേ” 353

പലതരവുമതികരുണമവർകൾകരയുവിധൗ	
പ്രാണനോടേതെന്നമുടി കളഞ്ഞുത	354
അവമതിലധികമവർചീപ്പുമുട്ടിത്തന്നെ	
ആശു മരിച്ചാർ ചിധിവശാലിങ്ങിനെ	355
പുനരിരുവരെയുമൊരുമരത്തോടുബന്ധിച്ചു	
പവ്വതാകാരനാഹസ്തിയെക്കൊണ്ടവൻ	356
ഉദരമഥപരിചിനൊടുകത്തിച്ചുകൊല്ലിച്ചു	
തുമയിൽ ചീന്തെച്ചറിയിച്ചുദൂരവേ	357
അവർകളെയുടമശിഖരസനകനിങ്ങിനെ-	
യാശുവധിച്ചതുമന്നാണെക്കേരപ്പിച്ചാൻ	358
അതുപൊഴുതിലഥമലയകേതുറംശ്രദ്ധനാ-	
യക്ഷിമണിയുമുരുട്ടിപ്പറഞ്ഞിതു	359
“അരികതവകന്യതികളിലുളളാരനഭവ-	
മാഹന്തരാക്ഷസ!രാക്ഷസൻതന്നെനീ.	360
ഇവനെയിഹകടകമതിൽനിന്നുപുറത്തുട-	
നിക്കുണ്ടവങ്കാരവും പരിച്ചുണ്ടുനാ	361
കളെകവണകജനമിവനുംചെയ്യുന്നംകൂടി	
കാട്ടുന്നടുന്ന്യംകാണാമതേവേണ്ട”	362
ഗുപതിയുടെവചനമിതികേട്ടുഭീഗ്ലാക്ഷനം	
നീണ്ടുനിവൻശിഖരസനന്താനം	363
രഭസമൊടുധടിതിചിടിപെട്ടമാന്ത്രേന്ദ്രനെ	
രൂക്ഷതയോടലങ്കാരപരിച്ചുടൻ	364
കടകഭൂവിചണമുടയരാക്ഷസാമാത്യനെ	
കാട്ടിവിടിച്ചുപുറത്തുതളിടിനാർ	365
വിവശതയോടഥസഖലരാക്ഷസാമാത്യനും	
വേവുമനമോടൊരുകരവാളുമായ്	366
ഗമനമൊരുദിശിമനസിനിശ്ചയംകൂടാതെ	
കൃശിച്ചുപോകുന്നനേരംനിരൂപിച്ചാൻ	367
“അമിതകൗബലമുടയ ചിത്രവർമ്മാദിക-	
ളെല്ലാംനിഹതരാജ്യനുശിവശിവ!!	368

അഖിലസുഹൃദഃകലകൾചെയ്തിച്ചതിന്നുതാ- നയ്യാമരിക്കാതിരിക്കുന്നിതീശപരാ!!	369
കിമപിമയികരുണനഹിദൈവത്തിനമിച്ഛേദം കഷ്ടമിനിയെന്തുവേണ്ടതുതാനഹോ!	370
അടവിതലമഴകിനൊടുവു മേതപിക്കയോ? അന്തരാവൈരമിതിനാൽശമിക്കുമോ?	371
ഭേദധരണിപതിക്കുളുടെസഹഗമനമോനല്ല? മുറുമരിക്കലഞ്ജിവിളിരിക്കുമ്പോൾ	372
യുവതിജനചരിതമിദമിച്ഛോരുസംശയം യുദ്ധംകുനിവോടുചെയ്തു മരിക്കയോ?	373
അതിനുമമവിഷമമൊരു ചന്ദനദാസനേ അന്തരാപാത്താൽമരിച്ചീടരുതല്ലോ"	374
അഴൽചെരുകിവിവിധമിതിചിന്തിച്ചരാക്ഷസ- നാകലചിത്തനാശ്ലോകംദശാനന്ദരേ	375
ചാണക്യതപരനോരുവനന്ദരുകാച്യന- മാരുമറിയാരുമാത്രൻറവിന്നാലെ	376
സചിവവരഗമനമെവിടേക്കെന്നറിവാനായ് താല്പര്യമുൾക്കൊണ്ടുപോയാനവൻതാനും	377
അഥവിപുലബലമുടയപർവതപുത്രന- മാത്രുവിളിച്ചുനാലംഗപ്പടയോടും	378
കസുമപൂരമഴകിനൊടുചെന്നുവളഞ്ഞിതു കെരടിലുഭൃസുരൻതാനതുകണ്ടപ്പോൾ	379
അരികൾപുരിവളയുമതിൽമുന്നംപടകൂട്ടി അന്തരാപാത്തുമന്ത്രിതപമുൾക്കൊണ്ടവൻ	380
കുരിതരഗരഥനികരവിവിധകാലാളുമായ് കാറ്റിനേക്കാൾവേഗമെത്തിയെന്നുടൻ	381
ശരനിരകൾപലവഴിപൊഴിഞ്ഞന്നഞ്ഞാക്കവെ ചാതുര്യമോടുടൻവെട്ടുതുടൻപ്പോൾ	382
ഗജതരഗരഥനികരപത്തിപ്രവരന്മാർ കാലപുരിപുക്കിതെണ്ണമില്ലാതോളം	383

പരവശതയൊടുപടകളിളകിമണിത്തദാ പവ്തപുത്രനുമോടിയെത്തിനാൽ	384
ബലമുടയമലയപതിചിത്രവാമ്മദിയാം വന്ദുളളരികളരികെയില്ലായ്ക്കയാൽ	385
അരികിലൊരുചതികരുതിമരുവുമരിചീരരാ- മത്യുന്നതരായഭദ്രഭാദികൾ	386
രണശിരസിശിഖരസുതസേനാദികളെയും രാജസമീപവധിച്ചുമുത്തുടൻ	387
കടുമയൊടുഗുപതിയെയുമെത്തിപ്പിടിപെട്ടു കാലംകരവുപിടിച്ചുവരിഞ്ഞവർ.	388
ജയപടഹമധികുതരഘോഷാലടിച്ചുടൻ ശേഷിച്ചശത്രുസൈന്യത്തെയാപാടാക്കി	389
ചണകസുതനടെവചനഗൗരവംകൊണ്ടവർ ചാതുർയ്യമോടനിലവിളിച്ചാത്തുടൻ	390
കുസുമപുരമഴകിനൊടുപുക്കവർമെഴുതുൻ കാക്കൽവെച്ചീടിനാർപവ്തപുത്രനെ	391
ചണകസുതനൊടുതദനമെഴുതുംചൊല്ലിനാൻ “ശത്രുവാജ്ഞേവമീഭ്യേച്ഛതനയനെ	392
വിരവാടിനിയൊരുവിപുലകാരാഗ്രഹംതന്നിൽ നിക്ഷേപണംചെയ്തസൂക്ഷിക്കയുംവേണം”	393
അവനിസുരവരനമതുകേട്ടുടൻഭൃഗുനെ യാതുക്കാരാഗ്രഹംതന്നിലാക്കീടിനാൻ	394
വിപുലബലമഹിതനയനിപുണതകലനോരു ഭദ്രഭാദിപ്രധാനജനങ്ങൾക്കും	395
ചരരിലതിവിരുതയസിദ്ധാർഹകനായ ജീവസിദ്ധ്യാഖ്യന്തർക്ഷപണകന്തദാ	396
മനസിമതിവരുമളവുചന്ദ്രതുഷ്കൻഗുപൻ മാനിച്ചുപട്ടുകളാഭരണങ്ങളും	397
കനകമണിഗണമുരുകിളാതെനൽകിനാൻ മറുളള ചാരജനത്തിനെന്നല്ലിനാൻ	398

അധികമുദമകന്തളിരിൽവച്ചുവരൊക്കവെ- യായ് ചാണക്യനേയും ഏപുൻതന്നെയും	399
പ്രണയരോഹദയമൊടുവന്ദിച്ചുമാരേന വാഴ്ത്തിപ്പുതിച്ചുസന്തോഷിച്ചുപോയിതേ	400
അഥ ചാണകജനമഖിലനാഥനാംമെയ്യൻ- മാശുവിജയഃലഭിഷ്ചാരനന്തരം	401
കസ്യമപുരമതിൽനിയതമുദൂരകൻതന്നെ കണ്ടുകൊൾവാൻപാർത്തിരുന്നാരതു കാലം	402
കിളിമകളുമിനിയരുതു ചൊൽവാൻനിന്നിന്ന കേട്ടതീർത്താലിനിനാളെയും ചൊല്ലുവൻ	403
അമൃതരസമധൂരമൊഴിതാനമേവപര- ത്താമോദമുൾക്കൊണ്ടിരുന്നാളതു കാലം	404

ഇതി മുദ്രാക്ഷസേ വഞ്ചനം ഏഴാംപാദം

സമാപ്തം.

എട്ടാംപാദം

[തൊൽ

ബാലേപൈകിളിപ്പെണ്ണതേൻമൊഴിയാളേപാ

കാലത്തേക്കളയാതെ ചൊല്ലേടോശേഷംകഥാ 1

പാലോടുപഴംപഞ്ചസാരയുംതേനുംനല്ല
നീലമാംകരിമ്പിൻറ ചാറതുംതന്നിടുവൻ 2

പൈദാമകളുത്തുള്ള തെളിത്തുമനോരമേ
പൈതലേകഥാശേഷംകഥയകഥയനീ 3

തത്തയുമതു കേട്ട ചിത്തമോദവുംകല-
ന്നത്തമമായകഥാശേഷവും ചൊന്നാളെല്ലാ:-- 4

മേല്ക്കനാലുപേക്കിതനായൊരുമന്ത്രിപരൻ
വാളോരുപരിതാപാൽവിന്നാലോകനേരം 5

ചാണക്യപ്രണിധിയാമുദൂരകാഖ്യൻതാനും
കാണാതേനടന്നിതുചിന്നാലേമറഞ്ഞുതാൻ 6

- ചെന്നടൻജിണ്ണാദ്രാനംപുക്കടനമാത്യനം
 വിന്നനായ് മുടിപ്പുതച്ചിരുന്നനിരൂപിച്ചാൻ 7
- എത്രയുങ്കഷ്ടമോത്താൽമേല്ക്കുന്നനന്തന്റെ
 ചിത്തത്തിൽവിവേകമില്ലായ്ഞെന്നതുമിപ്പോൾ 8
- സപാമിക്കനാശംഭവിച്ചീടീനേനാരന്തരം
 തുമയിൽപരാഭവംവീണ്ടുകൊള്ളുവാനഹം 9
- പവ്വതശ്ചരൻതന്നെസ്സേവിച്ചയതാചെയ്തേ-
 നവീശനവൻതാനുംമരിച്ചാൻവിധിവശാൽ 10
- തൽപുത്രൻതന്നെസ്സേവിച്ചീടീനേൻപുനരഹം
 നിഷ്പാപമാണ്ണാനിതുതൽസേവാചലമിപ്പോൾ 11
- ഞാനൊരുപുരുഷൻതാൻകണ്ടിരിക്കവേതന്നെ
 മാനവപീഠമോരുകൊല്ലിച്ചമെയ്യൻതന്നെ 12
- ചെന്നുഞാൻകാണമെന്നപവ്താത്മജനുള്ളിൽ
 തോന്നിയതോർത്തുകണ്ടാൽദൈവത്തിൻബലമത്രേ 13
- ദൈവത്താലുപഹതനായവനൊരിക്കലും
 കൈവന്നീടുമോശ്ശഭംഹാഹന്ത!നിരൂപിച്ചാൽ 14
- മാനുഷകുളഗുണഭോഷണമെല്ലാനാളും
 കാണ നിതോരോകാലമോരോരോതമല്ലോ 15
- നന്ദഭൂപതിരാജ്യംവാണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 മന്നവൻതന്റെമന്ത്രി സത്തമനായിടീനേൻ 16
- ഞാൻമോഹാഗ്രാമത്തിങ്കൽഭൂപന്മാർകാർപ്പശാൽ
 കാണാനാണെന്നുകെട്ടിക്കിടക്കുന്നവരോടും 17
- കൂടിത്തൊന്നൊരുമിച്ചരാജധാനിക്കുപോംപോൾ
 വീടതിലിരുന്നുള്ള പെരുന്മാരെല്ലാവരും 18
- രാക്ഷസാമാത്യനിതാപോകനുവെന്നുമുണ്ടി
 പ്രേക്ഷകന്മാർകാട്ടിക്കൊടുക്കുമല്ലോപുരാ 19
- രാജാവിനോളമുള്ള പദവിയോടുകൂടി
 രാജാജ്ഞാകരനായിവാണുകൊണ്ടിരുന്നുഞാൻ 20
- അയ്യോകാൻ വിധിബലംകള്ളനേപ്പോലെയിപ്പോൾ
 പയ്യഭവജിണ്ണാദ്രാനംപുക്കൊളിച്ചിരിക്കുന്നു 21

ഇക്കാലംനിനക്കിതെന്നീശപരൻനിയോഗിച്ചാ- ലക്കാലമതുമനുഭവിക്കണതേവത്ര	22
ചന്ദനദാസൻതന്റെറവൃത്താന്തമറിവാനായ് മുന്ദനാമിനിക്കുള്ളിലാഗ്രഹമിനിയുള്ള	23
ആരണ്യംപറഞ്ഞതുകേൾക്കുന്നീലയെന്നുള്ളി- ലോരോരൊതരമിത്ഥംചിന്തിച്ചമന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ	24
ചിത്തത്തിൽനിറഞ്ഞൊരുതാപത്താൽവിഷണ്ണനാ- യുത്തമൻജീണ്ണോദ്യാനംതന്നിലങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ	25
ഉന്മൂലകാഖ്യനായചാണക്യൻതന്റെറചാരൻ മന്ത്രിതൻവൃത്താന്തങ്ങളെപ്പേരുമറിഞ്ഞുടൻ	26
പാടലിപത്രപുരംപുക്കവൻമെയ്യുന്നോടും കൗടില്യവിപ്രനോടുമിവണ്ണമറിയിച്ചാൻ	27
“രാക്ഷസൻജീണ്ണോദ്യാനത്തിങ്കലുണ്ടിരിക്കുന്നു കാഷ്ഠിതമാകുന്നതു ചന്ദനദാസൻതന്റെറ	28
വൃത്താന്തമറിവാനെനിനിക്കതോന്നുന്നതു- മുത്തമവിപ്രകുലസത്തമ!ധരിച്ചാലൂ”	29
എന്നതുകേട്ടുപറഞ്ഞീടിനാൻ ചാണക്യനും ഉന്മൂലകാഖ്യനോടുമെല്ലവേചിരിച്ചപ്പോൾ	30
“നീയൊരുകാര്യംമുണ്ടുവേണ്ടതെന്നറിഞ്ഞാലും കായനാശത്തേക്കെപ്പോൻജീണ്ണോദ്യാനത്തിൽചെന്നു	
രാക്ഷസൻകാക്കത്തന്നെകാണാതേവലിയൊരു വൃക്ഷാഗ്രത്തിന്മേൽകെട്ടിത്താണു ചാവതിനായി	32
ഭാവിച്ചീടുകവേണമെന്നേരുംമന്ത്രിവരൻ താപത്തോടുന്നീയെന്തുകാട്ടുന്നതെന്നുചൊല്ലും	33
അന്നേരംചിലവസ്തുപറയേണ്ടതുമിപ്പോൾ കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചീടുവൻവരികനീ”	34
അന്നേരമടുത്തുചെന്നീടിനാനവൻതാനും കണ്ണത്തിലുപദേശിച്ചു ച്ചാൻ ചാണക്യനും	35
പിന്നെയസ്സിലാത്മകൻതന്നെയുംചണകജൻ ഉന്നതനായസമുല്പാത്മകനെയുംപിന്നെ	36

- തന്നരികത്തു വിളിച്ചിങ്ങിനേ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ
 “മന്നവാജയൊദിവാകീർത്തിവേഷത്തെപ്പൂണ്ടു 37
 ചന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊന്നിടുവിൻ
 ഉന്നതനായമന്ത്രിവന്നതുവിരോധിച്ചാൽ 38
 കൊല്ലാതെയതുനേരംനിങ്ങളിലൊരുവൻതാൻ
 മെല്ലേവെന്നിങ്ങിരിക്ക”യെന്നയച്ചുതെ 39
 കണ്ടുതുറന്നവർചെട്ടിയെപ്പറത്താക്കി
 കണ്ടഭീഷണങ്ങളാംവാക്കുകൾപറഞ്ഞുതറം 40
 പാശവുമരക്കുബന്ധിച്ചവർകുടിതരായ്
 വേഷവുംചപലനാരെപ്പോലെധരിച്ചു 41
 ചന്ദനദാസൻതന്നെക്കൊല്ലുവാനായിക്കൊണ്ടു
 മന്ദമെന്നിയേകലനിലത്തുകൊണ്ടുപോംപോൾ 42
 ശ്രേഷ്ഠിതൻകഡംബിനിതാനുംതൻപുത്രൻതാനും
 ഇഷ്ടരായുളളനിജഭൃത്യരുംഭവത്തോടെ 43
 ആകവേമുറവിളിച്ചുയോപാപമേകൂടെ-
 ച്ചാകയെന്നുവർകൂടേവനടന്നുതു 44
 വല്ലുമാലയുമണിഞ്ഞുത്തമനാകശ്രേഷ്ഠി-
 സത്തമൻകലനിലംതന്നിൽപുക്കനന്തരം 45
 ഉന്ദുകൻതാനൊരുപാശവുമെടുത്തു
 മന്ദമെന്നിയെജീർണ്ണാഭ്യാനത്തിലകപ്പെട്ടു 46
 രാക്ഷസമാത്മൻകാണാൻകരഞ്ഞുകരഞ്ഞൊരു
 വൃക്ഷശാഖമേൽകെട്ടിത്താലുചാൻതുടങ്ങുവോൾ 47
 മന്ത്രിയുമതുകണ്ടുമണ്ടിവന്നുരചെയ്താൻ
 “കിമിദംചിന്തിച്ചതെന്തെന്നുപറഞ്ഞാലും” 48
 എന്നതുകേട്ടുമാറത്തടിച്ചുകരഞ്ഞവൻ
 ധന്യനാമമാത്യനോടിക്കിനെചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ 49
 “എന്തുഞാൻപറയുന്നതയോപാപമേമമ
 ബന്ധുനാശത്തേചിന്തിച്ചിങ്ങിനേചെയ്യുന്നുഞാൻ” 50
 ഇത്തരംകേട്ടുശ്രീസത്തമനരചെയ്താൻ
 ഉത്തമന്മാരിൽവെച്ചുത്തമനല്ലോഭവാൻ 51

- മിത്രനാശത്താൽനിജഗാത്രനാശത്തെ ചയ്യാ-
നത്തമന്മാർക്കുപുനരേതതു ചെന്നറികനി 52
- ബന്ധുനാശത്തിന്നെന്തു കാരണമെന്നു ഭവാ-
നന്തരക്രൂരതകണ്ടെന്നോടു പറയണം 53
- എന്നതു കേട്ടമന്ത്രി ചീരനോടവൻ താനും
വിന്നായുമെ ചയ്യാനെത്തു പറയുന്നു 54
- “ബന്ധുചിനോടു ചിരിഞ്ഞിരിപ്പാനരക്കണ്ണണം
ഹന്താൻ ശക്തനല്ല സാംപ്രതം ചാകുന്നുണ്ടാൻ 55
- എന്തതിൻമൂലമെന്നു ചൊല്ലുവാൻ നിന്നിന്നു-
തെന്തിനു ചൊല്ലുന്നുണ്ടാൻ കാലത്തെക്കളവാണോ?” 56
- മന്ത്രിയുമതു കേട്ടു പിന്നെയു നീങ്ങുന്ധിച്ചാ-
“നെന്തതിൻമൂലമെന്നു ചൊല്ലിയേ മതിയാവൂ” 57
- “ആവതല്ല? ലാഭവാനിഷ്ഠനേ നീങ്ങുന്ധിച്ചാൽ
ചാവതു മുടക്കായിൽ ചൊല്ലാമെന്നവൻ ചൊന്നാൻ”
- “ചാക്കുണ്ടാൻ മുടക്കുകയില്ലേടോ! ഞാനും കൂടി
ചാക്കിനു കോപ്പിട്ടു രജീഷ്ണോദ്യാനത്തിൽ വന്നു” 59
- ഇങ്ങിനെ മന്ത്രി ശ്രേഷ്ഠൻ ചൊന്നതു കേട്ടനരം
തിങ്ങി നതാപദത്താടേ ചൊല്ലി നാറവൻ താനും. 60
- “എങ്കിലൊ സപ്തം രാത്രി ജിജ്ഞാസാശ്വേദിപ്പോൾ
തങ്കലുള്ള ത്മമെല്ലാം വിപ്രക്കുടാനം ചെയ്തു 61
- വിന്നായ് നഗരത്തിൽ നിന്നു നെറുപുറപ്പെട്ടു
അഗ്നിയിൽ ചാടി വില്ലോരം മർപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു 62
- എത്രയും പ്രിയനല്ലേ ജിജ്ഞാസാശ്വേദമേ
മിത്രനാശത്താൽ ഞാനും പ്രാണനെക്കളയുന്നു” 63
- മന്ത്രിയുമതു കേട്ടു സങ്കടത്തോടേ ചൊന്നാൻ
“ചുറ്റു നിന്നു ബന്ധുവാകിയ ജിജ്ഞാസൻ 64
- എന്തൊരു മുമ്പോൾ ചെന്നിരിയ്ക്കീടുന്നു?
സന്തതം ധ്യാനമുള്ളാൽ ഭീനനായ് ചമകയോ? 65
- ക്ഷുദ്രനാമെന്തു ന്തൻ റട്ടൻ മന്ത്രിമിത്തമോ?
ഉത്തമജനങ്ങളേ കൊന്നു പോകയോ സഭേ! 66

- കാണരുതാതെ കലശ്ശീകളെ ഗമിക്കുകയാ?
മാനത്തിന്നൊരുമാനി സംപ്രതം വരികയോ?"
- എന്നതുകേട്ടു നേരം ചൊല്ലിനാനവൻതാനും 67
- "ഇപ്പറഞ്ഞതിലൊന്നും ചെയ്തില്ലവൻ ചോറ്റാൾ
സർവ്വദശയിൽ മുഖനാകുന്നു ജിഹ്വയാ സന്ധി" 68
- രാക്ഷസനതുകേട്ടു പിന്നെയും ചോറ്റാൾ ചെയ്താൻ
അക്ഷമനായിത്തൊഴു കലഹിച്ചെന്നാൽ 69
- "ചൊല്ലേടോ സുഹൃത്തേ നന്തിൻ ജൂ വകാശം
നല്ലതെന്തെയും ജിഹ്വയാ സന്നേഹിതമാലും" 70
- എന്തതു പറഞ്ഞിൻ കാരിയൊരുമാമതേ?
ബന്ധു നാശത്താൽ മനം ചെറുത്തു കുന്നുമേ 71
- കിഞ്ചനപറഞ്ഞതീടാമെങ്കിലോ കൈകൾക്കു ചാൻ:--
- "വഞ്ചി യുള്ള ചന്ദ്രൻ കർമ്മജനിയോഗത്താൽ [൦
ചന്ദനദാസൻ തന്നെ കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടു പോയോ
ബന്ധു പാഞ്ചിജിഹ്വയാ സന്നേഹിയേടേ 73
- ചന്ദ്രൻ പുറത്തു ചെല്ലി ചിത്രപാതരം
ചന്ദനദാസൻ മേ ബന്ധു പാകനിതാമാ! 74
- ബന്ധു നിഗ്രഹം വേണ്ട ഭൂമതേ! മഹാധനം
മിന്നി ചെല്ലാതെ തരാമൊക്കുവെമഹാമതേ! 75
- സന്ദർശിച്ചു ചമേറ്റു മുഖമിന്നി കിഴപ്പാൾ
നിൻ കൃപയെ മാഴിഞ്ഞു നൂരനെയെ പറിയേ!? 76
- ഇങ്ങനെ വന്നു ചെല്ലി ചിത്രപാതരം
സന്ദർശിച്ചു ചമേറ്റു മുഖമിന്നി കിഴപ്പാൾ 77
- രാക്ഷസനതുകേട്ടു കണ്ണുനീർ മാറ്റി കൂടി
തൽക്ഷണം സഗൽ ഗമിപ്പിന്നെ ചൊല്ലിനിന്നാൻ:--
- "എത്രയും മിത്രം മിത്രം ജിഹ്വയാ സന്നേഹിയായ
മിത്രസ്സേ മതിൻ ബലമെന്നതേ പറയവൂ 79
- അർത്ഥകാരണം കൊണ്ടു പുത്രനെ കൊല്ലും പാതൻ
പുത്രനും നിജതാതൻ തന്നെയും കൊല്ലുമല്ലോ 80

- ചന്ദ്രശേഖരജിതംതന്നെകൊണ്ടുപോയത്മാശയം
 അന്തന്നരെയുംകൊണ്ടുവിത്തത്തോളിച്ചീടും 81
 കാന്തനെയുംഅടുത്തുപോകുകവധിച്ചീടും
 കാന്തനുംജകാന്താനിഗ്രഹംചെയ്യുമല്ലോ 82
 അത്മാമാഹാരമിതംപോയതു കണ്ടെന്നാണേരും
 ചിത്രമീജ്ഞാസന്മിത്രമുലത്താലും 83
 കൈവേദപരിഷ്കരണകൈകൾച്ചേപ്പാൾ
 ഇക്കണ്ടുനടച്ചിലുത്തമൻജ്ഞാസന് 84
 ഉത്തരമതിനെത്തു ചന്ദ്രശേഖരംചൊന്നു-
 തുത്തമഗുണാംബുധചോല്ലകമടിയായതെ" 85
 അന്നേരമുരചെയ്താനുരുരുവൃന്താനം:-
 "മന്നവൻചന്ദ്രശേഖരൻചൊന്നതുധരിച്ചാലും:- 86
 അത്മാശകൊണ്ടല്ലത്താൻ ചന്ദ്രശേഖരൻതന്നെ
 സതപരകാരാഗ്രഹംബന്ധിച്ചുചെയ്യും 87
 രാജസകഡംബത്തെത്തന്നെഗ്രഹത്തിങ്കൽ
 സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടുരക്ഷിക്കുന്നിതുവൻ 88
 എത്രയുംവളരുന്നിപ്പുറപ്പെട്ടുപറഞ്ഞിട്ടു-
 മന്ത്രനാളുമേയ തുകാട്ടീലാശരവൻ 89
 മന്ത്രിതൻകളത്രത്തെകാട്ടുകയില്ലെന്നവൻ
 ചിന്തിതമാകുന്നതിൻകാരണാജ്ഞാസന്മിപ്പിച്ചു 90
 കൊല്ലുകയെഴുതിത്തൊടുകാർയ്ക്കുമില്ലിനിതവ
 നല്ലതിക്കൊരുമുറിയാതെപൊയ്ക്കാൾകൊട്ടോ 91
 ജ്ഞാസനോടേവംചന്ദ്രശേഖരനാഗ്രഹൻ
 ഉജ്ജ്വലിച്ചുപറഞ്ഞതുകേട്ടരിഭുവത്തോടെ 92
 മിത്രത്തെപ്പിരിഞ്ഞുഞാനിരിക്കുന്നീലെന്നോത്തു
 സതപരഗ്രഹപ്രദശത്തിനതുടങ്ങുന്നത 93
 മിത്രനാശത്താൽഞാനുപ്രാണനെക്കളവാണാ-
 യത്രവന്നിതുമന്ത്രിസത്തമധരിച്ചാലും 94
 ചൊന്നതുതട്ടുപതിനാളല്ലെന്നിരിക്കിലും
 ജ്ഞാനിതമെഴുതിപ്പറഞ്ഞുഞാനിത്തലും 95

- മിത്രമെന്നിഹ ഏതൊരു പക്ഷരം ചമിച്ചതി-
നെത്രമാഹാത്മ്യമെന്ന ചൊല്ലാമോ ചിരിഞ്ചനം?" 96
- ഉന്ദുരുകോധത കേട്ടരാക്ഷസൻ ചൊന്നാനുപോധം
"ചന്ദനദാസൻതന്നെ കൊന്നിതോശിവശിവ" 97
- ചൊല്ലിനാനതു കേട്ടമന്ത്രിയോടവനപ്പോൾ
"കൊല്ലുവാൻ വകാശമില്ലത്രേമാമതെ! 98
- കാലത്തിൻ വിളാബനമാകുന്നതിഹ പാഠതവ
നീലക്കാർക്കഴിച്ചിടയൊക്കട്ടവാൻ നിശ്ചയിച്ചു 99
- ഭീഷണമായിട്ടുള്ള പാക്കുകൾ പരകയും
ഭൂഷണങ്ങളെ തന്നെ പിന്നെയും പരകയും 100
- ഇതുവണ്ണമോരോതരം കൊണ്ടിപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠിനും
കേവലം മരണത്തിന്നാകുന്നു വിളംബനം 101
- ധന്യനാം ഭവാൻ ടെ ബന്ധുത്വം നിനച്ചവൻ
എന്നു മേതവകൾും ബത്തെനൽകീലനും" 102
- ഇത്തരമവൻ പറഞ്ഞീടീനോരനന്തരം
ഉത്തമനായ മന്ത്രി സത്തമന നിരൂപിച്ചാൻ 103
- 'ചന്ദനദാസൻതന്നോടൊത്തവരാരുമില്ല
നിണ്ണയമൊരുപമാനുഷികിൽ പാത്തുകണ്ടാൽ 104
- ബന്ധുസ്സേഹത്താൽ ഭവാനെന്തെല്ലാം ദണ്ഡങ്ങളെ
എന്തൊരു കഷ്ടമനുഭവിച്ചുതോക്കുന്നേരം' 105
- എന്തിനിവേദമെന്നൊരാവേശം മനക്കാമ്പിൽ
ചിന്തിച്ചു നല്ല നേരം ജപിച്ചു രോഷാഗ്നിയും 106
- കണ്ണിണ ചുവന്നിതു തെരിഞ്ഞു പുരികങ്ങൾ
മിന്നുന്ന കരവാളം കൈത്തലേപിടിച്ചുടൻ 107
- ഉച്ചത്തിലിടിവെട്ടും പേടലയങ്ങര ചെയാൻ
"നിശ്ചയം മരിക്കേണ്ടൊന്നാണെന്നറിഞ്ഞാലും 108
- കൃഷ്ണവർത്തമാവിൽ പ്രവേശിപ്പതിനൊരുമ്പട്ട
ജിഹ്വദാസനെത്തട്ടത്തിടുക വൈകാതെ പോയ് 109
- ചെന്നു ഞാൻ രിപുക്കളെ വെട്ടിക്കൊന്നു രുതുടൻ
ചാഞ്ചല്യം കൂടാതെ താക്കീടുവനവർകളെ" 110

- സന്തോഷിച്ചുപതപ്പോൾമന്ത്രിതൻകാക്കൽവീൺ
വന്നിച്ചങ്ങഴുനീറുന്നിന്നരചെയ്തിടിനാൻ 111
- “ആയുസ്സെൻറകൃപയൊഴിഞ്ഞതുമില്ലിനിക്കുമോ
വീര്യപുരുഷന്മാരിൽമുമ്പനല്ലയോഭവാൻ 112
- ഞാനൊന്നപറയുന്നതുണ്ടിനിമഹാമതേ!
മാനമേറിട്ടുംഭവാൻചാളമായടുക്കുമ്പോൾ 113
- സതപരംഭവാനെന്നുനതിൻമുന്നാത്തന്നെ
വല്ലനൈശ്വരാതകന്മാർകൊന്നുടനോടിപ്പോകും 114
- എന്നതുകൊണ്ടുഭവാനായുധംകൂടാതെപോയ്
ചന്ദനദാസൻതന്നെവേർപെടുത്തയച്ചാലും 115
- ഞാനിതാജിഷ്ണുദാസനാകുന്നസുഹൃത്തിനെ
മാനമോടഗ്നിപ്രവേശത്തിങ്കന്നൊഴിക്കുന്നേൻ” 116
- “പോകനീ”യെന്നുപറഞ്ഞയച്ചാനവനെയു-
മാകലംകളഞ്ഞമാത്രേന്ദ്രനുമെഴുനിറവീ- 117
- ട്ടായുധംകൂടാതെവൻചൊന്നതുപോലെതന്നെ
വായുവേശനവധഭ്രമിക്കുന്നടന്നതേ 118
- ചന്ദനദാസൻതാനുംഭായുവുംപുത്രൻതാനും
കുന്താദരംകരങ്ങളിലേന്തിയചണ്ഡാലരും 119
- ചെറുത്തൻകലനിലാപുക്കതുനേരത്തിങ്കൽ
ഉന്നതന്മാരാംഭിവാകീർത്തികൾചൊല്ലിടിനാൻ 120
- “ശ്രേഷ്ഠികൾകുലശ്രേഷ്ഠ!കേളെടോഭവാനിപ്പോൾ
നിഷ്ഠരമായകുലഭ്രമിയിചകപ്പെട്ടു- 121
- മന്ത്രിതൻകുറ്റംബത്തെനൽകുകമടിയാതെ
ചന്ദ്രഗുപ്തനായുള്ളഭൂപതിതനിക്കിപ്പോൾ, 122
- ഇന്നുമാക്കായുംഭവാൻചെയ്തതില്ലെന്നുവന്നാൽ
വന്നുപോംഭേമത്തിന്നുനാശമെന്നറിഞ്ഞാലും” 123
- ഇത്തരമവരുടെവാക്കുകൾകേട്ടിട്ടവ-
നത്തരമവർകളോടിങ്ങിനെചൊല്ലിടിനാൻ 124
- “മിത്രകാർയ്യത്താൽമരിക്കുന്നതിനിനിക്കിപ്പോൾ
ചിത്തത്തില്ലാപശമില്ലെന്നുധരിച്ചാലും” 125

- കണ്ണനീരോടുകൂടിപ്പിന്നെയും മണിക്കാരൻ
തന്നരികത്തുനില്ക്കുംഭായ്യോടൊ ചയ്യ 126
- “വല്ലഭേ!പൊയ്ക്കാൾ കനീബാലകനോടുകൂടി
വല്ലഭം വിചാരിച്ചുവെദിച്ചീടരുതല്ലൊ 127
- ബാലനെപ്പരിപാലിച്ചീടുകഭവതിനീ
കാലഭോഷത്താൽ വന്നതൊഴിച്ചുകൂടാനാഥ!” 128
- ഭർത്താവിൻ വചനങ്ങളിങ്ങിനേകേട്ടിവര
ചിത്തതാപേനകരഞ്ഞീവണ്ണമുര ചയ്ക്കാൾ 129
- “ഏന്തെങ്ങനെയവെ! ഞാൻ നിന്നോടു പിരിഞ്ഞയ്യോ
മന്നിടത്തിങ്കലിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെനാഥ? 130
- നിന്നോടുകൂടെപ്പരലൊകത്തു പോന്നു ഞാനും
ധന്യനാണിന്നെന്തേപ്പിച്ച് കൈനാതേയുള്ള” 131
- “ബാലേ! നീ കൂടെമരിച്ചീടുകെന്നാകില്ലെന്ന
ബാലനാമിവനെത്തുശരണം ജീവനാഥേ! 132
- വാണിഭം ചയ്യ കാലംകഴിച്ചുകൊൾവാനേതും
വാണിഭത്തിങ്കൽ പരിചയിച്ചിലല്ലോ ബാലൻ” 133
- “അയ്യോമൽപ്രാണനാഥ! ബാലനേക്കാത്തീടുവാൻ
പൊയ്യല്ലകലദൈവമുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും 134
- ആശ്രയമില്ലാതെ വർക്കീശപരൻതന്നെ പുന-
രാശ്രയമാകുന്നതുമെന്നല്ലൊ പറയുന്നു” 135
- അന്നേരം പുത്രൻ താനും താതനെ വന്ദിച്ചു
കണ്ണനീരോടുകരഞ്ഞിങ്ങിനെ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ:— 136
- “താതനെപ്പിരിഞ്ഞു നാഴികനേരം പോലും
ചേതസി പാഞ്ഞാലറിയുന്നതില്ലയ്യോ ഞാനും 137
- പിന്നെ ഞാനെവിടേക്കു പോകുന്നു മഹാമതേ!
മുന്നെ ഞാനറിയുന്ന ഭേദമില്ല പാത്താൽ 138
- ആരിനിപ്പരിപാലിച്ചിങ്ങിനെ ലാളിപ്പാനും-
മാരിനിത്തരിവളുമാരിരാതരുവാനും” 139
- ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞവൻ കണ്ണനിർത്തുകിത്തുകി
തിങ്ങിനടു ചെല്ലാത്ത ഉത്തരിൽ കരകയും 140

- അല്ലെങ്കിൽ വന്നോടുകൂടി നീർവാർത്തു ചാനാ-
 “നീച്ചതിലെയും ചെന്നകാത്തമിനില്ലാത്തൊരു. 141
 ദിക്കിൽ ചെന്നവസിച്ച് ചിട്ടകുവത്! നീയു-
 മിക്കിലന്മാർ നിന്നെ കൊല്ലുമല്ലായിൽത്തന്നെ” 142
 ഭണ്ഡപാണിതെപ്പോലെ കന്തവുമേന്തിത്തോ.
 ചണ്ഡാലന്മാരായിരുന്നതും നിന്നെ ചാനാർ 143
 “നാട്ടിയകഴുവിന്മേലേറുവാൻ നിന്നെത്തന്നെ-
 കൊടുമേവെകിച്ചുകൂടിയെന്നുധരിച്ചാലും 144
 ഉഴിയിലിരുന്നാലും മറ്റൊരു കന്തകുത്തി-
 പ്പായി ചിട്ടവാൻ തന്നെ നിന്നെ കഴുവിന്മേൽ”
 “അയ്യോയെന്നതു നേരം പുനരും ഭാഗ്യത്താനും.
 മെയ്യഴകുള്ള കാത്! താത്! ചെന്നുവരിയൂ” 146
 ചന്ദനദാസൻ താനും ചണ്ഡാലം കൈവിട്ടപ്പോൾ
 നന്ദനനേടുന്നില്ലാമിനിതോടും ചാനാൻ 147
 “എന്തിനകരണമുൽത്തേടുന്നതേ! നീയും.
 ഹന്തനീവത്! കരഞ്ഞീടുക വേണ്ടയല്ലോ 148
 ആപത്തു വരുന്നോരമിശ്ചരൻ തന്നെയുണ്ടാം
 താപത്തെക്കൊടുപ്പാനെന്നുള്ള തുകേട്ടിട്ടില്ലേ? 149
 ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമാണ് തന്നിട്ടയ്യോമോ?
 മിന്തിച്ചാൽ മമഭോഷം കൊണ്ടുവന്നതല്ല 150
 എന്നതുകൊണ്ടു കരഞ്ഞീടുന്നവകാശം
 കന്നൽനേർമിഴിയാളെ! പാർത്തുകണ്ടാലില്ലല്ലോ” 151
 അന്നേരം പിടിച്ചെടുത്ത ചന്ദനദാസൻ തന്നെ.
 കണ്ണിനെ ചുവത്തിയ ചണ്ഡാലരിരുവരും 152
 ചന്ദനദാസൻ താനും ചൊല്ലിനാനതുനേരം
 “നന്ദനൻ തന്നെപ്പണിയാശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുവാൻ 153
 കിഞ്ചനകാലം തർക്കം” നതുകേട്ടുനേരം
 നെഞ്ചകാകളിൽ വൻ കൈവിട്ടാനവനെയും. 154
 പുത്രനെപ്പണിനിതു ഗാഢമായവൻ പിന്നെ
 “മിത്രത്തെ യുദ്ധേ പക്ഷം ചിട്ടായെ” ന്ന ചൊല്ലിനിന്നാൻ

- “ബാല!നീ മിരകാലംജീവിക്ക”ന്നാശീവാദം.
 കാലോലേഖിപ്പുകണ്ണ നീരോടെ ചാല്പിടിനാൻ 156
 തക്കത്തിൽ പിടിക്കുന്ന ചാല്പിതശപചമാന്മാർ
 മിക്കനെപ്പിടിപെട്ടാർശ്രോഷ്ടിയെത്തന്നേരം 157
 തൽപ്പത്രകളത്രങ്ങളു ചുത്തിലത്തന്നേരം.
 “മല്ലേത!താന”യെന്നവാവിട്ടുകര കയ്യം 158
 “ആരെയൊപരിചാവിപ്പാ”നെന്നചറകയ്യം
 പാദത്തെ “ഞാനുണ്ട”ന്നരാക്ഷസാമാത്യൻതാനും
 ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുടൻ പറഞ്ഞു ചരുന്നതും
 അശ്വരിയപ്പെട്ടു കണ്ടിടി നാനവർകളും 160
 കൂലു നായ്ക്കു ലനിലംപുക്കടനമാത്യനും
 സതപര ചണ്ഡാലരോടിക്കിനെ ചാല്പിടിനാൻ:—
 “ചന്ദനദാസൻ തന്നെ കൊല്ലുക വേണ്ട നിങ്ങൾ
 മന്ദനാമെന്നത്തന്നെ കൊല്ലുകയിനി വേണ്ട 162
 സപാമിനാശത്തിങ്കൽ ഞാനുന്മനായ് മരിയാതെ
 ഭൂമിയിലിരുന്നുള്ള ബന്ധുനാശവും കണ്ടു 163
 ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുപരാദവങ്ങൾ കൈല്ലാതൊരു
 പാത്രമായിട്ടിയാതെന്നാണമില്ലാതൊരേൻറ 164
 കണ്ണത്തിൽ വധമാലബന്ധിച്ചു മരിയാതെ
 ചണ്ഡാലന്മാരെ! നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ വൈകീടാതെ”
 ചന്ദനദാസൻ താനും വിന്നനായത്തന്നേരം
 മന്ദനായ് മന്ത്രികലചീരനോടുകൂടെ ചയ്ക്കാൻ 166
 “ഏന്തിനത്തുടങ്ങുന്ന മിന്നെ ചെയ്യാതെ ഭവാൻ?
 ബന്ധു കാര്യത്തിൻ ഫലം നിഷ്പലമാക്കീടാതെ 167
 മിത്രത്തെ ചാല്പി മരിച്ചീടകിവിതി നില്പോൾ
 മിത്രമാം വിഷ്ണു പദം പ്രാപിക്കാമല്ലോ നവെ!” 168
 കണ്ണനിർവാർത്തു പറഞ്ഞീടിനാനമാത്യനും.
 “നന്മനെന്നു ഓതവബന്ധു പല്ലു യാതൊന്നും 169
 നീ ചെയ്ത ബന്ധു തപത്തിന്നു കദേശത്തെയെ ചയ്ക്കാൻ
 നീ ചമനസനായൊരിനിക്കാകായെന്നുണ്ടോ?” 170

- എന്നതുകേട്ടുചണ്ഡാലന്മാരിലേകൻശീഘ്രം
ചെന്തമന്നവനോടും ചാണക്യനോടുംചൊന്നാൻ 171
- “ മന്ത്രിരാക്ഷസൻവന്നുത്തളവിരോധിച്ചു” 172
- ഇങ്ങിനെകേട്ടുചന്ദ്രഗുപ്തനും ചാണക്യനും
തിങ്ങിനമോഹംപൂണ്ടുവേഗേനപുറപ്പെട്ടാൻ 173
- ചെന്തടൻകലനിലംപുക്കമാത്ര്യന്റെപാദം
വന്ദിച്ചുനിന്നാൻചണകാത്മജമെഴുത്തുമാരും 174
- മന്ത്രിയോടതുനേരം ചാണക്യ മഹീസുരൻ
മന്ദഹാസവുംചെയ്തുമന്ദമായുരചെയ്താൻ 175
- “ ചന്ദ്രഗുപ്തനുംഞാനുംവന്ദിച്ചനിൽക്കുന്നേരം
ഏന്തഹൊവാനേതുംമിണ്ടാത്തെന്നുരചെയ്തു” 176
- പിന്നെയുംവിഷ്ണുഗുപ്തമെഴുത്തുമാൻചെന്തകാക്ഷൻ
വീണ്ടടൻനമസ്കരിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ 177
- കണ്ഠിതഭാവംപൂണ്ടുചൊല്ലിനാനമാത്ര്യനും
“ ചണ്ഡാലസ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടുദൃഷിതനഹമിപ്പോൾ 178
- എന്നതുകൊണ്ടുതൊട്ടുപോകരുതെന്നിങ്ങൾ”
എന്നുരചെയ്തുവാങ്ങിനിന്നിതുമന്ത്രിനൃപനും 179
- കെട്ടിലിട്ടുനതുകേട്ടുമന്ദഹാസവുംപൂണ്ടു
കേട്ടതീത്തേവംമന്ത്രിരാക്ഷസനോടുംചൊന്നാൻ 180
- “ ചണ്ഡാലന്മാരല്ലിവർ ചണ്ഡാലാകൃതിയത്രെ
കണ്ടറിവതിനവകാശമുണ്ടിവർകളെ 181
- ചണ്ടിവർതവഭൃത്യന്മാരെന്നുധരിച്ചാലും
ഭണ്ഡാധികാരിയാകുംസിലാത്ഥനിവനല്ലൊ 182
- വ്യാജേനശകടനൈക്കൊണ്ടൊരുപൈപണ്ടു
രാജപുരുഷനെഴുതിച്ചതുമിവനല്ലൊ 183
- അന്യനെയറിഞ്ഞതില്ലേഭവാൻമഹാമതേ!
ധന്യനാകുന്നസമുദ്ധാത്മകനറിഞ്ഞാലും 184
- വ്യാജങ്ങൾഭവാനോടുസന്ധിചെയ്തുതിന്നത്രേ
ആചരിച്ചിതുഞങ്ങൾസാംപ്രതംമഹാമതേ! 185

കിഞ്ചനപോലുംഭവാനോടൊരുവിഭേഷത്താൽ അഞ്ചിതമതേങ്ങൾചെയ്തല്ലറിഞ്ഞാലും	186
ലേഖയുംഭദ്രഭാദികളുംസിലാത്മനും ഭദ്രമായ്ഭവാനുകൊണ്ടഭൂഷണതയമതും	187
മിത്രമായരികത്തുവന്നൊരുക്ഷപണനും ഇന്നമഃജീണ്ണാഭ്യാനേവന്നൊരുപുരുഷനും	188
ചന്ദനദാസൻതന്നെദണ്ഡിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം ചന്ദ്രഗുപ്തനോടിണക്കീടുവാൻഭവാനെന്താൻ	189
ചെയ്തകർമ്മങ്ങളെന്തുകേവലമറിഞ്ഞാലും എന്നതുഭവാനുള്ളിൽക്കുലിച്ചുകൊള്ളേണമേ	190
ചന്ദനദാസൻതന്റെരജീവിരവേണമെങ്കിൽ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെരമന്ത്രിയാകയ്യവേണമല്ലോ	191
ഞാനധികാരസ്ഥാനമെടുത്തശത്രുഭവാനും മാനമുൾക്കൊണ്ടുധരിച്ചീടുകനാശ്വഭയേ!”	192
രാക്ഷസനതുകേട്ടുവിപ്രനോടുരചെയ്താൻ “സാക്ഷാൽഞാനതിന്നധികാരിയല്ലറിഞ്ഞാലും.	193
യോഗ്യനായുള്ള ഭവാനെടുത്തശത്രുമിപ്പോൾ ഭാഗ്യവീനനമാകെടുത്തിടുകയരുതല്ലോ	194
അത്രയുംവേണ്ടീലിനിമോഹമില്ലിതിനേതും മിത്രത്തെവധത്തിങ്കൽനിന്നുരക്ഷിച്ചീടേണം”	195
വിഷ്ണുഗുപ്തനുമതുകേട്ടുരചെയ്തീടിനാൻ ഉണ്ണിച്ചുമന്ത്രികലത്രേയ്യനോ“ടെന്നാലിപ്പോൾ	196
ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെരമന്ത്രിയാകയില്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചന്ദനദാസൻതന്നെകൊല്ലുകേയുള്ളൂതാനും”	197
മന്ത്രിയമതുകേട്ടുവിപ്രനോടുരചെയ്താൻ “ബന്ധുസ്തേഹത്തെക്കാളില്ലപ്പറമിനിയേതും	198
കാൽക്കത്തെസാധിപ്പിച്ചീടുന്നതുബന്ധുസ്തേഹം വീഴ്ത്തിനാതിതാനെന്താമെന്നതേവേണ്ടു”	199
എന്നുരചെയ്തുശത്രുവാങ്ങിനാനമാത്യനും അന്നേരംവിഷ്ണുഗുപ്തനേററവുംമോദത്തോടെ	200

- തന്നരികത്തുവിളിച്ചാദരപൂർവ്വപിന്നെ
മന്നവൻസർവ്വഗ.ശൈത്രവ്യ.ശകോടുത്തുടൻ 216
- മുന്നത്താനടക്കിയഭണ്ഡാരങ്ങളുമെല്ലാം .[ൽ
എണ്ണമോരോന്നേകോടുത്തീടിനാൻസന്ദോഷത്താ
- ബന്ധിച്ചജനങ്ങളെയൊക്കെയെഴിച്ചവി-
ട്ടന്തമോദേനപാപ്പിച്ചീടിനാനവരെയും 218
- ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെറഗുണവൈഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു
സന്തതംമന്ത്രികളിൽസ്തോമവുംവളർന്നു 219
- ചാണക്യൻതാൻചെയ്തോരുഘോരമാംപ്രതിജ്ഞയെ
മറന്നതാൽസന്ധിച്ചുകെട്ടീടിനാൻകുഡുംബയും 220
- ഏതായുംനിരാശനെന്നാകിലുംചാണക്യൻ
വിത്തവുമനവധിനൽകിനാൻചന്ദ്രഗുപ്തൻ 221
- “ഭൂമിനായകകലമെഴുതിനായകക്കല്ലേ!
ഭൂമിയെപാലിച്ചുനീജീവിക്കുവിരകാലം” 222.
- ആശിയുംപലതരമിങ്ങിനെചൊല്ലിച്ചൊല്ലി
ദേശികനായവിഷ്ണുഗുപ്തനാദിജന്മേന്ദ്രവൻ 223
- യാത്രയുംപറഞ്ഞുപോന്നാത്രമുപേക്ഷിപ്പിന്നെ
തിത്രയുംതപസ്സുകൾചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിതേ. 224
- പിന്നെയുംവന്നുചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കണ്ടുനിജ-
മന്ദിരംപുക്കമരുവീടിനാൻദിജന്മേന്ദ്രവൻ. 225
- ഭാഗ്യവനായിട്ടന്നുചന്ദ്രഗുപ്തനാപിന്നെ
യോഗ്യമായിതുഭാതുതന്നെപ്രതിക്രിയാ 226
- ചിന്തിച്ചുവണ്ണത്തന്നെസാധിച്ചുസത്തുഷ്ടനാ-
യ്ക്കന്ത്രിയോടനഭിനന്ദംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിതേ. 227
- ജന്മത്തിൽപിഴയാതെപാലിച്ചുവഴിപോലെ
സമോദോദയമുണ്ടാ.പുഷ്പ.നിരോമേവീടിനാൻ. 228

ഇക്ഷ്വാകുരുക്ഷിത്താനൊക്കവേപറഞ്ഞുവെ-
ന്നരക്കരുന്നിരുൽമോദകലൻകിളിമകൾ 229

ആലസ്യാകളുണ്ണ പരകീർത്തനങ്ങളുപാദി
ക്കാലത്തുപറന്നുപോയിടനാളതു കാലം. 230

ഇതി മൂഢരാക്ഷസം ഏതാംപാലം സമഃപ്തം.

ശ്രീ.

ചാണക്യസൂത്രം.

കിളിപ്പാട്ട്.

—:0:—

ഒന്നാംപാദം-കേകാവൃത്തം

വ്യാഖ്യാനം.

പാലോത്ത... എന്നു മുതൽ നിപായണം എന്നുവരെ കിളിയോടുള്ള ശ്രോതാക്കളുടെ അപേക്ഷ.

1. പാലോത്ത=പാലാടംത. മാധുര്യം ശുദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കണ്ടു്. ശാരികത്തരുണി=പെൺതത്ത. സ്രീകളുടെ ശബ്ദത്തിന്നു സപ്രമാധുര്യമി ഗുണങ്ങളേറുന്നതിനാൽ പാട്ടിന്നു ഗുണമേറുമെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധിയെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള നിദ്ദേശമാണിതു്. ശാരികത്തരുണി എന്നു ചന്ദ്രക്കല എന്നുപദാല മലയാളസന്ധി. മധു=തേൻ. തേൻ, കല്ലുണ്ടും ഏരിമധുരം മുതലായവ കണ്ണനാരത്തിലെ കുമരോധം തീർത്ത ശബ്ദശുദ്ധി വരുത്തുന്നവയാകുന്നു. ആലസ്യം=ക്ഷീണം. ദുരയാത്രകൊണ്ടു സംഭവിച്ചതു്.

2. മൗൽ, എത്തും=പല വിചാരങ്ങളെക്കണ്ടു ക്ഷീണിച്ചതായ. ചാരത്തു്=സമീപത്തു്. മോദാത്താടു്=സന്തോഷത്തോടു കൂടി.

5. ബുദ്ധിസാമത്വമില്ല. എന്നു മുതൽ ഇല്ലെന്നു നിഷ്ഠയമല്ല. എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാന്ദ്യമേക മഹത്തപത്തെ സംമാന്യരൂപേണ നിദ്ദേശിച്ചിട്ടു് ഉത്തമനായുള്ളോരു... എന്നുത പറയാവു. എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ചാണക്യന്റെ ബുദ്ധിസാമത്വത്തെ വിശേഷരൂപേണ ഉപന്യസിക്കുന്നു.

8. ചാണക്യൻ=ചണകന്റെ പുത്രൻ. ചിത്രം=അത്ഭുതം.

11. ശുക്തകലമാലിക=തത്തകളുടെ വസ്ത്രത്തിന്നു് അലങ്കാരം.

12. ഗണനാഥൻ=ഗണപതി. വാണി=സരസ്വതി. ധന്യശീലം=നല്ല സഭാവത്തോടുകൂടിയവർ.

14. നീതികൾ=നയങ്ങൾ. ചൊൽക്കേണ്ട=കേൾവിപ്പെട്ട. ആരവേട്ട=കഥാനായകന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ പേരിൽ ബഹുമാനത്തോടുകൂടി. മോദം, ആനന്ദം=സന്തോഷത്തോടുകൂടി. ആൻ, ഇയന്ന,

കവൻ, പുണ്ട, ഉററ, ഉറക്കുന്നു. എഴുന. ഇതുമി ഗവ്വങ്ങൾ, ക്രി യാത്രപണ്ടുണ്ട്. അവ വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങളെ തമ്മിൽ ചേർന്ന ഇ ടങ്ങളിൽ പൊടിയിട്ടു വിളക്കുന്നപോലെ കവികൾ പ്രയോഗിച്ചു നടപ്പായി രിക്കുന്നതിനാൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ച് അർത്ഥം പറയേണ്ടതില്ല. എങ്ക ള്ലാ=കഥാശ്രവണത്തിൽ ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ വലിപ്പിക്കുന്നതിനു യിങ്ങിങ്ങിസംബോധനം ചെയ്യുന്നു.

16. മന്ദാകിനി=ഗംഗാനദി. തുംഗ=ഉന്നതം. പാടലിപുത്രം=ദന്ത നഗരം. ഇപ്പോൾ 'പാററ'ന്നാ' എന്നു പറയുന്നതാണത്രെ. 'പാടലിപുത്രം' എന്ന പേരിന്റെ കാരണവും ചരിത്രവും 'കഥാസരിതാഗരം. കഥാപീഠ ലംബകം. മൂന്നാം താഗത്തിലുണ്ട്'.

17. തർപ്പരം=ആപ്പരം. ചെങ്കുതിരവൻ=ചെവന്ന കുതിര കൾ=(രശ്മികൾ) ഉള്ളവൻ (സൂര്യൻ)

18. തിരുൾ തരകചരതൻ=സോമവംശത്തിലുണ്ടായവൻ. ന ണ്ഡപൻ=നന്ദനെന്ന രാജാവ്. ഈ നന്ദൻ എന്ന പേർ സാമന്തനാമമേ യിരുന്നുവെന്നു താഴെ കുറഞ്ഞ പല ഘട്ടങ്ങളിൽനിന്നു ഹി്കാം. സങ്കട ഹീനം=(ക്രി. വി) അല്ലെങ്കിലും.

19. മംഗലകീർത്യാ=(ഇ. സ്രീ. തു. ഏ) നല്ലയശസ്സോടുകൂടി. മ ഹീതലം=(അ. ന. ദി. ഏ) ഭൂമിയെ.

20. സർവ്വം സിദ്ധിപ്രദൻ=എല്ലാവർക്കും സമ്പത്തിനെ ദാനം ചെ യ്യൻവൻ.

21. രാക്ഷസനല്ല=രാക്ഷസജാതിയിൽ ജനിച്ചവനല്ല. രൂക്ഷത= ക്രൂരത.

22. സുന്ദരാംഗികൾ=സുന്ദരങ്ങളായ അംഗങ്ങളോടുകൂടിയവർ. ആരോമൽ=ഘ്രി യപ്പെട്ട.

24. ഭദ്രാ=ശോഭനം. ക്ഷത്രിയപുത്രം=ക്ഷത്രിയന്റെ പുത്രി (ക്ഷ ത്രിയസ്രീ)

25. അമർത്ത, സമൻ=തപസ്സുക്കുതി നിമിത്തമുള്ള തേജസ്സുകൊ ണ്ട്. വിപ്രൻ=ബ്രാഹ്മണൻ. (വിശേഷേണ തപസ്സിനെ പുരണം ചെയ്നയ്യ വൻ എന്നു ധാതപത്ഥം) അഹ്വപാത്രാദികൾ=അർഹം (പുജാദ്രവ്യം ജലഗ സ്യാക്ഷതാദി) പാത്രം=(കുൽ കഴുകവാനുള്ള വെള്ളം) അഭിശംഭംകൊണ്ടു പീഠമിട്ടുള്ള ഗ്രഹിണ്യം.

29. ഭാമിനിമർ=ഭായ്മാർ. മന്നൽ നേർമിഴി=കന്നലിന്ന=(ക രിതമുള്ളപ്പുവിന്നു) നേർ=(താഴെ) ആമ മിഴികളോടുകൂടിയവൾ. (സുന്ദരി)

31. കന്തിരശരീരം=ഇളക്കപ്പെട്ട ദേഹത്തോടുകൂടിയവൾ. മാർഗ്ഗസ ബ്ധം=പണ്ടു മലിനമായ മഹഷിയുടെ കൽകഴി പ്പു വെള്ളം കസ്തുരി

കുളഭാഭി ലേപനങ്ങളെക്കൊണ്ടലംകൃതമായി അതിരമ്യമായ തന്റെ ശരീരത്തിൽ തെറിച്ച് ഏറ്റവും ദുസ്സഹമായി എന്നുള്ള നാശ്യത്താൽ അന്നഭരണമോട ഭക്ഷണം കടഞ്ഞുവെന്നു സാരം.

34. ക്ഷുദ്രാ=അന്നസ്സാരമില്ലാത്തവൾ. ക്രോധം=കോപം. തപേന നിധി=തപസ്യ.

35 വന്ന കയ്യുത്താൽ=വന്ന കയ്യുത്തേക്കറിച്ച്.

36 തനപംഗി=തനക്കളയ അംഗങ്ങളോടുകൂടിയവൾ (കൃശംഗി) ഉൾക്കൊമ്പ്=മനസ്സ്. രാജപത്നിമാർ പ്രസവിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഉണ്ടായ ഗർഭം മനസ്സന്തോഷപ്രദമാകുമല്ലോ. ഉത്തമൻ=നല്ല ലക്ഷണങ്ങളുള്ളവൻ.

38. ചീയുവർണ്ണ്=തേജസ്യ. മെഴുന്ദ്=മുരയുടെ പുത്രൻ.

39. പുത്രൻ വേണ്ടുകൾ=ജന്മകർമ്മം, നാമകരണം, അന്നപ്രശനം, ചെറുപ്പം, കണ്ണുവധം, വിദ്യാരംഭം മുതലായ ക്ഷോഡശസംസ്കാരങ്ങൾ. അസ്രുശസ്രുഭികൾ=ആയുധവിദ്യകൾ.

40. വീര്യം=ശൈത്യം. വിനയം=അറിവ്. നയം=നീതി. അന്ധനം=(അവ്യ) ഭിവസംതേരം.

43. പ്രേമം=സ്നേഹം. രക്ഷകൾ=ഗർഭരക്ഷകൾ. വൈദ്യൻ ജ്യോതിഷി, മന്ത്രവാദി മുതലായവരുടെ വിധിയനുസരിച്ചുള്ള മണി മന്ത്രാക്ഷയാദി പരിശീലനങ്ങൾ. നിരന്തരം=(അവ്യ) ഏതവിടത്തേ.

44. മാംസപിണ്ഡം=മാംസക്കുട്ട. (ഗർഭം രക്ഷകളെല്ലാം വേണ്ടവണ്ണം ചെയ്തിട്ടും മാംസം തികഞ്ഞിട്ടും ഒരു ശിശുവിനെയല്ല പ്രസവിച്ചതെന്നുള്ളതാണു രാജാവിനു ദുഃഖകാരണം.

45. തിണ്ണം=ഉച്ചത്തിൽ. അശരീരിവാക്ക്=അശരീരിയുടെ വാക്ക്. (ആകാശദാക്ഷിതം)

46 ഭൂതാതികലമണി ഭിപ്തം=രാജശ്രേഷ്ഠൻ. അശരീരിവാക്കു ദക്ഷിട്ടം രാജാവിന്റെ ദുഃഖം ശമിക്കാതിരുന്നത്, ഇതു നിരവധമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽനിന്നു് ചെയ്ത പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമോ എന്നു വിശ്വാസം വരാത്തതുകൊണ്ടും അതു സംഭവിപ്പാനുള്ള ഉപായം തേരുന്നതെന്നതുകൊണ്ടും ആകുന്നു.

48. രാക്ഷമാനസൻ=ശ്രമചിത്തൻ. ('തീക്ഷ്ണമാനസ'നെന്നു് യിരുന്നെങ്കിൽ സന്ദർഭം ചിതമായിരുന്നു) രാക്ഷസൻ=രാക്ഷസനെന്നു് മന്ത്രിക്ക്. ബലാൽ=മൈവഗത്യാ.

49. ബലഹിതം=ബലതാപി മുറിക്കുക. തൈലകുണ്ടങ്ങൾ=എണ്ണ നിറച്ച കുണ്ടൾ. (തിലത്തിന്റെ വികാരം=തൈലം. എന്നു് അർത്ഥം)

51. ജാതകൗതുകം=(ക്രി. വി) കെന്തു കത്തോടുകൂടി. ഹിഷിച്യ, പരിക്ഷക=അഭ്യസിച്ച മനസ്സിലാക്കുക.

52. ശത്രുസംഹാരം=രത്നക്കുളയുടെ വധം.

53. മോഹനം=താത്ത്വ്യം (സാധവിന്റെ ഭാവം=യെറ്റാനം) ശല്പിതന്മാർ=അഹങ്കാരത്തോടുകൂടിയവർ. നിജപുത്രന്മാർ=നിജന്മാരായ തന്നെ സംബന്ധിച്ച) പുത്രന്മാർ (കർമ്മധാരയ്ക്കു) സ്വപ്രകാശത്തോടുകൂടി (ഓ) എന്ന അഭിധാനംകൊണ്ടു നിജശബ്ദം വിഷേഷ്യതെ അനുസരിച്ചു മൂന്നു ലിംഗത്തിലും വരുന്നതാണ്. അന്തികേ=(അ ന. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ. കാനനം=തപോവനം. ഗതി=പരലോകസ്വരം.

56. കവം=ഇളക്കം. മേതു പേരും ദോഷമയത്തു ജനിച്ച് വരാക കൊണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ നടപ്പനുസരിച്ചു മൂപ്പറ്റ നേക്കുറുപ്പൻ തരമില്ലാത്തതിനാലാകുന്നു ഈ ആലോചന വേണ്ടിവന്നത്.

58. പത്രം=യോഗ്യൻ. ഭാസ്യകർമ്മം=ഭാസ്യമെന്ന കർമ്മം.

60. അതൻ, ഒരു ചിന്തയെക്കൊണ്ടു എന്ന ഭാസ്യകർമ്മത്തിന്നു കല്പിച്ചിട്ടുവാൻ മൂലം എന്നൊരു കല്പം (ആകുന്നു) നിരൂപിച്ചാൽ കേവലം സ്നേഹം ഇല്ലായ്കതന്നെ (മൂലം ആകുന്നു) എന്നു പറയം.

62. ശ്രേഷ്ഠതപം=ജാതികൊണ്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടത. ജ്യേഷ്ഠൻ=വയസ്സു മൂപ്പുള്ളവൻ. ഹന്യം=നിന്ദ്യം.

64. രാജതപം=രാജാവിന്റെ സ്ഥാനം. നീചതപം=താഴ്ന്ന മമ=(അസുഷ്ടസ്വ. ഷ. ഏ) ഏന്റെ.

65. ഉപബീജതപം=രാജാവിന്റെ ബീജത്തോടുകൂടിയവൻ എന്ന അവസ്ഥ.

69. കസ്യതി=ശതം (ഏഷണിപ്രയോഗം)

74. നക്രനാസംവൃന്തം=നക്രനാസൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ. ശുക്രനാശുല്യൻ=നീതിശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായുംകൊണ്ടു അസുരാചാര്യനായ ശുക്രമഹർഷിക്ക് സമൻ.

78. വൃഷലീസുതൻ=ശുഭശ്രീയുടെ പുത്രൻ. അന്തരം=ചിത്രം.

79. സംപത്ത്വം=ഒരു പുരുഷൻ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നാൽ ആഭാര്യമാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരം. (സമാനനായ് പതിയോടുകൂടിയവർ സംപത്ത്വം; സംപത്ത്വത്തിന്റെ ഭാവം=സംപത്ത്വം)

80. ദാസീപുത്രൻ=ദാസിയുടെ പുത്രൻ. (ശുഭശ്രീയായ മുരയുടെ പുത്രനായതുകൊണ്ടു പരിഹാസമായിപ്പറഞ്ഞത്.)

81. ശാഗ്വങ്ങൾ=കസ്യതികൾ. വ്യവസ്ഥകൾ=നിയമങ്ങൾ.

86. ഇശ്വരപരീക്ഷകൾ=ഇശ്വരനെ സംക്ഷീകരിച്ചുള്ള പരീക്ഷകൾ (നരക്കിട്ടെടുക്കുക മുതലായത്) ഇശ്വരഭാവം=ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം. (ദൈവവിധി)

89. പാകശ്ശേസനൻ=ജന്മൻ.

92. കാനനത്തിന്ന്=കാനനത്തിൽനിന്ന് (വണ്ണലാലം). ശിപ്പി
കായി=നല്ലവണ്ണം.

94. അന്യോന്യം=പരസ്പരം. (തമ്മിൽതമ്മിൽ) ഉപേക്ഷ=കു
യ്യങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധ.

95. ബഹുനായകം=പല നായകന്മാരുള്ളത് (ബഹുനായകത്വം
നായകാരണമല്ലെ)

101. ലോഭം=അധികാരതൃഷ്ണ.

103. അന്ധൻ=ബുദ്ധിഹീനൻ. അന്ധകാരങ്ങൾ=മൃഗതകൾ.

105. ശിക്ഷിക്ക=ഉപദേശരൂപമായി പറക. മന്ദമാനസന്മാർ=
അല്ലബുദ്ധികൾ.

107. നവനന്ദനന്മാർ=ഒമ്പതുപുത്രന്മാർ.

109. ഭൂചക്രം=ഭൂമണ്ഡലം. നവനായകം=നവന്മാരായ (പുതി
യ) നായകന്മാരുടേയ്ക്കു് യത്ത്. അല്ലെങ്കിൽ നവ=(ഒമ്പതു) നായകന്മാരുടേ
യ്ക്കുടിയത്ത്. നായകന്മാർക്കു പുതുവായും ബഹുതപ്യം കർമ്മഹാനികരമാണ
ല്ലൊ. ചെന്നാൻ=ഭംഗിയുള്ള അംഗുലികൾ നന്മയുള്ള.

111. ഭോഷിക്ക=മിശ്രിക്ക. മന്ത്രനിശ്ചയം=ആലോചിച്ചു
ക്കുക.

113. പ്രാപ്തകീർത്തി=വളരെ കീർത്തിയുള്ളവൻ. അർത്ഥിക്ക=അ
പേക്ഷിക്ക.

115. മന്ത്രികൾവൈഭവം=മന്ത്രികളുടെ സൗമന്ദ്യം.

119. ഗുണാൽ കഷം=ഗുണങ്ങളുടെ ആധിക്യം.

121. രാജതപത്തിന്ന്—അന്തരം=അജ്ഞാനത്തിന്നു മറ്ററം.

123. സേനാധിപത്യം=പടനായകന്റെ സ്ഥാനം. നിത്യതപം=
മറ്ററമില്ലായ്മ. മോഹം=ചിത്തനമനതി. (മഹാമനസ്സുത) പുത്രസമ്പത്തി=
പുത്രസമൃദ്ധി. കേന്ദ്രശലം=സൗമന്ദ്യം. നീതികൾ=നയപ്രയോഗങ്ങൾ.
ആശയം=മനസ്സ്. തുല്യം=നൈർദ്വ്യം (നല്ല പുനാദി ദോഷഭാവം
നവനന്ദനന്മാരെക്കുറിച്ചാണു് ശ്രമിച്ചതു അവരോപ്പോലെ രാജപുത്ര
നായതെന്ന അവർ വകവെക്കുതെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു്
ണെന്നും ആശയംതുല്യംകൊണ്ടല്ലെന്നും സമാധാനം).

മെന്യുപധം.

126. അതുകണ്ടു്=രാജ്യം മെന്യുന വശത്തായതുകണ്ടു് ഗവ
സരം=ഗവധം= (ദ്രവ്യം) ആയ മത്സരം (സ്വർഗ്ഗം).

128. ഏതെങ്കിലും എന്നുതടങ്ങി — ഓരോരുത്തിനിടയ്ക്കും എ
ന്നവരെ രക്ഷസാദികളുടെ നിരൂപണം.

129. ജാരൻ = ഉപപതി (ഗുഡപുരുഷൻ) വാനം = വേഗശൃംഗം
(ഉപമോലങ്കാരം)

132. പണ്ടു = രാജ്യഭാരനിയമനക്കാലത്തു്. വിദ്വേഷം = വൈരം.
കണ്ഠന്മർ = മന്ദബലികൾ.

138. മന്ത്രമണ്ഡപം = കാൽപ്പാലാചനസ്ഥലം. രാജാക്കന്മാർക്കു
മന്ത്രശോപനം അത്യാവശ്യമായാൽ ആലോചനാമണ്ഡപം ഏതൊരു ഗു
ഡസ്ഥലത്തായിരിക്കേണ്ടതിനാൽ ഇവിടെ അപായചിന്തയ്ക്കുവകാശമി
ല്ലല്ലോ.

139. ഭീഷം = നിമുക്കുതു്. കുടുത = വിസ്കാരംകുറഞ്ഞതു് (ഇടു
ങ്ങിയതു്).

145. ഗുഹാപുഷ്പം = ഗുഹയുടെ പുറം (ഭാരമെന്നു സാരം) നിഷ്ഠി
രന്മാർ = ക്രൂരന്മാർ. പാഷാണം = കല്ല്. ഗുഹാദരം = ഗുഹയുടെ ഉൾബാഗം.

152. വധു ചിഹ്നങ്ങൾ = കെല്ലെപ്പട്ടവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന
വെള്ള അടയളങ്ങൾ. (കൊലച്ചാറ്, ചെമ്പാത്തിമാല മുതലായതു്).

153. ഭോജനം = ഭക്ഷണം. ഭോജനം = പാത്രം.

155. ആചാരം = നടപടി.

161. ചണ്ഡർ = ക്രൂരന്മാർ. മന്ത്രയോഗം = ആലോചനാസഭ.

163. ഭൂമി = ചതിപ്രയാഗം. സ്രുത കല്പിതം = ബ്രഹ്മാവിന്റെ
വിധി.

164. ആലംബിക്ക = ആശ്രയിക്ക. ക്ഷണമാത്രം = കുറച്ചുനേരം.

167. ഇരശ്ചരമതം = ദൈവനിശ്ചയം (ദൈവവിധി) ജീവിതം =
ജീവൻ. (ഭ്രമണം).

171. നിശ്ചയം = കല്പന. നിശ്ചിതം = പുറത്തുപറയുക.

180. ഗൃഹം = ചാടിയുള്ളവൻ. നേത്രം = കണ്ണിനീർ

182. മെന്തി = ശിരസ്സ്. ആശി = അനുഗ്രഹവാക്യം. തോലം
തെ = തോൽക്കാതെ.

188. രാജഭീതി = രാജാവിൽനിന്നുള്ള ഭയം. (നാട്ടിൽ അനീതി
നടക്കാതെ രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കെന്ന ഇങ്ങനെയുള്ള അനീതി
ചെയ്യുതടങ്ങിയത് ഇനിയെന്നല്ലാം വന്നെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വിചാരമെന്ന
ഭയകാരണം).

ചന്ദ്രഗുപ്തമോചനം.

191. ആര്യഗർവ്വം = (ക്രി. വി.) അഹങ്കാരത്തോടുകൂടി.

194. വംശദേശം = വംശരാജ്യം (ബങ്കാൾ) സന്ദേശം = ദൂത (അറിയിപ്പ്) രാജദൂതന്മാർ = രാജാവിന്റെ കിങ്കരന്മാർ.

195. മംഗലകീർത്തനം = (ഇ. സ്രീ. ത. ഏ.) നല്ല അശ്വസ്താഭ്യുദയം

196. പഞ്ചരം = കൂട്. ഭഞ്ജിയാതെ = പൊളിയ്ക്കാതെ. ദൃഢിപ്പിക്കുക = ഭാദിക്ക. അഞ്ജസാ = (അവ്യ)വേഗത്തിൽ.

198. പഞ്ചാസ്യൻ = സിംഹം. (വിസ്താരമുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നു ശബ്ദാർത്ഥം)

200. ചൊല്ലി + ഇയന്ന = കീർത്തിയുള്ള. വിശിഖാഖ്യൻ = വിശിഖനെന്നു പേരുള്ളവൻ. നല്ലൻ = നല്ലവൻ. ഈ പദം നല്ല എന്ന ഗുണവാചകശബ്ദത്തിൽ അൻ എന്ന പുല്ലിംഗപ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ രൂപമാകുന്നു. ‘‘നല്ലനല്ലോഭവാൻ’’ എന്നു രാമായണം കിളിപ്പാട്ടിൽ ഏഴു അക്ഷരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘‘വല്ലഭിനിനൊരുപായമുണ്ടാക്കുമവൻ’’ എന്നതിൽ ‘‘ഒരു - ഉപായം’’ എന്ന പദോല്പാദനം ക്ലിഷ്ടം.

202. ശില്പശാസ്ത്രം = കരകൗശലവിദ്യ. കല്പകവൃക്ഷം = ആയശ്ചക്രപ്പട്ടണ വസ്തുക്കളെല്ലാം യഥാർത്ഥം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യവൃക്ഷം. കരമാധന, ചിന്താമണി ഇവയെപ്പോലെ. ഇവയെല്ലാം പാലാഴിമഥനത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയവയാണെന്നു പുരാണപ്രസിദ്ധം. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ശില്പശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പകവൃക്ഷമാണെന്നു പറയുന്നതുപോലെ ശില്പശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഏല്പാപ്രവൃത്തികളും അറിയുന്നവനെന്നു സാരം.

204. ഇരിക്കുന്നല്ലി? = ഇരിക്കുന്നുണ്ടോ? (ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ).

205. പന്നഗാരികൾ = കീരികൾ. ‘‘പന്നഗാശികൾ’’ എന്നു ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അതിന്നു ‘‘സുപണ്ണഃ പന്നഗാശനഃ’’ എന്ന അഭിധാനപ്രകാരം ‘‘ഗരുഡന്മാർ’’ എന്നർത്ഥം കല്പിക്കാം. എന്നാൽ ഗരുഡൻ അളക്കഴിക്കാറുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആ അർത്ഥത്തിന്നു യുക്തി മതിയാകുന്നില്ല. ഇനി ഒട്ടനൂറ്റാണ്ടുകൾ (കൊളംകരരികൾ) മുതലായ ചില ജാതികൾ ‘‘ചോ’’യെത്തിന്നാറുണ്ടെന്നു ചിലഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ട്. അതിൽ ഭൂമി കഴിക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥന്മാരുമാണ്. എന്നാൽ അതിന്നു പ്രസിദ്ധി മതിയാകുന്നില്ല. പാമ്പിനെ പിടിച്ചാൽ അഗ്രഹിക്കുന്നവർ (പാമ്പാട്ടികൾ) (പാമ്പുപിടിയന്മാർ) എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചാൽ വൈഷമ്യമില്ല.

206. ശിഷ്ടൻ = ശേഷിച്ചവൻ. ഹൃഷ്ടൻ = സന്തോഷിച്ചവൻ. പുഷ്പകൗതുകം = (ക്രി. വി.) വളരെ സന്തോഷത്തോടെ.

208. മത്സരാഭികൾ = വൈദിക മുതലായവ.

214. നഞ്ചനം=മാനം.

219. ഞ്ഞസരിക=ഞ്ഞനയിക്ക. വിപ്രിയം=വിദഗ്ദ്ധം.

220. ഞ്ഞധാരം=ധനസഞ്ചയം

223. മഞ്ജുളം=മനോഹരം. ഞ്ഞാകലം=പ്രത്യേകിതന്റെ ഞ്ഞാകലം.

225. മഹാവിഗ്രഹം=വലിയ ദേവത്തോടുകൂടിയത് കഴലിടകൾ=അഴിപ്പഴുതുകൾ.

226. ഇദം=(സർവ്വനാമം. ന. പ്ര. ഏ) ഇത്. ചോട്ടുകൾ=പ്രത്യേകം. സൂക്ഷിക്കുക=മനസ്സിൽനിന്നോക്കുക

227. യന്ത്രം=സൂത്രപ്പണി. ശിപ്പികൾ=തരകൾശലക്കർ.

228. കല്പിതം=ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്. (ഇത് സിംഹം ശിപ്പികല്പിതമാണ്. ദൈവകല്പിതമല്ല)

229. ദ്രാഗ്ധതം=(ക്രി. ലേട്ട. ആ. പ്ര. ച. ഏ) ദ്രവിപ്പിക്കപ്പെടണം. (ദ്രവിപ്പിക്കുക=കൊള്ള അല്ലെങ്കിൽ ഉരുക്കുക) ധാവനം=കാട്ടം (ധൂത് - കമ്പനം)

230 ദ്രാഗ്ധനം=കൊടുക്കൽ (ദ്ര. ഗതം) “ദ്രാഗ്ധതം” എന്ന ക്രിയയ്ക്കു കൊടുക്കുക എന്നർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഇതു സ്വതേയുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടി കൊടുക്കൽ കൂടാതെ അഴികളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി കടക്കുന്നതല്ല. അതന്നാൽ “ദ്രാഗ്ധനം” എന്നതിന് ഉരുക്കുക എന്നർത്ഥമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അർത്ഥനെയുംണ്ടെങ്കിൽ ഇതു മെഴുക് അരക്കുക ഇവ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നതല്ല ഉപരിച്ചറച്ചത്.

231. ആചാര്യം=വിദ്വാനും. അഞ്ജനം=(അവ്യവഹാരിക)

233. ഭൂമിരാജാക്കന്മാർ=ഇതൊരു അപൂർവ്വപ്രയോഗമാണ് രാജശബ്ദത്തിന്നു സംഭവവുമായിട്ടും നിരവയവമായാട്ടോ അർത്ഥം കല്പിച്ചാലും ഭൂമി ശബ്ദം ഇതിനെക്കുറിച്ചുണ്ടാകട്ടെ പ്രയോജനം ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

235. രാജപുഷ്പതന്മാരം=രാജാക്കന്മാരാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടവർ. ഒരു രാജാവിന്റെ കിരീടന്മാർ കയ്യുവശം മറ്റൊരു രാജാവിനെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ, ആ കയ്യുവശത്തിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയിരുന്നാലും ആ ഭൂതന്മാരെ വസ്ത്രാഭരണാദികൾ കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചുയയ്ക്കുക രാജാക്കന്മാരുടെ പതിവാണ്. ഇതു=പാടലീപുത്രത്തിലുണ്ടായ വിവരമെല്ലാം. അങ്ങ=വംഗരാജധാനിയിൽ.

236. ശേഷക്രിയ=മരണശേഷമുള്ള പിണ്ഡാഭിവിതുകൾ.

239. ഇവണ്ണമുള്ള വസ്തു=ഇങ്ങിനെ മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് അസാധ്യമായ കയ്യും. (യന്ത്രാഭിശിപ്പിച്ചിട്ടു).

240. ശത്രുതം ഉള്ളോർകളിൽ. ശേഷിച്ചോർ=അവശ്യംഹരൻ

വ്യനം. അലനെ വല്ലകംബിരിക്കുന്നതു രജനീതിക വിതലമേ
 ണ്. (ശത്രുശേഷവൃണശേഷവമഗ്നിശേഷം) എന്നുണ്ടല്ലോ. ഏകിലം ഇ
 യാളെ പുത്രനെപ്പോലെ രക്ഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമേ.

241. അശ്വമേധികളിൽ—ശത്രുവിപത്ത്= അല്പനായ മെഴയ്ക്കു
 കൊടുത്തിരുന്ന സൈന്യമായിപത്ത്, കൊടുത്താൽ ശത്രുതപമുള്ളതുകൊണ്ടു
 ഭയപ്പെടേണ്ടിവരും.

242. പാത്രം=യോഗ്യൻ. ദണ്ഡം=സങ്കടം.

244. അഗ്രഭോജനം=രജാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു സാക്ഷി
 യായി ഉണ്ടുന്ന ശ്രേഷ്ഠരായ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഭോജനം. ഇവിടെ അഗ്രശ
 ങ്ഖം ശ്രേഷ്ഠവാചകമാകുന്നു. “പരമേശ്വരാഗ്രഗ്രഹര പ്രാഗ്ഗാഗ്ഗാഗ്ഗീ
 യമഗ്നിയം ശ്രേയാൻ ശ്രേഷ്ഠഃ” എന്നഭിപ്രായം.

246. ചേതസാ=(സ. ന. തൃ. ഏ.) മനസ്സുകൊണ്ട്.

248. തത്പരൻ=പ്രഭുവുള്ളവൻ. തത്=(അത്) പരം=(പ്ര
 ധാനം) ആയിട്ടുള്ളവൻ. അനുഭവം=(അവ്യ) ചിത്തസേന. വല്ലഭം=സാ
 മന്ത്വം.

251. ഒന്നമില്ലെന്നിട്ട്=ഒന്നമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട്. (പഴയപ്ര
 യോഗം) നയം=നീതിതന്ത്രമെന്നുപറഞ്ഞു.

മുദ്രാക്ഷസം=മുദ്രയെയും രാക്ഷസനെയും അധികരിച്ചു (വിഷ
 തീകരിച്ച് ഉള്ള കൃതി) “അഭിജ്ഞാനശാലാത്തളം”—മുതലായ പ്രയോഗം
 പോലെ കണ്ടുകൊൾക.

കേകാപുത്തം—അതിന്റെ ലക്ഷണവും വിവരണവും ‘വൃത്തമഞ്ജ
 രി’യിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒന്നരപദം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം പാദം

(കാകളിപുത്തം)

1. “ബാലേ!സുഷീല” എന്നുമുതൽ “ആനന്ദമിനിക്കുള്ളിൽ”
 എന്നവരെ തത്തയോടുള്ള അപകടം.

5. “ഏകിലോ എന്നുമുതൽ—ചോദിച്ചാൻ” എന്നവരെ തത്ത
 യുടെ വാക്യം. കഥാചരണം. ചാണക്യന്റെ—ഭൂമേ=“നില്ക്കുന്നതുക

ണ്ടു" എന്നു താഴെ പറയാൻപോകുന്ന വാക്യത്തോടുകൂടി അന്തപയം. തഞ്ചു
നം=പ്രകാശിക്കുന്ന. (തഞ്ചു) പദ്ധതിമധ്യം=വഴിയുടെ നടുവിൽ. ക്രു
ദ്ധൻ=കാപിച്ചവൻ. മേഖല=ഒരുജാതിപ്പല്ല. തപ്പൻ=കവിതൻ. അ
ടികവിടുക=അടിയിൽ കമ്പിടുക. വാങ്ങുക=നീങ്ങുക. മഹീസൂരൻ=ബ്രാ
ഹ്മണൻ.

10. ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠകലാത്തംസമേ= ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ
വംശത്തിന്നുപങ്കാരമായുള്ളോവേ (സംബോധന). ഭാസുരകാന്തികലൻ=
ജ്വലിക്കുന്ന ശോഭയുള്ള. ചന്തമയം=ഭംഗിയായ (നല്ലവണ്ണം). പാദം=
കാലിൽ. (സപ്തമി) പൊറുപ്പുയാൽ=സഹിക്കാഞ്ഞതിനാൽ.

15. "എന്തുവോനിബ്ബേതിതം കടിക്കയൽ" എന്തു 'ഹലം'
എന്നു വാക്യപൂരണം. ഭേതിതം=ഭയം.

16. മന്നിഭദ്രേവൻ=ബ്രാഹ്മണൻ.

17. ക്രോധശ്ശി=കോപമേകുന്ന അഗ്നി (രൂപകം). അമ്പൻ=
ചന്ദ്രമുപ്ലവൻ.

18. ഘോരം=ക്രൂരം. അപരാധം=പിഴ. (ഉദാഹരണം).

20. മന്ദാരസം=വൃത്തിരി.

21. മമ=എന്റെ. ശീലഗുണം=സ്വഭാവം. ബുദ്ധിവിഭാസം=
ബുദ്ധിവിഭവം.

22. മത്തഗജങ്ങൾ=മരിച്ച ആനകൾ. അശ്വഗണങ്ങൾ=ക
തിരുള്ളട്ടങ്ങൾ. പത്തിവകന്മാർ=സൈനികവീരന്മാർ. മന്ദങ്ങൾ=തന്മ
കൾ.

23. ചിത്രം=വിസ്തൃതകരം. മന്ത്രവിലാസം=ആലോചനാശാ
മന്ത്രം. ദൈവാനുകൂലം=ഭാഗ്യവിശേഷം. (ഇതശ്ചാരണമുച്യते) "ദൈവം,
ദിഷ്ടം, ഭാഗധേയം, ഭാഗ്യം" എന്നു അറിയാനും. ഇത്തരം=ഇങ്ങനെയു
ള്ളതു്.

24. നീത്വം=സ്ഥിരം (അശ്വപതം) ശക്തി=ബലം.

25. വിജയം=ഭേദം (വ്യത്യം).

26. മാമകം=എന്ന സാമ്പത്തികതു് (എന്റേതു്) മതിവൈ
ഭവം=ബുദ്ധിവിഭാസം. തുലായാഴ്=നല്ലവണ്ണം.

27. ഇവം=ഇങ്ങനെ (അവ്വ). ആകർണ്യം=കേളിട്ടു് (പ്രബ
ന്ധം-അവ്വ)

28. കൂപ്പിത്തൊഴുതു=രണ്ടു കൈപ്പട്ടങ്ങൾകൂടിയും ചോർത്തൊഴുതു.
(കൂപ്പുക, തൊഴുക, കൈകൂപ്പുക, കൈതൊഴുക. കൈകൂപ്പിത്തൊഴുക ഇവ
യെല്ലാം 'വന്ദിക്കുക'യുടെ പദ്യംയങ്ങൾതന്നെ).

29. മഹാമുതം=(സംബോ). മഹത്തമം=മഹത്തമം.

30. ആതു (അവ്യ) വേഗത്തിൽ. ശങ്കാർഹീനം=സംശയംകൂടാതെ. (ബി. വി) പാരിൽ=ഭൂമിയിൽ. പ്രസിദ്ധൻ=കേരളീയപ്പെട്ടവൻ. ചാണക്യൻ=ചണകന്റെ പുത്രൻ.

32. കൗടിച്ചൻ=കടിലമായ (വളഞ്ഞ) സ്വഭാവമുള്ളവൻ.

33. വിഷ്ണുഗുപ്തൻ=വിഷ്ണുവിനോട് ഗുപ്തൻ (രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ).

34. നന്ദഗ്രഭോജനം=നന്ദന്മാരുടെ അഗ്രഭോജനം.

35. “യോഗ്യൻ.....കഴിച്ചാനം” എന്നുള്ള ഭാഗത്തിൽ. ദൃ. നൈപയംകൊണ്ടും ആവശ്യമുള്ള പദങ്ങൾ മുഴുവനിലാത്തതുകൊണ്ടും സാമാന്യം ക്ലിപ്തയുണ്ടു്. ഭാഗ്യവാന്മാർ ആയ മനുവർ; വരുന്നവരെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുവാൻ ഉള്ള ഭൂമിച്ചു കഴിച്ചാനം ആക്കിട്ടു്. യോഗ്യൻ ഒരു വൃഷലൻ ആകുന്നുപോൽ. അതു കേട്ടിതു് എന്നനപയം. വൃഷലൻ=ശൂദ്രൻ.

36. ഇന്ദു=ഇപ്പോൾ. അവൻ=ആ വൃഷലൻ.

37. തക്ഷൽ=അവന്റെ കഴൽ. (തൽക്ഷൽ എന്നാണു വേണ്ടതു്). അങ്ങിനെയാക്കിയാൽ പിന്നത്തെ പാദത്തിലെ ദപിതീയാക്ഷരപ്രസംഗം യോജിക്കയില്ല. അതിനാൽ സംസ്കൃതത്തിലെ തല്ല്യബ്ധവും മലയാളത്തിലെ തൽശബ്ധവും തമ്മിലുള്ള ഭേദത്തെ ഗണിക്കാതെ പ്രായോഗിച്ചതായിരിക്കണം.

39. തപ്താഭാരണകൾ=അങ്ങയുടെ കാലിലെ ചൊടികൾ. ഇതു ബുദ്ധമാനാതിശയാഭൂതകമായ പ്രായാനം.

42. ലജ്ജിതനായ്മുഖാന്താശ്ലീ=രാജനിയുക്തനായ അധികാരിയെ നോക്കിട്ടു് അനാരോഗ്യവും വൃഷലൻ എന്നു പറഞ്ഞതു ഭംഗിയായില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് അതുതന്നെ തന്റെ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അച്ചിടി=അവിടെ പകർക്കപ്പെട്ടതെന്നു് അർത്ഥം.

43. വിപ്രജാതിസ്വഭാവം=ബ്രാഹ്മണജാതിയുടെ ചരപദ്യം. ചെത്രൻ=പുത്രന്റെ പുത്രൻ.

44. ആചാരം=നടപ്പു് (മർദ്ദം).

45. സജ്ജനങ്ങൾക്കു്=ക്ഷമ, ലോകസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റും മതമായ ഇണങ്ങലുള്ളതുകൊണ്ടു്. ഇവ വക ചരപദ്യത്തിൽ അവർക്കു് ചെറുപ്പം തോന്നുകയില്ലെന്നു്. ഇജ്ജനങ്ങൾക്കു്=നമുക്കു്. (വക്താവ്) പോരായ്മ=കറവു്.

47. വരങ്ങൾ=അനുഗ്രഹങ്ങൾ. പ്രയത്നം=വിനയാ. രാജാക്കന്മാരിന്നു കവിട്ടു=താണു പാദങ്ങളെ വന്ദിച്ചു്.

50. റിത്രവും=മുഖാസ്താഴ്. ആഭാവം=പ്രീതി.

51. കത്ത=തക്കതായ തപൽകൃപ=അങ്ങയുടെ ദയ.

52. മൽക്കുലികലേക്ക് = ഏന്റെ ഗൃഹത്തിലേക്ക്. ഇതു് ആ ചാരപടമായി പറഞ്ഞതാണു്.

53. ആശ്രമം = ഇല്ലം (ഗൃഹം) “ആശ്രമം ബ്രഹ്മചര്യഭരണ വാ നപ്രസംഗ മദം വന്ദേ” എന്നഭിധാനം. വിശ്രമിക്ക = ക്ഷീണം തീർക്കുക. ആ ക്ഷം = വൃശണം.

56. താതവിനാശം = അച്ഛന്റെ നാശം. സേദാനാശം = സ ഹോദാനാശമെന്തെ നാശം. തന്റെ വിശേഷം = തനിക്കിപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ ഭേദം.

57. മേദിനീപാലകന്മാർ = രാജക്കന്മാർ. വൃത്തം = ചരിത്രം.

58. ഉൾക്കരൾ = മനസ്സ്. ഉന്നം വരാതെ = വേണ്ടപോലെ.

59. മഹീസുരാചാതുർ = ബ്രാഹ്മണനായ ഉപധ്യായൻ. സ്നാനാ ദികൾ = കളി ജപം മുതലായ നിഷ്കൗഢോപായങ്ങൾ. ഭോജനശാല = ഉപ ദൃപുരം.

61. വേഗം കുറച്ചു = മന്ദം മന്ദം. (പോകുന്നനേരം എന്ന ക്രിയയു ടെ വിശേഷണം).

62. ദൈവബലം = വിധിവൈഭവം. മനോരഥം = ആഗ്രഹം. കൈവരുക = കയ്യിൽ വരുക. (സംഭരിക്കുക) ക്രിയസമാസം.

63. ഇപ്പിടിവീസുരൻ = ഇപ്പോഴത്തെ. ആശ്രിച്ച് = ആശ്രയി ച്ച്. (യകാരലോപം) പ്രതിക്രിയ = പ്രതികരണം (ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്ത ശ്രമത്തി ന്റെ പകവീട്ടുക) ഉഗ്രൻ = ക്രൂരനിയന്തൻ.

64. അഗ്രാസനം = മാനുഷീം. (പ്രയാണസ്ഥാനം) നിജപുരം = തന്റെ ഗൃഹം.

68. ഭക്തിശാലാസരോ = (അ. ന. സ. ഏ. വ) = ഉദ്യമപുരയുടെ അകത്തു്. തത്ര = അവിടെ. (അവ്യ) കനിവോടു് = ഇവിടെ കനിവെന്ന തിനു ‘ശ്രദ്ധ’യെന്ന അർത്ഥം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു. ‘തൂനിവോടു്’ എന്നായി രുന്നെങ്കിൽ ശരിയാകുമായിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അസ്ഥാനത്തിൽ പ ലേടത്തും ‘കനിവു’ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്.

69. തളികകൾ = കിണ്ണങ്ങൾ (ഉണ്ണാനുള്ള പാത്രങ്ങൾ).

71. വെള്ളത്തിലാല നരപോലെ = ഇതു ഉപമ പാത്രങ്ങളുടെ സം ബ്രാബ്ധാലുത്തേയും, അവയുടെ തിളക്കത്തേയും നിമിത്തീകരിച്ചു ചെയ്ത പ്പെട്ടതാകുന്നു. മരണിച്ച് = ആദരിച്ച്. പാലകന്മാർ = വെപ്പുകാർ. സപണ്ണ മയം = സപണ്ണംകൊണ്ടുള്ളതു (സപാത്ഥമയത്).

73. മാനുസ്ഥലം = പൂജ്യസ്ഥാനം. ഇത്ഥം = (അവ്യ) ഇങ്ങനെ.

79. കൈലിപ്പുടസുരൻ = കൈയടിച്ചെന്ന ബ്രാഹ്മണൻ (ഇതു ചാണക്യന്റെ ഒരു പേരുകുന്നു).

80. അഗ്രൻ=ആഴ്ച. അലവയസ്സ്=വയസ്സ് കരയാതിട്ടുള്ളവൻ (ചെറുപ്പക്കാരൻ).

82. വട്ട=ബ്രാഹ്മണകുമാരൻ (നിന്ദയാടുകൂടി പറയുമ്പോൾ ബ്രഹ്മണവട്ട. മാനവകൻ എന്നു പറയുന്നതു സാധാരണമാണ്. ഗൃഹം=കുസലിപ്പാഴ്വര.

84. അനാത്രശല്യശ്ശ=അനാത്രശായ = (മുളയ്ക്കുന്ന) ശ്ശശ്ശ = (മീശ) വോട്ട കൂടിയവൻ (മീശ കരുക്കാരാവൻ). ബ. പ്രി.

88. മർദ്ദൻ=കുത്തൻ. തസ്തൻ=കുത്തൻ. മത്സമൻ=എന്നോടു തുല്യൻ. ഉഗ്രം=ക്രൂരം.

90. നാലു:വദന്തം=ഋഷി, യജുസ്സ്, സാമം, അധർവ്വണം. ആരശാസ്ത്രങ്ങൾ=ഋഗ്വേദം, കല്പം, നിതക്കാരം, ശിക്ഷാ, വ്യാകരണം, ഹരസ്സ്. വാലകൂടാതെ=നിഷ്പ്രയാസമായ് അല്ലെങ്കിൽ മറുകരയില്ലാതെ. ഭുജമായ്=ഉറപ്പായ്. (സംശയംകൂടാതെ).

92. ഗർഭിതന്മാർ=അഹങ്കാരമുള്ളവർ. ദുർഗ്ഗാക്ക്=ശകരം രോഷം=കോപം.

95. രാജഭൃത്യന്മാർ=രാജകീരന്മാർ.

101. ഘോരം=ഭയങ്കരം. പ്രതിജ്ഞ=ശപഥം. (ഈ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു പ്രകാരത്തെ പറയുന്നു).

102. മുന്യൻ=യോഗ്യൻ. പുണ്യൻ=മാന്യൻ. ധീകൃതൻ=നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ.

103. വ്രഹകലനീചർ=രാജവർത്തികളെപ്പോലെയുള്ളവർ (നികൃഷ്ടന്മാർ). വാഴിച്ചിവിടെ=ഇവിടെ വാഴിച്ചു. ചൂഡം=കുടമ. കെട്ടുന്നതുണ്ടു്=ഇതു പ്രതിജ്ഞയിൽ ഒരു പ്രത്യേകപ്രായോഗമാണ്. “വഹ്നിയിൽ ചാടി മരിക്കുന്നതുണ്ടെന്നാൻ” ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കുക.

105. ക്ഷത്രിയക്ഷുദ്രർ=ക്ഷത്രിയരിൽ അധമന്മാർ.

107. കണ്ഠർ=വിഷണ്ണന്മാർ.

108. ക്ഷുദ്രാന്തി=വിശപ്പുകൊണ്ടുള്ള ഭ്രാന്തു്. വിവശൻ=തൻതടമില്ലാത്തവൻ. ഭാഷിതം=വചനം. കാമം=യഥേഷ്ടം. (ക്രി. വി)

110. മൊയ്തുഗൃഹം=ചന്ദ്രഗുഹ്യാൻറ ഗൃഹം.

116. ചന്ദ്രഗുഹ്യാൻതാൻ ന പ്രാപിച്ചിരുന്നതു്=“അല്പനെയും സോഭനാരെയും ചതിച്ചിരിക്കുന്ന നവനരന്മാരെ ഉന്മൂലനംശംചെയ്തു പാകുചീട്ടണം” എന്നുള്ളതു്. അന്തരം=വ്യത്യസം.

117. തത്പദം=അവന്റെ (മാണക്യന്റെ) പദം.

118. പായേണതു്-കൈ=മേലാൽ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ. ആയുർമതി=മഹാബുദ്ധിമാൻ.

122. സബ്രഹ്മചാരി=കെമിച്ചു പഠിച്ചവൻ (സഹചാരി). ഇന്ദ്രശർമ്മം=കെ ബ്രാഹ്മണൻ; ബ്രാഹ്മണരുടേയും ക്ഷത്രിയരുടേയും പേരുകളോടു കൂടി ശർമ്മ എന്നും, വർമ്മ എന്നും ഉപപദങ്ങൾ ചേർന്നതു നടപ്പാണ്. ഇതുപോലെ വൈശ്വർക്കം ശുഭർക്കം ഗുപ്ത എന്നും ഭസ എന്നും കുമ്പിപക്ഷ കൂടാതെ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. സോമശർമ്മം, രാമവർമ്മം, ചന്ദ്രഗുപ്തം, ശക്തഭാസ ഇതുംഭി ഉദാഹരണം.

125. ജ്യോതിഷം=ജ്യോതിസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രം. ജ്യോതിസ്സുകൾ=ഗ്രഹനക്ഷത്രാദികൾ. ചാതുർയ്യം=വൈദഗ്ദ്ധ്യം, നൈപുണ്യം.

126. സർവ്വനന്ദന്മാർകൾ=എല്ലാ നന്ദന്മാരുടേയും കൾ. നന്ദന്മാരെബതുപേരെയും അവരുടെ സന്തതികളെയും എന്നു സാരം.

127. ഉൾക്കനം=മനസ്സുറപ്പ്, സ്ഥിരനിശ്ചയം. മുദ്രവിടുക=നോൽപ്പുറമാക്കുക. (മുദ്ര=അടയാളം എന്നർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും പഴനി, ശബരി മല മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നവർ നോൽവിടുക, മുദ്രകെട്ടുക എന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ഏതു വൈഷമ്യം നേരിട്ടാലും നശിതകാര്യം സാധിച്ചല്ലാതെ മരൊന്നും പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നുള്ളതിനെപ്പറക്കണം=ഭാഷണം, മറുപടി, ഭൂട്ടം.

128. നിസ്സ്പാദൻ=അതാണിച്ചും ആഗ്രഹമില്ലാത്തവൻ. യോഗിദമ്പതം=ചൈതന്യമുള്ള ദമ്പതി. ബുദ്ധമുനിമതം=ബുദ്ധമതം.

131. കരംഷം=ആഗ്രഹം. ബ്രാവകേത്യവം=ബ്രാവക! ഇതിഹാസം എന്നു പദപൂർവ്വം. 'ബ്രാവക!' എന്നു മറുപടിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രാവകൻ=കേൾക്കുന്നവൻ. എന്നു ശബ്ദമർത്ഥം. പാവനശിലൻ=പവിത്രമായ പാവനത്തോടുകൂടിയവൻ.

132. ക്ഷപണകൻ=ബുദ്ധസന്യാസി.

133. കിഞ്ചനം=(അവ്യയം) അല്പംപോലും. വഞ്ചനസാരയം=വഞ്ചനത്തിൽ സംശയം. കളവിനെപ്പറ്റി സംശയം. കാഷ്ഠം=ഗറിനം, (കുടുകൈ).

134. വിപ്രനിരാസം=ബ്രാഹ്മണനെ തള്ളിക്കളയുക. അവൻ=ആ ബ്രാഹ്മണൻ.

135. വിഷാദം=കണ്ഠിതം (മനസ്സിടിവ്). മന്ത്രികലോത്തമൻ=മന്ത്രികളോടുകൂടിയവൻ.

136. ദിഗ്വർദ്ധനം=ഇതു വക മുഷ്ടിമുഷ്ടികൾനിമിത്തം പലകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭാജങ്ങളെപ്പറ്റി ദീർഘോദ്ധവനമെഴുത്ത്. അഭിനി=ആ ബ്രാഹ്മണനിരാസംകൊണ്ടു വരുന്ന ഭാജനിവരണത്തിന്നു്.

137. ഭൂതത്തുകൾ=ഭൂവിനെ ഭരിക്കുന്നവർ (രാജാക്കന്മാർ). ആത്മ!

ചാരങ്ങൾ = മരണകർമ്മങ്ങൾ. 'ഹിംസകർമ്മാഭിചാരസ്തപ്തം' എന്നർത്ഥം. ഇതു = ആഭിചാരം.

138. നിത്തുവാൻ = പരിഹാരം ചെയ്തു ശമിപ്പിച്ചാൻ. ആർ = എന്ന് = ആർ = (ഉണ്ടു്) എന്ന്. മാർഗ്ഗം = നിവൃത്തിക്കുള്ള വഴി.

140. ഉണ്ടു്. പോൽ - ഇന്ന് - ഒരുതരം മന്ത്രവാദിയായ് = മന്ത്രവാദിയായ് - ഇന്ന് - ഒരുതരം - ഉണ്ടു്. പോൽ എന്നനാമം. 'പോൽ' എന്നു ലോകശ്രുതിപ്രസിലിവാചകം. കണ്ടവർക്കു് ഒരു പ്രവർത്തിച്ചു് = ഒരു ആവശ്യക്കാരെ വണ്ടി ചെയ്തു്. അനുബാധികൾ = ശത്രുക്കളുടെ ആഭിചാരം മുതലായ ബാധകൾ.

144. കാലവിളാബനം = കാലതാമസം. ആയുധിച്ചു് = ആയുധിച്ചു്. ഇവിടെ ആൾ എന്നതു് അലിംഗനാകകൊണ്ടു് ദ്വിതീയാപ്രത്യയം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. "ആയുധിച്ചു് ഞങ്ങളാണിഹ്വജാണി" ഇത്യാദി നേരക്ക. 'ആയുധിച്ചു്' എന്ന പ്രയോജനപ്രത്യയം ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

146. ഇതം = ഇങ്ങനെ (അവ്യയം). അമാത്യൻ = മന്ത്രി. രാജ്യസഭന 'അമാത്യൻ' എന്നും 'അമാത്യരാജ്യസൻ' എന്നും പറയാറുണ്ടു്. വിനീതൻ = വിനയത്തോടു കൂടിയവൻ. മന്ത്രികൻ = മന്ത്രവാദം അറിയുന്നവൻ.

117. യോഗി = സന്യാസി. കേവലം = മാത്രം. സന്യാസിയായതു കൊണ്ടു് ധനം മുതലായ പ്രതിഫലങ്ങളിലിച്ഛിച്ചിടല്ലെന്നു സാരം.

150. ക്ഷപണകൻ = ബലസന്യാസി. 'ആഹാരക്ഷപണേന ഗന്ധശുദ്ധിമണ്ഡലം' എന്നു് അഭിധാനം. ഇക്കഥയിൽ 'ഇന്ദ്രജിത്വം' എന്ന ഈ ബ്രാഹ്മണൻ 'ക്ഷപണകൻ, ജീവസിലി' എന്നുള്ള പേരുകൾ പലപ്പോഴും പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതു് പശ്ചാത്തമകനും. ചിത്തം = മനസ്സിൽ.

151. വൈരം = ദേഷ്യം. പരിഷകൾ = കൂട്ടക്കൾ (വർഗ്ഗക്കൾ) നിശ്ചയിച്ചു് ഏതും ഉറച്ചു് അഥ രാജ്യസൻ = രാജ്യസൻ ഏതും (ഇങ്ങനെ) നിശ്ചയിച്ചു് = (തിർച്ചയാക്കി) ഉറച്ചു. അഥ = (അവ്യയം) പിന്നെ. അവനോടു വിപ്രാകാലാദികൾ ഒരുവരും വിചാരിച്ചു് ഉറച്ചെങ്കിൽ (വിചാരിച്ചിട്ടു്) അതോടു രാജ്യസന്യങ്ങളാണു് മന്ത്രിമാർ പറയുമായില്ലല്ലോ. പുനഃ = (അവ്യയം) പിന്നെ.

155. വ്രാതകാശ്വ! = വ്രാതകശബ്ദപ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് മുൻ വിവരിച്ചതു നേർക്കക. തപം = വ്യസനം. ഭീതി = ഭയം. അന്തർ = ബ്രാഹ്മണൻ.

156. എന്തു്? (അവ്യയം) നിന്ദാശ്ചതുരകം. അന്തർ. എന്തു് ബ്രാഹ്മണനെ നിന്ദിക്കാൻ എന്നു സാരം. അഥ = (അവ്യയം) അപ്പോൾ.

അവരെ ജയപ്പെടുത്തുന്നതായ്ക്കുതന്നെ. ഭർത്താവിന്റെയും ഭാര്യയുടെയും ഇടയിൽ ഉണ്ടായ അർത്ഥഭേദം അധികമുള്ളവർ. കയ്യടക്കിപ്പയ്യെടുത്തവർ. കയ്യടക്കിപ്പയ്യെടുത്തവർ.

157. ഉദ്യോഗം ഉണ്ടാകാൻ അർഹിക്കുന്നവർ=മഹാസമർത്ഥന്മാർ. അതിൽ=അവരിൽ. ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ=ആഹാരാദികൾ സമ്പാദിച്ചാൽ. അതുകൊണ്ട്=ഇവർക്കുണ്ടായ ആഭിചാരാദികൾകൊണ്ട്.

159. ആളെ കൊൽ=അവൻ മരിക്കുക. (ആളെ=ശരണം) ഫലിച്ചു=ബാധിച്ചു. മരിച്ചു=മരിച്ചു.

162. തെളിയിച്ചു=സംശയിപ്പിച്ചു. പ്രസ്ഥാപിക്കുക=രാജാക്കന്മാർ. ജപം=പഠി.

165. തത്ത്വം=അവരുടെ ജപം. വിജപന്മാർ=രോഗം മറിയവർ.

167. ബ്രഹ്മസമർത്ഥനുള്ള സദ്യ=ബ്രഹ്മണഭോജനം. (ഉദ്യോഗം) സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കുണ്ടായ പുണ്യം ക്ഷയിച്ചു ആപത്തിനുള്ള മാറ്റം തെളിയിക്കുന്നു ബ്രഹ്മണരെല്ലാം രാജവിരോധികളായിത്തീർന്നു ഉള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കണം.

170. അസംഖ്യം= (ക്രി. വി). കണക്കില്ലാത്ത. (ന. ഭാ. ബഹുവിധം)

171. മംഗലകരണി=നല്ല ശേഷം.

172. കിളി=സംശയം. പൊന്നും പണവും തെങ്ങും കിളികളെ നോക്കിപ്പോലെ അന്യമിങ്ങമറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നത്. 'സമുദായകാഞ്ചനതപഃ' എന്ന യോഗിയർക്കുണ്ടായ അഭിനയിക്കുകയാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഇവർക്കു പോകാത്തതും ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ ധനം സമ്പാദിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹമില്ലെന്നു മറുത്തവർ ധരിക്കുകയും, അതുവേണ്ടി ഏല്പാവകാ തന്നിൽ വിശ്വാസം ഉന്നിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആയാൾ ആഭിചാരികളായിത്തീർന്നു. അതുതന്നെ താഴെ പറയുന്നു.

176. ലക്ഷണം= ജ്യോതിഷാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള ശുഭാശുഭനിമിത്തം. ആകാ=നല്ലതല്ല. ('ഇതു മിത്രമോ') എന്ന ഉപായംതന്നെ.

180. പുഷ്പവും=കുസുമവും. വർദ്ധനവും= വർദ്ധനമെന്നു് പേരുള്ളതു്

181 ഗ്രാമം=(അ. പു. സ. ഏ) ഗ്രാമത്തിൽ.

184. ക്ഷുദ്രപ്രയാഗങ്ങൾ= ആഭിചാരകർമ്മങ്ങൾ. ശബരേശ്വരൻ=കാട്ടാശ്വരൻ.

187. ജീവിതം=ശത്രു.

188. ബലം=പെട്ടെന്ന് (അവ്യ).

189. അയൽനാടുവാഴ് = അടുത്ത നാടിനെ ഭരിക്കുന്നവൻ.
190. വീയുവാൻ = പരാക്രമമുള്ളവൻ. കിരരോധിനാഥൻ = കാട്ടാളരാജാവ്.
191. പാവനമാനസൻ = ശുദ്ധമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ (ബ്രഹ്മി). പൈതൃകം = പൈതൃകം (അപ്പൻറത്ത്) ആയ. അത്ഥം (ധനം). മിത്രം = ബന്ധു.
192. വശീകരിക്കുക = സ്വാധീനമാക്കുക. (ഇതു ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ 'സുഹൃല്ലാഭം' എന്ന നീതിസമർത്ഥം)
ഇനി ചാണക്യന്റെ കഥയെ തുടരുന്നു.
195. മേഘാധിനാഥൻ = മേഘഭരണത്തിലെ രാജാവ്. ('പ്രത്യന്തേ മേഘഭരണസ്യാത്') എന്നും അഥരകോശംകൊണ്ടു ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള രാജ്യമെന്നു വിചാരിക്കാം.
ചാണക്യന്റെ "സന്ധി" എന്ന നയപ്രയോഗം.
197. മേഘകുലശാപരൻ = മേഘവംശത്തിലെ നായകൻ. വീരശിഖാമണി = വീരന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ സ്വർമ്മതി = നിർമ്മലമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ. (ബ. ബ്രി).
198. നന്ദനാമാകിതന്മാർ = നന്ദന്മാർ എന്നു പേരുള്ളവർ.
മന്ദമതികൾ = ബുദ്ധിഹീനന്മാർ.
199. ധിക്രിയ = അപമാനം. കപിതൻ = രാജാ. അക്ഷലം = നന്ദവംശം. മെയ്യൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
202. കന്യാ = ഇളക്കം (ഭയം)
203. നാട്ടാലോരലം = നാട്ടിൽ പകുതി. (സപ്തമൃഗത്തിൽ തൃതീയ; പഴയപ്രയോഗം) "പത്താലോന്നുകളഞ്ഞിട്ടു തമേക്ഷത്തെ പെരക്കുക" ഇത്യാദി നോക്കുക.
204. സന്ധിച്ചക്രമനോരഥമാക്കുവേ—(എന്റെ) എന്നു വാക്യപൂരണം.
205. ഭാസുരം = തെളിവുള്ളത് (സ്പഷ്ടം)
206. തന്വി = അനുജൻ.
207. മലയകേതുപ്രമുഖന്മാർ = മലയകേതു മുതലായവർ.
208. ചിത്തം ഒത്തു = മനസ്സു യോജിച്ചു.
209. നീതിമാൻ = നീതിശാസ്ത്രം അറിയുന്നവൻ.
211. ഉച്ഛൻ = നിസ്സാരൻ. മുരാപെരത്രൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.
212. മന്ത്രിപദം = മന്ത്രിസ്ഥാനം. മേഘപതികൾ = മേഘരാജാക്കന്മാർ.
213. പച്ഛതമന്നൻ = പച്ഛതപ്രദേശത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ.

218. പഞ്ചസേനാധിപന്മാർ=അഞ്ചു പടനായകന്മാർ. സിന്ധുനി
വാസികൾ=സിന്ധുദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ. ശകന്മാർ=ശാലിവാഹ
നൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ രാജാവിന്റെ പരമ്പരയിലുള്ള ഒരു ജാതി
ക്കാർ.

219. പാരസീകന്മാർ=പാരസീകം (പേർഷ്യ) എന്ന ദേശത്തിലു
ള്ളവർ (പാഴ്സികൾ). യവനഗണങ്ങൾ=യവനന്മാരുടെ (ഗ്രീക്കുരാജ്യ
ത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ) കൂട്ടം.

220. ആനകന്യാഗ മുദംഗാദിവാദ്യം=പെരുമ്പറ, കെമ്പു, മുദംഗം
മുതലായ വാദ്യം. (ദ്രാപ്പൻ+ബ. ഗ്രീ). വെക്കം=വേഗം. ധരിശി=ഭൂമി.

224 ചാണക്യചാരന്മാർ= ചാണക്യന്റെ ചാരന്മാർ. ചാര
ന്മാർ=ഗുഡമായി നടന്നു നടത്തുവർത്തമാനമറിയുന്ന കിങ്കരന്മാർ

225. നന്ദസേനാധിപന്മാർ= നന്ദരാജാക്കന്മാരുടെ പടനായക
ന്മാർ. (ഇതു ക്ഷപണകന്റെ 'ഭേദം' എന്ന ഉപായം) രഹസ്യം=ഗുഹ്യം. പ്ര
ത്യേകം=കാരോരുത്തരോടായി.

226. ആഷാഡമുഷ്ണപക്ഷാദിക്=ആഷാഡമംസ (കർക്കി)ത്തി
ലെ കറുത്ത പക്ഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ദിവസത്തിൽ. ഉഷസ്സിന്=വെളി
പ്പിന്. കജവരേ=ചൊവ്വാഴ്ചനാൾ. (അ. പു. സ. എ) റിപ്പജനം=ശത്രു
ക്കൾ.

229. കലഭോഷാ=ഗ്രഹപ്പിഴ. ഏലതെ=ഏലതെ. (ശത്രു
ക്കളോടെതിരിടാതെ).

232. ഘോഷകൊള്ള ക=പ്രസിദ്ധമാവുക.

235. ലക്ഷണക്കാരൻ=ലക്ഷണം അറിയുന്നവൻ. (ചേരത്തിഷ
ക്കരൻ). കാരോരോകാര്യം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു=മന്ത്രിമാരോടോ രാജാവി
നോടോ പറഞ്ഞു അവധിവാങ്ങി എന്നു സംഭവം. ഘോരതരം=അതിഭ
യങ്കരം.

240. പൈത്ര്യം=പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചത്. (ഇതു 'ദാനം'
എന്ന ഉപായമാകുന്നു).

244. ആമ്മൻ=ആകംവണ്ണം.

247. മറ്റൊപ്പരമേ=തെക്കും. പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി.

249. യുദ്ധസന്നദ്ധർ=പോരിനെത്തയ്ക്കിയവർ. മതിവീര്യം=ബുദ്ധിശക്തി.

254. അന്തരാ=മനസ്സിൽ. (അവ്യ) ഗ്രക്ഷൻ=ക്രമം

255. ദക്ഷിണഗോപുരത്തുടേ=തെക്കെ ഗോപുരത്തിൽകൂടി. കി
രതാധിനാഥൻ=കുടുംഭരാജാവ്.

257. അണ്ണവം=സമൃദ്ധം.
258. വീരമകടമണികൾ=വീരന്മാരുടെ കീഴിൽത്തീർത്ത രത്നങ്ങൾ=(മഹാവീരന്മാർ).
259. കടം=മന്യകം. കംഭിവാതന്മാർ=വലിയ ആനകൾ.
261. തെളികെക്കടഞ്ഞ ചക്രങ്ങൾ=ചാണക്കുവച്ച നിറവും മൂല്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ചക്രങ്ങൾ. ചവളം=ഒരുമാതിരി ചെട്ടുകുന്തം.
262. തേമരം=ഇരിമ്പുപര. പട്ടസം=തലയ്ക്കു അടിക്കൽ നന്നായിട്ടുള്ള ഒരായുധം.
263. തെല്ലികൾ=മുരത്തടികൾ. (ഒരടിക്കു അനേകംപേരെ കൊല്ലുന്നതായ ഒരായുധം. ഇതു ആനകൾക്കു ധരിക്കത്തക്ക ഒരായുധമായിട്ടാണു ഭാരതയുദ്ധത്തിലും മറ്റും വണ്ണിച്ചുകാണുന്നതു്.) നിഷ്ഠരം=കഠിനം. മുസലം=ഇരിമ്പുചുയ്ക്ക. ശക്തികൾ=വേലുകൾ.
264. ശസ്ത്രങ്ങൾ=ആയുധങ്ങൾ. സന്നദ്ധർ=ഒരുങ്ങിയവർ.
265. ചട്ട=യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ആയുധം ഏകാന്തിയാക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കുന്ന കപ്പായം. ധൂഷർ=ശൂന്യൻ. പത്തിവരന്മാർ=കാചാർത്തലവന്മാർ.
268. ഉത്തരഗോപുരം=വടക്കെ കോട്ടവാതിൽ.
270. ബലസന്നാഹൻ=ബലം (കെട്ടപ്പെട്ടതു്) ആയ സന്നാഹം (കവച)ത്താഴുകുടിയവൻ “കവചോഗാത്രോന്മേധ സന്നാഹേ പടഹേപി ച” എന്നഭിധാനം.
272. മന്ത്രാചാരന്തരാളം=മന്ത്രശാലയുടെ ഉൾഭാഗം.
274. രാജപുത്രപം=രാജാവിന്റെ പുത്രൻ എന്ന അവസ്ഥ. രാജൈകദേശം=രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം.
276. ഇത്ഥം=ഇങ്ങനെ. (അവ്യ) പരപമതി=ഭർത്തൃഭി.
278. പരക്കങ്ങൾ=കൂറവ ചനങ്ങൾ.
282. പദ്മതന്മയബലഘടങ്ങൾ=പദ്മതരജാവിന്റെയും നന്ദരാജാക്കന്മാരുടേയും സൈന്യങ്ങൾ.
285. അഭ്യാസം=പഠിപ്പ്. പിതൃപ്പാടു=പിന്നാക്കം. പിൻപെട്ടു=പിൻഭാഗത്തു്.
287. കമക്ക=പ്രഹരിക്ക. നാണയം=മരണം. ചരപങ്ങൾ=വില്ലുകൾ. മലയ്ക്കുക=മലപോലെയാവുക (വീക്കുക).
292. തട്ടുകേട്ടു്=തരക്കേട്ടു്. പട്ടുകിടക്കുക=പടിഞ്ഞുകിടക്കുക. കൂരമ്പു=കൂർത്ത അമ്പു്.
294. “ഘോരം പട്ട”=യുദ്ധം ഭയങ്കരം (തന്നെ) സംഗരം=യുദ്ധം.

296. അന്തകവാസം = അന്തകന്റെ ആവാസം (ആലയം)
297. ചീരളനം = പെട്ടെന്നു. (ചീര = ദരണകരണശബ്ദം).
298. നിവ്വിചാരമാർ = ആലോചനയില്ലാത്തവർ.
314. കെട്ട് = തോറ്. ആകലപ്പെടുക = വ്യസനിക്കുക.
317. ശോകേന = (തൃതീയ)ഭാവത്തോടെ.
318. അന്തഃപുരം = രാജധാനിയുടെ ഉൾഭാഗം.
327. ചാണക്യശാസനം = ചാണക്യന്റെ കല്പന. മുഴലം = മുറുപ്പം.
329. സേനാബലം = സൈന്യത്തിന്റെ ശക്തി.
333. അരാജകം = രാജാവില്ലാത്തത്.
339. ഇങ്ങ് = ഇവിടെ (എന്നിച്ച് എന്നു സാരം). ചാലോജനം = നഗരവാസികൾ.
343. മന്ത്രികക = ആരും അറിയാതെ ആലോചിക്കുക. മന്ത്രാലയം = ആലോചനയുടെ ഫലം.
348. ഉദയങ്ങൾ = ജയാ പ്രാപ്തിപ്പാനങ്ങളാകുന്നു.
349. തപോ വനം = തപസ്സു ചെയ്യാനുള്ള കാട്.
351. ആത്മമോദം = (ക്രി. വി) സന്തോഷത്തോടുകൂടി
352. തപമുൾക്കാണ്ഡം = ഉള്ളിൽ വ്യസനത്തോടുകൂടി. ചാണക്യകല്പിതം = ചാണക്യന്റെ കല്പന. ആവത് - ഇല്ല - എന്നു - കല്പിച്ചു = ചെപ്പുതെ തരമില്ല എന്നുറച്ചു.
355. ഉച്ചരാദേവകുലത്തെമൻ = ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ (ഉച്ചരാ = ഭൂമി).
357. അവൻകുഴ്ചകൾ = അവന്റെ ആലോചനകൾ. അഥ = (അവ്യയം) പിന്നെ. “പാത്താൽ” — എന്നു മുതൽ. “വന്നിവാൻകാക്കൽ വീണീടുമല്ലൊ ദധം” എന്നുവരെ ചാണക്യന്റെ വിചാരം. ഈ വിചാരത്തിൽനിന്ന് അമാത്യരാക്ഷസന്റെ ബുദ്ധിശക്തി, സ്വാമിഭക്തി, സിതിനെപ്പുണ്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളും, അഗ്രനിമിത്തം ചാണക്യനു രാക്ഷസമാത്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുമാനവും വ്യക്തമാകുന്നു.
359. പാത്താൽ = ആലോചിച്ചാൽ. ഇവൻ = പാട്ടുതരംജൻ. മഹാബലൻ = വളരെ സൈന്യശക്തിയുള്ളവൻ.
361. ബാധിക്കുക = ഉപദ്രവിക്കുക. നീതിബലംകൊണ്ടു = (സൈന്യബലംകൊണ്ടല്ല.) എന്നു സാരം.
362. ഹന്തവ്യൻ = കൊല്ലപ്പെടേണ്ടവൻ. മന്ദം = പതുക്കെ (കാലക്രമത്തിൽ).

366. മനോരമം=ആഗ്രഹം (രക്ഷസമാത്യനെ വശത്താക്കി.) കൊല്ലുക=കൊല്ലുക+ഏ=കൊല്ലുകതന്നെ.

375 സത്യവ്രതൻ=സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവൻ. നിജസത്യം=തന്റെ സത്യം (നന്ദവംശവി.നശം ചെയ്യുന്നതാണെന്നുള്ള സത്യം.

377. ആസ്ഥാനം= (ആ. സ്രീ. തു. ഏ. വ.) ,ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി,

രണ്ടാംപാദംകഴിഞ്ഞു.

— — —

മു ന്ന പാദം .

(കേകാവൃത്തം)

1. ഇതാ=മിതം “പാലോത്ത എന്നുമുതൽ—പറകുനീ” എന്നുവരുന്നതായുള്ള അപേക്ഷ.
8. നീരസന്മാർ=അറിവില്ലത്തവർ. സരസന്മാർ=അറിവുള്ളവർ.
10. തിളയ്ക്കുക=മടിക്കുക.
11. നന്ദരാജൻ=സർപ്പാത്മസിലി.
13. മന്ത്രമണ്ഡപം=കായ്കവി ചാരസ്ഥലം.
14. അമ്പർകളോട്=ചന്ദ്രഗുപ്താദികളോട്.
15. പഞ്ചതപം=മരണം
18. മാനശോകദികൾ=മാനം ദുഃഖം മുതലായവ. (ബഹുവ്രീഹി) ഭീനൻ=പരവശൻ.
24. മോഹം=അറിവില്ലായ്മ.
26. സാക്ഷാൽ= (അവ്യ) പരമോത്കൃഷ്ടം.
27. മന്നിടസുരവരൻ=ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ.
28. വൃജം=കുളവ്.
29. പ്രയാഗം=ഉപായം. ചന്തമായ്=ഭംഗിയായ്, അനുസരിച്ചു്=സമ്മതിച്ചു്. (അനുനയിച്ചു്)
32. മനസത്തോടുകൂടി=ആലോചനയോടുകൂടി.
33. ഗാഢമത്സരം=ഉറച്ചവൈരം.
34. ഹസ്തിപൻ=ആനക്കാരൻ. ശില്പി=ചിത്രപ്പണിക്കാരൻ. ശത്രുഭന്ധൻ=യന്ത്രപ്രയോഗം ചെയ്യുന്നവർ.
35. രക്ഷസപ്രയുക്തന്മാർ=രക്ഷസനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ.

36. ധന്യർ=മാഗ്നവന്മാർ.
38. പാപമാനസൻ=ദുർബ്ബദ്ധി. (ബ. പ്രീ.) ബദർഫലം=ചന്ദ്രപ്പഴം.
43. അമാത്യൻ=അമാത്യരാക്ഷസൻ.
45. താപസഭണം=താപസന്മാരാൽ കെട്ടുകൊടുത്തത്.
46. സിദ്ധിപെടകം=മറിക്കുക.
47. ബന്ധശാലമിച്ഛുശങ്കകൊണ്ടു്=തന്നെ ചന്ദ്രശ്ശൂനം തമ്മിൽ കൂട്ടുകെട്ടിനു് ഇളക്കുവാനെങ്കിലും എന്നുള്ള സംശയത്താൽ. അതിനു്=സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയുടെ മരണത്തിനു്.
48. സർവ്വകാംക്ഷിതങ്ങൾ=മല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങൾ (ചന്ദ്രശ്ശൂനം എന്നൊരു സർവാർത്ഥസിദ്ധിയെ രാജാവാക്കി വാഴിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം.)
49. ത്രക്ഷൻ=തീക്ഷ്ണൻ.
51. പവ്തേഭാവത്തെ=പവ്തകരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ.
53. ചിത്രം=ആശ്ചര്യം. നന്ദരാജാക്കന്മാരെക്കൽവാൻ ചന്ദ്രശ്ശൂനം സഹായിച്ചിരുന്ന പവ്തകൻ രാക്ഷസാമത്യൻ ശത്രുവാണു്; അങ്കിലം ചന്ദ്രശ്ശൂനമാടുന്നപോലെ പവ്തകനാടു രാക്ഷസൻ പൂർവ്വരോരമില്ലാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ രാക്ഷസൻ പവ്തകൻ വളരെ പ്രിയനായി.
56. തൽപുത്രൻ=അവന്റെ പുത്രൻ (മലയകേതു). മന്നതൻ=പ്രബലൻ. തൽഭാതാവു=പവ്തകന്റെ സഹോദരൻ. ഇവിടെ ഒരു ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അയാളുടെ ബന്ധുവായിരുന്ന വേറെ ഒരു പ്രബലനെ ദൂരശത്രുവാക്കി അയാളും തന്നെ തമ്മിൽ സന്ധിപ്പെടുന്നതിനാൽ ഭേദമെന്ന ഉപായവും സന്ധിയെന്ന നയവും വ്യക്തമാകുന്നു.
58. സ്വാമി വധത്തിനു്=നന്ദ വധത്തിനു്. നിർമ്മിയാദി=മയ്യും മയിലാത്തവൻ. മയ്യും=കായ്ക്കും കായ്ക്കുമുള്ള ഒരു അതിരു്=(നിന്ദമം). 'മരിയാദി' എന്നതു 'മയ്യും' എന്നതിന്റെ തത്ത്വവ്യത്യാസമാണു്; എന്നാൽ 'നിർമ്മിയാദി' എന്ന പ്രയോഗത്തിനു ഗതി കല്പിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഈ പ്രയോഗം ഇതിൽ വളരെ അധികം കാണുന്നുണ്ടു്.
62. ആഭിചാരകർമ്മം=മാരണകർമ്മം. നിശ്ശൂരമായു്=ആരുമറിയാതെ. നഗ്നൻ=ചന്ദ്രശ്ശൂനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ മന്ത്രം മേൽക്കൽ ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നു.
64. ദോഷകണ്ഡം=ദോഷക്ഷയി. കരോണപിണ്ഡി=ഇല്ലത്തോലെയുള്ള ആകൃതിയോടുകൂടിയവൾ. (ബ. പ്രീ.) ആയതവിധോചനം=നിളമുള്ള കണ്ണുകൾകൂടിയവൾ. സുന്ദരി (ബ. പ്രീ)

85. അനുകീദേവീ=നീതം. ഉന്മിതം=പ്രാപ്തമാം.

ധന്യശീലം = നല്ല ശീലം അത് കൂടിയവരും. (ബ. പ്രീ) അതിസുര
രംഗി = നല്ല ഒരു സുരന്ദരി. (ബ. പ്രീ)

68. മരണിനിർമ്മാണം = സ്മൃതിരത്നം.

69. ആലിംഗനം = ആശ്ശ്വസം.

71. ശുദ്ധനാമൻ = പവ്തകൻ. നിശ്ചലമതി = മനസ്സുപുഷ്പം
വൻ (ബ. ഉ.)

72 ചാൽ-ഇസ്തഖ് = വ്യസനത്തോടുകൂടി.

73 2030 = 2010000000

74. ചന്ദ്രോദയം മുതലി = ചന്ദ്രാനുഷ്ഠാനം, മനോഹരമായ മുഖ
 രേഖകളുള്ളവൾ. (ബ. പ്രീ. വിലാസിനി) = സ്രീ. വിലാസമുള്ളവൾ എ
 ന്ൻ അവതരണം.

76. സർവ്വമാനന്തരൂപാ = എല്ലാ വരെയും. മോഹിപ്പിക്കുന്ന രൂപ. കള്ളവരും. (ബ. പ്രീ).

77. ഏതാക്ഷി = മരണിന്റെ കണ്ണു പാലയുള്ള കാണുന്ന ഭക്തിയെ
 വരും. (ബ. ബ്രീ.)

78. വിഷ്ണുവി = വിഷ്ണുവിധിയായ ശ്രീ.

79 കണ്ടിവാർകഴചി=നല്ല തലമുട്ടിയുള്ളവരും. (ബ്ര, പ്രീ) തണ്ടലർബാണം=തണ്ടലർ (താമരപ്പൂവ്) ആകുന്ന ബാണം. ത:മരപ്പൂവ് കാമലവന്റെ ബാണഗാഢകാണ്ടത് 'തണ്ടലർ ബാണം' എന്നതിനും 'തണ്ടലർ ബാണം' എന്നും അർത്ഥം കിട്ടണമെന്നായിരിക്കാം. കവി, വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ അർത്ഥം കിട്ടേണമെങ്കിൽ 'തണ്ടലർ ബാണബാണം' എന്നു പ്രായോഗിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു അബദ്ധമല്ലെങ്കിലും ഒഴിച്ചതാണ്.

80. സന്ധിതം = പുഞ്ചിരിയോടുകൂടിയതു . (ബ. പ്രി) മുഖപത്മം = മുഖം (അനന്തസത്രപകം)

81. ശയന മന്ദിരം = കിടപ്പുമുറി.

83. കലമന്ത്രി = കലത്തിലെ (നാളെ മുഹമ്മത്തിലെ) മന്ത്രി.

89. നീതിയുക്തം = ന്യായമെന്നി. സമീകൃതം = മറ്റുള്ളവയുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി) മന്ത്രികലസത്തമം = മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ.

90. ത.മെ = ത.ര.

92. പഞ്ചബനം ഞ്ഞി = കാമനികാരം. ചഞ്ചലമി = ചഞ്ചല
 ബലം. (ഉ. ഉ. ൧. ൩) ചാഴ കാമകളുടെ മറ്റും. (ബ. പ്രീ.)

94. $\omega_{\text{max}} = 6.27$

96 മ. ഗ്രം = ബന്ധു പ്രാപ്തം = പ്രാണനെപ്പോലെ സ്നേഹം. (ധർമ്മധർമ്മകൾക്ക് അഭേദമുണ്ടാകുന്നു.)

97. വന്തകൻ=വനവാൻ (മുതലാളി). കളത്രം=ഭാര്യ.
101. നിമുഡം=ചുരുക്ക രഹസ്യം.
102. ഹാനി=നാശം.
103. ചോരണജനം=ജനങ്ങളോടുള്ള എണക്കം. ദേദിപ്പിക്ക=മരിപ്പിക്കുക.
105. ജീവനം=പ്രണയം.
106. കണപം=ശവം. വരിജമിഴിയരം=വരിജം(തമരപ്പൂവു പോലെയുള്ള മിഴിയേടുകൾ യരം=സ്രീ. (ബ. പ്രീ)
107. മേല്പുനം=മേല്പു(പവ്തക)ന്റെ ജനം. പെരന്തൻ=പട്ടണവഹികൾ.
109. ശോകരോഷാദികൾ=ശോകം (ദുഃഖം) രോഷം (കേവലം) മുതലായവ. ബന്ധുജനിയെക്കുറിച്ചു ശോകം; ശത്രുവായ രാക്ഷസന്റെ പേരിൽ രോഷം. ഭാവിച്ച്=നടിച്ചു (വസ്തുവത്തിലില്ലെന്നു സാരം).
110. രാജനിഗ്രഹം=രാജാവിന്റെ (പവ്തകന്റെ) വധം. മന്ത്രികലനിച്ചൻ=മന്ത്രിവർഗ്ഗത്തിൽവെച്ച് നിന്ദ്യൻ.
111. ഭടന്മാർ=കിങ്കരന്മാർ.
112. ശൂന്യം=നിഷ്ഠനം (ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു്).
113. ചോഷവും=കെണ്ടു=പ്രാപിലമായി.
114. നയഗുണം=നീതികേശലം. വിജ്ഞാപൻ=ചാണക്യൻ
116. ഉദ്യോഗിക്കുക=ഉത്സാഹിക്കുക.
119. സർവ്വം=(അവ്യയം) എല്ലായിടത്തും.
120. ദേദിപ്പിക്കുക=അകറ്റുക.
122. ഭാഗധേയം=ഭാഗ്യം. കല്പിച്ച്=നിശ്ചയിച്ച്. സമീപൻ=മന്ത്രി.
124. നിശ്ശേഷഗുണനിധി=സകല ഗുണങ്ങളുമുള്ളവൻ.
126. സർവ്വം=(അവ്യയം)എപ്പോഴും.
128. പാകം=ഹിതം.
131. ഗൃഹം=ഉദ്ധതൻ.
132. വ്യാജം=കളവു (ചതി)
133. ത്രാണരാജകൻ= ഉഗ്രമായ കേവലത്തോടുകൂടിയവൻ. (ബ. പ്രീ)
134. ശോഷംകൊള്ളുക=തുറന്നു പറയുക.
135. കർമ്മം=യാഗം.
137. കണ്ണതപം=അപകടം.
139. അന്ധകാരങ്ങൾ=വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ.

141. പ്രേതകൃത്യങ്ങൾ=മരിച്ചവനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കർമ്മങ്ങൾ.
(അല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയകർ എന്നു സാരം.) പാതിരാമനരം=പാതിരാവായ സമയം. (രാ=രാവ്, വകാരലോപം) കർമ്മധാരയൻ.

142. ചാതുര്യം=ഭംഗി.

143. മതം=അനുവാദം.

147. ശത്രുശേഷം = ശത്രുക്കളുടെ ശേഷം. ശത്രുക്കളിൽ ഏതാനും പേരെ നിഗ്രഹിച്ചിട്ട് ഏതാനും ചിലരെ നിഗ്രഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നതു നീതിശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാകുന്നു.

150. പുഷ്പപത്തനം=കസുമപുരം.

156. മോയ്യാനാംപശുവിനെ= നിസ്സാരതപംകൊണ്ടു പശുപ്രായരായി ഗണിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു.

159. പ്രതിജ്ഞ=ശപഥം.

161. ദ്വിപങ്ങൾ=ദ്വിപുകൾ. (സമുദ്രമധ്യത്തിലുള്ള കരകൾ).

162. ശത്രുഭേദം= ശത്രുക്കളായ ചന്ദ്രഗുപ്തചാണക്യന്മാരെ തമ്മിൽ തെറ്റിക്കുക.

163. രഞ്ജിപ്പിക്ക=എണക്കുക.

165. നിശ്ചലഹൃദയൻ=മനസ്സറപ്പുള്ളവൻ. (ബ. ബ്രീ)

166. യുദ്ധോദ്ഭോഗം=യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കം.

169. മാനവകലശ്രേഷ്ഠൻ= മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തലവൻ (രാജാവ്.)

170. പുഷ്പമന്ദിരപ്രവേശം=കസുമപുരത്തിലെ രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിക്കുക. ശത്രുനിഗ്രഹം കഴിഞ്ഞാലും ഉടനെ ശത്രുവിന്റെ തലസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അപകടമാണെന്നു നീതിശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമുള്ളതിനാൽ ചാണക്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ ഇതുവരെ പട്ടണപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചിട്ടില്ല. ശില്പികൾ=കരകൗശലക്കാർ. രാജധാനിയുടെ അറ്റകുറ്റങ്ങൾ തീർത്ത് അലങ്കരിക്കുന്നവർ.

171. നന്ദമന്ദിരപ്രവേശം= നന്ദന്മാരുടെ രാജധാനിയിൽ കയറുക.

173. തോരണം=ഗാപുരഭാഗത്തിന്റെ പുറത്തു കമാനാകൃതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കാരവിശേഷം. "തോരണോന്മൂലി ബഹിർഭാഗം" എന്ന് അഭിധാനം. ചാരം=മനോഹരം.

174. ഗോപുരം=കോട്ടപ്പടിവാതിൽ 'പുരഭാഗംതുഗോപുരം' എന്ന് അഭിധാനം. വാപികൾ=കളങ്ങൾ. കൂചങ്ങൾ=കിണറുകൾ. നിക്ഷപം=അഴുക്കില്ലാത്തത്. ശത്രുക്കൾ ജലസേചനങ്ങളിൽ വിഷംകലക്കും. അതിനെ പരിഹരിക്കണം.

176. സൂത്രകാരന്മാർ=ശില്പികൾ.
177. കാഞ്ചനരേരണം=സപ്തമയമായ രേരണം. ചഞ്ചലം=ഏകദശം (സംശയം).
178. വിശൈവകമനേഹരം=ലോകത്തിൽ ചച്ച് ഏറ്റവും വശേഷമായിട്ടുള്ളത്. വിശ്വകർമ്മാവ്=ദേവശില്പി.
179. രാജസം=ഭംഗിയുള്ളത്. ജനങ്ങളുടെ പ്രശംസക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളത്. രാജമന്ദിരപാദം=കോവിലകത്തിന്റെ പടിക്കൽ. (അ. ന. സ. ഏ. വ)
180. ശില്പശാസ്ത്രം=തച്ചശാസ്ത്രം.
184. മരണം=വധം.
186. വേണ്ടതില്ല=കൊള്ളാം (നന്നായി) മരേപ്പൊ=ഏതിർഭംഗം. (അവർ വിപരീതമായിട്ട്).
187. പ്രശംസിക്കുക=പുകൾത്തുക. (അഭിനന്ദിക്കുക).
188. ഉചിതജ്ഞൻ=വേണ്ടത് അറിയുന്നവൻ.
189. സ്വാമി=രാജാവ്. തുമയോട്ട്=നല്ലവണ്ണം.
191. ഉഴറാദ=വേഗത്തിൽ.
192. കൊണ്ടു=കൊണ്ടുവന്നു (സന്ധിയിൽ വകാരലോപം) അഥ=അനന്തരം (അവ്യ).
194. സമ്മാനിക്കുക=സമ്മാനം കൊടുക്കുക.
195. മുഖ്യത്വം പരഞ്ഞതിന് അന്തരം വരാത്തതായത്=നന്ദവധത്തിന് ഉത്തമപ്രകാരം സഹായിച്ചാൽ നന്ദരാജ്യത്തിൽ പകുതി കൊടുക്കുമെന്നു താൻ പറഞ്ഞിരുന്നതിന് നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി.
196. ചിരന്തിമേല=ആശനത്തിൽ.
197. അലംഭക്യം=രാജ്യത്തിൽ പകുതി.
198. വൈരം=പൂർവ്വതശ്ചരണ കൊല്ലിച്ചതു ചാണക്യനാണെന്നുള്ള വിശേഷം.
201. പട്ടം=കിരീടം വെക്കുന്നതിന് മുന്തിൽ നെറിയമൽകെട്ടുന്ന ഒരു ഉഷ്ണീകണ്ഡം.
202. ചട്ടം=രാജകണ്ഠം. ചെമം=തെളിവ്.
203. മണികടം=രത്നം പരിച്ച കിരീടം. കരതിലം=കണ്ഠഭരണം (കടുത്തിലം-അണിയലം-ഇവയിലെ ലകാരംപോലെ ചിന്ത്യാ) കരഞ്ചികൾ=അരങ്ങാണു കൾ ചെട്ടും=ചന്തം. (സർവ്വംഗമെങ്കുറിപ്പി ചിട്ടുവഴിയെ) എന്നു മുന്തിൽപറഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ കാരോ അലങ്കാരങ്ങളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. ആദ്യം സമർപ്പിച്ചായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിവരിച്ചുവന്നല്ലാതെ ഇവിടെ പെനേക്കുശ്ചിട്ടു)

204. ഗജവരൻ=റാലിയ ആന (ആനപ്പുറത്തു് അമ്പാരിക്കെട്ടി രാജാക്കന്മാർ അതിൽ കയറി സഞ്ചരിക്കുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ)

206. സമസ്തർ= ഫല്ലാവരം. പവതഭാതാവു = പച്ചതങ്കന്റെ സേദരൻ (വൈശദംകൻ) മന്നൻ=രാജാവു്. കല്പിക്കുക=നിശ്ചയിക്കുക.

203. വെൺകൊറ്റക്കട= വെള്ളനിറത്തിലുള്ള രാജചിഹ്നമായ കട (കുർധാരയൻ) തഴ=പലനിറത്തിൽ ചട്ടകളെക്കൊണ്ടു് ഞെറി പിടിപ്പിച്ചു കടപോലെ ഒരു കപിടവൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആനപ്പുറത്തും നില്പിത്തും പിടിക്കുന്ന ഒരു അലങ്കാരസംയനം വെൺചമരുകൾ=വെഞ്ചാമരകൾ. ശാഖമുളളഭരീമുളളഗവംഗുങ്ങൾ=ശംഖങ്ങളും, മട്ടുളളങ്ങളും, ഭേരികളും, മുളളങ്ങളും (ചേറുപൻ) ആയ വാദ്യങ്ങൾ (കുർധാരയൻ). ഭേരി=ചെറുതമ്പറ. ആയുധപരണികൾ=ആയുധം പാണിയിലുള്ളവർ. (ബ. പ്ര.)

209. പുഷ്പപുരംമുന്നിട്ടു് =പുഷ്പപുരത്തിലേക്കു്. യന്ത്രതോരണച്ചുട്ടു് =യന്ത്രംകൊണ്ടുള്ള തോരണത്തിന്റെ ചുട്ടു്.

212. പുരുഷാരം=ജനസംഘം (അകമ്പടിക്കാരും മറ്റും)

213. ഹസ്തിനി=പിടിതാന.

214 ചന്ദ്രാലങ്കാരാഷ്ട്രൻ=ചന്ദ്രലേഖയുടെ അംബഷ്ടൻ (ആനക്കാരൻ) ബാബ്ബരകരവ്യൻ=ബാബ്ബരകൻ എന്ന പേരുള്ളവൻ.

215. രാക്ഷസമാണെ=രാക്ഷസന്റെ കല്പന (ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിക്കുക). ഉറയുരുക=ഉറയിൽനിന്നു് ഉരുുക (ക്രിയംസമാസം).

216. ചിരമുൻ=ദേശത്തിൽ.

217. ഗതിവേഗം=ഗതിയുടെ വേഗം. (ഗതി=നടപ്പു്).

218. പ്രഭുലക്ഷ്യം= പ്രഭുക്കൾക്കെതിരിയതു്) ആയ ലക്ഷ്യ (ലക്ഷ്യം=ഉന്നം)ത്തൊടുക്കിയതു്. (ബ. പ്ര.) കുറിക്കുകൊള്ളാത്തതു് എന്നു സാരം. മുഖംവു്=ശിരസ്സു്.

219. നിഷ്പലം=ഫലത്തൊടുക്കുടാത്തതു് (നന്ത, ബ. പ്ര.) അരുവിനദേശം=തന്റെ വിനാശം.

220. മുക്കമുക്ക=മുക്കളിൽ ഏക, (ക്രിയംസമാസം സമുദീതൽ പുരുഷൻ). പാപമേവതനൻ=മുർബ്ബദ്ധി.

224. പുരപ്രാപ്തി=പട്ടണപ്രവേശം.

225. അഭയത്തൊഴുതൻ= അഭയത്തെൻ എന്ന പേരോടുക്കിയവൻ (ബ. പ്ര.)

227. വീര്യം=ഫലശക്തി. മുസ്സം=പാടി.

228. ദോഷങ്ങൾ=ചാതവിത്തുഫലങ്ങളുടെ ദോഷം.

229. ഭൂമന്യുരോദേന്ദ്രൻ=ഭൂമുരോദേഷ്ടൻ. വസ്ത്രം=നിറം.

230. റിഷമുണ്ണം=വിഷമയമായ ഭക്ഷണം.
235. ധൂഹ (അഗ്നിയെ) ഇവിടെ ഇം വിഷയത്തിൽ (വൈദ്യത്തിൽ)
236. ആചാരം=നടപ്പ്.
237. വിശ്വൈകരവദ്യൻ=ലോകത്തിൽ പ്രധാനവദ്യൻ.
238. ശയനാധികരം=പള്ളിയിൽ ചെർപ്പുകരൻ.
240. രാക്ഷസപ്രയുക്തൻ=രാക്ഷസനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവൻ.
അക്ഷയധനവർണ്ണം=വളരെ ധനമുള്ളവൻ.
241. നിഷേധം=പറഞ്ഞപ്പോൾ.
244. ധനാഗമം=ധനമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് വരി.
245. ക്ഷണിനെന്നായ്=ചരസ്സരവിരുദ്ധമായി.
246. ചരിക്കുക=അപഹരിക്കുക.
249. ധരത്രി=ഭൂമി.
250. സുരംഗം=ഗുഹ (നിലവറ). ഉഷ്ണതീർത്ഥം=തരത്തിൽ തരം വരുന്ന സമയം.
252. സുഷിരങ്ങൾ=പുരങ്ങൾ.
253. ഇന്ദ്രിൻ ചരത്തു=ഇന്ദ്രിൻ കൂട്ടം.
256. മോസഖണ്ഡങ്ങൾ=ഇറച്ചിക്കഷണങ്ങൾ.
257. അശനമേം=തീറ്റക്കായി (അവ്യ). സുരംഗാന്തരം=നിലവറയുടെ ഉച്ചിൽ (അ. ന. സ. ഏ. വ)
258. ക്ഷേപം=പ്രക്ഷേപം.
259. പേപേടകം=പരവശമാരവുക. ധൃമം=പുക.
560. അഗ്നിജ്വാലകൾ=തീയിന്റെ നെളങ്ങൾ. പെരിയുക=ഭരിക്കുക.
261. സഭാകുലം=മുപ്പോഴം (അവ്യ). സാവധാനം=മനസ്സിൽത്തൽ.
272. അഞ്ജസം=വേഗത്തിൽ (അവ്യ). രഞ്ജിപ്പിക്കുക=വശീകരിക്കുക. നീതി=നയം. അനുദിനം=ദിവസംതോറും (അവ്യ).
263. പ്രധാനപുരുഷന്മാർ=പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. ഭദ്രഭടാദികൾ=ഭദ്രഭടൻ മുതലായവർ.
264. മെഴയ്യുപുത്രൻ=ചന്ദ്രഗുപ്തൻ. കൈതവം=കളവ്.
265. പക്ഷപാതികൾ=ഭാഗക്കുറർ. മന്ത്രിവീരന്മാർ=മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠന്മാർ.
266. ഭദ്രലിഖന്മാർ=നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവർ. വീരമന്മാർ=പരാക്രമികൾ (മെഴയ്യുമുള്ളവർ).

267. അയത്ത് = മറുത്തു, ഇടത്തു. (ഇതൊരപൂർവ്വപ്രയോഗമാണെന്നു തോന്നുന്നു.) പ്രയത്നം = ഉത്സാഹം (വേല).

268 പദ്യതപുരൻ = മലയക്കീഴ്.

270. ഉൾക്കൊള്ളുക = സന്തോഷത്തോടെ. (ക്രി. വി)

272. വ്യാജേന = കളവായി (അ. പു. തു. ഏ. വ)

273. ഒട്ടാമ ആകാ = അശേഷം നന്നല്ല.

277. അത്തൽ = ആലസ്യം.

മൂന്നാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

—

നാലാം പാദം.

—

(മിശ്രകാകളിവൃത്തം)

1. ശുകതരുണി! = പെൺതരു. സുശീലഗുണഭാസുരം = സൽസ്വഭാവംകൊണ്ടു ശോഭിച്ചതു്. തവ = നിന്റെ. മധുരഭാഷണം = സരസമായ വാക്കു്. ഹൃദയസുഖപൂരണം = മനസ്സിനു രസം വലിപ്പിക്കുന്നതു്.

2. മഹിതനയദോഹനം = വിശേഷമായ നീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാരഭൂതമായിട്ടുള്ളതു്. സകലജനമോഹനം = എല്ലാ ജനങ്ങളേയും രസിപ്പിക്കുന്നതു്. സർവ്വമോദാവഹം = എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതു്. സർവ്വശോകപഹം = എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളേയും കളയുന്നതു്.

3. ചിത്രം = ഭംഗി.

4. ഫലമധുസിതാഭി = പഴം, തേൻ, പഞ്ചസാര മുതലായതു്. ഉപഭോജ്യതം = ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും. (ലോട്. ആത്മനേപദം പ്ര. പു. ഏ. വ. കർമ്മി).

5. കഥയ കഥയ = പറക പറക. (കേൾക്കാനുള്ള ഭക്തസുകൃതിയെ യന്തെ കണിക്കുന്നതായ ദ്വിതീയ) (ലോട്. പരസ്പരപദം മ. പു. ഏ. വ).

10. യമപടം = യമന്റെ ചിത്രം. വേഷം തിരിയുക = വേഷം മാറുക. അമിതയമഭക്തി = അന്തകനിൽ വളരെ ഭക്തി.

11. അതിനിപുണൻ = വളരെ മിടുക്കൻ. ഉഴറി = ബലപ്പെട്ടു്.

13. അയിസുമുഖ = സുമുഖ, ഭദ്ര, ഇത്യാദികൾ ദൂതാദികളോടു് അയയ്ക്കെ സ്വാമിപ്രീതിസൂചകമായി ചെയ്യുന്ന സംബുദ്ധിയെന്നു. അവിചിതാപൂർത്തം = സകലജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം.

15. അഖില.....മകടമണി=സകല രാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ
18. ശൈത്യം=പരശ്വരം. മൃത്യും=മഹിമ. ശ്രീ=ഐശ്വര്യം. പ്രതാപം=ഔജസ്യം. കേളി=യശസ്സ്.
20. തദനം=അതിനുശേഷം. (അവ്യ)
22. നയനിപുണ!=നീതിശാസ്ത്രജ്ഞ! ഗുണസദന!=ഗുണങ്ങളുളളവേ! (രണ്ടും നിപുണകുസംബോധനം).
29. രേരേഷണ=(അ. പു. തൃ. ഏ. വ) കോപത്തോടുകൂടി; (ശത്രുനമശ്രവണംതന്നെ കോപകാരണം).
36. മിത്രം=സ്നേഹിതൻ.
39. ഹൃദയം=മനസ്സ് (തന്റെ ഹൃദയത്തെപ്പോലെ വിശ്വാസഭാജനമെന്നു സാരം)
40. പുഷ്പകചതപരം=പുഷ്പകം എന്ന തൈരവ്. മണികാരാശ്രഷ്ഠൻ=രത്നവൃന്ദപാരി.
41. നിദ്ര=പുഷ്പം.
44. കുടുംബങ്ങൾ=ഭാര്യപുത്രാദികൾ.
45. ഇതി=ഇങ്ങനെ. (അവ്യ)
54. സഃ=(തച്ഛബ്ദം പു. പ്ര. ഏ. വ) അവൻ. ഖലു (അവ്യ) പുനഃ (അവ്യ). സഃ ഖലു പുനഃ=അവനുകളെ പിന്നെ.
55. അംഗുലിമുദ്ര=മുദ്രമോതിരം.
56. ശിക്ഷയിൽ=നല്ലവണ്ണം. (ഇതൊരു നാടോടിലാക്ഷയാണു്).
59. അംഗുലിയാഗമം=മോതിരംകിട്ടിയ വിവരം.
60. അതിനിപുണമായി=പുരുഷനായി (വെടിപ്പായി)
63. കപടവേഷൻ=വേഷം മാറിയവൻ (ബ. പ്രീ)
64. നഗരമണികാരൻ=നഗരത്തിലെ രത്നക്കുളുവടക്കാരൻ.
66. അഭക്തൻ=കുട്ടി. മോഹനൻ=സുന്ദരൻ.
67. കോലാഹലം=ശബ്ദം.
69. മന്ദം=പതുക്കെ. (ക്രി. വി).
70. സുന്ദരംഗി=സുന്ദരി. (ബ. പ്രീ)
71. കോമളം=മനോഹരം. ഗാഢം=മുറുകെ.
72. നിഖിലലോചനം=കുറപ്പുള്ള കണ്ണുകളോടു കൂടിയവൻ (സുന്ദരി). (ബ. പ്രീ)
73. പുരുഷൻവിരഹ്=പുരുഷന്റെ റിരലിന്. ശീലം=ഭംഗി.
74. കന്നൽമിഴി=കന്നൽ (കരിങ്കുറുപ്പുവു)പോലെയുള്ള മിഴി (കണ്ണുകളോടുകൂടിയവൻ. (ബ. പ്രീ). അഴിഞ്ഞു് =ഉരറി.

75. പാദത്തിനോളം=കാക്കൽവരെ. ബലാൽ=യദൃച്ഛയായി.

76. ഉന്നം=കറവ്.

77. അക്ഷരങ്ങൾ=ഏഴുത്തുകൾ (ലിപികൾ) വിസ്തരിക്ക=അതു രൂപപ്പെടുക. (രാക്ഷസൻ കുടുംബത്തോടു കൂടി വളരുന്നവർക്കു മുമ്പേതന്നെ നാടുവിട്ടു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസിലമായിരിക്കയാൽ ഈ രത്നവും പാരിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽനിന്നു, രാക്ഷസനാമം കിതമായ ഈ അംഗുലിമുദ്ര ഉറ്റുവീഴ്ത്താൻ കാരണമെന്നെന്നുള്ള വിചാരംതന്നെ വിസ്തയകരണം).

78. മാനം=അഭിമാനം (ചാരൻ ഒരു ഗുഡവർത്തമാനം കിട്ടുന്നത് അഭിമാനകരമാണല്ലോ).

80. ചാനിപുണകോകതികൾ=ചാരനായ നിപുണകന്റെ വാക്കുകൾ.

82. കാതില=ഇതു കണ്ണോടൊന്നമെന്നു സാമാന്യമായി സങ്കല്പിച്ചു 'കടക്കൽ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാണെന്നു രേണുനം. എന്നാൽ ഇതു സ്ത്രീകൾ കാതിൽ അണിയുന്ന ഒരുതരം ആഭരണത്തിന്നു മാത്രമേ പറയാറുള്ളൂ. 'തെങ്ങു', പന, കൈത ഇവയുടെ ഇളയ കാലം രേവിതിയിൽ കീറി മഞ്ഞൾ മുതലായവ ചെർത്തു പൂശിക്കിടയുന്നതിന്നു ഇതും സാധിക്കാറുണ്ടു്, രത്നം പതിച്ചും ഇങ്ങനെയല്ല, ഇതു് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതിനാലാണു് ഇതിന്നു് 'കാതില' 'കാതിലോല', 'കാല' എന്നു പേരുകൾ ഉണ്ടായതു്. 'കണ്ണികാ തലപത്രം സ്ത്രീ' എന്നു് അമരകോശം ഇതിനെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതുണ്ടു്.

85. സർവ്വതഃ=മുഴുവൻ (തന്മിത് പ്രത്യയം, അവ്യയം)

86. നിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചു=അലോചിച്ചു.

89. ഇക്കഥ=ചാണക്യചന്ദ്രശ്ചന്ദ്രൻ തന്നതാണെന്നുള്ള സ. അതി.

91. വെക്കം=വേഗം.

93. ചേലരൻ=മലങ്കരൻ. മേറ്റുരാജൻ=മലയകേതു.

94. സേനാധിനായകൻ=സേനാപതികൾ.

95. കൈലാശരാജൻ=കൈലാശരാജ്യത്തിലെ രാജാവു്. മലയഗ്രാമൻ=മലയം എന്ന രാജ്യത്തിലെ രാജാവു്.

96. ശത്രുവിധംസനൻ=ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

97. ഗ്രീഷ്മസമാനൻ=ഗ്രീഷ്മ(ഗ്രീഷ്മമെന്ന ജതു)ത്തിനോടു തുല്യൻ. ഗ്രീഷ്മത്തിൽ അത്യുഷ്ണംകൊണ്ടു നീരുവറ്റി സമ്പന്നികൾ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതും കാട്ടുതീവിനു വനങ്ങൾ ദഹിച്ചുപോകുന്നതും പ്രസിലമാണല്ലോ?

അതുപോലെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനെന്ന് സർവ്വ പ്രതിയോഗി കൾ=ശത്രുക്കൾ. കശ്ടിരൻ=കാശ്ടീരരാജ്യത്തെ രാജാവ്.

98 സിന്ധുനിവാസി=സിന്ധുരാജ്യത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ. ശകം ധിപൻ=ശകഗോത്രത്തിലുള്ള രാജാവ്. സിന്ധുക്ഷേണാഖ്യൻ=സിന്ധുക്ഷേണാൻ എന്ന് ഏഖ്യയുള്ളവൻ (ബ. പ്രീ.)

99. പരസികന്മാർ=പേർക്കുരാജ്യവാസികൾ.

101. വ്യാജം=കളവ്. കുറി=കുറിമാനം. പത്രം=ഏഴുത്തു്. രാജപ്രവരൻ=രാജപ്രേഷാൻ. ചിത്രവർമ്മാദി മുൻപറഞ്ഞ പഞ്ചരാജക്കന്മാർ.

102. മേഘനാൽ=മേഘരാജാവായ മലയകേതുവിനെക്കൊണ്ടു്. ഏഷണൻ=ഏഷഃ (ഏതമ്ലം പ. പ്ര. ഏ. വ) ഇതു ഞാൻ (വ്യാജമായ ഒരു കുറി എഴുതിച്ചുകൊടുപ്പിച്ച മേഘനാൽ കൊണ്ടു് അമാത്യനെ ഭരണകളയിപ്പൻ എന്നനാഥം.)

103. ശകടാസൻപക്കൽ=ശകടാസന്റെ അധീനത്തിൽ.

104. രാജപുരുഷൻ=രാജകീരൻ.

106. ധന്യമതേ!=സൽബുദ്ധ! ഗുണവാരിധേ!=വളരെ ഗുണമുള്ളവനെ! ബുദ്ധിവിചാസങ്ങൾ=ബുദ്ധി ചാതുര്യങ്ങൾ.

107. സുമുഖ!=മിടുക്ക!

108. കന്ധംവരാതെ=തെറ്റാതെ.

109. ലേഖ=ഏഴുത്തു്. ഇന്നതു=നിശ്ശേഷമായ പ്രകാരത്തെക്കുറിക്കുന്ന സർവ്വനാമം. വാചകം=വാക്യം. (പദസമുദായം)

110. ആരാനം=ഒരാൾ (ഞാൻ) ഏതാനം ഒന്നു=ഒരുസംഘനം (ഈ സംഘനം) ഉണ്ടു്=(കൊടുത്തങ്ങയച്ചവിട്ടിട്ടു്+ഉണ്ടു്) എന്നു വക്ത്രയോജന ചെയ്തുകൊൾക ഒരുത്തൻ=ഒരാൾക്ക് (നിങ്ങൾക്കു്).

111 ഉപഹൃം=ആലോചിച്ചറിയത്തക്കതു്. സ്വയം=താൻതന്നെ. (അവ്യ) വാച്യം=പറവാൻള്ളതു്. ബഹുനാമങ്ങൾ=സംക്ഷാൽ 'സംജ്ഞകൾ (പ്രത്യേകപ്പേരുകൾ എന്നു സാരം) ഇതിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കും 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു്' ഈ സംഘനം കൊടുത്തയക്കുന്നു. എനിക്കു പറവാൻള്ള സംഗതി നിങ്ങൾതന്നെ ആലോചിച്ചുപരിയ്ക്കമല്ലെ' എന്നു ഏഴുതാവു. ആയു് ഏഴുതന്നുവോ ആയാളുടേയും, ആക്കുഴുതന്നുവോ ആയാളുടേയും, എന്തുസംഘനം കൊടുത്തയക്കുന്നുവോ ആ സംഘനത്തിന്റെയും സംക്ഷാൽപേർ ഏഴുതരുതു്. എന്നാൽ. അതല്ലാതെ കാര്യം വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ അമാത്യരാക്ഷസന്റെ വിശ്വസ്തമിത്രമായ ശകടാസൻ ഇതു ചാണക്യന്റെ പ്രയോഗമാണെന്നും സിലതർന്ന് ചാണക്യചരണമെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനിടവരുന്നതാണല്ലോ.

112. ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങൾ=ഇത്ര വക ചിങ്ങങ്ങൾ. സാമ്പ്രതം=ഇപ്പോൾ വൃക്കതം=സ്വപ്നം

115. വാ (ക്രി. മ. വ. ഏ. വ). അപക്വമാരോടു പറയുന്ന വിധായകപ്രകാരം വരിക എന്നർത്ഥം.

117. കായസ്ഥൻ=ഗുരുസ്ഥൻ (അമാത്യാരക്ഷസൻ) ഉപായം=കൈശപം. പത്രം=ഏഴുതുളി.

118. വാചികപത്രിക=സന്ദർശിപ്പാനുള്ള ഏഴുതുളി.

120. ഒപ്പ്=ഏഴുത്തടയാളം (ഏപ്പാഴും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാത്തതന്റെ കൈയെഴുത്തുകാരാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ഇത് അനപത്ത് സംജ്ഞതന്നെ, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ഒപ്പിനു തുല്യം മാത്രമേ എന്നു പറയാറുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നു.

122. മഹാവിഹിതപത്രം=കളവായി ഉണ്ടാക്കിയ ഏഴുതുളി.

123. സുവിനയമോടു=നല്ല വിനയ(അടക്കം)ത്തോടുകൂടി. സാമരം=ബഹുമാനപുരസ്കാരം.

126. മുദ്രയാ=(ആ. സ്രീ. തു. ഏ. വ) മുദ്രകൊണ്ടു്. മുദ്രിതം=അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു്. (പത്രം എന്നതിന്റെ വിശേഷണം) ഭദ്ര=മിടുക്ക! (സംബോധന)

127. മൂന്നം=മുമ്പിൽ (ആദ്യം).

128. ഘാതകന്മാർ=കൊല്ലുന്നവർ. (ആരാച്ചാരന്മാർ) എന്നു നാടോടുകാക്ക.

129. കൂരൻ=തപ്പൻ.

130. വ്യാജനം=കളവായി (അ. വ. തു. ഏ. വ)

131. കലിതമുദം=സന്തോഷത്തോടുകൂടിയവനായ ശകടഭാസനെ എന്നതിന്റെ വിശേഷണം (ഭ. വ. ചി. ഏ. വ)

132. മന്ത്രിപ്രവരൻ=അമാത്യാരക്ഷസൻ.

133. ആഭിമുഖ്യം=പ്രസരം.

135. ഭദ്രമായ്=നല്ലവണ്ണം.

138. സാചിന്ദ്രം=മന്ത്രിത്വം.

139. നിശ്ചലചിത്തൻ=ഇളക്കമില്ലാത്ത മനസ്സോടുകൂടിയവൻ.

141. അതിചതുരൻ=വളരെ സമർത്ഥൻ.

142. ആശി=അനുഗ്രഹം

143. ചണകസുതചരണവന്ദനം=ചാണക്യന്റെ പാദങ്ങളെ വന്ദിക്കുക.

144. നയനിപുണമതി=നയ(നീതിശാസ്ത്ര)ത്തിൽ നിപുണം (നല്ല അറിവുള്ള) ഒരു ബുദ്ധിയോടുകൂടിയവൻ.

145. നിജനികടഭൂമി=തന്റെ സമീപത്തിൽ.

146. ഭേദംവരുത്തുക=അകറ്റുക.

147. കാലപാശികൻ, ഭണ്ഡപശികൻ=ജവർ രണ്ടുപേരും വധശിക്ഷ വിധിച്ചവരെ കൊല്ലുവാനുള്ള ആറാച്ചുരമ്പാകുന്നു.

150. ഭൂമന്ത്രി=ഭൂമനായ മന്ത്രവാദി. ആഭിചാരമാരണാഭികൾ ചെയ്യുന്നവൻ.

151. തലടിതി=(അവ്യ) വേഗത്തിൽ. പുനരപി=പുനഃ അപി= പിന്നെ. ചായില്യം=ഒരു ചുവപ്പുചായം. അതിനു രസയോഗമുള്ളതിനാൽ വിജയിച്ചുവരുന്നു. ഇവിടെ 'ചായില്യമിട്ട കഴുവിന്മേലേറുവിൻ' എന്നോ 'ചായില്യമിട്ടകഴുവിന്മേലേറുവിൻ' എന്നോ മൂലം എന്നു സാശയമുണ്ട്; കഴുവിന്റെ വിശേഷണമാണെന്നിൽ വല്യന്റെ ഭേദത്തിൽ തരക്കുന്നതായ നാരായണത്തിൽ മന്ത്രമായിരിക്കും. വിജയിപ്പമായ ശല്യം തറച്ചു ഉണ്ടാകുന്ന ഭൂസ്ഥമായ വേദന അവനെ അനുഭവിപ്പിക്കാനായിരിക്കാം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. വല്യനെയാണു ചായില്യം തേക്കുന്നതെങ്കിൽ കരണികളുടെ കണ്ണിനെ അവന്റെ നേരെ ആകർഷിക്കണമെന്നോ വൈരാഗ്യം വരുത്തണമെന്നോ ഉള്ള ഉദ്ദേശപ്രകൃതിയുണ്ടായിരിക്കും.

155 അതികപിതർ=വളരെ കോപിച്ചവർ.

156 തഭ=(അവ്യ) അപ്പോൾ.

157. അതുലബലഘാതുകൻ= (അ. പു. ദ്വി. ബ. വ) അതിബലവാന്മാരായ ഘാതുകന്മാരെ.

158 രാക്ഷസം=(അ. പു. ദ്വി. ഏ. വ) രാക്ഷസനെ വീക്ഷിതം=(അവ്യ) കാണാൻ.

160. മദമല്ലാത=വേഗത്തിൽ.

161. മദിരം=ഗൃഹം. ഏഷ്ടകലേഭയേവഏഷ്ടൻ=ഏഷ്ടമായ കല(ആവണകല)ത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചവരിൽ ഏഷ്ടൻ (ചാണക്യൻ) രാസനാൽ=കപ്പന ദേവതയായിട്ട് (അ. ന. പ. ഏ. വ)

163. ഏഷ്ടപ്രവാ! =ചട്ടിഏഷ്ട! ധനപാത! =മുതലാളി!

165. കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്=നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

168. കൃപ=ദയ. ധാഗ്രി=ഭൂമി.

169. ആതകം=ഭയം.

170. അപരാധം=തെറ്റം. പൊരതി=ഒരേടത്തിരിക്കാൻ തരം.

171. അമാത്യകളത്രം=രാക്ഷസന്റെ ഭാര്യ. വഞ്ചിക്കുക=മാറിത്താമസിപ്പിക്കുക (ഒഴിക്കുക).

176. വിരചംസരഞ്ചനം=വിശ്വസിച്ചിട്ടു ചരിക്ക.

177. രോം=രോമം (മുമതല) പുത്രകുളത്രാദികൾ=മക്കൾ, ഭർത്തൃ
മൃതലയവർ.
181. തെറ്റൻ=വേഗത്തിൽ.
182. ആഭം=ശാഭം
183. സുവണ്ണങ്ങൾ=പൊന്നുകൾ.
184. ഭൂപാലമന്ദിരഗോപുരം=കോവിലകത്തിന്റെ ഗോപുര
ത്തിങ്കൽ. (അ. ന. സ. ഏ. വ)
185. വിടകൊണ്ടു്=വന്നു്. (ആചാരപരം)
187. ചോദ്യമവനോടു ചെയ്യുണ്ടല്ലു വോനോദ്യം=അവനോടു്,
ആദ്യം ചോദ്യം ചെയ്യുണ്ടതു്, ഭവൻ (ആകുന്നു)എന്നു് അനപയം. മറ്റൊരി
നിക്കു്=ഇനിക്കു് മറ്റു് ആരു? (ഉണ്ടു്?) എന്നനപയം.
188. രാജനിയോഗം=രാജാവിന്റെ കല്പന. രാജപുരുഷൻ=രാ
ജകീരൻ.
190. വിനീതൻ=വണക്കത്തോടുകൂടിയവൻ.
191. അവനിസുരവരനെ=ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനെ (ചാണക്യനെ
കമ്പിട്ടു്=വന്ദിച്ചു്. ആചാരം=ഉപചാരം. വാങ്ങി=പിന്നക്കൊമറി;
192. ഉചിതം=യോഗ്യം. അതിനു്=ചന്ദനദാസന്റെ ഉപചാര
ത്തിനു്. അഥ=പിന്നെ. സഖ്യ ചണകസുതൻ=സഖ്യ ചണകസു
തൻ=ആ ചാണക്യനാകട്ടേ.
195. സമ്മാനവാക്കുകൾ=സല്ലാരവചനങ്ങൾ. ധർമ്മം=ആചാരം
‘ധർമ്മ പുണ്യയമന്ത്രിയസപഭാവർചാരസോമപാഠി’ എന്നമരം
196. അനുചിതം=യോഗ്യമല്ലാത്തതു്. സമ്മാനം=സൽക്കാരം.
ഇപ്പറിക്കുകു്=എന്റെ നരക്കുകു്.
199. വൈശിഷ്ട്യം=മഹത്വം. ക്ഷചിത്രം=യോഗ്യത.
202. കശ്ശലൻ=ഭൃഷ്ഠൻ.
204. ശ്രേഷ്ഠീലയം=ചെട്ടികളിൽ പ്രധാനിയായവനെ!
205. വാണിഭങ്ങൾ=വ്യാപാരങ്ങൾ. വാണിജ്യം എന്ന സംസ്കൃത
പദം നാടോടിക്കിടയിൽ വാണിജ്യമായതാണെന്നു തോന്നുന്നു സന്തരം=
ഏല്പേഴ്ച. നാണിയം=നടപ്പു്. (കുച്ചുവടത്തിന്റെ)
206. ആയുൻ=യോഗ്യൻ (ഉത്തമമന്ത്രി) കാതുങ്ങൾ=ഇന
ങ്ങൾ.
207. നരപാലകൻ=ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ (രാജാവു്)
208. ദേവദന്തം=ദുർവദന്താകൂടി. പീഡ=ദുഃഖം. മേദിനി=ഭൂമി;
209. കണ്ണങ്ങൾ=ചെവികൾ.

210. കെട്ടുകുറം=സന്തോഷം.
211. പെരുന്താടി=പെരുന്തവയ്പ്, പുണ്യഗുണം=പുണ്യം
(തികഞ്ഞത്) ആയ ഗുണം (രാജധർമ്മം);
213. രാജഗുണം=രാജാവിന്റെ ഗുണം, ആശയം=മനസ്സ്.
214. അർദ്ധം=ധനം.
220. നന്ദരാജ്യം=നന്ദന്മാരുടെ രാജ്യം. (നന്ദന്മാരുടെ ഭരണ
കാലത്തെപ്പോലെയുള്ള രാജ്യം എന്നു സാരം)
221. അർദ്ധഗ്രഹം=ധനത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം.
222. ഇത്രയുമില്ലാ=അല്പംപോലുമില്ല, മരംപൊതുതൻ=മര
യുടെ (മരം പറ്റാത്തതിലായിരുന്ന രാജാവിന്റെ ഇത്രയുമില്ലായ ഭാര്യ)
പെരുന്തൻ=പെരുന്തൻ പുത്രൻ.
223. ആനന്ദം=സുഖം. പ്രിയം=മൃഗം.
224. മഹാരാജൻ=മഹാൻ(ഉത്തമൻ) ആയ രാജാവ്, രാജാ
പ്രിയനെന്നപോലെ-രാജാവ് എന്ന നാമത്തെ യഥാർത്ഥമാക്കുന്നവനെന്നർത്ഥം. ഭ
വം=നിശ്ചയം.
225. വയം=ഞങ്ങൾ. (അസ്പഷ്ടവും-പ്ര. ബ. വ.)
227. വിപരീതം=വിരോധം. ആചരിച്ചിടത്തു്=ചെയ്യാതി
രുന്നതും.
230. അയ്യോ! ശിവ! ശിവ!!=അവ്യ) വിസ്മയത്തോടുകൂടിയവിധം
ഭ്രാന്തകം. പൊയ്യോ=അസത്യംതന്നെ- (പൊയ്യോ)-ഏ എന്നു പദപുരുഷോ
പായം=ചിലർ-എന്നു ചേർത്തു രക്തപുരണം. കരണായുധം=അസു
രനിമിത്തമായിട്ട്.
231. തുണങ്ങൾ=പുല്ലുകൾ. (ഇവിടെ ഉണങ്ങിയപുല്ല്-അ
ല്ലെങ്കിൽ വൈകാരിക എന്നായിരിക്കും വിവക്ഷിതമെന്നും വഹി=അഗ്നി
(വൈകാരിക തീർന്നോടു പിണങ്ങിയായ സഭാവിഷ്ണു അപസ്ഥായല്ല
അല്ല മഹാരാജാവിന് അപ്രിയം ചെയ്താൽ എന്നുള്ള വസ്തുതയെപ്പറ്റി? എ
ന്നു സിദ്ധാന്തം).
232. ഏകീകൃതം=ഏകരത്നം-അതും=പുല്ലു തിരിച്ചിനോടു പിണങ്ങ
ുന്ന രീതി.
233. വൈരം=വിരോധം. അമാത്യൻ=അമാത്യശേഷസൻ.
234. പത്തനം=ഗൃഹത്തിൽ-(അ. ന. സ. ഏ. വ)
235. പൊയ്യോ=അസത്യം. മെയ്യോ=മെയ്യോ-ഏ=സത്യമായിട്ട്.
236. ഭൂപാലാധിപനോടു്=രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും. ആപത്തു=
രാജകോപം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളും മറ്റും.
237. പെരേജനം=പുരവാസികളായവർ.
243. മുഖ്യാൽ പറഞ്ഞു നിയില്ലെന്നു-“അമാത്യന്റെ പുത്രകള
ത്രാദികളെയും നീ തവ പത്തനം വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതില്ലെന്നും” എന്നു

ചോദിച്ചപ്പോൾ നീ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെപ്പറഞ്ഞിതു. ഉണ്ടെന്ന് അതെങ്ങനെ? ഇതിൽ ഏതാണു വിശ്വസിക്കേണ്ടത്?

244. ഭോഷ്ഠപറഞ്ഞാൽ മടങ്ങുകയില്ല=ഞാൻ ചോദ്യം മതിയെങ്കിലും കൈയില്ല.

245. നിരപ്പു=സമ്മതമാവുകയുള്ളു. കേൾക്കുന്നവർക്കു ശരിയാണെന്നുതോന്നുകയുള്ളു. ('ദൈവത്തിനു നിരക്കാത്ത വാക്കു') ഇത്യാദി പ്രയോഗം കാക്കുക.

251. അന്ന്= അമത്യരക്ഷസന്റെ യത്യാദിവസം. കലശൽ=തിട്ടക്കം (തിരക്കു്.)

254. മന്ദഹാസം=ചുഞ്ചിരി. (പരിഹാസസൂചകം)

256. ചേതസി=മനസ്സിൽ. (സ. ന. സ. ഏ. വ)

259. ആശാ=ആഗ്രഹം.

260. നയവിപുലബലം=നയ (നീതി)വും വിപുലം (വലുതു്) ആയ ബലവും (ഭേദം). നക്രനാസൻ=നന്ദരാജമന്ത്രികളിൽ ഒരു പ്രധാനി.

261. ലക്ഷ്മി=മഹാലക്ഷ്മി (രാജശ്രീ).

264. ദ്വിരഭ.....ശ്ശേണഭ=ദ്വിരഭവരന്മാർ (കൊമ്പനനകൾ) ഉടെ ത്വരിത(ചോര)ത്തിന്റെ കണങ്ങൾ (തൂളികൾ) ഉടെ സേകം (പുരട്ടുക)കൊണ്ടു ശ്ശേണമയ (മു.വന്ന) ആഭ (നിറം)കൊണ്ടു്. അരുണാ=മുവന്നതു്.

265. ശിശിര.....കലാ=ശിശിരകര(ചന്ദ്ര)ന്റെ മഹിത(പൂജ്യ)യായ കല. സിംഹവദനം=സിംഹത്തിന്റെ വായ്. ഭംഷ്ടാ=കാലവല്യ്. ഇവിടെ ചാണക്യൻ, 'തന്നാൽ സുരക്ഷിതനായ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിക്കുവാൻ (അല്ലെങ്കിൽ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ) രാക്ഷസാമന്ത്രിനാൽ സംഘമല്ല എന്നു പറയുന്നതിനു ചുരുക്കം 'സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു ഭംഷ്ടനെ പഠിച്ചപ്പോൾ ആർക്കു സാധിക്കും?' എന്ന് അപ്രസ്തുതരൂപമായ വാക്യത്തെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് 'അപ്രസ്തുതപ്രശംസ' എന്ന അലങ്കാരം സിലിച്ചിരിക്കുന്നു.

267. വിവിധം=പലപ്രകാരത്തിൽ. ഇതി=(അവ്യ) ഇങ്ങനെ. വിഗതഭയം=(ക്രി. വി) ഭയംകൂടാതെ.

268. വിരുതു്=സാമന്ത്രി (ഭംഗി).

269. അഗ്രകലാഭരതമൻ= അഗ്രകല(ബ്രഹ്മണജാതി)ത്തിൽ ഉത്തമൻ (ബ്രഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ) ഉഗ്രം=ഭയങ്കരം.

270. ദുസ്തം=തേങ്ങി ചാസം. അനുഭവം=ഫലം.

273. ശാസ്ത്രകർമ്മങ്ങൾ=വാശിയോടുകൂടിയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ.

274. കഷ്ടം=കടുപ്പം. ഭണ്ഡം=ശിക്ഷ.
276. കൽക്ഷണം വൈകാതെ=ഒട്ടും കാമസിക്കാതെ. രാജ്ഞായ=രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം (ആ സ്രീ. തു. ഏ. വ)
277. ചിത്രം=വിശേഷമായിട്ടുള്ളതു. രാജപ്രസാദം=രാജസമ്മാനം.
281. ആവിർഭവിക്ക=തോന്നുക. ചിത്തത്തിൽ=മനസ്സിൽ.
282. ഭീഷണം=ഭയപ്പെടുത്തുന്നത്. ദോഷവിഹീനൻ=ദോഷമില്ലാത്തവൻ.
283. സത്യം=(ക്രി. വി) വംസ്സവമായിട്ട് (രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു).
285. ഉരു=ആവർത്തി. വിരചനം=സമ്മതം.
286. താവകം=നിന്റെത്.
288. സംമാനാദികൾ=സാമം, ഭരണം മുതലായത്. 'ശ്രേഷ്ഠി പ്രവര! ധനപതേ!' എന്നിത്യാദി സംമങ്ങൾ 'രാക്ഷസൻ തന്റെ കളത്രത്തെയും നൽകി ചിത്രശ്ചേൽ രാജപ്രസാദങ്ങളും എത്രയുംനന്നായനുഭവിച്ചിട്ടെങ്കിലും' എന്നിത്യാദിഭാഗങ്ങൾ. ശ്രേഷ്ഠികലശ്രേഷ്ഠി.....നി കാട്ടുന്ന ഭർത്താക്കൊണ്ടുള്ളതും ഭർത്താ ക്ഷപണകൻ.....കാഴ്ചിന്നുപോയതു കട്ടിലുപോ' എന്നിത്യാദിഭാഗങ്ങൾ. 'പിന്നെ ശകടാസൻ... ..കലേശ്വരിപുക്കിരിക്കുന്നു... ..ഭവൻ കണ്ണമാഭണ്ഡമനുഭവിക്കുമെല്ലാ' എന്നിത്യാദി ഭണ്ഡങ്ങൾ. ചിത്തമിളകാതെകണ്ടു=ഇളകാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ചിത്രം ഇവൻതൊഴിൽ=ഇവന്റെ സ്വഭാവം ആശ്ചര്യം.
290. നിസ്സന്ധം=ഉറപ്പു.
292. അസിലത=വരൾ (ലതപോലെയുള്ള അസി; കനക്കറവുകൊണ്ടു ലതയോടു സദൃശ്യം).
293. ഗളതലം=കഴുത്ത് ചന്ദ്രഗുഹാജന്തയാ=ചന്ദ്രഗുഹാരംഭവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം.
294. ഖലവണിജ! = കള്ളകച്ചവടക്കാര! ശരാഘ്രയ! = ദുർബ്ബലേ.
297. മമ=എന്റെ. ചന്തുർമ്മമംഭു=ഭാഗിയായി. (ആരും നട്ടു കാത്തതുകൊണ്ടു ഭാഗിയായ വെട്ടാമെന്നു 'പരിഹാസസൂചകം. അതിനെത്തന്നെ അനന്തരനാക്രമങ്ങളാൽ റ്റുക്കുമെങ്കുന്നു.)
300. മന്ദിച്ഛി=ഉത്സാഹം കുറച്ചു.
301. ഉൾക്കരൾ=മനസ്സ്. കിളയക=ഉരുക. മുർഖൻ=മുന്ധൻ (കുഴ്ത്തുകയോ വിവേകമില്ലാത്തവൻ)
303. ഏന്തിപ്പിടിക്കുക=എടുത്തുപിടിക്കുക.
304. അസ്ഥൻ=കഥയില്ലാത്തവൻ.

306. അന്ധതാമിത്ര സമാനം=അന്ധതാമിത്രമെന്ന നരകത്തിനു തുല്യം.

307. ഭണ്ഡാരം=കെട്ടിയിരിപ്പു മുതൽ.

309. കടുമ=കടുപ്പം (ക്രൂര്യം) അന്തരം=മനസ്സിൽ (അവ്യ)

310. സുഹൃദി=(ഭ. പു. സ. ഏ. വ) സ്നേഹിതനിൽ. സമുസൃഹാനി=മുല്ലം മുതലും നശിക്കുക.

313. കാലാന്തകോപമന്മാർ=കാലന്റേടും അന്തകന്റേടും തുല്യന്മാർ (ഇവിടെ കാലശബ്ദവും അന്തകശബ്ദവും, ഏകപയ്യായങ്ങളാക കൊണ്ടു കാലപാശികഭണ്ഡപാശികന്മാർക്കു നാമരൂപങ്ങളിൽ മാത്രം ഭേദമുണ്ടെങ്കിലും കർമ്മഭേദമില്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാലാന്തകൻ=ശിവൻ. സംഹാരരൂഢതുല്യന്മാർ എന്നു കല്പിക്കാം.)

316. കണ്ടകപാഷാണസഞ്ചിതം=കണ്ടക(മുളളു) പാഷാണ (കല്ലു)ങ്ങളാൽ സഞ്ചിതം (നീറയപ്പെട്ടതു്).

317. വിധിബലം=ഭൈരവശക്തി (ആകുന്നു).

318. ചേതസി=(സ. ന. സ. ഏ. വ) മനസ്സിൽ. ആതുരന്മാർ=ഭുജിതന്മാർ.

320. നിധികൾ=നിക്ഷേപങ്ങൾ.

321. വൈശിഷ്ട്യം=നന്മ.

322. രത്നകുടങ്ങൾ=വിശേഷമായ കുടങ്ങൾ (രത്നംപതിച്ച കുടങ്ങൾ) അമരഗണങ്ങൾ=പരത്രങ്ങൾ.

323 കണ്ടിക്കണക്കിൽ=ഇതു തുക്കംകൊണ്ടും അളവുകൊണ്ടും രണ്ടുവിധത്തിലാവാം. തുക്കംകൊണ്ടാണെങ്കിൽ അറുന്നൂറുറത്തൽ ഒരു കണ്ടി, അളവുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ ഒരുകോൽ സമചതുരം ഒരു കണ്ടി; സ്വർണ്ണാദി ലാഹരങ്ങളെക്കൊണ്ടു തുക്കപ്പെട്ടിയായിട്ടാണ് കണക്കുക്കുന്നതു്.

324 കാലപ്പെട്ടി=വസ്തുക്കളുടേയും മറ്റും ആധാരങ്ങളായ രേഖകൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന പെട്ടി; പുരാതനകാലങ്ങളിൽ രേഖകളെല്ലാം പനയേമ്പയിലാണിരുന്നതിനാൽ ഈ പേര് അന്യപത്ഥമുണ്ടാകുന്നു.

325. കത്തിക്കുവരുക=പുട്ടു കളം വായിലു കളം മറ്റും കത്തിത്തുറന്ന് അപഹരിക്കുക. കൊണ്ടുന്ന്=കൊണ്ടുവന്നു (വകരോലംപം)

326. അത്ഥം=ധനം. എപ്പുത്തം=മുല്ലം.

327. അന്തഃകരണം=മനസ്സ്.

328. രാക്ഷസമാത്യനൊച്ചംല്ലി=രാക്ഷസമാത്യനുവേണ്ടി. നിജം=തന്റേതു്. ജീവിതം=ജീവൻ.

329. സാരമയ്യുള്ളതു്=രാക്ഷസഗ്രഹണം.

332. ഭദ്രബലം=നല്ല ബലം.

333. കമ്പം=കൂസൽ.

337. അറുപത = 60.

338. നിത്യേനം=കുലന. ധൃഷ്ടൻ=സമർത്ഥൻ. ശാശ്വതവാനമ
 ത്രി=ഭാഗവതവാനൻ എന്ന മന്ത്രി.

340. கெயிதும் = யோசனம். பாத் = கருவாமிதம்.

341. വരസചിവൻ = ഉത്തമമന്ത്രി. തൃമ = ഭംഗി.

342. പ്രിയസചിവനയവചനനിശമനദശാന്തരേ=പ്രിയസചി
വ(ഇഷ്ടമന്ത്രി)ന്റെ നയവചന(നീതിയായ വാക്കു)ത്തെ നിശമനദശാ
ന്തര (കേട്ടപ്പോൾ). പദ്മതപുത്രൻ=പദ്മതരാജാവിന്റെ പുത്രൻ (മലയാ
ളകേന്ദ്ര) രാക്ഷസാമാത്യനെ ചെല്ലിവിട്ടിട്ടു വരുത്തി = (ആളെ പറഞ്ഞയ
ച്ച് രാക്ഷസാമാത്യനെ വരുത്തി) എന്ന് അനപയം.

344. കേരളകൾ = വാസ്തുഭരണഭികൾ.

345. സ്വാമിവിനാശം = നന്ദരജവിനാശം. കുമാരം = ഇച്ഛ.

346. ഭൂമി = ഭൂമി. അലങ്കരിക്കുക = അലങ്കരിക്കുക.

347. ഇതും=(അത്) ഇങ്ങനെ.

349. സുകമര! = സുന്ദര! വിരശിഖമണേ! = ദീരന്മാരുടെ ശിഖരിൽ (ശിരസ്സിൽ) ഉള്ള രത്നമ! (മഹാവിര!)

352. വീര്യം = പ്രതിയോഗികളെ ജയിപ്പാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം. കേ.പം = പ്രതിയോഗികൾ ചെയ്യുന്ന ഏവരധങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മനഃക്ഷോഭം. നാണം = പ്രതിയോഗികളോടു തോല്പഴയെടുക്കേണ്ടുന്ന മാനാജം വ്യം (ലജ്ജ) വേദം = തന്നിക്കും തന്റെ പക്ഷത്തേക്കും നാശം വരുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന മനോഭൈരവം. ശൈത്യം = വീര്യം തന്നെ. (ശൂരന്റെ കർമ്മം)

354. ഏഴുനിലമം = ഏഴുനിലയിലുള്ള കോവിലകം (രാജമ
നിരം) വീതും = പ്രഭാവം (തേജസ്സ്) 'വീതും' ബാലേപ്രഭാവേ ച തേജസ്സാമ
ത്വ്യയോരപി' എന്നു അഭിധാനം. സിംഹാസനം = രജാസനം. ഏകതു =
ചെറുതു. (കറുപ്പു).

359. കത്തവണ്ണം = ഇഷ്ടംപോലെ, അനുഷ്ഠിക്കുക = ചെയ്യുക.

360. ദിവ്യം = വിശേഷമായ. പൊന്നി മാല = സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള വിശേഷമായ മാല.

361. അഭരണവും = ബഹുമാനത്തോടുകൂടി.

364. ചിപ്പം = തൂണിമം. അറഹിതൃണ്ഡികവേഷം = അറഹിതൃണ്ഡി
കു(പാമ്പാട്ടി)കൻറ വേഷം (അതുതൃതി).

365. പാമ്പിൻകലടകൾ = പാമ്പിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കൂടകൾ (അമ, ഇംഗ, മുള മുതലായവയെ കീറി നെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം പാത്രത്തിന്, 'കൂടാ' എന്നാണു സാധാരണ മലയാളികൾ പറയുന്ന പേര്. എന്നാൽ അതിനെ 'കലട'യായിട്ടു കവിയുടെ ഒരു വികൃതിയെന്നു പറയാൻ തരമുണ്ട്. ചുട്ടയെ പൂശുകെന്നാക്കിയ കവികളുണ്ടല്ലോ).

367 ചിത്താകലതയം = മനോവൃസനത്തോടുകൂടി. (അ. സ്രീ. തു. ഏ. വ)

369 ഉണ്ടായതില്ല = മനസ്സിലായില്ല.

370. ധന്യൻ = സമർത്ഥൻ.

372. കണ്ണനീർ ഓലാല = ധാരയായി. (തനിക്കാവണ്ടി തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളെ കുറുത്തുളള അനുതാപം തന്നെ ദുഃഖകാരണം.)

373. പയ്യങ്കസീമനി = (ന. ന. സ. ഏ. വ) കളിലിന്മേൽ.

374. ഭീനൻ = പരവശൻ. കുറവൻ = പായാട്ടി (അതിയിൽ അല്പയുള്ളവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേർ വന്നതായിരിക്കാം.)

375. അയോ! = ആശ്ചര്യം.

376. മംഗലരൂപൻ = നല്ല രൂപത്തോടുകൂടിയവൻ. ഇശപര! = ദൈവമേ! (അനുതാപഭ്യാതകമായൊരു ശബ്ദം.)

377. ഭൂപാലവീരൻ = രാജശ്രേഷ്ഠൻ. ദേവൻ = സ്വാമി.

378. ആപദമൃഗം = (അവ്യ) അടിമുതൽ മുടിവരെ (അശ്വത്തിലോവസമംസം). പാദവീ = ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതി (തന്റെ സ്വാമിയായിരുന്ന 'സർവാർത്ഥസിദ്ധി' രാജാവായിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ സർവ്വാഭാവങ്ങളും സമ്മാനിപ്പിച്ചു' ആപദമൃഗം നിന്നെ അലങ്കരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു എന്നു സാരം.)

379. വിധിവിഹിതം = ദൈവകല്പിതം. ഇദം = ഇതു. (ഇദം ശബ്ദം ന. പ്ര. ഏ. വ)

380. ചിത്തവിഷാദാൽ = മനോദുഃഖത്താൽ.

381. ഉരുശംകം = (ക്രി. വി) വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി.

383. അലം അലം ഇതു = (ദുഃഖം) മതി മതി. (അവ്യ) ആശു = (അവ്യ) വേഗത്തിൽ.

384. കാലന്തരം = കാലക്രമം.

385. ആതുരൻ = ദുഃഖിതൻ. വൃഷ്ടികല = യാദവവംശം.

387. മുനിശാപാൽ = മഹർഷിമാരുടെ ശപത്താൽ. ഇക്കഥ ഭാഗവതം ഏകാദശസ്കന്ധത്തിലും ഭാരതം മരുപർവ്വത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ഭൃഗു, ഭാദരാജ, വസിഷ്ഠ, കന്വപാദി മഹർഷിമാർ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവനെ കാണാനായി ചേരുകയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ 'ഭഗവൽപുത്രന്മാർ പുലരുമെന്നിച്ച്, ആ മഹർഷിമാരെ പരിഹസിപ്പാനായി സംബന്ധനെ ഒരു ഗഭിണീവേഷം കെട്ടിച്ച്, 'ഇവർ പെരുന്നതു പുരുഷനോ പെണ്ണോ? ദിവസമേതെന്നു മരുളിക്കയ്യുന്നു' എന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ അന്യോന്യം ആലോചിച്ചപ്പോൾ കലഗതി തടുപ്പാൻ പാടില്ല; ഇവർക്കു നാശകാലമടുത്തി

രിക്കുന്നു, എന്നു മനസ്സിലാക്കി; ഇവർക്കു പ്രസവം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഇവർ ഒരു ഇരുമ്പുലയ്ക്കയെ പ്രസവിക്കും; 'അതിനാലെ കലം മുടിയും നിങ്ങൾക്കു' എന്നു വിധിച്ചു ആ ദിവ്യന്മാർ എഴുന്നള്ളുകയും അപ്രകാരമെല്ലാം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നുണർത്തിന്റെ സംക്ഷേപം.

388. മന്ദൻ=നിസ്സാരൻ. അവകാശം=സംഗതി.

390. മാനുഷഭൂതി=മനുഷ്യന്റെ ഐശ്വര്യം. പ്രണവിനശഭയം=മരിച്ചുപോകുന്നതിലുള്ള ഭയം.

391. നിത്യം=ഏല്ലായ്ക്കാഴ്ച. പരദണ്ഡം=അന്യന്മാരുടെ ദാസ്യത്തി.

392. സ്വദ്വേ=സ്വദ്വത്തിൽ; പരലോകത്തിൽ (അ. പു. സ. ഏ. വ) മമ ഭൂപതിയ്ക്കു്=എന്റെ സ്വാമിയായ രാജാവിനു്. അരിവദ്വം=ശത്രുക്കളുടെ കൂട്ടം. അശേഷം=മുഴുവൻ. (ശേഷത്തോടുകൂടാതെ. നന്ത്. ബ. പ്രീ.)

393. സന്തതം=എപ്പോഴും.

394. നിഷ്ഠലം=വ്യതിരം (നന്ത്. ബ. പ്രീ)

395. ഭിത്തിയുണ്ടെങ്കിലേ ചിത്രമുള്ളു = ചിത്രത്തിനാധാരം ഭിത്തിയാകുകൊണ്ടു് ആധാരമായ ഭിത്തി നശിച്ചാൽ ആയേയമായ ചിത്രവും നശിക്കുന്നു. അതുപോലെ രാജാവുള്ളപ്പോൾ നീതിപ്രയാഗം ചെയ്തിരുന്ന മന്ത്രിയായ ഞാൻ രാജാവു നശിച്ചിട്ടു പിന്നെയും നീതിപ്രയാഗം ചെയ്യുന്നതു നിഷ്ഠലംതന്നെ എന്നു സാരം. കിം ഫലം=ഫലമെന്തു്?

396. സ്വാമിവിനാശം=സ്വാമി(രാജാവ്)യുടെ നാശം, കാര്യം=ആഗ്രഹം.

397. നന്ദാഹീനത=നന്ദരാജാവു്. അദ്വഹമാണു. തന്നെ ഇങ്ങനെ അറക്കിച്ചമച്ചതു്. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്വഹം തന്നെക്കുറിച്ചു് എങ്ങനെയാലും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നു.

400. ഒട്ടടം=ഒരു സംഗതിമത്രം. കാൽക്കുണം=അല്പസമയം പോലും.

401. മാനസേ=ഉള്ളിൽ.

404. ബന്ധുജനമനോഹര്യം=ബന്ധുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സുറപ്പു (രാക്ഷസൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ നശിപ്പിച്ചു ജയം സമ്പാദിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പു്) തീക്ഷ്ണൻ=ക്രൂരൻ.

405 തീക്ഷ്ണരസവാദികൾ=തീക്ഷ്ണന്മാർ (ക്രൂരന്മാർ) ആയ രസവാദികൾ (വിജപ്രയാഗനിപുണന്മാർ). കല്പിക്കുക=നിയമിക്കുക.

406. ഭരിക്കുക=ആഹാരാദികൾ കൈടുത്തു രക്ഷിക്കുക. അനുഭവം=ഭിക്ഷസന (അവ്യ).

407. അശ്വിപുത്തന്തം = ശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തി.

403. കിം ഇഹ ഫലം = അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ട് ഇവിടെ ഏതു ഫലമാണ്?

410. ശാർദ്ദൂലപേതങ്ങൾ = പുലി കുട്ടികൾ. (പുലി കുട്ടികളെ വളർത്തിയാൽ അവ വലുതാകുമ്പോൾ വളർത്തിയവനെത്തന്നെ കൊന്നു തിന്നുന്നതുപോലെയാണ് ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നു സാരം.)

413. ദൈവം = ഇശ്വരൻ (വിധി) വർമ്മം = ചട്ട (രക്ഷ എന്നു സാരം)

414. കഥയ കഥയ ആശു = വാഗത്തിൽ പറക പറക. (കേൾപ്പിക്കുകയും കേൾപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നർത്ഥം.)

415. ആകർണ്യം = (പ്രബന്ധം അധ്യ) കേട്ടിട്ട്.

418. പുരപ്രവശാദി = പട്ടണപ്രവേശം മുതലായതു്. രൂക്ഷത = ക്രൂരത.

420. ദാരുവർദ്ധ്വം = ഒരു ശില്പി. അംബഷ്ഠൻ = ആനക്കാരൻ.

421. ശത്രുജനം = (ചന്ദ്രഗുപ്ത ചാണക്യന്മാരും അവരുടെ കൂടെ കാര്യം) മന്ദസ്ത്രിതം = പുഞ്ചിരി.

424. യന്ത്രപ്രയാഗങ്ങൾ = യന്ത്രം കൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ. വൈരോധകൻ = ചർച്ചയാശ്ചാരിന്റെ സഹോദരൻ.

426. മേഘ്നൻ = വൈരോധകന്റെ ആൾക്കാരൻ.

428. ഭിഷക് = വൈദ്യൻ. ദോഷമുഷ്ണം = ദോഷമുള്ള വ്യാധി.

429. ധനവാൻ = പണക്കാരൻ. പ്രമാദകൻ = പള്ളിയറവിചാരിപ്പുകാരനായ ഒരുവൻ.

430. ദോഷം = ദോഷം. ഭീരുസനാഭികൾ = ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ശയനഗൃഹത്തിന്റെ കീഴിൽ തുരങ്കമുണ്ടാക്കി അതിലിരുന്നു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചവർ.

431. ബന്ധുവൃത്താന്തങ്ങൾ = ബന്ധുക്കളുടെ കഥകൾ.

432. ദൈവാനുകൂല്യങ്ങൾ = ഇശ്വരൻ സഹായങ്ങൾ. പൂർവ്വം = മുൻപിൽ.

433. സമുപനേഹരി = ഏല്പാപര്യടയം മനസ്സിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവൻ.

434. ബലാൽ = സമർത്ഥ്യത്താൽ.

435. അലംഭാജ്യം = പകുതിരാജ്യം (നന്ദവധത്തിനു സഹായിച്ചാൽ പകുതിരാജ്യം കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നു മേൽപ്പരാമേശ്വര ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കൊണ്ടു ചാണക്യൻ കരാറു ചെയ്തിച്ചിരുന്നതു്.) ഹരിഷ്ഠ = വാങ്ങുക.

436. പുരം=(അവ്യ) പണ്ടു. മഹാഭാരതസംഗ്രഹം=വലുതായ ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ. വിജ്ഞാപനം=അവേദനം.

437. ഉപലവീർണ്ണം=ഉപലം (വലിച്ചതു്) ആയ വീർണ്ണം (അവ്യ)ത്തോടുകൂടിയവൻ (ബ. വീ) വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ=വസിക്കുകയോ. തൻ വൈഭവംകൊണ്ടു്=തന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു്.

438. ജിഹ്വ=അജ്ഞനൻ (മയിക്ക ശിലമായിട്ടുള്ളവൻ) ഏലം തെ=ഏൽക്കത്ത. (കൊള്ളാതെ)

439. എന്നുടെ പേരുടേയോൻ=രാക്ഷസൻ (ഘടോൽകചൻ രാക്ഷസനാണല്ലോ) എന്നപോലെ=കണ്ണനെപ്പോലെ.

440. കന്യാപിഷംകൊണ്ടു്=കന്യകയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു വിഷപ്പഴയോഗംകൊണ്ടു് - ('കന്യാപിണക്കൊണ്ടു്' എന്നും പഠനത്താലുണ്ടു്.)

441. കല്പിച്ചതു്=ഉദേശിച്ചതു്. ചാണക്യൻ നയംകൊണ്ടു്=നീതികൊണ്ടു്.

443. ലംക്കു്=ലക്ഷ്യം (കുറി), കണ്ണന്റെ വേലിന്റെ കഥ ഭാരതത്തിൽ സ്തംഭമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അതിന്റെ മുതൽക്കു-കണ്ണൻ ജന്മദിശമായിട്ടു് ഒരു കവചം (ചട്ട) ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുളപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ആയുധം അവന്റെ ഭേദത്തിൽ ഏൽക്കുകയില്ല. സ്വപുത്രനായ അജ്ഞനൻ കണ്ണനെ കൊന്നൊടുക്കുമെന്നു ശപഥം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സഫലമാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരുദിവസം ദേവന്ദ്രൻ ഒരു ബ്രഹ്മണവേഷം ധരിച്ചു കണ്ണനോടു് അയാളുടെ കവചം യാചിച്ചു. ഭാനുശിലന്മാരിൽ മുഖനായ കണ്ണൻ യാചകന്മാർക്കു തന്റെ പ്രാണനേപ്പാലും ഭാനുചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ കണ്ണൻ തന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടിയുള്ള ആ കവചത്തെ ഉടനെ പൊളിച്ചെടുത്തു് ബ്രാഹ്മണരൂപനായ ഇന്ദ്രനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ത്രൈലോക്യനാഥനായ ഇന്ദ്രനുകൂടെ കണ്ണന്റെ ഏദായും കണ്ടു വിസ്മിതനായിട്ടു് അമോഘവും ദിവ്യവുമായ ഒരു വേൽ കൊടുത്തു. ഇതു പ്രയാഗിച്ചാൽ ഒന്നു കൊല്ലാം. അതിന്നു പിഴ വരികയില്ല പിന്നെ ഒരിക്കലും പ്രയാഗിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നുപദേശിച്ചു മറകയും ചെയ്തു. കണ്ണൻ ആ വേൽ അജ്ഞനവധത്തിനായി കരുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു; ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ പാർത്ഥസാമിയായ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കണ്ണന്റെ വേൽ പോകുന്നതുവരെ അജ്ഞനനെ കണ്ണനോടു നേരിട്ടുവാനിടവരുത്താതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പതിന്നാലാം ദിവസം ജയദ്രഥാധാനന്തരം ഉണ്ടായ രാത്രിയുദ്ധത്തിൽ ഭീമപുത്രനായ ഘടോൽകചൻ എന്ന രാക്ഷസനും കണ്ണനും തമ്മിൽ ഏറ്റു പെരുന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ കണ്ണൻ ഘടോൽകചന്റെ ബലപരാക്രമങ്ങൾ സഹിക്കാൻ വഹിയാതെയായിട്ടു കണ്ണൻ തന്റെ വേൽതന്നെയെടുത്തു പ്രയാഗിക്കുകയും, അതുവകാണ്ടു ഘടോൽകചൻ മരിക്കുകയും വേൽ നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

444 വിഷ്ണുഗുപ്തൻകൃഷ്ണൻതിരുവടിക്കൊത്തവൻ
നിഷ്ഠയം=ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭീഷ്മാദിമാഹാരമന്ദരയെല്ലാം നിഗ്രഹിപ്പി
ച്ച് കേന്ദ്രമാനാഭൻ നിഷ്ഠയും നശിപ്പിച്ചു പാണ്ഡവന്മാരെ രാജ്യത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ ചാണക്യനും നന്ദവംശവിനാശം വരുത്തി മെത്രയുന
യ ചന്ദ്രഗുപ്തനെ രാജ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതായി അവതരിച്ച ഒരു മഹാ
ത്മാവാണു്; എന്നതന്നെ പാഠം.

447. നിവൃത്തിപ്പിക്കു=പുറത്താക്കുക.

448. ഭാരവഹാഭിപരിപാലനം=ഭാരവാഹു മുതലായവരെ
രക്ഷിക്കുക.

449. കൊന്നു.....അനന്തരം=ശുദ്ധത്തിന്മേലിട്ട കൊ
ന്നതിനുശേഷം.

450. കുളത്രം=ഭാര്യ ഉണ്ടെന്നിട്ട്=ഉണ്ടെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു. അ
ന്ധകാരമുണ്ടു്=അന്ധകാരം (ശൂന്യമായിട്ട്) ഉണ്ടു് കണ്ടു്.

457. മോഹം=ആഗ്രഹം(ചന്ദ്രഗുപ്തനെ വധിക്കാമെന്ന്) ഹാ!
ഹാ!=കഷ്ടം! കഷ്ടം!!

458. നിശ്ശേഷനാശം=നിശ്ശേഷം (സകലം) ആയ നാശം.

459. ശുദ്ധാഭിരോഹം= കഴുവിന്മേൽ കയറും, ശീലഗുണം=
സ്വഭാവഗുണം.

462. ഉണ്ടു വരുന്നു ശകടഭാസൻ=ശകടഭാസൻ വരുന്നുണ്ടു്.

463. മോദാകലതം=സന്തോഷംകൊണ്ടുള്ള പാഠവശ്യം.

466 ഉഴർ=ബദ്ധപ്പെട്ടു (പരിഭ്രമിച്ചു)

468. അതിവിനയം=വളരെ വണക്കം.

469. അതികൂലം=വളരെ സന്തോഷം. ശാഡാലിംഗനം=മുറ
കെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുക.

471. അയി! ശകട!=ഹേ ശകടഭാസ!

472. മരണഭയം= മരണത്തിൽനിന്നുള്ള ഭയം. പ്രിയസുമുഖ!=
പ്രിയമിത്രമ!

473. സചിവവരവചനം= മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠന്റെ വാക്ക്. ഇതി=
ഇങ്ങനെ.

474. കലനിലം അമർന്നിതു ഞാൻ അഹേ! =ഞാൻ കലസ്ഥല
ത്തു ചെന്നുചേർന്നതാണു്. പിന്നത്തെ കഥ ആശ്ചര്യത്തന്നെ. പ്രിയതര
സുഹൃത്തു്.=ഏറ്റവും പ്രിയനായ ബന്ധു.

476. ശകടഗിരം= (രമാന്തം. സ്രീ. ഭ.പി. ഏ. വ) ശകടഭാസ
ന്റെ ഭരണിനെ. വഴിക=തൃക്കൂമ്പുക. (കവിയുക)

477. സല്ലാപം=അഭിമുഖമായിട്ടുള്ള സംഭാഷണം.

478. സിലാത്ഥം=സിലം (സാധിച്ചത്) ആയ അത്ഥം(കാൽ) തോടുകൂടിയവൻ. ഞാനും=എന്നതിലെ 'ഉം' എന്ന അവ്യയത്തിന്റെ സംമർദ്ദംകൊണ്ട്, താൻ സ്വതഃ പേരുകൊണ്ടുതന്നെ സിലാത്ഥനെന്നല്ലെ. ഇപ്പോൾ തന്റെ സ്വരൂപംകൊണ്ടു ഞാനും സിലാത്ഥനായി എന്നർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. താൻ എന്നിക്ക് ഒരു വലിയ കാര്യം സാധിച്ചതന്നു എന്നു സാരം.

480. തരുവൻ ഇതു തവ=അങ്ങക്കു ഞാൻ ഇതു തരുന്നു. പുനഃ=പിന്നെ.

482. ഖലാമോത്താടു=സന്തോഷപൂർവ്വം.

485. കാരണ്യം=കൃപ.

486. ഭൂഷണം=അലങ്കാരം.

487. അംഗുലീയം=മാതിരം. അടയാളം=മുദ്ര. ഭണ്ഡാരമഞ്ച=ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടി. (ഈ 'മഞ്ച' എന്ന സംജ്ഞ ചിററുത്, പാലക്കാടു മുതലായ ഭിക്കുകളിലാണ് അധികം പ്രയോഗിച്ചുകിട്ടിയുള്ളത്. ഇതു ഗ്രന്ഥകാരനെ അനേകിപ്പാനെന്നു ഉപകരണമായിരിക്കും)

488. ആദിശ്വരം=പ്രായാജനം.

489. നിരയാശരത്നം=പ്രസന്നപ്രകാരം (അ. പു. പ. ഏ. വ)

490. അമാത്യനാമാകം=അമാത്യന്റെ നാമം (പേര്) ആകുന്നു. അങ്ക(അടയാള)ത്തോടുകൂടിയത്. ('രക്ഷസൻ' എന്നു പേർ കൊത്തിയത്).

491. അതിനന്തം=പറഞ്ഞു.

493. വണ്ടാർതഴക്കുഴലം=വണ്ടിൻകൂട്ടാപോലെ (കുറുത്ത) തഴച്ചത് (തുടങ്ങിയതു്) ആയ കഴൽ (തലമുടി) ഓടുകൂടിയവൻ (സുന്ദരി) കന്യാ=പത്നി (ഭാര്യ)

494. ഉണ്ടായ=എന്നോടു ചിരിയുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായ. ശോകം=ഓരവം. പൊറാഞ്ഞു=സഹിക്കാൻ വയ്യെന്നതു്. ഉൾത്തണ്ടാർവിനോദം=മനസ്സിനെ വിനോദിപ്പിച്ചാൻവേണ്ടി.

495. അഴിച്ചുകൊണ്ടുൾ=, അഴിച്ചുപാങ്ങി. (നായികാനായകന്മാർ പരസ്പരംനമിക്കുകിലും സ്വനാമത്തോടുകൂടിയ ഭൂഷണം കണ്ടിട്ടു കിലും സങ്കല്പസുഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി പരസ്പരം ഭൂഷണങ്ങൾ കൈമാറുന്നതു പതിവാണ്ല്ലൊ. ഏവം=ഇങ്ങിനെ.

498. കസുമപുരവാസി=കസുമപ്പാത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ.

499. ഗുഹനികടഭൂമി=വീടിന്റെ സമീപസ്ഥലം.

500. ഒക്കം ഒക്കം=അതു ശരിതന്നെ. ഇക്കണക്കേ=ഇവിധം. വസ്തു=പദാർത്ഥം.

501. വർണിക്കാർ=കച്ചവടക്കാർ.

502. കിരക്കുക=അനേകിക്കുക.
503. മന്ത്രിനാമകിതം=മന്ത്രി(രക്ഷസ)യുടെ പേർ കൊണ്ടു യത്.
504. മതി=മുളക്. (മനസ്സ്) മതി=തൃപ്തി. വരം അഭവു=വരുണേടത്തോളം. അത്ഥം=ധനം. മാനിച്ചു=സന്തോഷിച്ചു.
505. വികടം അകലെ കളഞ്ഞത്=മുനിക്കുതിന്നു യാതൊരു വിരോധമില്ല.
506. കിപ്ലി=സംശയം. ചേതസ്സ്=മനസ്സ്. പ്രസരം=സന്തോഷം.
507. ചെറു=കുട്ടം.
508. അഗ്രചിമുദ്ര=മോതിരം. ഉത്തരമാത്രപ്രവരൻ=ശ്രേഷ്ഠനായ മന്ത്രി.
511. ചണകപത്രവിപ്രിയം=ചണകൃന്നു വിരോധം.
512. ആടൽ=സംശയം (വ്യസനം)
513. ശുശ്രൂഷ=പരിചരണം.
514. അന്തരം=വിരോധം. നിന്മനം=നിന്റെ അഭിപ്രായം.
515. കമ്പം=ഇളക്കം (ഭയം)
516. ഇഷ്ടസേവകൻ=ഇഷ്ടനായ സേവകൻ. (പരിചരകൻ)
517. ചേഖകൻ=മുഴുത്തു ചേർന്ന (ഗുരസ്ഥൻ)
518. അന്യനരാഗം=(ക്രി. പി.) തൽപര്യം കുറയാതെ.
519. ഇവർ=ശകടാസസിലാർത്ഥകന്മാർ. മദ്ധ്യേ=ഇടയിൽ (സംഭാഷണമദ്ധ്യത്തിൽ) വൃത്താന്തശേഷം=വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ത്തിന്റെ ശേഷം.
521. ഖഭം=വ്യസനം. മോദം=സന്തോഷം. ഉറക്കാണ്ടു=മുളകിൽ നിറഞ്ഞു.
522. ഇഹ പോരം=നമ്മുടെ ഭാഗത്തുചേരും. പൊരതികേടു=പെരുപ്പാനു ഉപദ്രവം.
523. ഭദ്രഭാഭിപ്രധാനപുരുഷന്മാർ=ഭദ്രഭേദൻ മുതലായ പ്രധാനജനങ്ങൾ. ചിദ്രിച്ചു=ഇടഞ്ഞുചിരിഞ്ഞു.
524. പവ്തകാത്മജൻ=പവ്തകരാജാവിന്റെ പുത്രൻ (മലയാളം) അന്തരം=തരക്കേടു.
525. ഉന്നിച്ചിതു=മുളച്ചു. ചേവരം=വിരോധം.
526. കല്പനശങ്കരികൾ=ആജ്ഞയുടെ ശങ്കരികൾ.
527. നിണ്ണരം=നിശ്ചയം.
528. ചണകസുതമേയ്യവൈരാജിരാജം = ചണകസുത

(ചാണക്യ)ന്റെയും മൌല്യ(ചന്ദ്രഗുപ്ത)ന്റെയും വൈര (റിശാധ)ത്തിന്റെ അങ്കുര(മുള)ത്തിന്റെ ആരംഭം (മുതലം.) ദ്രുടോദിപ്രവാസം=ദ്രുടോദികളു പ്രവാസം (പുറത്തു കളയുക)

529. അവൻ=വിരാധഗുപ്തൻ. മാനിക്ക=സമ്മാനം മുതലായ ഇ കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിക്ക.

530. വൈതാളികൻ=സ്തുതിപരകൻ.

532. ഭംഗങ്ങൾ=തടസ്സങ്ങൾ.

533. വിജ്ഞാൻ=മഹിമകൻ.

535. കസുമപുരപ്പുറം=കസുമപുരത്തിലെ വർത്തമാനം.

537. ക്ഷിപ്രം=വേഗത്തിൽ.

538. ഭാസ്യം=ശോഭയുള്ളതു്.

539. കരോളേണുവൊന്നം=വരങ്ങൾ.

542. ആഭരണത്രയം=മൂന്ന് ആഭരണങ്ങൾ.

545. മന്മതിവൈഭവം=എന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം.

546. ധിക്കാരം=അധികാരം (ചന്ദ്രഗുപ്തനെക്കുറിച്ചു വ്യക്തം)

547. ആധിപത്യം=രാജാധികാരം. ഏകൻ=ഒരുത്തൻ (ചന്ദ്രഗുപ്തൻ) മത പ്രതിഷ്ഠ=എന്റെ ശവധി (നന്ദവിനാശം വരുത്തുമെന്നുള്ള പ്രതീഷ്ഠ). ഏകൻ=ഒരുത്തൻ (ചാണക്യൻ)

548. അന്യോന്യം=പരസ്പരം. വിശാധം=മത്സരം.

551. പൈ=വിശപ്പ്.

ഇങ്ങനെ മുദ്രാരക്ഷസത്തിൽ 'രാക്ഷസവഞ്ചനം' എന്ന നാലാം പാദം സമാപ്തം.

അദ്ധ്യായം പാദം,

(കാകളിവൃത്തം)

1. ശാരികമാർമെന്ദലിമാല=പെൺതൈകളിൽ ഉത്തമ. മനേരമേ=മനസ്സിനെ സുഖിപ്പിക്കുന്നവർ.

4. മധു=തേൻ. നകൻ=അസ്വദിച്ചു്. മേൽ അകലം പരിമി=മനസ്സിന്റെ മുക്കിച്ചൽ തീരത്തക്കവണ്ണം.

5. ചാരുതരം=അതിഭംഗിയായി.

6. വൃത്തം=ചരിതം.

7. വൈഷമ്യം=പ്രയാസം.

11. വൃക്ക ഉൾക്കൊണ്ടു് = കളവായിട്ടു . അവിച്ചു് = നടിച്ചു് .
12. രൂക്ഷം = ഭയങ്കരം .
15. ഉള്ളു് ഒത്തു് = ഗുഡമായി ആലോചിച്ചു് .
16. ഇടഞ്ഞു് = തെറി . (തമ്മിൽ പിണങ്ങി) ഘോരം = ഭയങ്കരം .
17. ചന്ദ്രമഹാത്മ്യം = ചന്ദ്രോത്സവം . ഇതു വസന്തത്തിൽ ചൈത്രമാസത്തിലെ വെളുത്ത വാവുന്നാൾ അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം തുടങ്ങുന്ന ഒരു ഉത്സവമാണു് . ഇതിന്നു് “കെരളമഹാത്മ്യം” എന്നും പരയാറുണ്ടു് . ഘോഷിച്ചുകല്പിക്കുക = നാട്ടിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമാകത്തക്കവണ്ണം വിളംബരം ചെയ്യുക .
20. ഭോഷരഹിതൻ = ഭോഷമില്ലാത്തവൻ .
23. സാദാം = ആദരവോടെ കൂടി (ക്രി. വി)
24. സുകമാൻ = സുന്ദരൻ .
25. ആശി = അനുഗ്രഹം .
26. ദേശികൻ = ആചാര്യൻ (ഉപദേശാർത്ഥം) .
27. നിൻതിരുവുള്ളം = അങ്ങയുടെ തിരുമനസ്സ് . (കാൽക്കരണങ്ങൾക്കു് അഭിലാഷവസ്തുയെന്നർത്ഥം) .
28. ശത്രുപ്രയോഗങ്ങൾ = ശത്രുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൾ .
31. പാരിടം = ഭൂമി . അധിനാഥൻ = അധിപതി .
32. ധർമ്മസ്വരൂപൻ = ധർമ്മശീലൻ . അപേക്ഷ = ആഗ്രഹം .
34. പ്രശ്നം = വിനയം .
35. കാൽപ്പുരുഷൻ = കാൽസ്ഥൻ (മന്ത്രി)
37. പാടവം = പട്ടുതപം (ധർമ്മം)
38. കിഞ്ചനം = (അവ്യ) കുറച്ചു് .
39. നിന്ദ = എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പുച്ഛം (ധിക്കാരം)
40. ഗുപ്തം = രാജസൂക്തം .
41. പരഷം = നിഷ്ഠിരം (മുളു്) . സതപരം = അടിയന്തരമായി .
42. ഉണ്ടോ പരഷം പറഞ്ഞു് = പരഷം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ
43. കാൽപ്പാ = ചെയ്യേണ്ടതു് .
44. ശിഷ്യൻ = ശാലിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ .
45. സത്യം അത്ര = അങ്ങനെയൊന്നു പറഞ്ഞതു വാസ്തവമെന്നു . ശിഷ്യൻ അല്ല എന്ന് എന്നിങ്ങനെ ഇല്ല = ശിഷ്യനാണു് എന്നുതന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു . എന്നുമാത്രമല്ല ഭൃത്യൻ അല്ലി? എന്ന് സംശയം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു് = ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യൻ (ഭാസൻ അന്നവസ്ത്രാദികൾ തന്നെ ഭരിക്ക

പ്രേമനവൻ അല്ലെ? എന്നുകൂടി എനിക്കു സംശയം തോന്നുന്നുണ്ട്. (അദ്ദേഹന്റെ നേരെ അധികാരം നടിക്കുന്നതു കണ്ടവരോട് എന്നു സൂചനം)

46. ഞാൻ കയ്യുമറിയത്തവനാണെന്നും, അദ്ദേഹം കായ്ക്കും അറിയക്കെ കല്പിക്കുകയും പഠത്തുവെല്ലും. എന്നാൽ കായ്ക്കും അറിയക്കെ വർ ചേർച്ചയ്ക്കൽ കായ്ക്കും അറിയുന്നവർ ആ കായ്ക്കെ വിവരിച്ചു പറയേണ്ടതല്ലെ? എന്നു ചാനക്യനെ കത്തിപ്പറയുന്നു.

49. സചയത്തസിദ്ധികൾ=സച (തനിക്ക്) ആയത്തം (അധിനം) ആയ സിദ്ധി (കായ്പ്രാപ്തി)യോടുകൂടിയവർ. (താൻതന്നെ കായ്ക്കും നടത്തുന്നവർ. ബ. പ്രീ) സചിദായത്തസിദ്ധികൾ=സചിവൻ (മന്ത്രിക്ക്) ആയത്തമായ സിദ്ധിയോടുകൂടിയവർ ബ. പ്രീ (മന്ത്രിയുടെ ഇഷ്ടാപോലെ കായ്ക്കും നടത്തുന്നവർ)

50. രണ്ടും സമങ്ങളായി=രാജാവും മന്ത്രിയുമായി കായ്ക്കും നടത്തുന്നവർ. (ഉഭയായത്തസിദ്ധികൾ)

52. അന്തരം (അവ്യ)പുഷ്പം=ഇടയിൽ കടന്ന്. കയ്ക്കുക=കലശൽകൂട്ടുക. (ഇടയുക).

53. മുറം=പുണ്യമായി.

54. ഉരിയാടുക=പറയുക. ('ഉരി'യാതുവിന്റെ രൂപം 'ഉറയാടുക' യല്ലാതെ 'ഉരി'യാകുമോ? എന്ന് ശബ്ദാനുമാപനധിതന്മാർ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്)

55. രോഷം=കോപം. വേഷം=ഭാവം.

56. മന്ത്രിപ്രവരൻ=രാജസന്ദർശകൻ. വൈതാളികൻ=സ്മൃതിപരൻ.

57. വന്ദിപ്രവരൻ=(മുമ്പിലത്തെ അർത്ഥം)

58. ജന്മ! ജന്മ! ക്രിയ (ലോകം - പരമേശ്വരൻ. മ. പു. ഏ. വ)=ജയിക്കട്ടേ. (ജയിപ്പുക)

59. ഭാഗ്യം=ഭാഗശീലൻ (കൊടുക്കുന്നവൻ) വൈഭവം=മഹത്വം. ചോരാദരം=മനോഹരം. (വിസ്മയകരം)

60. കരയേറി=ഉയർന്നവൻ.

61. അംഗവീക്ഷ്യം=ഗവ്വീക്ഷ്യം. വീണപേരുന്നതു്=ഇടിഞ്ഞുപേരുന്നതു്.

62. മത്തഗന്ധം=മരിച്ച ആന. ചോരകൻ=ഭടൻ.

63. കത്തു് കൊള്ളിക്കണ്ടു്=കൊള്ളുന്നതിനിടവരുമ്പോൾ. ഒഴിച്ചു്=മാറി.

64. നന്മം വരം=ഇങ്ങനെ വരം (കത്തുകൊള്ളാനിടവരം) ഭരം=സംഗതി

65. വാരിധി=സമുദ്രം.

66. സത്യലോകം=ബ്രഹ്മലോകം. ചിത്രം=ആശ്വത്ഥം. ഇതരശിരം=ചാണക്യൻ ചെയ്തപരലെയുള്ള പ്രവൃത്തി (ആശ്വത്ഥം) ആശ്വത്ഥം=കല്പന.

67. ആചരിയാതവർ=കൈക്കൽക്കൊണ്ടവർ. മഹിതലേ=ഭൂമിയിൽ.

68. സർവ്വഭോണം=എല്ലാ അലങ്കാരം. (കിരീടകണ്ഡപാദി)

69. പ്രാജ്ഞൻ=ബുദ്ധിമാൻ.

70. ഇതരം ദോഷങ്ങൾ=ആശ്വത്ഥംഗമുതലായ ദോഷങ്ങൾ. ഭൂപൻ=ഭൂമിയെ പാലിക്കുന്നവൻ.

71. ആശീർവ്വചനങ്ങൾ=പ്രശംസകൻ എന്നു സംഭവം.

72. അന്തരം=അവസരം.

73. കോപപ്രവർത്തനം=ദേഷ്യം വളർത്തുക.

74. രാക്ഷസന്റെ പ്രയോഗങ്ങൾ (ആകുന്നു എന്നു ചേർത്ത് അപ്രിയപ്പെടുന്നു) സൂക്ഷ്മം=അറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളത്.

76. നീളമുതൽ=തന്റെ കിരീടം. തത്ര=(അവ്യ) അവിടെ.

80. ഭണ്ഡം=ഇരുട്ടുവയ്പു മുതൽ

82. സ്ഥാനത്തു് = വാണിജ്യത്തിൽ. വൃന്തങ്ങൾ=ചെലവുകൾ. സ്ഥാനപ്രതികൂലം=സമനംതൊരി പ്രവർത്തിക്കുക.

84. പ്രാജ്ഞൻ=ബുദ്ധിമാൻ (ബുദ്ധിമാൻ).

85. ഭണ്ഡം=ബുദ്ധിമുട്ട്.

87. കത്തവസ്തം=അന്തിയപാലം.

88. വെച്ചു ഞാൻ ഇന്ന്. അധികാരം=ഞാൻ ഇന്ന് ഏകദേശ അധികാരം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

89. നന്മം=നിശ്ചയം. അരികൾ=ശത്രുക്കൾ. ഭൃത്യൻ=ഭാസൻ.

51. കൈമുട്ടിനാമമായുള്ള മഹാത്മ്യം=ചാത്രാത്മ്യം.

93. ഉദ്ദിഷ്ടം=കാലിഷ്ടം (കോപംകൊണ്ടു ചൂടു തേരുന്നതു സ്വഭാവവികമാണല്ലോ).

94. കരിച്ചത് എന്ത്=നി ആഗ്രഹിച്ചാൻ കാരണമെന്ത്?

95. അജ്ഞാനി=അറിവില്ലാത്തവൻ. (അജ്ഞാനം ഏകദേശ ആശ്വത്ഥം ചെയ്യുമെന്ന് അറിയാതെയുള്ളവൻ)

96. വാഞ്ചിഷ്ഠം=ആഗ്രഹിക്ക.

98. പ്രകൃതം=രജസ്വലം പ്രകൃതി=മഹിമ (വലിപ്പം)

99. ഹൈന്ദവം=മിടുക്ക്. (കാൽക്കളുടെ സൂക്ഷ്മതയിൽ വാണുള്ള സാമർത്ഥ്യം) ഭൂഭാഗിയധാനജനം=ഭൂഭാഗം മുതലായ പ്രധാന പുരുഷന്മാർ.

100. ശ്രക്ഷം=കുറിനം. അപരധം=കുറം. വാരണധ്യക്ഷൻ=വാറണ(ആന)ങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷൻ (വിചാരിപ്പുകാരൻ)
102. അശപരകൻ=കതിരവിചാരിപ്പുകാരൻ.
103. ഹൃദ്യമാർ=സുന്ദരിമാർ.
105. മനമദങ്ങൾ=മാനവും മദവും.
106. ധിക്കാരങ്ങൾ=താനിയവാസങ്ങൾ. ജീവിതം=ശമ്പളം.
- പ്രവൃത്തി=ഉല്പ്രേഗം (അധികാരം) വിരോധിക്ക=തടയുക.
108. രാജഭണ്ഡാരങ്ങൾ=രാജാവിന്റെ ധനങ്ങൾ. തവ സേവകൻ=അങ്ങയുടെ വലിയ സേവകൻ.
109. മോക്ഷണം=കുളവ്.
111. ഉദാക്കനം വിട്ട്=യെയ്യും വിട്ട്.
112. ബാഹുപ്ലധീകാരതന്മാർ=ബാഹുപ്ലനം ധിക്കാരതന്മാർ.
113. ലോഭം=ഭ്രാഗ്രഹം. പോരാജ്ഞ യെന്നിട്ട്=പോരായെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട്.
115. പവ്വതസേവകൻ=പവ്വതരാജാവിന്റെ സേവകൻ.
116. തൽപുത്രൻ=അവന്റെ (പവ്വതകന്റെ) പുത്രൻ. തപൽ പിതാവേ=നീന്റെ അച്ഛനെ.
117. തന്നിടം=തന്റെ സ്ഥലം.
118. നിന്ദ=(പുച്ഛം) നിന്നെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടു്; ആയതു മൂലം (എന്നു പദമേല്ക്കും.)
119. മണ്ഡം=ശിക്ഷ അകപ്പെട്ടു എന്നു ഭയപ്പെട്ടു്. ധനവംശമായ ചന്ദനഭാസാദികളെ സേവിക്കാതെ എന്ന് സാരം. കണ്ണൻ=വിഷ്ണുൻ.
120. പവ്വതപുത്രൻ=മലയകേതു.
121. തദം=(അവ്യ) അപ്പാരം (തന്നെ വന്നുശ്രയിച്ചപ്പോൾ)
124. പുത്രപയത്തം=രണ്ടു പുത്രന്മാരെ. വെറുപ്പിക്കുക=ദ്രോഹിക്കുക.
128. ധൃഷ്ടൻ=മറിച്ചിട്ടന്മാർ (വാശിച്ചുള്ളവർ)
129. പണ്ടിതു ചെയ്തമാർല്ല=ഇതു സ്വപുത്രദ്രോഹം. (അല്ലെങ്കിൽ സ്വപുത്രരെ രക്ഷിച്ച രാജാവിനോടടുത്തു് ആ രാജാവിന്റെ ശത്രുവിനെ സേവിക്കുവാൻ പോവുക)
131. ചന്ദനകാത്മജാകതി=ചന്ദനകൃന്റെ വംശം.
133. വീര്യപുരുഷൻ=വീര്യം (കർമ്മസമർത്ഥം) ഉള്ള പുരുഷൻ.
134. പിച്ഛം=നിസ്സാരം (കുടി)
135. അതു്=അപരധികളെ വെച്ചുകെണ്ടിരിക്ക എന്നതു്.
137. കൈശലം=സാമർത്ഥ്യം. വാശി=നിബ്ബന്ധം.

139. രഗം=സ്നേഹം (രഞ്ജിപ്പ്)

140. പ്രതിവിധാനം=പ്രതിവിധി (മറുകയ്ക്ക്). അനുഗ്രഹം=സം
മദാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് സന്തോഷിപ്പിക്ക. നിഗ്രഹം=ഭേദഭേദങ്ങളെ പ്ര
യോഗിച്ച് ശിക്ഷിക്കുക.

141. ക്ഷുദ്രമതികൾ=ദുർബ്ബലികൾ.

142. സപ്തവൃസനങ്ങൾ=സപ്ത (ഏഴ്) വൃസന(അപൽകര
ണ)ങ്ങൾ. (അവ—സ്രീഃസവ, ചുതുകളി, നായാട്ട, മദ്യപാനം, വാക്താ
ഷ്ടം, ഭണ്ഡപാഠശ്ചം, അത്മഭൂഷണം ഇവയാകുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യ
ത്തെ നാലും കാമജങ്ങളും മറോവ മൂന്നും കോപജങ്ങളുമാകുന്നു. എന്നു വി
വേകം). പ്രമത്തർ=അപരവരുടെ കൃത്യങ്ങളിൽ മനസ്സിരുത്താത്തവർ.
“പ്രമാദോനവധാനതം” എന്നഭിധാനം. ക്ഷിപ്തധികാരികൾ=അധികാ
രം ചെയ്യിക്കപ്പെട്ടവർ (ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കപ്പെട്ടവർ)

143. അനന്തങ്ങൾ=ഭോഷങ്ങൾ.

145. ഏവം=അനുഗ്രഹം ആകുന്നു. ഇതും=ഇങ്ങനെയുള്ള ഇതും
(ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കുക) അനുഗ്രഹമാകുന്നു. ശിക്ഷിക്കേണ്ടവരെ
ശിക്ഷയെന്നും ചെയ്യാതെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കുകമാത്രം ചെ
യ്ക്കാൽ അത് അനുഗ്രഹമാണല്ലോ എന്നു താൽപര്യം. കേവലം ഭോഷം അ
ല്ലാതെ ഇല്ല ഒന്നുമേ=ഇതിനു ഭോഷമില്ലേ? എന്നു ശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
അശേഷം ഭോഷമില്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ ഉള്ളതിൽ ഭോഷം
കുറഞ്ഞതു ചെയ്യുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളവെന്നു വിചാരിച്ചുണ്ട് ഇങ്ങനെ
ചെയ്തത്.

147. ലുപ്തപ്രകൃതികൾ=കിട്ടിയതൊന്നും പോരാ എന്നു വിചാ
രിക്കുന്ന സ്വഭാവക്കർ.

149. രാജധനപ്രാണനാശഭയം=രജാധികൽനിന്നു ധനവും പ്രാ
ണവും നശിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം.

150. പരവശപ്പെട്ടവർ=പരന്ന് അധീനപ്പെട്ടവർ.

151. സാഹസകാരികൾ=സാഹസം (വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്ത
പ്രവൃത്തി) ചെയ്യുന്നവർ.

153. രണ്ടുപക്ഷം=അനുഗ്രഹവും നിഗ്രഹവും (ഇവിടെ ക്രമവി
വക്ഷയുണ്ട്). മുന്നേത്=ആദ്യത്തേത് (അനുഗ്രഹം)

154. പിന്നെപ്പറഞ്ഞപക്ഷം=നിഗ്രഹം. വൈഷമ്യം=ഭോഷം
(അപകടം) ആ ഭോഷങ്ങളെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

156. പ്രധാനജനങ്ങൾ=മുഖ്യന്മാർ. ഭണ്ഡം=ശിക്ഷ. പാൽ=
ലോകപ്രസിദ്ധിവാചകം (അവ്യയം)

157. വിശ്വാസം=ഭോഷം വരികയില്ല എന്നുള്ള ഉറപ്പ്.

160. ആദരപൂർവ്വകം=ആദരവോടുകൂടി.

162. ബലരോഷം=കോപത്തോടുകൂടി.

163. ഉത്സാഹം=അവനവന്റെ കാര്യത്തിൽ തുനിവ്.

164. അസ്രശസ്രംഭ്രംസം=ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പയറൽ

167. പാതവം=കാര്യ സമർത്ഥം.

171. പൂർവ്വം=പണ്ടു്. (നന്ദവധത്തിനുസാഹിച്ച കലത്തു) പ്രതിശ്രുതം=കരാര ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. നന്ദവധത്തിനു സഹായിച്ചാൽ പകുതി രാജ്യം കൊടുക്കാമെന്നു കരാര ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്).

174. കൃതാസ്തർ=ഉപകാരം ചെയ്തവരെ നിഗ്രഹിച്ചവർ. നാണ്യം=കേളി, (അപവാദം)

178. അന്തസ്സഗരത്തിൽ=നഗരത്തിനുള്ളിൽ.

179. ഏതെന്നു കണ്ടിട്ടു്=എന്തുപായം കരുതിട്ടു്. ഉപേക്ഷിക്കുക=കൈവിടുകയുക.

180. വല്ലായ്മ=വിരോധം.

181. ഉള്ളിൽ കിടന്നാൽ=നഗരത്തിൽ ഇരുന്നാൽ.

186. ഏറ്റവും ഉപായങ്ങൾ=വളരെ കൈശലങ്ങൾ.

187. ഉള്ളിൽ=ദേഹത്തിനകത്തു്. ഇളകാരതം=ഉറപ്പു്. ശല്യം=അന്ധിന്റെ മുമ്പ, തോക്കിന്റെ ഉണ്ട മുതലായ വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം.

188. വിഭ്രമം=ഭ്രമം.

189. വിക്രമം=കൈയേറ്റം (യുദ്ധം) പാടാക്കുക=സ്വാധീനമാക്കുക.

191. പ്രാണൻ കളയുക=മരിക്കുക.

192. ആകാ=നല്ലതല്ല. കണ്ടുകളക=ആലോചിച്ചു കൈവിടുക.

193. കുററം=ദോഷം. ഗുണജ്ഞൻ=ഗുണങ്ങളെ അറിയുന്നവൻ (വിദ്വാൻ) മന്ത്രിസത്തമൻ=മന്ത്രിമാരിൽ അതിശ്രേഷ്ഠൻ. (അത്ര യോഗ്യനായ ഒരാളെ നശിപ്പിക്കുന്നതു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു സാരം)

194. കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കാട്ടാനയെപ്പോലെ=കാട്ടാനയെ പിടിപ്പാൻ ആളും ആയുധവും കൂട്ടിച്ചെന്നു നേരിട്ടാൽ അതു നമ്മെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു കളയും. അല്ലെങ്കിൽ നാം പ്രയാശിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളേറ്റു അതു മരിച്ചുപോയെന്നും വരാം. അതിനാൽ ചതിയായി വാരിക്കഴിയിലോ കൊപ്പത്തിലോ അകപ്പെടുത്തി, അതിന്റെ ഇഷ്ടപോലെയുള്ള ഭക്ഷണാഭികൾ കൊടുത്തു വശീകരിച്ചു നല്ല മർമ്മജ്ഞന്മാർ അതിനോടു നയത്തിൽ പെരുമാറിയാൽ ഇതരന്മാർക്കു് ദുഷ്കരങ്ങളായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ അതിനെക്കൊണ്ടു സംഭവിക്കാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ഇണങ്ങിയാലും പി

ണങ്ങിയാലും 'മഹാസത്വത'കൊണ്ട് അമാത്യരാക്ഷസൻ ഒരു ആനയെ പ്പേലെയെന്നു സാരം. വീട്ടിൽ വരുത്തുക=സ്വാധീനമാക്കുക.

195. ആയുസ്-പറഞ്ഞാൽ-മടക്കറാൻ ആളല്ല- (അൻ) എന്നു ചേർത്ത് അനവധിക്കണം.

197. അതിശയം=ഗുണാധികൃതം.

198. ഭൂതധാത്രിദേവ!=ബ്രഹ്മണ! "ഭൂതധാത്ര്യബ്ധിമേഖലാ' എന്നു അമരം.

199. നന്ദപതികൾ=നന്ദരാജാക്കന്മാർ. നിത്യമായി=പതിവായി. മന്ദിരം=ഗൃഹം (രാജധാനി) നിനച്ചുകൊലം=വിചാരിച്ചു സമയത്തു.

200. നിജവാസിതം=തന്റെ വാസം ('വാസം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'വാസിതം' എന്നുള്ളതിന്റെ സാധുത്വം ചിന്ത്യാം) വന്നിതെന്നില്ല=വന്നില്ല. മനസി=(സ-ന-സ-ഏ-വ) മനസ്സിൽ. മേ=ഏകൻ.

201. കല്പിതം=നിശ്ചയിച്ച സംഗതി. സാധിപ്പതിനറിയാതെ=സാധിപ്പാൻമുള്ള മാറ്റം ഇന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ. കല്പാന്നം=പ്രളയം വരെ ഭീഷ്മകൊലം എന്നു താൽപര്യം. വസിച്ഛീടുക=കാത്തിരിക്കുക. യോഗ്യം=ഭാഗ്യമുള്ളതു് (യുക്തം).

202. അതു മുഖം=വളരെക്കാലം കാത്തിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ. വാണാൻ=രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അനരാഗം=ഇണക്കം (രഞ്ജിപ്പ്).

203. അതിഭാസുരം=വളരെ ശോഭയുള്ളതു് (സ്വപ്നം) ക്രി-വി.

204. ഏകത്ര=(അവ്യ) ഒരേടത്തു്.

206. അർത്ഥപുരുഷാരം=അർത്ഥ (ധന)വും, പുരുഷാരം=പുരുഷകാരം (ആൾശേഖരം) ആളും അർത്ഥവും എന്നു താൽപര്യം. നിജബുദ്ധി വിലാസം=തന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം.

208. ചിത്തം ഉറപ്പിച്ചു്=മനസ്സുറപ്പിച്ചു്.

209. ഒന്ന്=ഒരു സംഗതി (ഒരു വിചാരം) സാക്ഷാൽ=(അവ്യ) സ്വപ്നമായിട്ടു് ആ വിചാരമെന്നെന്നു പറയുന്നു.

210. നന്ദപ്രപഞ്ചം— എന്നു തുടങ്ങി—പദ്യതദ്വത്രനെ വാഴിപ്പതിന്നു ഭവാനെക്കലചെയ്തു്—എന്നുവരെ.

213. പട്ടാങ്ങു്=പരമാർത്ഥം.

215. മത്സരം=പക്ഷപാതം. അഹംഭാവം=ഞാനെന്ന ഭാവം (ഗർവ്വം).

216. ദൈവം=ചിധി "ദൈവം, ദീപ്തം, ഭാഗധേയം, ഭാഗ്യം, സ്ത്രീ നിയതിച്ചിധിഃ" എന്നഭിധാനം.

218. ദൈവം=ദൈവത്തെ (അ-ന-ഭ-വി-ഏ-വ) പ്രമാണീക

രിക്കുക=സർവ്വകർമ്മം വിചാരിക്കുക. “ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിധിവിഹിതമാണ്. മറന്നും അതിൽ കർത്തൃത്വമില്ല” എന്നു വിചാരിക്കുക. കേവലം മൂഢൻ=ശുദ്ധാത്മ കഥയില്ലാത്തവൻ.

219. വമ്പ്=തന്റെ വലിപ്പം (ആത്മപ്രശംസ). പ്രേരണി=ഉത്തരം. വിപ്രകലപതേ!=ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠ!-ബ്രാഹ്മണർ വിശേഷിച്ചു ആത്മപ്രശംസ ചെയ്തയില്ല എന്ന് അഭിപ്രായം.

221. ഗംഗം=ദഹനം. ചുവത്തുക=ചുവപ്പിക്കുക. (ഗംഗം വിറക്കലും കണ്ണു ചുവക്കലും കേപചിഹ്നം)

222. പോരും=മതി. പറഞ്ഞുപോകാതെ=പറയണ്ടോ. ദൂരത്വാവേ!=ദൂർബ്ബലേ!

223. ജലപ്രഭം=കഥയില്ലാത്തവരിൽ മുഖൻ.

224. വൃഷലൻ=ശൂദ്രൻ.

225. നവനദവധം=നവനദന്മാരുടെ വധം. മന്യദഹനൻ=കോപാഗ്നി.

226. ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുക=കത്തിക്കുക.

228. വെക്കം=വേഗം. വാൾ=മന്ത്രിസ്ഥാനചിഹ്നമായ വാൾ ആൾ അല്ല ഞാൻ ഇത്തരങ്ങൾക്ക്=നിന്റെ ഇവ വക അധിഷ്ഠിതവരാക്കുകയും കേൾക്കുന്നതിനും, സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരങ്ങൾ കണ്ടു സാധിച്ചാൽ ഞാൻ പരമല്ല.

230. തന്നിടം=തന്റെ വാസസ്ഥലം.

231. സൂക്ഷ്മതരം=അതിസൂക്ഷ്മം.

234. തത്ഫലം=അതിന്റെ ഫലം (ചാണക്യ ചന്ദ്രഗുപ്തന്മാരെ ‘ഭേദം’ എന്ന ഉപായംകൊണ്ടു തമ്മിൽ തെറ്റിച്ചു ജയിക്കാമെന്നുള്ള വിചാരത്തിന്റെ ഫലം) ഇതു രാക്ഷസനോടു നേരിട്ടു പറയുന്നപോലെയുള്ള വിചാരമാണ്.

237. കാഴ്ചം=വാസ്തവമായിട്ടുള്ളത്.

238. ഭവം=മനോവികരസൂചകമായ ചിഹ്നങ്ങൾ. ഭംഗിക്ക=നടിക്ക.

239. വല്ലഭം=അശ്വേട്ട്. (അപകടം)

241. വൈരം=ധിരോധം.

243. ലോകംകൊള്ളുക=പ്രസിദ്ധമാവുക.

244. സ്വപ്നൻ=നിമ്നൻ (കപടപ്രയോഗങ്ങളില്ലാത്തവൻ)

245. തത്വം=പരമത്വം.

247. ചാതുര്യം=ഭംഗി.

248. നകരുക=ആസ്വദിക്കുക.

അഞ്ചാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

ആ വാചാദം.

(അന്നനടവൃത്തം)

1. അരിയ=(ന. വി) നല്ലവളായ.
3. മേളിക്ക=യോജിപ്പിക്ക.
4. ഇളമധു=ഇളന്തേൻ (തേൻ മുത്താൽ കയ്പുരസം വരുന്നതു കൊണ്ട് ആ ദോഷമില്ലാത്തതെന്നു സാരം.) ഭാഗവമിളച്ചു=ഭാഗം തീർത്തു.
5. വി.ചിത്രം=ഭംഗിയുള്ളതു്.
6. അതിപ്രവരൻ=അതിസമർത്ഥൻ. മതിപ്രയോഗം=ബുദ്ധി.സാമർത്ഥ്യം. അമാത്യൻ=അമാത്യരാക്ഷസൻ.
7. പ്രവൃദ്ധരാഗം=വലുതായ മത്സരം.
9. മൊഴിഞ്ഞു=പറഞ്ഞു.
11. പറകെന്നുവന്നു=പറയാത തരമില്ലെന്നു വന്നു. (നിങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൊണ്ടെന്നു സാരം) വചസി=(സ. ന. സ. ഏ. വ) വരക്കിൽ.
13. ഭദ്രഭാദികൾ=ഭദ്രഭടൻ പുരുഷഭരതൻ മുതലായവർ.
14. അഭിമതം=സമ്മതം. (ഭദ്രഭാദികളുടെ പ്രവേശത്തെ വിവരിക്കുന്നു.)
19. വിരഞ്ഞു് =തിടുക്കപ്പെട്ടു്.
21. അതിനായിട്ടു്=പടയ്ക്കു്. (ആന, കുതിര മുതലായവയുടെ ആധിപത്യം)
22. (ഭദ്രഭാദികൾ ഗുഹയായറിയിച്ച സംഗതി വിവരിക്കുന്നു)
24. ഒരുവസ്തു=ഒരു സംഗതി.
26. അവസരം=സമയം (തക്കം).
30. അതു സമസ്തവും=രാക്ഷസമാത്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു യോജിക്കാൻ തരം നോക്കിയിരിക്കയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു മലയകേതുവിനേയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന തങ്ങളേയും അമാത്യരാക്ഷസൻ ചതിക്കുമെന്നും, ഭദ്രഭാദികൾ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം.
32. ഗ്രാപതിയെ സ്നേഹം പെരികെയുള്ളോനെ=സേനാപതിയായ ശിഖരസേനനെ.
34. അതുകേട്ടു്=ശിഖരസേനൻ വിശ്വസ്തനാണ് എന്നും രാക്ഷസമാത്യൻ ചതിയനാണ് എന്നും ഭദ്രഭാദികൾ വിചാരിച്ചതു ശരിയാണെന്നു ഭാഗ്യരായണൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു്.
36. ചിരിച്ച ഭാഗ്യരായണൻ = ചിരിക്കുകാരണം, മലയകേതുവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം മറ്റി രാക്ഷസമാത്യനെ വിശ്വാസമില്ലാതെയും അവൻ താൻ വഴി കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കരുതൽ ആണ്.

37. അതിനേതുമൊരാറികല്പമില്ല = “അമാത്യനെപ്പോലെ പെരികെ സ്നേഹമുള്ളവർകളാരുമില്ല” എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അമാത്യരാക്ഷസനെപ്പോലെ സ്വാമികേതി മററാക്കുമില്ല എന്ന് എന്നർത്ഥം സമ്മതമാണ്. പക്ഷേ അത് അങ്ങയുടെ പേരിലല്ല, ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പേരിലാണെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ പറയം എന്നഭിപ്രായം.

38. ‘ചണകപുത്രനോട്’—പിണക്കമുണ്ടെങ്കിലും, ചന്ദ്രഗുപ്തനോട് പിണക്കമില്ലെന്നല്ലാ ഏറ്റവും ഇണക്കമുണ്ട്; അതുകൊണ്ട് വക്രബുദ്ധിയായ ചാണക്യന്റെ ക്രൂരതയും കണ്ടുകണ്ട സഹിക്കാതെ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസ്ഥാനത്തെ ഒഴിപ്പിച്ചാൽ അപ്പോൾ അമാത്യരാക്ഷസൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അങ്ങക്കു ഭദ്രഭാദികളോട് അവിശ്വാസം തോന്നാനിടവരും. അങ്ങനെ വരരുതെന്നു കരുതീട്ടാണ് അവർ ഇപ്പോൾതന്നെ ശിഖരസേനനെ ആശ്രയിച്ച് അങ്ങയെ കാണാൻ വന്നത്.

49. നിരന്നിതു = യോജിച്ചു.

50. കടമ = കടപ്പം (ക്രൂരതയും)

52. മമതാ = സ്നേഹം.

55. പിതൃഹനാവ്യം = അച്ഛനെക്കൊന്നവൻ.

57. ജലക്രിയ = ഉദകക്രിയ.

60. ശിരസി = (സ. ന. സ. ഏ. വ) തലയിൽ.

61. ഉഴറി = തിടുക്കത്തിൽ.

62. പരക്കേവേണ്ടോ = പരിവാരങ്ങളും മറ്റും വേണ്ടോ.

65. വസുസമൻ = വസുക്കളോടു (ദേവവിശേഷ) തുല്യൻ. അതിമൗനക്കൻ എന്നു താൽപര്യം

66. പഥികവേഷമായ് = വഴിയത്രക്കാരന്റെ വേഷത്തിൽ. പുരം = പുരത്തെ (മേഘാന്തം സ്രീ. ദ്വി. ഏ. വ)

68. പ്രവിഷ്ഠൻ = കടന്നുവന്നവൻ.

69. പെരികെ നന്നു ഏടോ വരിക അരികിൽ = സ്വാഗതം അടുത്തുവരു.

70. രഹസ്വം = ഗുഹ്യം. പുറത്തിരുന്നു സംസാരിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർ അറിയാനിടവെന്നെങ്കിലും എന്നു ശങ്കിച്ചു മുറിക്കുകയ്ക്കു് ഇരുന്നു പറയമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

72. അതിഗുണനയം = വളരെ ഗുണങ്ങളും നയവും.

74. മലയകേതുവും സമിവനം = മലയകേതുവും ഭാഗ്യരായെന്നും.

75. അറയിലെനുകെട്ട് = അമാത്യരാക്ഷസൻ മുറിക്കുകത്താണെന്നു് അവിടെയുള്ളവർ പറഞ്ഞുകെട്ട്.

76. ഇറപാത്തു് = കളിച്ചു്. (ഇതൊരു ഭേദപ്രയോഗമാണെന്നു തോന്നുന്നു)

77. കുതുകേന = താൽപര്യത്തോടുകൂടി (അ. ന. തു. ഏ. വ)

78. അരിപുരം = ശത്രുവിന്റെ പട്ടണം.

82. ബഹുതപം = പരക്കെ അറിയത്തക്കവണ്ണം.

83. മറവുകൾ = കളിവുകൾ (രഹസ്യങ്ങൾ)

85. അതിവിശുദ്ധൻ = അധികം സമർത്ഥൻ.

88. പരവതകുപുത്രൻ = പർവതകുപുത്രൻ (പാർവ്വതി = പാദ എന്ന പേരെ ലഭിക്കവശ്രൂപം)

89. തിരിയുന്നില്ല = മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

90. ഗുപ്ത.....രത്നമേ! = രാജശ്രേഷ്ഠ! കപടമന്ത്രികൾ = കളവുള്ള മന്ത്രികൾ.

91. പര്യടന്മാർ = ശ്രദ്ധിക്കുന്മാർ.

94. അഗതിവേഷം = പിച്ഛക്കാരന്റെ വടിവു്.

96. 'ചണകപുത്രനോടു്' — എന്നുമുതൽ ധരണീശൻതന്നെ സ്തുതിക്കേണം' എന്നുവരെ മന്ത്രി പറഞ്ഞതായിട്ടുള്ളപ്രകാരം.

99. മനംകെട്ടു് = മനസ്സ് ഇടിഞ്ഞു്. നന്ദനിധനചിന്തയും = (ആ. സ്ത്രീ. തു. ഏ. വ) നന്ദവധം ഒത്തു്.

100. നിരുത്സാഹനം = (അ. പു. തു. ഏ. വ) ഉത്സാഹക്കുറവോടുകൂടി.

102. ഉദ്യോഗം = ഉത്സാഹം.

103. ഉറന്നു = ഉറിയ.

104. കുമുദബാധവൻ = ചന്ദ്രൻ. മനേസന്നിഭൻ = കുമനോടു തുല്യൻ.

105. മണികലശം = രത്നകുലം.

106. നിറക്കുക = ശോഭിക്കുക (നിറമുള്ളതായിത്തീരുക)

108. പരവശം = പാരവശ്യം (കെടുതി).

109. നിവിർത്തുക = ഏഴുനീലി ചിതത്തുക. നിവൃത്തി = ശാന്തി.

115. ആജ്ഞാഭംഗം = കല്പനക്കു തടസ്സം.

117. ചാരൻ = കരഭകൻ.

118. വിരുതു് = സമർത്ഥൻ.

119. ഭേദം = ഭേദപര്യായം. (തമ്മിലിടയിക്കുക). 'ശിശുക്കളും' എന്നുമുതൽ 'മനസി സന്തതം' എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു് സ്തനകലശന്റെ ഭേദപ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

122. അവർ=കരഭകരക്ഷസന്മാർ.

123. ഗുണപ്രശംസചെയ്തമാത്രമെന്റമെയ്യൻ=മെയ്യൻ അമേ
ത്രമെന്റ ഗുണപ്രശംസചെയ്ത് കേട്ടില്ലെ എന്ന് അനപയം. ഗുണപ്രശംസ=
ഗുണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുക.

124. ഇണക്കം=യോജിപ്പ്. “രാക്ഷസമാത്രൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോ
ടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്കും. ചാണക്യനോടു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് വിരോ
ധമുള്ളൂ” എന്നു ഭാഗുരായണൻ മുഖേ പഠത്തത്തിന് ഇണക്കമുണ്ടെന്നു സാ
രം. അതിനെത്തന്നെ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിപ്പാനായിട്ടു ഭാഗുരായണൻ പറയുന്നു.
“ഇതിൽപരമമെന്നൊന്നറിവതിനെന്ന്”.

130. സചിവൻ=ഭാഗുരായണൻ.

131. മൂലംതിരഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടു =കടയനേപക്ഷിച്ചറിഞ്ഞിട്ട്. ചന്ദ്ര
ഗുപ്തൻ ചാണക്യനോടു പിണങ്ങുവാനുള്ള കാരണം ചന്ദ്രോത്സവം മുട
ക്കിയതു മാത്രമാണോ? പിന്നെയും വല്ലതുമുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യം കടത്തേ
യലാണല്ലോ.

135. അധികാരത്തിങ്കന്ന്=അധികാരത്തിങ്കൽനിന്ന്.

143. ഗൃഹജനം=ഭാര്യാപുത്രാദികൾ.

145. ചലഹൃദയൻ=ഇളകിയ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ.

147. നിരക്കക=ഇണങ്ങുക.

149. കപടം=കളവ്.

150. വെടിഞ്ഞമാത്രനും ഗുപതിവീരനോട്=മന്ത്രിയെ ഉപേ
ക്ഷിച്ച രാജാവിനോട്. ഉടമതേടുവാൻ=യോജിപ്പാൻ (അധിപത്യം സ
മ്പാദിപ്പാൻ).

151. ഗുരുസമൻ=ബുദ്ധസ്തുതിയുല്യൻ. (നീതിജ്ഞാനത്തിൽ)

152. വടു=ബ്രഹ്മചാരി (വടു ബ്രഹ്മബ്രാഹ്മ്യം, ഉവാ അധികേഷപ
ത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു) കുത്ര=എവിടെ (അവ്യ)

154. അടവി=ഭാട്.

157. പ്രതിജ്ഞ=ശപഥം.

158. വികല്പം=സംശയം.

160. ചിഴകി=തള്ളി.

161. വൃഷഭീപുത്രൻ=ഇന്ദ്രസ്രീയുടെ പുത്രൻ. വസുമതി=ഭൂമി.

162. അഹമ്മതി=ഗർവ്വ്. ധിക്കാരം=നിന്ദ.

173. അഖില.....കലം=സകലരാജസമൂഹം.

174. നരപതികളിലധിപതി=ചക്രവർത്തി. അടിപണിയുന്ന
എന്നുമുതൽ മൂന്നും മെയ്യൻറ വിശേഷണം.

175. ഭംഗം=തടസ്സം.
176. കടിലൻ=വക്രബുദ്ധി. കടുമ=കൂരത.
178. വിധിബാലം=ദൈവസഹായം.
180. ചറഞ്ഞതൊക്കെ നീ- എന്നു ചേർത്തുകൊൾക.
181. തരിവള=ഉള്ളിൽ തരിയിട്ട (കിടുങ്ങുന്ന) വള.
183. മരിഭ്രമം=മനസ്സിലെ സംശയം.
184. പതക്കം=കൽശം.
190. പരിരോധം=സന്തോഷം. പരിയക്കം=(പയ്യക്കം)ആസനം.
192. ഉഴരി=ബലപ്പെട്ട്. വസിക്കണം=ഇരിക്കണം.
194. ശിരസി=(സ. ന. സ. ഏ) തലയിൽ. പട്ടം=(കിരീടത്തിന്നു താഴെയുള്ള) ഉഷ്ണീഷം. ശിരസി+വേദന=തലവേദന. അത് ശത്രുവധത്തിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സാരം.
195. അതിനു = പട്ടം കെട്ടുന്നതിന്.
197. പഴുത്ത് = ചിറ്റം (അവസരം)
203. ഏതും ഉചിതം ഇല്ല = നമുക്കു ഗുണമൊന്നുമില്ല.
204. സചിവവിപ്രിയം = മന്ത്രിവിരോധം.
206. ഇഹ = ഇതിൽ (മന്ത്രിവിരോധത്തിൽ) ചേതം = ഹാസി (തരാക്കട്ട്) ഇതു പദം, ചേതം എന്ന സംസ്കൃതത്തിന്റെ തത്ഭവം.
208. പ്രകൃതിപരം = രണ്ടുകൊണ്ടു നിർമ്മാണമെന്നായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പുരവാസികളായ ജനങ്ങളുടെ സമൂഹവും. “അമാത്യാശ്ചതഥാപചരഃ സഭ്ഭിഃപ്രകൃതയഃസ്മതാം” എന്നു കേരളം. പ്രകൃതിഭോഷം = സ്വഭാവഭോഷം. അനുരോഗം = സ്നേഹം (സ്വാമിഭക്തി)
209. അവൻ = ചാണക്യൻ. നിരാകൃതൻ = അധികാരത്തിൽനിന്നു തള്ളപ്പെട്ടവൻ.
213. മരുത്തം = തമ്മിലിടഞ്ഞത്.
215. ചരിതാഭാഷം = നടവഴിഞ്ഞൊര .
216. നവനദാനന്ദാഗികൾ = നവനദന്മാരെകുറിച്ചു കൂറുള്ളവർ.
217. വിഭവേന്ദ്രം = വൈരം.
219. അരിവധം = ശത്രുനാശം
220. അവനെ = ശത്രുവധത്തിനുസാഹിക്കുന്നവനെ (കണ്ടു് ആശ്രയിച്ച് ഇരിക്കും) എന്നു രാക്രമയോജനം.
221. അവസ്ഥ = കായ്ക്കത്തിന്റെ സ്ഥിതി.
222. ഉരത്തം = ശക്തിയോടുകൂടി. (യുക്തി കണ്ടിച്ച് സ്വാഭാവിപ്രായം സ്ഥാപിച്ച് എന്നു സാരം).

227. നിജനയം=തന്റെ നീതി.

228. പ്രയത്നം=ഞെരുക്കം. തനിയ്ക്കും=മതിയൊക്കും (പ്രശ്നനാകം)

229. തനിക്കുതാൻപോന്നം=സ്വായത്തസിദ്ധികളായ.

230 സചിവായത്തൻ=മന്ത്രിക്കുടീനൻ. (രാജ്യകാര്യങ്ങൾ മന്ത്രിയുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു നടത്തുന്നവൻ). “സ്വായത്തസിദ്ധികൾ” ‘സചിവായത്തസിദ്ധികൾ,’ ‘ഉഭയായത്തസിദ്ധികൾ’ എന്നു മൂന്നുതരക്കാരാണ് രാജാക്കന്മാരെന്ന് നീതിശാസ്ത്രനിഷ്ണാതന്മാർ പറയുന്നു.

231. പൊതികണ്ഠൻ=പൊടിഞ്ഞ കണ്ണോടുകൂടിയവൻ(കുരുടൻ)

232. സ്തൻഡായർ=മുഖകുടിച്ച ജീറിക്കുന്നവർ. രണം=യുദ്ധം.

236. വികല്പം=വ്യത്യാസം.

237 പലവസ്തു=പല സംഗതി

239. പ്രതിപക്ഷം=ഏതിർഭാഗം. മരുത്തം=ഇടത്തൂ. യുദ്ധത്തിൽ പ്രതിപക്ഷത്തിലെ ആളുകളെ സ്വാധീനത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതു ശത്രുക്കളുടെ രഹസ്യങ്ങളറിയാൻ അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. അതിനാൽ അതും ഒരു ബലമായി ഗണിക്കുന്നു.

241. നവഗ്രഹചരിതം=പുതിയ രാജാപാണങ്ങളെ അവസ്ഥ രാജഗുണങ്ങളെ പ്രകൃതികളും പ്രകൃതിഗുണങ്ങളെ രാജാവും പരസ്പരം അറിഞ്ഞു പരിചയിപ്പാൻവരെയ്ക്ക.

243. ഇവയെല്ലാം ഏവം വരികകൊണ്ടു് =മുവാറഞ്ഞ ആറു സംഗതികൾ ഇങ്ങനെയിരിക്കുകൊണ്ടു്. ഇവയുടെ ചന്ദ്രഗുണങ്ങൾ മലയകേതുവിനു ബലം ഏറുമെന്നുള്ളതിന്നു് ആറു സംഗതികളാണു് രാക്ഷസമന്ത്രൻ പറയുന്നതു്. ൧. ബലമുള്ള പടയോട്ടം, ൨. അതിന്നു് ഏകനായകത്വം, ൩. പ്രതിപക്ഷത്തിൽനിന്നിടത്തുപോന്നു് സ്വപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ സാഹായ്യം. ഇതു മൂന്നും സ്വപക്ഷത്തിലെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. ഇതുപോലെ പരപക്ഷത്തിലെ ദോഷങ്ങളും. ൧. മന്ത്രിവിപ്ലവം, ൨. നൂതന പ്രഭുത്വംകൊണ്ടു് പ്രജാഭംജനം വരെയ്ക്ക, ൩. പ്രജകൾക്കു പുർവ്വരാജാസ്ഥാനം മറക്കാൻ കോപപ്പടയം വരെയ്ക്ക. ഇവയെല്ലാം ഇങ്ങനെയിരിക്കുകൊണ്ടു്. കരതലഗതം=കയ്യിൽ കിട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

245. പടപുറപ്പെട്ടുക=പടയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുക.

246. അടുത്തനാൾ=(ശേഷം നാള) എന്നു വാചസ്പത്യം.

248. ഗിരിഗ്രഹസ്തൻ=പർവ്വതകവചന.

250. വിരയം=വേഗത്തിൽ.

252. കപടമുദ്ര=വ്യാജചിഹ്നം. ഉഴറോടേ=ധൃതിയോടുകൂടി.

253. കപടയോഗീശൻ=കള്ളസ്സന്യാസി.

254. പാമബന്ധു=വലിയ സ്നേഹിതൻ.

255. മിനം=മിവസം, മുഹൂർത്തം. വിധിക്ക=കല്പിക്ക.

257. പരമം = കവിത. നിരന്തരം = കേവല സംഖ്യകൾ വെച്ചു തന്നിരിക്കുക.

259. ശുഭേതരം = അതിശുഭം.

260. തിരിഞ്ഞ പഞ്ചമപദത്തിന് = സൂര്യൻ ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് അഞ്ചടിയ്ക്ക്. തിമി = പൗ. നിറമുള്ള വാവുതിമി = വെളുത്ത വാവ്.

231, നക്ഷത്രം=നാൾ. ബുദ്ധസ്സതിവാതം=വ്യാഴാഴ്ച.

262. മഹത്വം = നന്മ.

263 ലഗ്നം = ഉത്തരശി. മുഹൂർത്തം, ജാതകം, പ്രശ്നം ഇവ ഏതു രാശിയിലാകുന്നുവോ ആ രാശിക്കു 'ലഗ്നം' എന്നു നേർ. ലഗ്നത്തിൽ ബുധൻ ഉള്ളതുകൊണ്ട് "ഹോരം സ്വാമിഗുരുജ്ഞാവിഷ്ണിതയുക്തം നാസ്തൈശ്ചാവിശ്വേന്ദ്രാൽകടാ" എന്ന ഹോരശാസ്ത്രവചനപ്രകാരം ലഗ്നത്തിന്നു ബലമുണ്ടെന്നു സാരം.

263. കേതു ഉദിച്ചും അക്ഷനും=കേതു എന്ന ഗ്രഹം ഉദയത്തിലുണ്ടു് എന്നും മലയകേതു (ഉദയത്തെ) അഭിപ്രക്ഷിപ്തം പ്രാപിക്കുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

264 ദക്ഷിണദിശ് = തെക്കുകിഴക്കുവശം. പടയ്ക്ക = യുദ്ധത്തിന്. ശശിബലം = ചന്ദ്രബലം (വെളുത്ത വാമ്പാകകൊണ്ട് അതുണ്ട് എന്നു സാരം)

265. ശുദ്ധത്വം = ശുദ്ധം എന്നു പേരായ ഒരു യോഗം. ഇതു സൂര്യൻ മുതലായ ഏഴ് ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി മൂന്നു രാശിയിലായിട്ടു നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമാകുന്നു. “സാഖ്യോഽയാഗാസ്സപ്തസ്തപ്തക്ഷസംസ്ഥൈരേകോപായാപലുകീ ഭാമനീ ച | പാരദകേളാശ്ച ശുദ്ധോയുഗം ച ശേളം ച” എന്നു ഹോരോജാസ്മൂലമുണ്ട്. “ശുഭേ ക്ഷതോപധൗ ചിദ്വിധനശ്ച ശുദ്ധേ” എന്നു ജാതീയൻ്റെ ഫലവും ഹോരയിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

266: അഭിമതം=ഇഷ്ടം. ഗുരുസൗയ്യാഖ്യം=ഗുരുസൗയ്യം എന്ന യോഗം. ഗുരു=ഗുരോഃ. സൗയ്യം=ശനി. ഇവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു രാശിയിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു യോഗമാണിത്.)

258. കരതലാമലകം = കൈയിൽ ഇരിക്കുന്ന നെല്ലിനെ, (കരം = കൈ, തല = നെല്ലിനെ കൈയിൽ കിട്ടിയതുപോലെ ജയം നിഷ്പ്രയാസലഭ്യമാകുന്നു എന്നു സാരം). പ്രതിയാഗ്നി = ശ്രീരാമൻ (ശത്രു).

270. മതിഭൂമം = കാർമ്മക്കുറവ്. ചിതൃക്രിയ = തുറന്നുവെക്കുക.

272. മറു ഗണി തക്കാർ = വേറെയുള്ള ചങ്ങാതിപ്പുറം.

275. പക്ഷം = മതം (അഭിപ്രായം) വിജ്ഞാപനം (ഘോഷനം)
 ഭീവശമാപ് (നമ്മുടെ ക്ഷപണകൻ) ഇവർ രണ്ടുപേരും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര

ത്തിൽ അതിപണ്ഡിതനായ ആചാര്യന്മാരെന്നും വരഹമിഹിര ചാര്യൻ തന്റെ ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുർവ്വേദായത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക. “ആയുർവ്വേദം വിഷ്ണുഗുപ്താപി ചൈവം ദേവസാമീസിഭാസേ നശ്ച ചക്രേ” എന്നും “സ്വമതേന കിലാഹ ജീവശർമ്മഗ്രഹഭായം പരമം യുഷസ്സപരാംശം” എന്നും.

278. കപിതൻ=കേപിച്ചവൻ. പരുഷം=നിഷ്ഠം.

279. അലം, അലം=മതി, മതി (അവ്യ)

282. ക്ഷപണമാതികൾ=ബുദ്ധസന്യാസിവർഗ്ഗം.

283. ഖരകിരണൻ=ആദിത്യൻ.

285. മല.....പാപങ്ങൾ=കായ്, തേൻ, ശർമ, കമളിപ്പഴങ്ങൾ.

ആറാം പാദം സമാപ്തം.

ഏഴാം പാദം

(കളികാഞ്ചിവൃത്തം)

1. അഖില.....രത്നമ!=സകല തന്മകളുടേയും ശിരോ ലങ്കാരമേ! ആനന്ദ.....സ്വരൂപമ!=സുഖമാകുന്ന അമൃതിന്റെ സത്ത്വം!

2. തവ=നിന്റെ, വചന.....മധു=വരദാകുന്ന മധുര മുളു തേൻ. താപം കെട്ടംപടി=ഭുഖം ശമിക്കത്തക്കവണ്ണം. പീതം=ആസ്വദിക്കപ്പെട്ടത്.

3. മതി=മനസ്സ്, മതി=തൃപ്തി. കേളി=പ്രസിദ്ധി. കഥാശേഷം=കഥയുടെ ബാക്കി.

5. നരപതി.....മണി=രാജാക്കന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ.

8. യോഹിതം=(ക്രി. വി) യോക്താവത. വിപുലബലം=അധികം ശക്തി. ഭൂപതി ചിന്തിച്ചത്.=രാജസാമാന്യൻ ചന്ദ്രഗുപ്തനോടു ചേരവാൻ ത്രമിക്കയാണെന്നു ഭാഗ്യരായന്നൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം മലയകേതു വിചരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

9. അരി.....നഗരി=കുസുമപുരം. സദിതി=വേഗത്തിൽ.

10. മേകൂരികൾ=മേമുള്ള ആനകൾ. തുരഗതതി=കതിരുകളുടെ. രഥപങ്ക്തി=തേർക്കൂട്ടം.

11. അസി.....ശസ്ത്രങ്ങൾ=വാൾ, ഇരിയുലയ്ക്ക, വെണ്മഴ മുതലായ പലതരത്തിലുള്ള ആയുധങ്ങൾ. വിരുത്ത്=സമർത്ഥം.

12 നെടിയ=പൊക്കമുള്ള. ശകവീരർ=ശക (ഒരു ജാതിക്കാർ) നായ വീരന്മാർ. പാരസികന്മാർ=പാഴ് സികൾ.

13. സുഭേ.....വീരർ=നല്ല പടയാളിവീരന്മാർ. ചാഞ്ചല്യം=ഇളക്കം (കുലുക്കം) ഭദ്രഭാദി=ഭദ്രഭേദൻ, പുരുഷഭത്തൻ മുതലായവർ- (മുഖ്യ കസുമപുരത്തിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവർ)

14. ഗിരി.....തനയൻ = മലയകേതുവിനു . അതിവന്ധുക്കൾ=വലിയ സഹായികൾ. ഗംഭീരർ=കേമന്മാർ, പഞ്ചരാജാക്കൾ=ചിത്രവർമ്മ, സിംഹനാദൻ, പുഷ്പരാക്ഷൻ മുതലായവർ.

15. സചിവവരൻ=മന്ത്രി.

16. ഉദധി=സമുദ്രം. സേനാധിപൻ=പടനായകൻ.

17. പുനരപി ച=പുനഃ അപി ച=പിന്നെയും. ശകട.....ആഭി=ശകടഭാസൻ, സിദ്ധാർത്ഥൻ മുതലായവർ.

18. നിജമനസി=(സ. ന സ. ഐ) തന്റെ ഉള്ളിൽ. ശങ്ക=രംസൻ ചതിക്കുമോ എന്നുള്ള സംശയം.

19. കനക.....ഭവി=സ്വപ്നമയമായി വിളങ്ങുന്ന തേരിൽ.

20. മസേലിലം=നീര്. മന്ത്രികലോത്തമൻ=രാക്ഷസൻ.

21. പടഹമുഖ.....വാദ്യം=പെരുമ്പറ മുതലായി പലതരത്തിലുള്ള വാദ്യം.

22. കൂറക്കടിഞ്ഞിൽക്കു = തുണികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന കൂടാരങ്ങൾക്കു. സംഭാരജാപം=ഉപകരണങ്ങൾ.

23. വേഷം തിരിഞ്ഞു = വേഷം മാറി, ചാരജനങ്ങൾ=അവിടവിടെ നടന്നു വർത്തമാനങ്ങളറിയുന്ന രാജകീരന്മാർ.

24. പട=യുദ്ധസന്നാഹം. വിലാപകണ്ഠം=(അ. ന. പ. ഐ) രംഭാധിപന്റെ മുററത്തുനിന്ന്

25. ധൂളി=പാടി. ഇന്ദ്രപോകം=സ്വപ്നം (ആകാശം)

26. കഠിന്തരം=(ക്രി. വി) ഉച്ചത്തിൽ. നിനാഭം=കച്ച. മാനിഷ്ട്=അഹങ്കരിച്ചു

27. മൌഴിയം=ശബ്ദിക്കുന്ന. ദേഹക്കുരവങ്ങൾ=കുതിര ചെന്നു കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ.

28. കഠിന.....നാഭം=പെരിമ്പറ, ചെണ്ട മുതലായവയുടെ ഗംഭീരശബ്ദം, കാളം=കറുപ്പം (പടക്കുഴൽ=ബങ്കോവ്, ബാൻറ കഴൽ)

29. ഇതി=(അവ്യ) ഇങ്ങനെ. വിവിധ.....ഭീഷണം=പലവിധത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭയങ്കരമായ.

30. കസുമ.....ഭൂവി=(മേ. സ്രീ. സ. ഏ) കസുമപുരത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ.

31. അഖിലജനം=മറ്റു സകല ജനവും. ആവാസശാല=കുടുംബം.

33. അചല.....തനയ!=പുരുഷപുത്ര! ഗുണഗണസമം!=സകല ഗുണങ്ങളുമുള്ളവ! സമ്പ്രദായം=(അവ്യ) ഇപ്പോൾ. കല്പിക്കുക=നിശ്ചയിക്കുക.

34. ഇഹ കടകമതിൽനിന്ന്=ഇതു കൂടാരത്തിൽനിന്ന്. “കടകോസ്മിനിതംബാദേ ദ്വന്തിനാഭതമണ്ഡലേ, സമുദ്രലവണേരാജധാനീ വലയയോരപി” എന്നു കോശം.

35. മമ നികടഭൂവി=എന്റെ സമീപത്തിൽ. തവ ആജ്ഞയാ=അങ്ങയുടെ കല്പനയാടുകൂടി. മുദ്ര=അടയാളം.

38. വിരുതു =വിശേഷം. (ഉണ്ടു് എന്നു ചേർത്തുകൊൾക) അവർ കർതമ്മിൽ=ചാണക്യ ചാരന്മാർതന്നെ തമ്മിൽ. ചാണക്യന്റെ അടുക്കൽ വളരെ പെരുമാറീട്ടുള്ള എനിക്കും അവരെ അറിവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വരുത്തുവാനാണ് ഇതു്.

42. അചലവൃപതനയഗിരഃ=(രേഹാത്തം. സ്രീ. ഭി. ഏ) പച്ചതകരജപുത്രനായ മലയകേതുവിന്റെ ഗിരിനിര=പാക്കിനെ

44 പത്രം മമ ഭവാനു കണ്ടേ അയയ്ക്കാവു=മമ പത്രം ഭവാനു കണ്ടേ അയയ്ക്കാവു എന്നനാലും. പത്രം=എഴുത്തു് (പാസ്റ്റ്, ടിക്കിറ്റു്, ചീട്ടു്)

46. അന്തരം=വ്യത്യംസം, നീക്കം. (കൊണ്ടുപരം- കൊണ്ടന്നു ചും ക്ലിഷ്ടസന്ധി.)

47. തദനം=(അവ്യ) അതിനുശേഷം. പുന വൃപതിഗ്രഹം=പുനഃ വൃപതിഗ്രഹം എന്നു പദഭേദം ചെയ്യാനു പാടില്ലാത്തതിനാൽ അപഭ്രംശംതന്നെ.

48. പാത്തു്=ആലോചിച്ചു്.

49. മയി=(അസൃത്. സ. ഏ) എന്നിൽ. സതതം=(അവ്യ) എപ്പോഴും. അധികതരവിശ്വാസം=ഏറ്റവും വിശ്വാസം. മാം=(അസൃത്. ഭി. ഏ) എന്നെ.

50. ഭുന്ധം=കപടനീതി. വിശ്വപസിച്ഛവരെ ചതിക്കുക മുതലായതു്.

52. വിധിവിഹിതം=ദൈവകല്പിതം. ഇതു്=ചാണക്യന്റെ ചതിപ്രയോഗത്തിൽപെട്ടു വരുന്ന ആചത്തു്. വിചാൻ=അറിവുള്ളവൻ.

54. നയവിനയ.....ബലൻ=നീതിയും അറിവും വലുതും
യ ബലവും ഉള്ളവൻ. സുമുഖ!=ഭദ്ര!

55. സർവ്വഭാ=(അവ്യ) ഏഷ്ടഘ്നം.

56. നന്ദനം വീരപ്രപന്നിച ഭക്തിവിശ്വപ്രസത്തം=സപരിഭ
ക്തിനിമിത്തം.

57. നിഖില.....വിശദമതി=സകല നീതിതന്ത്രങ്ങളി
ലും അറിവുള്ളവൻ.

58. സപരിഭ=ഇപ്പോൾ (അവ്യ)

60. കപടസചിവരുടെ=കളവുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ. മതം=അഭി
പ്രായം. കിഞ്ചന=(അവ്യ) അല്പം

61. പ്രായശ്ചിത്തം=പ്രവൃത്തികൾ.

62. പാളി=പാഞ്ഞു. (പടക്കൻഭാഷ)

63. കന്യതി=കളപ്പേര (യോജിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ഭേദിപ്പിപ്പു
ന്നുള്ള കൈശലം)

64. സാമ്പ്രതം=(അവ്യ) ഇപ്പോൾ.

65. ക്ഷിപ്രം=ദ്രവഗതിയിൽ.

66. പോരം=മതി

68. വിവിധ.....സദന!=പലവിധ ഗുണങ്ങളുടെ ജറി
പ്പിടമായുള്ളവേ!

69. പ്രണയം=സ്നേഹം. പെരുതു്=വളരെ (ഉണ്ടല്ലോ)

70. “വിപ്രസിച്ഛാൽ ചതിച്ചീടുകയില്ലത്താൻ” എന്നു ഭാഗ്യര
യണൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, എത്ര ഗുഡമായ കാര്യവും ഏതൊരു പര
യൺ വിരോധമില്ലെന്നു മലയകേതുവിനെ വിശ്വസിക്കുവാനാകുന്നു. ഭാ
ഗ്യയേണനും ക്ഷപണകനും ചങ്ങമ്പുറൻ ചാരന്മാരുകൾക്കുണ്ടു് അവരു
ടെ അവിടത്തെ നില അന്യോന്യം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ക്ഷപണക
നെ വിശ്വസിക്കാൻവേണ്ടി ഭാഗ്യയേണൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുവശ്യ
മില്ലല്ലോ.

71. നിണ്ണയിക്കാം=നീച്ചയാക്കാം. (അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകൂടാ
എന്നല്ലാ. തനിക്കു പറയാനുള്ള സംഗതി അത്രത്താളം ഗോപ്യമെന്നെന്നാ
ണു ക്ഷപണകൻ നടിക്കുന്നതു്.

72. അതിനു്=പറയുന്നതിനു്. വിഷമത=വൈഷമ്യം. എന്നു
മേ=കരിക്കല്ലാ.

73. അന്തരം=(അവ്യ) ഉള്ളിൽ.

74. ഭിതി=ഭയം

75. യേം അതിനു് കിമപി നഹി=അതിനു യേം ഒട്ടും വേണ്ട.
(ഇതു അനുവാദം സമ്മാദിച്ചാൻ വേണ്ടിയാണു് യേം നടിച്ചതു്)

76. യേവിവശഛയൻ=പേടികൊണ്ടു ചഞ്ചലമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ.

77. തചിരതരകസുമപുരം=മനോഹരമായ കസുമപുരം. ഏഷ്ട ണാൻ=ഇഴ ണാൻ (ഏഷ്ട=ഏതർക്കം. വ. പ്ര. ഏ. വ)

78. വിഷമവിഷകലുഷതരയായ=കടുപ്പമുള്ളവിഷംകൊണ്ടു് അപായകരമായ.

79. കഠിനതരഛയൻ=അതി ക്രൂരമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ. കശ്ശലൻ=ദുഷ്ടൻ.

80. ശിരിഗ്രുപപതിവരനെ=പർവ്വതരാജനെ. നിശി=(ശ. സ്രീ. സ. ഏ) രാത്രിയിൽ. കന്യാവിഷപ്രയോഗം=കന്യാ (സ്രീ) രൂപമായ വിഷപ്രയോഗം. ഇതിൽനിന്നു വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു താനാണെങ്കിലും, രാക്ഷസനാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും, തന്നോടു മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ പാഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു രാക്ഷസൻ വ്യാജം പറവാൻ ക്രൂരകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനും മടിക്കുന്നവനല്ലെന്നു് വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

81. ക്ഷപണഗിരം=ക്ഷപണകന്റെ വാക്കിനെ.

82. വ്യസനഭയഛയമൊടു=വ്യസനവും ഭയവും ഉള്ള മനസ്സോടു കൂടി. പിതൃമാണത്തിൽ വ്യസനം. രാക്ഷസസഹവാസത്തിൽ ഭയം എന്നു വിവേകം.

83. ചണകസുതഹതകൻ=ദുഷ്ടനായ ചാണക്യൻ.

84. പരമതരബന്ധു=അതിബന്ധു.

87. തദനം=അപ്പോൾ. തത്ര=കസുമപുരത്തിൽ.

88. അചലവരഗ്രുപനെ=പർവ്വതരാജനെ. ഇവൻ ആയതു കൊണ്ടു് എന്ന്=പർവ്വതരാജനെ ഇവനാണ് (അന്നാണ് എന്ന് അനപവാഹനരീതി)കൊണ്ടു് എന്നുള്ളതു നിമിത്തം. അതിരൂഷ്ടൻ=വളരെ കോപിച്ചവൻ. വിരവിനൊടു നഗരമതിൽനിന്നു തച്ചാട്ടിനാൻ=ഇതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തൻ, നന്ദവധത്തിൽ സഹായിച്ച പർവ്വതരാജനെ കൊണ്ടു് സത്സഭാവിധിയെ ആയുചാണക്യൻ വളരെ വിരോധമായിരുന്നുവെന്നും, തന്റെ സ്വാമി വധത്തിന്നു സഹായിച്ചവനാണെന്നുള്ള ദോഷംകൊണ്ടു് അതു ചെയ്തിച്ചതു രാക്ഷസമാത്രനാണെന്നും, വിഷകന്യകയെ നിർമ്മിച്ചതു താനാണെങ്കിലും തന്നോടു രാക്ഷസമാത്രൻ വ്യാജംപറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും സിദ്ധമായല്ലോ, അത്രതന്നെയല്ല—കഴിഞ്ഞതിലും വലുതായ ഒരു കാര്യം ഇനി വരുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

90. അഹം=ഞാൻ. ഇവിടെ=മലയകേതുവിന്റെ അടുക്കൽ. വിവശമൊടു=പാശശൃത്തോടുകൂടി. വന്നോരനന്തരം=വന്നതിന്നു ശേഷം.

91. കെപെഴുതും=കരിക്കലും.

92. രണധരണി=യുദ്ധഭൂമി, ആഭിചാരം=മാരണകർമ്മം.

93. കെല്ലുവാൻ പറഞ്ഞു്=കൊല്ലുവാൻ (ആകുന്നു എന്നു) പറഞ്ഞു് വേണം ആഭിചാരം ചെയ്യാൻ. വിപരീതമായി=ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ ശത്രുവായ മലയകേതുറിനെ കൊല്ലുവാനായിട്ട്.

94. കന്യതി=കള്ളപ്പാൽ. കന്തി=ദുർബ്ബലി. കന്തിതം=നിന്ദിതം. (വിശ്വസിച്ചവരെ ചതിക്കുക എന്ന നിന്ദ്യകർമ്മം ചെയ്യാൻ).

95. തവ സചിവ! വചനം ഇതു് (ഏ സചിവ! തവ വചനം ഇതു്)=ഏ മന്ത്രി! അങ്ങയുടെ ഈ വാക്ക് എന്നു വാക്യഭാജനം. (ഏ മന്ത്രി! ദാരുണിതൽ അങ്ങ പറയുന്ന വാക്കുകളെക്കുറേകൾപ്പോലുള്ള തരത്തിൽ ഉണ്ടായ ആളല്ല ഞാൻ. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അങ്ങ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഒരു വിഷകന്യകയെ ഉണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടു പദ്മതരാജനെക്കൊന്നും. അതു നിമിത്തം ആർക്കും എന്നെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസമില്ലാതെയാക്കി. ഇനി ഇതു ചെയ്താൽ എനിക്കു ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ തരമൊക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതു ചെയ്തയില്ല. എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നു താൽപര്യം.)

96. സപദി=(അവ്യ) ഉടനെ. മരണിച്ചു്=ഗർവ്വ നശിച്ചു്. (അന്നേതുപാഞ്ഞാലും നീ ചെയ്യുണ്ടവനല്ലേ? എന്ന് അഭിമാനം നശിച്ചു്)

98. അതിൻ=ഞാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൻ. അഭിവിഷമം=വളരെ പ്രയാസം. ആശു=വേഗത്തിൽ. അതിൻ=അതുവിമിത്തം.

99. ദിശി ദിശി=(ശ. സ്ത്രീ സ. ഏ) കാരോ ദിക്ക് (വല്ലോടത്തു) കൃപാനിയേ!=ദയാലുവായുള്ളോവ!

100. സചിവവരൻ=മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ (ഔരായണൻ) അതികൂളകമൊട്ട്=അധികം സന്തോഷത്തോടെ. തങ്ങൾ ഇതുവരെ തെറ്റിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വാസ്തവം മനസ്സിലായി എന്നുള്ള സന്തോഷം. അതുതന്നെ താഴെ പറയുന്നു. അലരാജ്യത്തെ=നന്ദവധത്തിനു സഹായിച്ചാൽ പകുതിരാജ്യം തരാമെന്നു പദ്മതരാജാവിനോടു കരാർ ചെയ്തപ്രകാരം കൊടുപ്പാൻ മടിച്ചിട്ട്.

101. ചണകസുതഹതകൻ=ദുഷ്ടനായ ചണകൻ.

102. ക്ഷുദ്രങ്ങൾ=ആഭിചാരാദി നിചയങ്ങൾ.

103. വിശേഷകവിചാരൻ=ലോകത്തിലുള്ള വിചാരന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ. ചണകവിപ്രാത്ഥകൻ=ചണകൻ എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ. ഇതുകൊണ്ടു വംശശുദ്ധിയും പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ചണകൻ നീതിശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു വിജയം നേടുന്നതല്ലാതെ ആഭിചാരാദി ദുഷ്ടങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞാലംഘനം, വിശ്വസ്തവധം മുതലായ നീചചാരവും ഒരിക്കലും

കുലം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും, ആ വകയെല്ലാം കപടമന്ത്രികളായ രാക്ഷസന്മാർക്കു ചെയ്യയുള്ളവെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

104. അവനിവരസചിവൻ = രാജമന്ത്രി (ഭാഗ്യരായണൻ, മുദ്രം = (ആ സ്ത്രീ. പി. ഏ) മുദ്രയെ. അന്ധൻ = അറിവില്ലാത്തവൻ (മുന്ധൻ)

105 കടുമകൾ = ക്രോധത്തോടുകൂടി. (പിതൃവധാഭികൾ)

106. പ്രതം. അഖിലം അയി സുമുഖ! = ഹേ സുമുഖ! = (ഭദ്ര!) അഖിലം (എല്ലാം) പ്രതം (കേട്ടു). വജ്രപാതോപമൻ = ഇടിവാളിനതുല്യൻ (ആർക്കും ഉപദേശം നൽകാൻ പോലും കഴിയാത്തവണ്ണം അതിഘോരങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യാൻ മടിച്ചില്ലാത്തവൻ.)

107. അത്യന്തബന്ധു = ഏറ്റവും ബന്ധു. സംഭ്രമം = തെറ്റായ ധാരണ.

108 മന്ത്രിപ്രവരനെ കൊണ്ട് അവൻ ചാരയിൽ = അവന്റെ (മന്ത്രിപ്രവരന്റെ) ചോരയിൽ.

109. മര ജനകൻ ഉദകം നൽകി = എന്റെ അച്ഛൻ ഉദകം നൽകിയ ചെയ്യ. പരദേവം = അവമാനം.

111. സകലഗുണഗുണമുദയ = എല്ലാ ഗുണങ്ങളുമുള്ള. സർവ്വധാ = (അവ്യക്ത) എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും (എങ്ങനെയെങ്കിലും)

112. പലവരു = പലപ്രാവശ്യം. നിഭൃതതരം = അതി ശ്രദ്ധയോടെ. പാണ്ഡിത്യം തട്ടാതെ (ആയിരിക്കുന്നു) എന്നു വാക്യയോജനം. തട്ടാത്തല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇതും രാക്ഷസമാത്രമേ കൊല്ലൂ എന്നായിരിക്കുന്നു. അതിനു സമ്മതിച്ചുകൂടാ

113. രഹസി = (സ. ന. സ. ഏ) രഹസ്യം (സ്വകാര്യമായി) ആവേശം = മനസ്സിൽ കോപത്തിന്റെ പ്രവേശം. (കോപം) ഇവ കേട്ടാലും = ഞാൻ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുക. കോപിക്കാൻ വരാട്ട. അതിനുള്ള കാര്യമായില്ല.

114 അഖിലനയനിപ്പണതകൾ = സകല നീതികളിലും നൈപുണ്യം. ആദ്യദേവം = അലിവ്.

115. അമിതഗുണമുദയ = വളരെ ഗുണങ്ങളുള്ള. നിജസംവാത്സരീധി = തന്റെ (സ്വാമിയായ) സർവാത്മസീധി എന്ന നവനന്ദനാരുടെ അച്ഛൻ. ഭൂമിക്ക് അധിനാഥൻ = രാജാവ്. നവനന്ദനാധം നടന്ന കാലത്തു സർവാത്മസീധി മരിക്കാതെ കാട്ടിൽ തപസ്സു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ നിഗ്രഹിച്ച് വീണ്ടും സർവാത്മസീധിയെത്തന്നെ രാജാവാക്കണം എന്നായിരുന്നു രാക്ഷസന്റെ വിചാരം.

116. മെൽപ്പറമ്പനക്കാൾ = ചന്ദ്രഗുപ്തനേക്കാൾ.

117. തവ ജനകൻ അധികതരശത്രു (ആകുന്നു) എന്നാൽ. എ

ഇക്കേരണന്നുത സ്വതഃ ഭുഞ്ചനായ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ, അങ്ങയുടെ അല്പം
 െന്റ സഹായംകൊണ്ടാണ് നവനന്ദവധാ സംഭവിച്ചത്. അതിനാൽ അദ്ദേ
 ഹം ഉജ്ജ്വാല ചന്ദ്രഗുപ്തനെ കൊന്നൊടുക്കും സമുത്ഥംസിലിക്ക് കൊടു
 പ്തൻ സംഭവിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് മുറിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലണം.
 എന്ന വിചാരിച്ചാണ് രാക്ഷസൻ അന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഇപ്പോൾ
 സമുത്ഥംസിലി കന്തിൽ വെച്ചു മരിച്ചതിനാൽ രാക്ഷസന്റെ അന്തത്തെ
 ആഗ്രഹം സാധിപ്പാൻ തരമില്ലതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ
 രാക്ഷസവധത്തിന്നു പരിഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നു സാരം.

119. കായ്ക്കഗേരവം = (അ. ന. പ. ഏ) ആവശ്യത്തിന്റെ
 ഗേരവം (മഹത്വം) അനുസരിച്ച്.

120. ഹിതജനം = ബന്ധുക്കൾ. ഹന്തച്ഛൻ = കൊല്ലത്തക്കവൻ.

122. അപാം = അതിനുമേൽ. (ശത്രുവധാ മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞതി
 നാമൽ). തവമനസി തോന്നപ്രകാരം = അങ്ങയുടെ ഉള്ളിൽ തോന്നുന്ന
 പോലെ.

123. പ്രിയസചിവൻ = വിശ്വസ്തമന്ത്രി. വിപുലനയമൊടു = വള
 രെ നീതിയാടുകൂടി.

124. അഥ = ഇതു കഴിഞ്ഞതിനാൽ. ചന്നകസുത ചരരിൽ =
 ചാണക്യചാരന്മാരിൽ. അരിയ = നല്ലവനായ. ആരേരൽ = ബഹുമാനപു
 ു. മന്ത്രി = രാക്ഷസശാത്രുൻ.

125. ചന്നകസുതചമവിഹിതപത്രം = ചാണക്യന്റെ കള്ള ഹ
 ഴത്തം. (മുമ്പ് ശകടേസന്റെ കൈപ്പട്ടയിൽ എഴുതിച്ചിട്ടുള്ള ഹഴത്തു);
 മുദ്ര = രാക്ഷസശാത്രുന്റെ മോതിരംകൊണ്ടുള്ള മുദ്ര. ചാതുർയ്യമോട് = കഠി
 യിൽ.

126. കപടമതി = കള്ളസ്സത്രങ്ങളറിയാവുന്നവൻ. കംബളം = ക
 ഖിളി (കരിമ്പടം)

127. മുദ്ര = ഭാഗ്യരായണന്റെ മുദ്ര.

128. കടകം = കൂടാരം. പാമി = പാഞ്ഞത്.

129. അഥ സഃ ഖലു തപടിതി = അനന്തരം അവൻ വേഗത്തിൽ.
 സിദ്ധാത്മകം = (അ. പ. ദ. ഏ) സിദ്ധാത്മകനെ. അഞ്ചസം = (അവ്യ)
 വേഗത്തിൽ, ഉടനെ. കടിൽ = കൂടാരം.

132. കരഞ്ചലം = കയ്യുക്ക്. നിജസചിവൻ = തന്റെ മന്ത്രി. (അ
 ഗ്രഹയണൻ)

136. സംക്ഷാൽ ഭവശാത്രുന്റെ = രാക്ഷസശാത്രുന്റെ. ദൂതൻ =
 സന്ദേശം കൊണ്ടുപോകുന്ന ആൾ.

137. അദ്യ = (അവ്യ) ഇപ്പോൾ.

138. ഉററത്തിൽ=വലുതായിട്ടു .

139. അരിചതുരമതി=വളരെ ബുദ്ധിചാതുര്യമുള്ളവൻ. കാൽക്കുറവം=കാൽക്കുറവിന്റെ മഹത്വം (തിടുക്കം) വിപുലബലമുടയ=വളരെ ശക്തിയുള്ള.

140. ഇപശംസനം=രാജാവിന്റെ ആജ്ഞ-കാൽസ്യ=(അ, അ, ഐ) കാൽക്കുറവിന്റെ.

141. സചിവം=(അ, പു. ദി. ഐ) മന്ത്രിയോട്. കപടം=കളവ്.

144. മമ കിമപി നഹി മാറപ്പിത=മമ (എന്റെ) മാറപ്പിത കിമപി(ഒന്നും) നഹി (ഇല്ല.)

145. അതിരോക്കം=വളരെ കേപം.

146. കഠിനതരം=(ക്രി. വി) അതികഠിനമായിട്ട്. അവർകളോട് (ഭദ്രന്മാര ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയുന്ന) തരധനം=അടി.

148. പ്രഹരിക്ക=അടിക്ക.

149. ലക്ഷം=മടി.

150. ഭൃം=അധികം. അധിരോഭം=ചോരവെള്ളം.

151. സപരി=ഉടനേ (അവ്യ)

152 ചണകസുതപാപകൃതപത്രം=ചണക്യന്റെ കളവുകൾ ആണ്ടാക്കപ്പെട്ട എഴുത്തു്. ഹൈന്ദവ്നിമാല=സ്വപ്നവും രത്നവുമാകാത്തുള്ള ഭാല.

154. കഞ്ചനമാല=പൊന്നുമാല.

എഴുത്തിലെ വാചകം താഴെ പറയുന്നു:—

156. ഒരുവൻ ഏഴുതിയ മുറി=(ഏഴുത്തു്) ഏഴുതിയ അടുടെ പേർ പറയാത്തതു് , ആരെ അന്വേഷ്യം അറിയുമെന്നുള്ള ഭാവത്തിലും അന്വേഷ്യം അറിയിക്കത്തിരിപ്പെന്നുമാകുന്നു. കല്പിച്ചവണ്ണം=അരുളിച്ചെയ്ത പ്രകാരം.

157. മയി=(അസ്മത്. സ. ഐ) ഏന്റെ നേരേ. രിപുത=ശത്രുത്വം (ദോഷം) മൽപ്രസംഭരത്വം=(അവ്യ) ഏന്റെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി.

159. സപാത്രയോന്മുഖനംചെയ്തു് = തങ്ങളുടെ ആശ്രയത്തെ. നശിപ്പിച്ചു്.

160. തവ=(നിന്റെ) ചരണനളിനയുഗം=തൂക്കാലുകളെ. ആശ്രയിക്കുക=സേവിക്കുക. താൽപര്യം ഉൾക്കൊണ്ടു് = ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി.

161. അരിനഗരം=ശത്രുവിന്റെ (മലയകേതുവിന്റെ) നഗരം=പട്ടണം.

162. പ്രണയമൊട്ട് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. മമ = എനിക്ക്. ഖലു = (അവ്യ) വാക്യാലങ്കാരം ഭവതിഷ്ഠിണത്രയം = അങ്ങയുടെ മൂന്ന് ആരേണം. കെടുത്തുടുതു = കെടുത്തു + വിടുതു = കെടുത്തയച്ചതു. ലഭിച്ചിടീനേൻ = എനിക്കു കിട്ടി.

163. കനകമണിശബളതരം = സപ്തവും രത്നവും ഇടകലർത്തി ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതു. കെടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ട് = കെടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഞാൻ എന്നു ചേർന്നു.)

164. വിമലമണിഖചിതം = പ്രകാശമുള്ള രത്നം പതിച്ചതു. മേം തിരമുദ്ര = മുദ്രമോതിരം (പേരുകൊത്തിയ മേംതിരം.) വിശ്വപ്രസിദ്ധീഭവാനായി (അങ്ങു) എന്നു ചേർന്നു.

165. ദൃഢഹൃദയൻ = ബുദ്ധിജന്മമുള്ളവൻ. നിഭൃതതരം (ക്രി. വി) വളരെ ശുദ്ധമായി.

166. നിതി നിരൂപിച്ചു = ന്യായം ആലോചിച്ചു.

168. മണികനകം ഇടസരികലന്ദളം = രത്നവും സപ്തവും ഇടക്കിടയ്ക്കു ചേർന്നതായ.

169. നിഖിലം = സകലം. സംശയം ക്ഷയം നിഷ്ണയിക്കാം = സംശയമൊക്കെ തീർക്കാം.

170. നന്മയിൽ = നല്ലവണ്ണം. നിഗൂഢമായ് = ഒളിവിൽ.

172. ഉഴറോടുകൂടി = പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി. (വേഗത്തിൽ)

174. അതികടില! = വലിയ കള്ള!

176. മുറി അറിവതിനു പണ്ടികൾ ഉണ്ടാകുകയോണ്ട് = എഴുത്തും ആക്കുള്ളതാണെന്നറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ട്. മറെറൊരു വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിട്ട് = വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ട് എന്നു കർത്താമാണ്?

177. അതു കിമപി നാരി നന്മി = അത് ഒന്നുമില്ല. വർത്തമാനങ്ങളും മുറിപാലകം കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂട = എഴുത്തിലെ വാചകം കണ്ടാൽ വർത്തമാനങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂട? (ഞാൻ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?) എന്നു ഭൂതവാക്യം.

179. ഹൃദയഗതം = ഉൾ ലുക്കത്തു.

180. അതിരഭസമൊട്ട് = അതിവാഗത്തിൽ. ആർത്തി = വേദന.

186. അഭയം = രക്ഷ.

188. ഭയം ഇഹ കിമപി നാരി = ഒട്ടും പേടിക്കേണ്ട. സർവ്വഭം = എപ്പോഴും (അവ്യ). ചാൻ അല്ലേ നീ = ചാൻമാരെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നീ പേടിക്കേണ്ട എന്നു സാരം.

189. തുമയിൽ = നല്ലവണ്ണം (തെളിവിൽ)

190. നയവിശ്വതി = നിതിശാസ്ത്രനിപുണൻ.

191. പ്രണയമൊട്ട് = സ്നേഹത്തോടുകൂടി. ധരണിപതിമയ്യൻ

നൽകുവാൻ മലയും മുളയും പത്രവും പറവതിനുവർത്തമാനങ്ങളും എങ്കൽ കോട്ടത്തെയ്യ എന്നു വാക്യംയെന്നു.

192. (ഭൂപാതി! ചെന്നത്തുചെല്ലുവൻ കേട്ടാലും) എന്നു മേല്പോട്ട് ഇനി പറവാൻപോകുന്നതിന്റെ ഉപക്രമം.

193. അധികതരബലമുടയ=വളരെ ശക്തിയുള്ള. കെല്പുതരജനം=കെല്പുതരജ്യത്തിന്റെ രാജാവായ. അയ്യള്ള=സ്റ്റേറ്റ്യുള്ള.

194. വിരുതുടയ=സംമത്സ്യമുള്ള മലയപതി=മലയരാജ്യത്തിന്റെ രാജാവ്. ശത്രുവിധപംസനൻ=ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. അത്യന്തധീരൻ=വളരെ ധൈര്യമുള്ളവൻ.

195. കലശിഖരിസമൻ=വലിയ പർവ്വതത്തിനു തുല്യൻ (എന്തു വന്നാലും യാതൊരു കലുഷവുമില്ലാത്തവൻ) അധികഭീഷണൻ=വളരെ ഭയങ്കരൻ. കാശ്ശീരനാഥൻ=കാശ്ശീരത്തിലെ രാജാവ്.

196 ഉഭയി=സമുദ്രം. സിന്ധുപ്രഹരൻ=സിന്ധുരാജ്യത്തെ പരലിക്കുന്നവൻ.

197. പാരസീകേശൻ= പാരസീകരാജാവ്. (പാരസീകം=പേഷ്യ.)

198. പഞ്ചരാജാക്കൾ=അഞ്ചു രാജാക്കന്മാർ.

199. ശത്രുരാജ്യം=ശത്രു(മലയകേതുവിന്റെ) രാജ്യം.

201. ശരണം=ശുഭം. ചിന്തിതം=വിചാരിച്ചത്.

205. കത്സിതരാത്രിയൻ=കത്സിതൻ (നിന്ദിതൻ) ആയ മന്ത്രി (രക്ഷസൻ). സേവകന്മാർ=ഇഷ്ടന്മാർ.

206, നിജമനസി=(സ. ന. സ. ഏ) തന്റെ മനസ്സിൽ. വിവിധം ഇതി=പലപ്രകാരം ഇങ്ങനെ.

207. ചരനെ=ദൂതനെ.

209. നിക്ഷഭാവി=(ഉ. സ്രീ. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ.

211. മഗധഹൂണൻ=മഗധന്മാരും ഹൂണന്മാരും. മുഴചവും=ചുറ്റും.

212. ഗുപ്തതൻ=മലയകേതുവിന്റെ ദൂതൻ.

213 ധരണിവാരിചരൻ=രാജകീങ്കരൻ.

216. സന്നിധൗ=(ഇ. സ്രീ. സ. ഏ) സമീപത്തിൽ ചെല്ലുവോൾ. (ആരോണമില്ലാതിരിക്കുന്നതു ഭംഗിയല്ല. അതിനാൽ ആരോണം എടുത്തുകൊണ്ടുവരൂ എന്നുകൂടി വേണ്ടതാണ്) പണ്ടനും കൊണ്ടുള്ള=നോമുന്മാരിൽ വാങ്ങിട്ടുള്ള. ആരോണത്രയം=മൂന്ന് ആരോണങ്ങളും.

217. വിരയെ=വേഗത്തിൽ. (ആ ആരോണത്രയത്തെ വിവരിക്കുന്നു)

218. വിവിധമണിഖചിതം=പലതരം രത്നങ്ങൾ പതിച്ചത്.

219. കനകകൃതവിമലതരകഞ്ചിക=സുവർണ്ണംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ശോഭയുള്ള അരത്താഴ് (പൊന്നംതൂൽ) കങ്കണാഭ്യുദേശങ്ങൾ=വള മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ. (ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചുവന്നപ്പോൾ നാലുതരമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കങ്കണാഭ്യുദേശങ്ങൾ മുഖിൽ വാങ്ങിയതിൽ പെട്ടവയല്ലെന്നു വിചാരിക്കണം. അതിനാൽ 'മറുഭൂതം' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

223. രഭസം=പരിഭ്രമം. പത്രമുദാദികളെപ്പറ്റി ചോദിപ്പുന്നതു തിട്ടക്കം.

224. മധുരതരഗുപതിഗിരം=(രേ. സ്രീ. ചി. ഏ) അതി ഭംഗിയിലുള്ള രാജാവിന്റെ വാക്കിനെ.

228. ഉറപ്പിച്ചുപോന്നം=ഉറപ്പിച്ചുകേണമെന്നു.

229 സമ്യന്തയജ്ഞർ=നീതിശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരിൽ.

231. മലയപതിമുഖഗുപതിവീരർ=മലയരാജാവു മുതലായ വീരന്മാർ.

533. ഇഷക്യ വെടിഞ്ഞു് =ക്ഷമയില്ലായ്മയെ വിട്ടു്. (ക്ഷമയോടെ) "അക്ഷാന്തരീക്യം" എന്നമരം.

236. ഇഹ=ഇവിടെ (ഇവിടെനിന്ന്)

238. കറമില്ല=കറവില്ല.

239. ചരരിൽ=ഭൂതന്മാരിൽ. ലേഖനം=എഴുത്തു്. തൽപുരത്തിന്നു്=കസുമപുരത്തിലേയ്ക്കു. തേന്നീല മാനസേ=മനസ്സിൽ ഒർമ്മയില്ല.

243. കിം ഇദം ഇതി വദ സുമുഖ! സിലഞ്ചക! =സുമുഖ! സിലഞ്ചക! ഇദം കിം ഇതി=ഇതു് എന്നെന്നു വദ=പറക. (ക്രിയ. ലോട്ടു്. പരസ്പരപദം. മ. പു. ഏ. വ) കല്യാണേശീലൻ=സുശീലൻ.

244. നയനജലം=കണ്ണുനീർ വരത്തു് =ഒഴിക്കി.

246 തവ മനസി നിഹിതം അഖിലം=അങ്ങയുടെ മനസ്സിൽ. ഗുഡമായി വച്ചിരുന്നതെല്ലാം

247. അയിസുമുഖ! മമ മനസി കീടശം ചിന്തിതം=എന്റെ മനസ്സിലെ റിചാരം എങ്ങനെയുള്ളതാണു് ?

248. റിവാശമോടു്=പരവശതയോടുകൂടി.

249. കല്പിച്ചിരുന്നതു് =(ബഹുമാനത്തിൽ) എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നതു്.

250. ആത്മസചിവനെ=തന്റെ മന്ത്രിയെ (ഭാഗ്യരായണനെ)

251. അധികമവുമുതലഞ്ഞയും=വളരെ പേരിയും വലിയ നാണവും, പേടി, അടിക്കൊണ്ടുണ്ടാകിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു;നാണം, അമര്യാ

രാക്ഷസന്റെ കല്പനയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു പുറത്താക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച്. (ഇതു മലയകേതു തെറ്റിധരിച്ചതാണ്.)

252. അവൻ = ഭാഗ്യരായണൻ.

253. നയവിശദവൃദ്ധ്യേ! = (രാക്ഷസനോടുള്ള സംബുദ്ധി) നീ തിന്മയെക്കുറവനായുള്ളോവേ!

256. ചൊല്ലു = എന്നു രാക്ഷസൻ സിദ്ധാത്മകനോടു പറയുന്നത് ഭക്തേ! = ഭക്തബുദ്ധേ!

257. അഹം = ഞാൻ (ചൊറേൻ എന്നതിന്റെ കർത്താവ്) അമലസചിവ! = ഉത്തമമന്ത്രിയായുള്ളോവേ! ശൃണം = (ലോട്ട്. പരസ്യൈവം. മധ്യമപുരുഷൻ ഏകവചനം) കേട്ടാലും. (നീ എന്നു കർത്താവ്)

258. കഷ്ടം! അഗ്രതം (അസത്യം) ഇത് = ഇതു കളവാകുന്നു. (കഷ്ടം എന്നതു വിഷമദ്യോതകം)

259. ഗിരിവൃപതിപുത്രൻ = മലയകേതു.

261. അഖിലസചിവേശൻ = സകല മന്ത്രികളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ.

262. ചണകസുതകപടകൃതപത്രം = ചണക്യന്റെ കളവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഏഴ്ത്തൂ. ഇദം = (ഇദം ശബ്ദം. ന. പ്ര. ഏ) ഇത്.

263. ദൈവസ്തു = ഒരു നാധനം. കൊടുത്തയച്ചിട്ട് (ഉണ്ട്) അതും—

264. ചണകസുതകപടകൃതമോ? — എന്നു മലയകേതുവിന്റെ ചോദ്യം.

265. കനകമണിലളിതം = സ്വർണ്ണവും രത്നവുമെക്കൊണ്ടു മനോഹരം.

266. ആമോദം = സന്തോഷം.

269. പ്രണയം = സ്നേഹം. വൃപതിവരൻ = രാജാവിൻ (മലയകേതുവിൻ)

270. തരിക തവ സചിവരര! ചെയ്തത് = ഹേ സചിവരര! തവ തരിക(യാകുന്നു) ചെയ്തത് (എന്നു) അറിഞ്ഞാലും എന്നനാലും. താൻ അതു ദേഹത്തിലണിയതെ മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കയാണെങ്കിൽ പിന്നെ അങ്ങയ്ക്കു ചെയ്യാൻ വയ്യാത്തതേതാണ്? — (ഏല്പാ ചെയ്യും)

272. മനസി തവ പെരികെ ഒരു സന്തോഷകാരണാൽ = അങ്ങയ്ക്കു ഉള്ളിൽ വലുതായ സന്തോഷം ഹേതുവായിട്ട് (ഈ സന്തോഷമെന്നെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ — എന്നു വ്യംഗ്യം) ഇത് ഇപ്പോൾ മെയ്യുന്ന കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതു്. സാമ്പ്രതം = യുക്തം. ശരിയായി — എന്നു ഭാഗ്യരായണൻ ഒരു വക്കീലിനെപ്പോലെ ചോദ്യംചെയ്യേണ്ട കാര്യം വരുത്തുന്നു.

273. ഇതു ചണകസുതകപടവിഹിതം (ആകുന്നു) എന്റെ കപടമല്ല — എന്നു രാക്ഷസനും പറയുന്നു.

275. കപടജനവിഹിതം = കള്ളന്മാരായ ആളുകൾ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. കശ്ശപ്പന്മാർ = കള്ളന്മാർ. അവർക്ക് എന്താണുതാത്പരതയായിട്ടുള്ളത് — എന്നു രാക്ഷസൻ അതിനെ അർത്ഥാന്തരം സങ്കോചം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

276. ശാങ്കരൻ = സംശയം കൂടാതെ. (ക്രി. വി)

277. സചിവൻ = അമര്യരാക്ഷസൻ ഇഹ സകലം അപി ചെന്നതു നോക്കിൽ = അമര്യൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ ഈ ഏഴാത്തഴുതിയപ്പോൾ ആരെന്നു സിദ്ധർത്ഥക (നീ) പറക

278. ദുഷ്ടിയും കീഴ്പോട്ടു നോക്കിനിന്നിടുന്ന = ഇതു കപടരാക്ഷണം, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ സ്വാധീനമായ അമര്യരാക്ഷസന്റെ മുമ്പിൽ ഏതു തന്നെപ്പറയേണ്ട എന്നുള്ള അബദ്ധം.

279. ഗുപസചിവൻ = ഭാഗ്യമായാണ്.

280. പ്രഹരയം = അടിയുലുള്ള പേടി.

282. മുറിയെഴുതിയതു ശകടാനകിൽ ഞാൻതാൻതന്നെ = ശകടഭാസൻ എതിർക്കുന്നപ്പോൾ വിശ്വസ്തനായതാൽ ഞാൻതന്നെ എഴുതിയതാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

284. പ്രിയസചിവൻ = ഭാഗ്യമായാണ്.

286. കഴിവു = നിവൃത്തിമാറ്റം.

288. തെളിവിൽ = സ്പഷ്ടമായിട്ട്.

290. തുല്യം = സമം. അക്ഷരം = ഏഴുത്തു (ഏഴുത്തിന്റെ വരിവ് എന്നു സിദ്ധന്തം). അമര്യൻപക്കൽ = അമര്യന്റെ വശം.

291. നിജമനസി = (സ. ന. സ. ഏ) തന്റെ മനസ്സിൽ. തിരളം = വലിക്കുന്നു.

292. ശകടകൃതലിപികൾ = ശകടഭാസനാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഏഴുത്തുകൾ. ഒരുമയൊട്ടു = നമുക്കുതോന്നി (ഒരേ വരിവിൽ) ശകട = സംശയം. നിയതം = നിശ്ചയം.

293. ശത്രുപക്ഷാശ്രയം ചെയ്തിതരം = എതിർകക്ഷിയിൽ ചേർന്നു വെവ്വേറെ! എന്നു വിജയാഭ്യർത്ഥന.

294. പരപം = കഷ്ടകർമ്മം. (വിശ്വസിച്ച് വന്നെ ചരിക്കുക) സംശയിച്ച പ്രകാരത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

295. സിദ്ധാർത്ഥമിത്രം = സിദ്ധാർത്ഥന്റെ സ്നേഹിതൻ. (ചെന്നെഴുതിയോഗപ്രകാരം ശകടഭാസനെ കൊല്ലാൻ കൊണ്ടുചായപ്പോൾ സിദ്ധാർത്ഥൻ രക്ഷിച്ചുവെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ് പ്രാണരക്ഷ ചെയ്ത സിദ്ധാർത്ഥൻ ശകടഭാസന്റെ സ്നേഹിതനാണല്ലോ എന്നു സാരം)

296. അപരലിഖിതം = മറെറൊരാളുടെ എഴുത്തു. (അയാൾ ചതിച്ചാൽ ശകടൻ — എന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു അതിനു കാരണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു)

297. ചണകസുതവടുവ ചനഭേനകേന്ദ്രം = ചണക്യവടുവി
ന്റെ വരക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഭേദനം—യോജിച്ചു നില്ക്കുന്നവരെ തമ്മിൽ അ
കറ്റുക എന്ന മൂന്നാമത്തെ ഉപായം—നേതൃവായിട്ട്. (അങ്ങനെയല്ലെ
ങ്കിൽ ശകടഭാസൻ ഒരിക്കലും ഇച്ചതി ചെയ്യാനാതല്ല) ശത്രുക്കളോടു = ച
ണക്യചന്ദ്രഗുപ്തന്മാരോടു. സന്ധിച്ച് = യോജിച്ച്

299. വിവരം = പരവശതയോടെ.

301. വിവിധമണിഗണപചിതം = പലവിധ രത്നങ്ങൾ ചതി
ച്ചത്. ഇദം = ഇത് വക്രമതി = വളഞ്ഞ ബുദ്ധിയോടുകൂടിയവൻ.

302. കൊണ്ടൻ = (ഞാൻ) വിലക്കുവാങ്ങി.

303. അധികതരദസഭാം = (ക്രി. വി) വളരെ പരിഭ്രമത്തോടു
കൂടി.

304. ജനകസതതപൃതം = അച്ഛനോട് എപ്പോഴും ധരിക്കപ്പെട്ടിര
ുന്നത് (അച്ഛനണിഞ്ഞിരുന്നത്) മെഴുതൻ = ചന്ദ്രഗുപ്തൻ. ഹസ്തഗതം =
കൈയിലായത്. (പദ്മതകരജാവി കസുമപുരത്തിൽവെച്ചു വിഷകന്യകനി
മിത്തം മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം അനുജനായ വൈ
രോധകന്റെ അധീനത്തിലായി. ആ വൈരോധകൻ പട്ടണപ്രവേശവ
സരത്തിൽ ആനപ്പുറത്തുനിന്നു ഭാരവർദ്ധിന്റെ കൂടുതലായാഗംകൊണ്ടു നി
ശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. പദ്മതപുത്രനായ തൻ (മലീയാകതു) ഭയപ്പെട്ടു കസുമ
പുരത്തിൽനിന്നു സർവ്വസ്വവും കൈവിട്ടോടിപ്പോയി. ഇതോടുകൂടി അവരു
ടെ മരുമക്കളായ ചന്ദ്രഗുപ്തനടങ്ങി—എന്നു വിവേകം.

305. ധരണിസുരൻ = ബ്രഹ്മണൻ. കൊണ്ട = വിലക്കുവാങ്ങി. ച
ന്ദ്രഗുപ്തന്റെ കൈയിലിരുന്നിരുന്ന ആഭരണം ബ്ര. മണൻ വില്ക്കാനവകാ
ശമുണ്ടോ? ചക്രവർത്തിയായ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ആ ആഭരണം വിറ്റു വല്ല ലാ
ഭവും സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?—ഇതെല്ലാം ശുദ്ധമേ കളവുതന്നെ—എന്നു
ഞാൻ കരുതുന്നു.

307. ശരൻ = വക്രബുദ്ധി. കഠിനഹൃദയൻ = ക്രൂരബുദ്ധി.

308. അചല.....ഭരണന്തര = (അ. ന. സ. എ) പദ്മത
കുമാരപുത്രനായ മലയകേതുവിന്റെ വരക്കു കേട്ടപ്പോൾ. അന്ധനായൻ =
ഞാൻ കഥയില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നവന്റെ ബ്രഹ്മണരുടെ ആഭരണവിക്ര
യവും സിദ്ധാർഥകന്റെ ആഗമനവും കളവാണെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

309. അചല.....ഭരണം = പദ്മതകുമാരിന്റെ ന
ല്ല ആഭരണം.

310. ആയുർദോഷപ്രായോഗങ്ങൾ = ആയുർന്റെ (ആയുർ ചണക്യ
ന്റെ) ദോഷപ്രായോഗങ്ങൾ (ഭൂഷ്യായോഗങ്ങൾ). ആശ്ചര്യം = അത്ഭുതം തന്നെ.
ഇവിടെ 'ആയുർദോഷപ്രായോഗങ്ങളും' എന്നതിന്നു 'ആയുർദോഷപ്രായോഗങ്ങ
ളും' എന്നർത്ഥമേ വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്നു തോന്നുന്നു.

311. ലിഖിതകരഃപഞ്ച=എഴുതപ്പെട്ട കൈയെഴുത്തു്. എൻറ അല്ലെന്ന്=ഞാൻ അയക്കുന്നതല്ലെന്ന്.

312. പ്രണയം അർത്തുകളഞ്ചു്=സ്നേഹം കൈവിട്ടു്.

313. അഖില.....ചരണനാം=സകല രാജാക്കന്മാരും മമസ്സരിക്കപ്പെടുന്ന പാങ്ങോളോടു കൂടിയവൻ (ചക്രവർത്തി).

314. ശിരസി=(സ. ന. സ. ഏ) തലയിൽ, മമ=എൻറ. ലിതം=എഴുതപ്പെട്ടതു്. ഇദം=ഇതു് (ഇതു് എൻറ തലയിലെഴുത്താണ് എന്തെന്ന പറയേണ്ടതുളളു.)

315. അന്ധൻ=എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവാനു് അറിയാത്തവൻ.

316. കൈവലശ്ചരണമുൻ=മചയദകതു. “ആയുനോഭാസം ചൊല്ലുന്നു” (ഞാൻ) എന്നു യോജ്യം. ഇവിടെ ‘ആയുൻ’ എന്നതു പൂജകവി ശേഷണമായിട്ടു പ്രയോഗിച്ചവന്നിരുന്ന പതിവനുസരിച്ചു ചർച്ചപ്പെട്ടതാണ് “മഹാകലകലീനയ്യേ സദ്യസഞ്ജനസംധവഃ” എന്ന അഭിധാനപ്രകാരം ആയുശബ്ദത്തിനു പൂജ്യൻ എന്നർത്ഥം സിദ്ധം.

317. ആയുനല്ലാ ഞാൻ അനായുനത്രേ ദൃശം=ഇതുവരെ മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ‘ആയുൻ’ എന്ന വിശേഷണത്തിന്നു് അർഹനല്ല—അനായുൻതന്നെ.

318. ക്ഷുദ്രമതേ!=(ഇ. പു. സം. പ്ര. ഏ) ദുർബ്ബലിയായുള്ളോവേ! സ്വപ്നമിപുത്രൻ=സ്വപ്ന(രജാവ്)യുടെ പുത്രൻ. നന്ദവംശരഞ്ജനവർൻ പരമ്പരയിലുണ്ടായവനാകകൊണ്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞതാകുന്നു മമയുൻ=ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.

319. രിപുതനയൻ=ശത്രുവിൻറ പുത്രൻ-(പദ്മതകരജേവ്) നന്ദരാജാക്കന്മാരുടെ ശത്രുവും, രാക്ഷസൻ നന്ദപക്ഷക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ ശത്രുത്വന നിദ്ദേശിച്ചു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ നന്ദശത്രുവാണെന്നുകിലും, സ്വസ്വപ്നമിപുത്രപരമ്പരയിലുള്ളവനാകാകൊണ്ടു ശത്രുത സാധമില്ലെന്ന് അഭിപ്രായം.) രോഷം=ഭേപഷാ.

320. അഭിമതം=സമ്മതം. അധികതരവിത്തം=അനവധി സനം. ആദരാർ=ബഹുമാനത്തോടെ. മന്ത്രിപദം=മന്ത്രിസ്ഥാനം.

321. മരുപമളവു്=വസിക്കുമ്പോൾ. മുറും അനായുൻ അത്രേ=നീചൻതന്നെ.

323. കസ്യതികരം=ഏകാഭിപ്രായമന്ദരം. ഭവന്റേ അത്രേ=അങ്ങകരന്നെയാണ്. വിവദകം=സത്യസത്യജ്ഞാനം.(അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുമിത്രജ്ഞാനം.)

324. ഗിരിവ്രാഹകിതനയ! = ഓ പദ്മതരാജപുത്ര! വിധിവിശ്വസിതം ഇതൊക്കെവ=ഇതെല്ലാം ഭൈരവിഭാസംതന്നെ ബന്ധുവിനെ ശത്രുവെന്നും ശത്രുവിനെ ബന്ധുവെന്നും ഇല്ലാത്ത സംഗതികളെ വസ്തുവക

നന്നം ഉള്ളവനെ ഇല്ലത്തവയെന്നും തോന്നുവെന്ന് വന്നതും മറ്റും
 ഭാവനയിലാസംതന്നെ, കെട്ടുകിലുദോഷം പറയേണ്ടതോ വൃഥാ=വെറുതെ
 ചാണുപ്രകാരം ഭോഷംതന്നെ പറയേണ്ടതില്ല. കേവലം ഒരു മനുഷ്യനാ
 യ ചാനക്യന്റെ കടപക്മങ്ങൾക്ക് ഇത്രയും ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാവാനെ
 റിക്കലും തന്നില്ല, ഇതല്ലാ ഭാവത്തിന്റെ കർമ്മമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ
 അന്നു ചാനക്യന്റെ പാപത്തെ പല നീതിതന്ത്രങ്ങളും പ്രയോജി
 തരുന്നില്ല അതല്ലാ വിഫലമാവുകയും ചാനക്യൻ പ്രയാഗിച്ചതല്ലാം
 സഫലമാവുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഭാവനയെക്കൂട്ടിച്ചിട്ടാണു് പ
 രക്ഷയും സഫലമാകുന്നതല്ല എന്നുള്ള ആപ്ത ചാനക്യന്റെ രാക്ഷ
 സൻ സമ്മതിക്കുന്നു.

325. അതികപിതൻ = വളരെ കോപിച്ചവൻ. അത്യന്തര
 ക്ഷൽ = അതി പ്രഭാവത്തോടു കൂടിയവൻ.

326. അലം അലം = (അവ്യ) മതി മതി. ഇതേക്കുറേ വിധി
 വിധിസം (ആകുന്നുവോ? എന്ന് ആക്ഷേപം). ദുർന്നയരീതികൾ = ദുർന്നി
 തന്ത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ.

327. കൊടിയ = ഭയങ്കരമായ. കഠിനഹൃദം = ശ്രീമാനായ.

328. കടിയതരഹൃദേ! ശഃ! = വക്രബുദ്ധിയായ ദുഷ്ട! കൂടാ
 ണ് ഇരിക്കുന്ന കലത്തു = സ്നഹത്തോടെയിരിക്കുമ്പോൾ.

329. അരികളോടു ചേർന്നുകൊണ്ടു് = പരസ്പരപക്ഷത്തിലേക്കു
 യോജിച്ച്. (അല്ലെങ്കിൽ ചിത്രവർമ്മദികളായ പഞ്ചരാഷ്ട്രനോടുകൂടി)

330. കവംകലൻ = യോത്താടുകൂടി അതിനുസമം = പച്ചതക
 വധം ചെയ്തിച്ചതു ഞനം എന്നും ഇപ്പോൾ അങ്ങായ കൊല്ലാൻ ഞാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ളതിനു തുല്യം.

331. 'അഹോ! കൂനിക്കരുവെന്നതുപോൽ പുനരീതും' എന്നു
 ഭക്ഷസന്റെ വിചാരം. കൂനിക്കരുവോലേ — പണ്ടുതന്നെയുണ്ടായിര
 ന്ന ഒരു ഭക്ഷത്തിന്റെ മേലെ പൊട്ടുന്നുണ്ടായ വേരോരപത്തും കൂടി. ഇ
 തുപയമുള്ളതിലും സംസ്കൃതത്തിലും നടപ്പുള്ള ഒരു ശൈലീപ്രയോഗമാണ്.
 "ഗാന്ധണ്യപരിചിടകാചി സംവൃത്തം" എന്നു ശങ്കരനും.

332. ഇതി മനസി വിവശമോടു = ഇങ്ങനെ മനസ്സിൽ പരവ
 ശതയോടുകൂടി.

333. ആഹന്ത! = (അവ്യ) കഷ്ടം!. വീരശിഖമേണം! = വീരന്മാ
 രിൽ അഗ്രഗണ്യനായുള്ളവ!

334. സകലഖലകലവുക്കു! = സകല ദുഷ്ടനങ്ങളിലും വെച്ച്
 അഗ്രസരനായുള്ളവ!

335. ഗുപതികലതിലക! = രാജശ്രേഷ്ഠ! തവ = (അങ്ങയുടെ)

വായ്ക്കു = (വാക്കിൻ) എതിർവാക്കു (മറുത്തുള്ള മറുപടി). നിത്യൻ = നാശരഹിതൻ. കാലത്രയസംക്ഷിയാണു ഇതുശ്ചരൻ എന്ന് ആശയം.

336. ക്ഷപണൻ = ക്ഷപണകൻ; ക്ഷുദ്രൻ = നീചൻ. മിത്രം = സ്നേഹിതൻ.

337. അതു = മലയകേതുവിന്റെ ആ വാക്കു. 'ക്ഷപണകനോടു ചോദിച്ചാലറിയാ' എന്ന വാക്കു : ഏറ്റം = കൊണ്ടു. (തറച്ചു) വളം, പാക്കുണം, നാരായണ മുതലായതുപോലെ അതു ഭൃത്യഹമായിരുന്നുവെന്നു സാരം.

339. മമ ഏദയം അപി = എന്റെ ഏദയവുമുടി. ഒരു മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും രഹസ്യമായിട്ടുള്ളതു ഏദയമാണല്ലോ. റിപുജനം = ശത്രുക്കൾ. കൊണ്ടുചോദിച്ചതോ? = അപരിചിതവോ? ക്ഷപണകനറിഞ്ഞതായി തന്റെ മനസ്സിൽ യാതൊന്നുമില്ല. ക്ഷപണകനെ ഏദയംപോലെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു സാരം.

340. ശിഖരസേനൻ = സേനാധിപൻ.

341. കലസചിവനോരുമയൊട്ടു = രാക്ഷസമന്ത്രിനോടു യോജിച്ച്. സന്തതം വാഴുന്ന = എപ്പോഴും വസിക്കുന്ന. ഐവർ = അഞ്ചുപേർ.

342. അതിഭൃശം = അതിവേഗത്തിൽ.

343. അധികഖലൻ = ധനം കൂടാൻ. അരിമിത്രം = അരി(ശത്രു)യുടെ മിത്രം (ബന്ധു). രാക്ഷസബന്ധുവെന്നു സാരം.

344. മത്തൻ = ഗർഭിണി. ധാത്രി = ഭൂമി.

347. അതിബലം ഉടയ = വളരെ ബലമുള്ള.

348. ഹസ്തിവരം (അ. പു. ദപി. ഏ. വ) = (എന്റെ) ആനയെ

350. കഠിനശംസനം = തീക്ഷ്ണമായ കല്പന.

351. ആഴ്ചക്കുഴിപ്പിച്ച് = താഴ്ന്നുക്കുഴിപ്പിച്ച്.

352. ശസ്ത്രം = ആയുധം.

353. അവകരുണം = ദയകൂടാതെ. (ക്രി. വി)

354. അതികരുണം = വളരെ സങ്കടത്തോടെ.

355. അവദം = കഴി. "ഗർത്തം വദതേ ഭവഃ ശ്ചഭൂ" എന്നമരം. വീപ്പു = ശ്വാസം.

356. പുനഃ ഇരുവർ = പിന്നെയുള്ള രണ്ടുപേർ. പാപ്താകാരൻ = മലപോലെയുള്ളവൻ. ഹസ്തി = ആന.

357. ഉദരം = വയറു.

359. അക്ഷിമണി = കൺമിഴി.

360. രാക്ഷസൻ = രാക്ഷസന്മാരിലുള്ളവൻ, (രാക്ഷസന്മാർ)

ഏതു കൂരകമ്ം ചെയ്യാനും മടിയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ നീയും ഒരു രാക്ഷസൻതന്നെയെന്നു (ഘൃണസാമൃത്താൽ) ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു താൽ പയ്യും.

361. കടകം=കൂടാരം. അലങ്കാരം=ആഭരണം. അഞ്ജസം=വേഗത്തിൽ (അവ്യ).

362. ദുസ്തം=കപടതന്ത്രം

364. ത്രക്ഷതയോട്ട് =കൂരതയോടുകൂടി.

366. അഥ സഃ ഖലു രാക്ഷസാത്യാനം=അനന്തരം ആ രാക്ഷസാത്യാനാകളെ. കരവാളു് =വാളു്. വാളം കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു്.

367. ഗമനം ഒരുദിശി മനസി നിശ്ചയം കൂടാതെ=ഇന്നു ദിക്കിലേക്കുണ്ടു പോകേണ്ടതെന്നു മനസ്സിൽ യാതൊരു നിശ്ചയവും കൂടാതെ. ഏശിച്ഛ് =വ്യസനിച്ചു്.

368. അമിതകരഞ്ചലമുദയം=വളരെ കൈയുക്കളു. നിഹതർ=കൊല്ലപ്പെട്ടവർ.

369. അഖിലസുഹൃദഭുകലകൾ=എല്ലാ ബന്ധുക്കളുടേയും കഷ്ടമായ വധം.

370. കിമ റി മയി കരുണ നഹി ദൈവത്തിനും=ഇശ്വരനും മയി (ഏനീൽ) കിമപി (ഒട്ടു, അല്പംപോലും) കരുണ നഹി (ഇല്ലല്ലോ). മനുഷ്യക്കാർക്കും ഏന്റെ നേരേ കരുണയില്ലാതായി പരമകാരണികനായ ദൈവത്തിനും കരുണയില്ലാതായല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ എന്നു ഇതു കഷ്ടാവസ്ഥകളെല്ലാം അനുഭവിപ്പാനായിട്ടു ജീവിപ്പിച്ചിരുന്നതാതെ കഴിക്കായിരുന്നില്ലേ? എന്നു വ്യസനാധിക്യത്താൽ ആത്മോപാലംഭം ചെയ്യുന്നു.

371. അടവിതലം=കാട്ടു്. തപിക് =തപസ്സുചെയ്തു. അന്തരം= (അവ്യ) മനസ്സിലെ. വൈരം=ദേഷ്യം. (ശത്രുക്കളോടുള്ളതു) രാഗദേഷാദികളെ ബ്രജിക്കതെ മനഃശുദ്ധിയുണ്ടാകയില്ല. മനഃശുദ്ധിയില്ലാത്തവരുടെ തപസ്സും നിഷ്ഫലംതന്നെ. അതിനാൽ തപസ്സിനു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അർപ്പനല്ല എന്നു സാരം.

372. മമ=എന്റെ. ധരണിപതികളുടെ=രാജാക്കന്മാരുടെ. സഹഗമനം=അനുഗമനം. അതായതു മരണംതന്നെ. അതും ശരിയല്ലെന്നു പറയുന്നു. മുരുമരികലം=ശത്രുവംശം. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ=ശത്രുവംശവിനാശം വരുത്താതെ സ്വാമൃതഗമനം ഒരു ശൂരനും ഉത്തമനുമായ സ്വാമിഭക്തനു വിഹിതമല്ല. അതു താഴെ പറയുന്നു

373. യാതിജനചരിതം ഇഭം=ഇതു് സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവമാണു്. പുരുഷന്മാരിൽ കരുത്തനും യോജിച്ചതല്ല. എന്നാൽ യുദ്ധംചെയ്തു മരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചാലതിനും അമിട്ടല്ലെന്നു പറയുന്നു.

374. അന്തരം പഞ്ചാംഗം=മനസ്സിൽ വിചരിച്ചു=തന്റെ ആത്മമിത്രമായ ചന്ദനഭാസൻ താൻനിമിത്തം കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കുന്നതിനാൽ അയാളെ വിട്ടുവിടാതെ യുദ്ധം ചെയ്തു മരിക്കാനും തരമില്ലാത്ത വിചാരങ്ങളെല്ലാം രാക്ഷസമാത്ര്യന്റെ മഹാമനസ്സുതയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. അഴൽ=ദുഃഖം.

375. ആകലചിത്തൻ=ആകലം (പരവശം) ആയ ചിത്തത്തോടു കൂടിയവൻ.

376. ചണകസുതചരൻ=ചാണക്യന്റെ ഭൃതൻ. ഉന്മൂലകം=ഉന്മൂലകൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ.

377. സചിവവരഗമനം=രാക്ഷസമാത്ര്യന്റെ യാത്ര. താൽപര്യം=ശ്രദ്ധ.

378. വിപുലബലം ഉടയ=വളരെ സൈന്യമുള്ള. പദ്മപത്രൻ=മലയകേതു. നാലംഗപ്പട്ട=നാലംഗങ്ങളുള്ള സൈന്യം. നാലംഗങ്ങൾ=ആന, തേർ, കുതിര, കാലാൾ.

380 പടകൂട്ടുക=സൈന്യം ശേഖരിക്കുക. അന്തരം പാത്തു=മനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു.

381. കരി.....വിവിധകാലാൾ=ആന, കുതിര, തേർ, പലതരത്തിലുള്ള കാലാൾ.

383. ഗജ.....പത്തിപ്രവരന്മാർ=നാലുവിധമുള്ള സൈന്യങ്ങൾ. കാലപുരിപ്പുക=മരിച്ചു.

384. ഇളകിമണ്ടി=അണിവിട്ടോടി.

386. അരികിൽ=മലയകേതുവിന്റെ കൂടെത്തന്നെ. അത്യുന്നതന്മാർ=വളരെ പരശക്തികൾ. ഭദ്രഭാദികൾ=ഭദ്രഭക്തർ, പുരുഷഭക്തൻ മുതലായ ചാണക്യചാരന്മാർ. ചാണക്യനോടു പിണങ്ങിപ്പോന്നവരാണെന്നു വ്യംജം നടിച്ചുപറന്ന മലയകേതുവിനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം മുന്തിൽ അഞ്ചാം പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവർ-

387. രണശിരസി=(സ. ന. സ. ഏ) യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ. രാജസമീപം=രാജാവിന്റെ അരികിൽ. മരുത്തു=എതിർത്തു.

389. ജയപടഹം=ചെന്നിപ്പെരുമ്പാ (ജയഭദ്രി). പാടാക്കി=വശത്താക്കി.

390. ചണകസുതരുടെ ചന്ദനഗന്ധം=ചാണക്യന്റെ കല്പനശക്തി.

393. വിപുലകാരാഗൃഹം=വലിയ ജെയിൽ. നിക്ഷേപണംചെയ്തു=തുടങ്ങി വെച്ചു.

395. വിപുല.....നിപുണത=വളരെ ബലവും വിശേഷമായ നീതിസമർത്ഥവും. ഭദ്രഭോഭി.....ജനങ്ങൾ=ഭദ്രഭേദൻ മുതലായ പ്രധാനപുരുഷന്മാർ.

396. അതിവിരുതയ=അതിസമർത്ഥമുള്ള. (മലയകേതുവിന്റെ പാളയത്തിൽ വെച്ച് അടികൊള്ളുക മുതലായ ദണ്ഡങ്ങളേറ്റ മലയകേതു രാക്ഷസന്മാരെ തമ്മിൽ ഭേദിപ്പിച്ചതുതന്നെ അതിവിരുത. ജീവസിദ്ധം=ജീവസിദ്ധിയെന്നു പേരുള്ളവൻ.

397. മനസി=(സ. ന. സ. ഏ) മനസ്സിൽ. മതിവരും അഭവ്=തൃപ്തിവരുവോളം.

398. കനകമണിഗണം=സ്വർണ്ണരത്നങ്ങൾ.

399. അധികമുദം=(ഭ, സ്രീ. ദപി ഏ)=വളരെ സന്തോഷത്തെ. അകതളിരിൽ വെച്ച്=ഉള്ളിൽ വെച്ചിട്ട്.

400. പ്രണയഭരഹൃദയമൊഴു=മനസ്സിൽ അതി ഭക്തിയോടുകൂടി. മോദനം=സന്തോഷംകൊണ്ടു്.

402. നീയതം=നിശ്ചയമായി (താൽപര്യത്തോടെ) ഉന്ദുകൻ തന്നെ=ഉന്ദുകനെന്ന ചാരനെ (മലയകേതുവിന്റെ പാളയത്തിൽനിന്നു പോയ അമാത്യരാക്ഷസനെ പിന്തുടർന്നവൻ) പാർത്തിയന്നാർ=കാത്തിരുന്നു.

403. കേട്ട്=ക്ഷീണം.

404. അമൃതരസമധുരമൊഴി=അമൃതിന്റെ രസംപോലെ മധുരമായ വാക്കോടു കൂടിയവർ. ആമോദമുൾക്കൊണ്ടു് =സന്തോഷത്തോടെ.

രാക്ഷസവഞ്ചനം എന്ന

ഏഴാം പാദം കഴിഞ്ഞു.

എട്ടാം പാദം.

(കേകവൃത്തം)

1 പൈങ്കിളി=ചെറിയ തത്ത. തേൻമൊഴിയാൾ=തേൻപോലെയുള്ള (മധുരമായ) മൊഴിയോടു കൂടിയവർ.

3. പൈദാഹം=പൈയും (വിശപ്പും) ദാഹവും. ഉള്ളം=മനസ്സ്. മനോരമാ=മനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവൾ. കമാശേഷം=കഥയുടെ ശേഷം. കഥയ കഥയ=(ശ്രീ. ലോ. ച. മ. ച. ഏ) പറക പറക. ("ചൊല്ലോടാ ശേഷം കഥ" എന്നു മുൻപറഞ്ഞതിനെത്തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നതു്, കേൾപ്പാൻള്ള കേൾസുകൃത്താലാകുന്നു.)

5. മേല്പുൻ=മലയകേതു. ഉപേക്ഷിതൻ=തള്ളപ്പെട്ടവൻ. മന്ത്രി
വരൻ=രാക്ഷസമാത്രൻ. പരിതാപം=ഭയം. (അ. ന. പ. ഏ)
ഖിന്നൻ=പിഡിതൻ.

6. ചാണക്യപ്രണിധി=ചാണക്യന്റെ ചാരൻ, ഉന്മൂലകം
പ്രൻ=ഉന്മൂലകൻ എന്നു പേരുള്ളവൻ.

7. ജിണ്ണാദ്യം=പഴക്കംകൊണ്ടു നശിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു പു
ക്കാവ്.

8. വിവേകം=വകതിരിവ് (ഗുണഭേദജ്ഞാനം).

9. സ്വാമിജ്ഞം=നന്ദരജം. പരാഭവം=തോൽവ്. വീണ്ടുകൊ
ള്ളവൻ=വീട്ടവൻ (പകുതിട്ടവൻ) വീട്ടയാളവന്റെ ഭൃതം=വീണ്ടു.

11. തൽപുത്രൻ=അവന്റെ (പുത്രരാജന്റെ) പുത്രൻ. പുനഃ
ഹം=പുനഃ അഹം=പിന്നെ ഞൻ. നിഷ്ഠലം=വ്യർത്ഥം. തത്സേവാഫലം=
അവന്റെ സേവയുടെ ഫലം.

12. ഞൻ ഒരു പുരുഷൻതാൻ=ഒരുആണായിരിക്കുന്നു ഞൻ.
മാനവവീരന്മാർ=രാജാക്കന്മാർ.

13. ചെന്നുഞാൻ കാണുമെന്ന്=ഞാൻ അങ്ങോട്ടുചെന്നുശ്രയി
ക്കുമെന്ന്. തന്റെ ശത്രുവിനെ ആശ്രയിക്കുകയെന്ന കത്സിതകർമ്മം ഒരു പു
രുഷനായ ഞാൻ ചെയ്യും എന്ന്. ഇതു വിചാരം രാക്ഷസന്റെ ആത്മാഭിമാ
നത്തെയും സ്വാമിജ്ഞിയേയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവത്തിൻ ബലമത്രേ=
വിധിവൈഭവംതന്നെ.

14. ഉപഹതൻ=തള്ളപ്പെട്ടവൻ (നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ) ശൂഭം=
നല്ലത് (ക്ഷേമം). ഹാ ഹന്ത! =കഷ്ടം കഷ്ടം.

16. മന്ത്രിസത്തമൻ=പ്രധാനമന്ത്രി.

17. കെട്ടിക്കിടക്കുക=സമയംനോക്കി കാത്തു കിടക്കുക.

18. പെരന്മാർ=പട്ടണവാസികൾ.

19. പ്രേക്ഷകന്മാർ=കാഴ്ചക്കാർ (കുഞ്ചൻ നില്ക്കുന്നവർ) പുരാ=
(അവ്യ) പണ്ടു.

20. പദവി=പ്രൊറ്റഡി. രാജാജ്ഞാകരൻ=രാജാവിന്റെ കല്പന
കളെ നടത്തുന്നവൻ.

21. വിധിബലം=ദൈവശക്തി (യോഗം). പയ്യവേ=പതുക്കെ.

22. ഇക്കാലം നിനക്ക് ഇതു=(സംഭവിക്കട്ടെ) എന്ന്. നിയോഗി
ക്കുക=കല്പിക്കുക. (ദൈവകല്പന അലംഘ്യംതന്നെ)

23. മന്ദൻ=ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.

24. അതു=ചന്ദനദംസവൃത്തം.

25. വിഷണ്ണൻ=ഖിന്നൻ.

31. കായനാശത്തെ ചെയ്താൻ = ദേഹത്യാഗം ചെയ്യാനായിട്ട്.
32. കാണാതെ = നീ രക്ഷസനെ കാണാത്തതുപോലെ.
34. കണ്ണത്തിൽ = ചെവിയിൽ.
37. മന്നവാജ്ഞയം = (ആ. സ്രീ, തു. ഏ) രാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം, ദിവാകീർത്തിവേഷത്തെപ്പൂണ്ടു് = ക്ഷേത്രക്കരയുടെ വേഷത്തെ ധരിച്ചു - അതാൽ കലയാളികളുടെ വേഷമെന്നു താൽപര്യം.
40. കണ്ടു = കാരോന്മുഖമായ. ഭീഷണങ്ങൾ = ഭയങ്കരങ്ങൾ.
41. പാശം = കയറ്. ചാലന്മാർ = നീചന്മാർ.
42. കലനിലം = കൊല്ലവരനുള്ള സ്ഥലം (അധികം ജനവാസമില്ലാത്ത സ്ഥലത്താണ്ല്ലോ വധശിക്ഷ നടത്താറുള്ളതു്)
43. ശ്രേഷ്ഠി = ചെട്ടി. കഡംബിനി = ഭാര്യ. ഭൃത്യർ = പരിചാരകന്മാർ.
45. വല്യശാല = കൊല്ലപ്പെടുവാനുള്ളവനെ ധരിപ്പിക്കുന്നമാല.
47. ഞാലുക = തൂങ്ങുക.
48. കിമിദം = കി, ഇദം = ഇതു് ഏതു്?
50. ബന്ധുനാശം = ബന്ധുവിന്റെ നാശം.
51. അത്യന്തമൻ = ഏറ്റവും നല്ലവൻ.
52. മിത്രനാശം = ബന്ധുവിന്റെ നാശം. ഗന്ത്രനാശം = ശരീരനാശം. (ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കൽ)
53. അന്തരംകൂടാതെ = വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ. (സത്യമായിട്ട്)
55. സാമ്പ്രതം = ഇപ്പോൾ.
57. നിബ്ബന്ധിക്ക = ശാഘ്യം പിടിക്കുക.
61. സ്വർണ്ണശ്രേഷ്ഠി = സ്വർണ്ണക്കുളുവകക്കാരനായ ചെട്ടി. അത്ഥം = ധനം.
65. വഹ്നി = അഗ്നി. വ്യാധികൾ = ദാഗങ്ങൾ.
66. ക്ഷുഭൻ = ക്രൂരൻ. ഉത്തമജനങ്ങളെ കൊന്നുപോക = അറിയാതെ ബ്രഹ്മഹത്യംഭി ചെയ്യ.
67. കാണരുതാത = ഭർത്താവല്ലാത്ത അന്യപുരുഷന്മാർക്കു കാണാൻ പാടില്ലാത്ത. കലസ്രീകൾ = പതിവുതാസ്രീകൾ.
68. സൽപുരുഷൻ = സജ്ജനങ്ങൾ.
69. അക്ഷമൻ = കാലതാമസം സഹിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവൻ. വ്യാകുലഹൃദയൻ = പരവശമായ മനസ്സോടു കൂടിയവൻ.
70. സുഹൃന്മാരണം = സ്നേഹിതന്റെ മരണം.
72. കിഞ്ചന = (അവ്യ) കുറഞ്ഞതാൻ.
75. മഹാധനം = വലുതായ ധനം.

78. സഗൽഗദം=ഗൽഗദ (തൊണ്ടയിടച്ച്)ത്തോടു കൂടി.
79. മിത്രസ്നേഹം=ബന്ധുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹം.
80. അത്മകരണം=ധനംനിമിത്തം.
81. അത്മശയം=(ആ. സ്രീ. തു. ഏ) ധനത്തെ കുറിച്ചുള്ള ആഗ്രഹം ഹേതുവായിട്ട്.
82. കാന്തൻ=ഭർത്താവ്. നിജകാന്താനിഗ്രഹം=തന്റെ ഭാര്യയെ കൊല്ലുക.
83. അത്മമോഹാത്മ്യം=ധനത്തിന്റെ മഹിമ. മിത്രമുഖത്താൽ=ബന്ധുനിമിത്തം.
88. രാക്ഷസകുഡുംബം=രാക്ഷസന്റെ ഭാര്യപുത്രന്മാർ.
89. അത്ത്=രാക്ഷസകുഡുംബം. ശരൻ=വാശിയുള്ളവൻ.
91. ഉരിയാടുക=പറയുക. (വിളയാടുക, പോരാടുക, ഇന്ദ്രാഭിപോലം).
96. വിരിഞ്ചൻ=ബ്രഹ്മാവ്. (സർവ്വപഞ്ചസൃഷ്ടികർത്താവ് എന്ന നിലയിലോ അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞാന നിധാനമായ വേദങ്ങളുടെ പ്രകാശകൻ എന്ന നിലയിലോ ബ്രഹ്മാവിനെ സർവ്വജ്ഞാനത്തിൽ പ്രഥമനെന്നു ഗണിക്കാമല്ലോ.)
99. വിളംബനം=താമസിക്കൽ. തവ നിലക്കർകഴലിയെ=അങ്ങയുടെ ഭാര്യയെ
105. ദണ്ഡങ്ങൾ=പീഡകൾ.
106. ആവേശം=ഏകാഗ്രമായ വിചാരം. രോഷാഗ്നി=കോപമാകുന്ന തീയ്ക്ക്.
107. കണ്ണിണമുവന്നിതു് തെരിഞ്ഞു പുരികങ്ങൾ—എന്നുള്ളൂ കോപാധികൃത്തിന്റെ അനുഭാവങ്ങളെന്നു കാണുക.
108. നിശ്ചയം; മരിക്കേണ്ട—(നീ) എന്നു ആഖ്യം.
109. കൃഷ്ണവർമ്മാവിൽ=അഗ്നിയിൽ.
112. വീര്യപുരുഷന്മാർ=വീര്യം (ശൌര്യം) ഉള്ള പുരുഷന്മാർ.
114. വധ്യൻ=വധിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ (ചന്ദനദാസൻ). ഘാതകന്മാർ=കൊലയാളികൾ.
118. വധഭൂമിഷ്ഠ=കൊല്ലുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്.
121. നിഷ്ഠൂരം=ഭയങ്കരം.
125. മിത്രകുര്യം=സ്നേഹിതന്റെ കുര്യം.
126. മണികരൻ=രത്നവ്യൂപരി.
128. ബാലൻ=ശിശു; (ചെറിയ കുട്ടി)
132. ശരണം=രാക്ഷ.

133. വാണിഭം=കച്ചവടം.

134. കലഭൈവം=തറവട്ടുപരഭവതം (ഇതുകൊണ്ട് ആ സ്രീയുടെ ഭർത്തൃസ്ഥാനം, ധർമ്മനിഷ്ഠ, ഇശ്വരവിശ്വാസം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ വ്യഞ്ജിക്കുന്നു).

137. ചേതസി=(സ. ന. സ. ഏ) മനസ്സിൽ.

140. കരകയം (ചെയ്ത) എന്ന് ആശ്വാതം ചേർത്തുകൊൾക.

142. കടിലന്മാർ=ചതിയന്മാർ.

143. ഭണ്ഡപാണി=അന്തകൻ. ചണ്ഡാലന്മാർ=ഘാതകന്മാർ, ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

145. ഉഴിയിൽ ഇരുന്നാലും (നീ) എന്നു ച്ച യോജ്യം.

147. നിജഭാമിനി=തന്റെ ഭാര്യ.

150. ഇളയ്ക്കുറം=ഒഴിയ്ക്കുറമോ.

152. ചുവത്തിയ=ചുവപ്പിച്ചു.

154. കിഞ്ചന കാലം=അല്പം സമയം. നെഞ്ചകം കളിത്തു് = (ഭയകൊണ്ട്) മനസ്സ് തണുത്തു്.

155. മിത്രത്തെ ഉപേക്ഷിക്കായ്ക്ക - (നീ) എന്നു ചേർക്കണം. ഇതു 'ചാവരു'ളായി പുത്രനുപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചന്ദനദാസന്റെ ഗഹമനസ്സുത പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

157. ശപചന്മാർ=ചണ്ഡാലന്മാർ. "ചണ്ഡാലപുവമാതംഗഭിരം കീർത്തിജനംഗമാഃ നിഷാഭശപചംവന്ത വാസിചണ്ഡാല പുഷ്ടസഃ" എന്നഭിധാനം.

158. മൽപതേ!=(ഇ. പു. സം. ഏ) ഏന്റെ ഭർത്താവ! താത!=(അ. പു. സം. ഏ) അച്ഛ! കരകയം പരകയം(ചെയ്ത) എന്നു ചേർക്കുക.

159. "ഞാനുണ്ട്" — "ചരിപാലിപ്പാൻ" — എന്നു പൂർവ്വംകൃതോടു ചേർത്തുകൊൾക.

162. മന്ദൻ=മൃഗൻ. "മൃഗാലോപട്ടനിർഭാഗ്യാഃ മന്ദാഃ" എന്നു കോശം. ഇതു നാലർവും ഇവിടെ യോജിക്കും—മന്ദതയെത്തന്നെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

164. പരാഭവങ്ങൾ=അവമനങ്ങൾ.

167. ബന്ധുകുന്തുത്തിൻഫലം=ബന്ധുവായിരിക്കണവൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കുന്തുത്തിന്റെ ഫലം. നിഷ്ഠലം=പാഴ്.

168. മിത്രത്തെ ചൊല്ലി=സ്നേഹിതനുവേണ്ടി. ചിത്രം=വിശേഷം. വിഷ്ണുപദം=വിഷ്ണുലോകം. (അതുകൊണ്ട് ഏന്റെ സത്ഗതിയെ കടസ്സം ചെയ്യരുത് എന്ന് ആശയം.

170. ഏകദേശം=അല്പം. നീചമനസ്സ്=നിന്ദ ബുദ്ധിയായിട്ടു ജീവൻ.

174. ചണകരജജലോത്സുന്ദർ=ചണകൃന്ദം ചന്ദ്രഗുപ്തനം (ചന്ദ്രൻ)

175. മന്ദഹാസം=പുഞ്ചിരി. മന്ദം=ചതുക്ക.

178. കണ്ണിതദാഹം=ചാമ്പര്യം. ചണ്ഡാലസ്വർഗ്ഗം=ചണ്ഡാലന്മാരുടെ സ്വർഗ്ഗം (തിന്നൽ). ഭൂഷിതൻ=അനൂലൻ.

179. വംശുക=പിന്നോക്കം മാറുക.

181. ചണ്ഡാലമൃതി=ചണ്ഡാലവേഷം ധരിച്ചവർ.

183. വ്യാജനം=(അ. ന. ത. ഏ) കളവായിട്ട്. ലേഖ=എഴുത്തു

185. സന്ധി ചെയ്യുക=യോജിക്കുക.

186. കിഞ്ചന പോലും=ഒട്ടും. അഞ്ചിതമതേ=(ഇ. പു. സം. എ) സൽബുദ്ധേ!

187. കേരളം=രാജ്യം. ഭൂഷണത്രയം=മൂന്ന് ആഭരണങ്ങൾ.

192. അധികാരസ്ഥാനം=അധികാര ചിഹ്നമായിട്ട്.

193. ശത്രും=ആയുധം (വാൾ) ആധികാരി=അർൻ (യോഗ്യൻ)

194. യോഗ്യൻ=മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിന് അർൻ. ഭഗ്വഹീനന്മാർ=ഭഗ്വമില്ലാത്തവർ.

195. അത്രയും വേണ്ടില=അത്രമാത്രമല്ല.

199. കാൽക്കൽ സാധിച്ചിട്ടിട്ടാണത്=അങ്ങനെയൊന്നുകൊണ്ടു ചന്ദ്രഗുപ്തൻ മന്ത്രിസ്ഥാനം വാരിപ്പിടാനുദ്ദേശിച്ച കാൽക്കൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബന്ധുസ്സഹം=എന്റെ ബന്ധുവായ ചന്ദ്രനാസനെ രക്ഷിച്ചെന്നുള്ള വിചാരംതന്നെ. വീട്ടുത്തിന്നം=അങ്ങയുടെ ബുദ്ധിസമർത്ഥത്തിന്.

201. കാൽസാധകകരൻ= കാൽക്കൽ സാധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുന്നതു ചെയ്യുന്നവൻ.

202. ബുദ്ധിവിശാസങ്ങൾ=ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യങ്ങൾ. വിചിത്രം=ആശ്ചര്യം. വിചരണം=പരിശോധന.

204. കേവലഗുപ്തൻ=മുഖ്യനായ രാജാവ്.

206. സമ്മാനം=നല്ല പണം മാനിക്ക

208. സമൃദ്ധം=അവ്വ എപ്രകാരവും. തവ മനത്തിന്നു=അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു.

211. ആശ്രയം = അവലംബം. (എനിക്ക് എന്ന് രത്നാൽ ഗദ്യം).
212. കായ്ക്കും ആകുന്നതു് = അതു് അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.
214. മാനവവീരൻ = രാജാശ്രേഷ്ഠൻ.
215. ആശുനാർ = സജ്ജനങ്ങൾ.
216. ആദാപുഷ്പം = (അവ്യ) ബഹുമാനത്താഴുകൂടി. സ്വർണ്ണഗര ശൈലാശ്വം = നഗരത്തിലുള്ള സകല ശ്രേഷ്ഠികളുടേയും തലവൻ എന്ന സ്ഥാനം.
218. അന്തർമോദന = (അ. ന. തു. ഏ) മനസ്സാന്താക്ഷത്തോടുകൂടി.
219. ഗുണവൈഭവങ്ങൾ = ഗുണാധികൃതർ. മന്ത്രിക്ക് = അമരപുരംകുടുംബം.
220. ഘോരം = കഠിനം. (സാധിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു്) ഭൂതിക്കുത = ശപഥം. (നന്ദനാദര ഉരുചനാശം ചെയ്തു് ചന്ദ്രഗുപ്താന സിംഹം സന്നാഹരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള കടുമ കെട്ടുകയുള്ളവന്ന ശപഥം). സന്ധിപ്പു = പാലിപ്പു.
221. നിരാശൻ = ആശയില്ലാത്തവൻ.
222. ഭൂമിനാമക.....കളേ! = രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ അതിവല പ്രധാനരത്ന! (ചക്രവർത്തിമഹാരാജാവേ!)
223. ആശി = അനുഗ്രഹം. ദേശികൻ = ആചാര്യൻ.
224. ആശ്രമം = തപാലവനം. തപസ്സു = കൃഷ്ണ ചാന്ദ്രായണം ഭിദ്യതങ്ങളാകുന്ന ശരീരതപസ്സുകളും, യമനിയമപ്രാണാധാരാമാലികളായ മാനസികതപസ്സുകളും.
226. ചോദ്യമായ് = ചോദ്യപദം. പിതൃഭാഗ്യതന്നുടെ = അച്ഛന്റെയും സഹോദരന്മാരുടെയും. പ്രതിപ്രിയ = പ്രതിപാദം. ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ അച്ഛനെയും സഹോദരന്മാരെയും നന്ദന്മാർ കല്ലായിലടച്ചു കൊന്നതിന്റെ പകരം.
227. അനുഭവനം = (അവ്യ) നിത്യവും.
228. ധർമ്മം = രാജാവിന്റെ മറ്റ. സമ്മോദം = സന്തോഷം.

സ മ ഹ ഹ്വ ഹ്വ

—•••••—

ശ്രീ ഭൂമി.

